S. 165

உ

பரமபதிதுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அமுத கலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு

மதுரை யானைக்கல்[illegible] வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஓலையேட்டுப்பிரதியின்படி

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1917.

இதன்விலை] — [ரூ 1-4-0

உ

குமரகுருபரன்றுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம் 1200.

ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மி.

காப்பு.

ஆதிபரா பரத்தினுட கிருபைகூர்ந்து - அப்பனே மனோன்மணியைத் தொழுதுபோற்றிச், சோதியெனுங் கமலமல ரமுதங்கொண்டு - சுந்தரம் போல் வாதத்தி லட்சங்காப்பு, நீதிபெற வைத்தியத்தி லிரண்டுலக்ஷம் - நிலைத்ததொரு சூத்திரத்திற் கோடாகோடி, வாதியென வந்தோர்க்கும் பெரியோருக்கும் - மனமகிழ்ந்து கருக்குருவாய் வசனித்தேனே. 1

நூல்வகை.

வசனித்தேன் காவியந்தா னுயிரத்திருநூறுக்குள் - வண்மையுள்ள சகலகலைக் ஞானமெல்லாம், நிசனித்தே னுயிரத்தி யிருநூறுக்குள் - நிச்சயமாய்க் கருக்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன், திசனித்த மந்திரங்கள் சக்கரங்கள் - தீட்சையொடு சரக்குவைப்புச் செந்தூரங்கள், பசனித்த பற்பவகை மெழுகுஜெயநீர் - பாங்கான தாம்பிரமும் சிமிட்டுப்போக்கே.

போக்கான யந்திரமா மயேந்திரசாலம் - புதுமையுள்ள அஞ்சனமும் வசியப்போக்கும், நீக்கான மறைப்போடு திலதப்போக்கும் - நேரான மோடியிலே யனந்தப்போக்கும், வாக்கான பலிதமுள்ள கருவின்போக்கும் - வஞ்சனைகள் பில்லியுட மார்க்கப்போக்கும், தாக்கான சரியையொடு கிரியைப்போக்குந் - தன்மையுள்ள யோகமுடன் ஞானமாமே. 3

ஞானமுடன் தேகசித்திக் கற்பக்கூறு - நலமான தீட்சைமுதல் தியானப்போக்கும், ஊனமான காயாதி கற்பப்போக்கும் - உண்மையுள்ள முப்பூவின் கருவின்போக்கும், தேனான மதியமுதஞ் சமாதிகற்பஞ் - சிந்தைமன தொன்றான அஷ்டபந்தம், கோனான குருவினுட கருணைபெற்றுக் - கூறினேன் பன்னிரண்டு நூறுந்தானே. 4

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே - சகலகலைக் ஞானமெல்லா மடக்கிப்பாடித், தேனென்ற மொழிபோலே யிந்தநூலைச் - சிக்கெனவே சமாதிதனில் வைத்தேனப்பா, நானென்ற ஆணவத்தால் சித்தர்கூடி - நலமாக வந்தார்க ளொடுக்கந்தன்னில், கோனென்ற என்குருவே பூரணமேஐயா - கும்பமுனி சரணமென்று கூறினாரே. 5

கூறினசொல் லேதெனவே யென்றுநானுங் - குணமாக வந்தோர்க்கு ஆசனங்கள்போட்டு, மீறினது ஏதெனவே கேட்டேனப்போ - விளம்பினது ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குங், தேறினது செகத்தோர்கள் கண்டாராகில் - சிவசிவா கைலாச மிடங்கொள்ளாது, கோறினது என்னவையா வென்றுகேட்டார் - குணமான சித்தருக்கா மென்றுசொன்னேன்.

சொன்னவுட னடிபணிந்து சித்தரெல்லாந் - துன்மார்க்க ருலகத்தோர் கண்டாராகில், என்னவையா வுலகமெலாஞ் சித்தாய்ப்போகும் - இதற்குநீ சாபமது ஈவாயீவாய், உண்மையுள்ள இந்தநூல் சித்தர்க்கேயாம் - உலகிலுள்ளோர்க் கிந்நூலைச் சித்தரீந்தால், நன்மைபெற வுதறினால் செந்தீப்பற்றி - நடுக்கமுட னவன்சிரசு தெறித்துப்போமே. 7

போமென்று சொன்னவுடன் சித்தரெல்லாம் - புகழான இந்நூலைப் பதனம்பண்ணி, நாமென்ற ஆணவத்தை ஒடுக்கிக்கொண்டு - நலமான இந்நூலைக் குகைக்குள் வைத்து, தேனென்ற அமுதம்போ லெடுத்துப் பார்த்து - சிவசிவா மறுபடியுங் குகைக்குள்வைத்துக், கோனென்ற குருவைப்போ லிந்தநூலைக் - குருநூல்போ லவரவர்கள் பணிந்திட்டாரே. 8

நூல் பதனம் செய்ய

பணிந்திட்ட இந்நூலைப் புலத்தியாகேள் - பார்தனிலே யொருவருக்கும் பகரவேண்டாம், கனிந்திட்ட பூஷணம்போ லிந்நூல்மைந்தா - கருவான பொருளெனவே கருத்துள்வைத்து, துணிந்திட்ட மனம்போலே குருவைக்காரு - சொல்லாத பூரணத்தில் சொக்கியேறு, அணிந்திட்ட வாசியினா லறிவைப்பற்றி - அகரா பூரணத்தி லருள்தான்பாரே. 9

அருளான குருபதத்தை யழுத்திப்பாரு - அழுத்திமுனை பார்க்கையிலே யருள்தான்காணும், இருளான மாயைதனை யறுத்துநீயும் - இன்பமுள்ள பூரணத்தை யியல்பாய்க்கொண்டு, மருளான புத்திதனை யறுத்துத்தள்ளு - மதியான சந்திரனைக் கருத்திற்சேரு, உருவான பூரணத்தி லுரிமைவைத்து - உண்மையுடன் பூரணத்தி லுன்னிப்பாரே. 10

பூரணக்கிரியை.

உன்னுவது எவ்விடமென் றுகந்துகேளு - உண்மையுடன் சொல்லுகிறே னுனக்குமைந்தா, நண்ணுவது அகாரமடா ஐயாஐயா - நலமான அகாரமொடு உகாரம் ரண்டும், சொன்னபொரு ளிவையுமொன்றாய்க் கூடும்போது - துருவமுள்ள ஓங்காரம நீதானச்சு, இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள் - இரவிமதி யற்றவிடம் நீதானச்சே. 11

நீயென்ற சொல்லதுதா னொன்றுக்கால் - நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், கோனென்ற குருவாகுந் திருவுமாகும் - குருவிருக்கு மாயிரத்தெட் டிதழுமாகும், மேற்றுக்கு மமிர்தரசப் பூரணமேயாகுஞ் - சிதம்பரத்தின் சூக்ஷாதி சூக்ஷமாகும். ஊ வென்ற நாதமுடன் விந்துவாகும் - உண்மையென்ற பொருளாகும் ஊமையாமே. 12

ஊமையென்ற பொருளேது ஐயாஐபா - உண்மையுட னெந்தனுக்கு வுரைக்கவேணும், ஆமையென்ற அகாரமடா உகாரம்ரண்டும் - அருள் பெருகிக் கூடினது மவுனமாகும், சீமையெங்குந் திரிந்ததனல் மவுன மாமோ - சிவாயகுரு தேசிகனைக் கண்டாற்காணும், தூமையென்றசொல் லதினல் ரோஷம்பெற்ற - துரோகிபிடஞ்சொல்லாதே நூலைப்பாரே.13

நூல்பார்த்தால் பூரணநூல் தன்னைப்பாரு - நுண்மையுள்ள தீட்சை யதி னுணுக்கம்பாரு, கால்பார்த்து ஏறுதற்குக் கருவைப்பாரு - கருத்து வைத்து இந்நூலைக் கருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஆயி ரத்தைப்பாரு - சிவசிவா எந்தனுட பட்சணியைப்பாரு, நாள்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஜோஸ்யம்பாரு - நன்மைபெற வேணுமென்றாற் குரு வைக்காரே. 14

குருவான பதியறிந்து குருவைக்காரு - குருவறிந்து பூரணத்தைக் குணமாய்க் கொள்ளு, திருவிருந்து பூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டால் சிவசிவா கயிலாசதேகமாகும், மருவிருந்த ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே - மகத்தான அமுதமது கசிந்துகாணும், கருவான அமுதமதைக் கொண் டால்மைந்தா - காயசித்தி யோகமுடன் வாதமாமே. 15

வாதத்திற்குக் கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பா பிலப்பதற்குக் கருவைக்கேளு - மகத்தான பூரணத்தை மருவிப்பாரு, சேதமப்பா வொருநாளு மில்லையில்லை - சிவஞ்சத்தி இர ண்டையுமே தினமுநோக்கி, பேதமப்பா ஒருநாளும் நினைக்கவேண்டாம் பிலத்தபுத்தி அறிவதனல் பேணிப்பாரு, நாதமப்பா நின்றநிலை தன்னைப் பாரு - நயமாக இந்நூலைக் காருகாரே. 16

இந்நூல்தா ணயிரத்தி யிருநூறுக்குள் - இன்பதுன்ப மிரண்டையுநா னெழுதிவைத்தேன், சொன்னதொரு நூல்களுக்கு இந்நூல்தானுஞ் - சுத்தமுள்ள குருநூலாய்த் தொழுதுபோற்று, நன்னயமா யிந்நூலை யார் க்கீந்தாலும் - நான்சொன்ன சாபமது பலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ள புலத்தியனே யோகவானே - தகையிலு லிந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 17

பண்ணப்பா அடிமூல மேலாதாரம் - பாங்கான குண்டலியி லங்கென் றிட்டு, விண்ணப்பா மேல்மூல மாறாதாரம் - மெய்யான மவுனத்தை மே வியோட்டு, கணணப்பா சுழிமுனையில் கடுகவுண்ணு - கற்பூர தீபமதைக் கருத்தாற்சேவி, உண்ணப்பா அமுதமதை யுண்ணுவுண்ணு - உன்தேகம் விளக்கொளிபோற் சித்தியாமே. 18

சித்தியப்பா அடிமூல மேலாதாரஞ் - சென்றங்கே சதாசிவத்தின் தீட் சைகூடிப், பத்தியுடன் ரேசகபூரகமுமபண்ணிப் - பதியான கும்பகத்தில் நின்றுயானல், எத்திசையி லுள்ள அதி சயங்களெல்லாம் - ஏகாந்த மாக நீயறிந்துகொள்வாய், புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு - போ தமென்ன பூரணமே சத்யமாமே. 19

சத்தியமே தவறாமல் நினைக்கவேணுந் - தன்மையுண்டாய்த் தருமத்திற் றிரியவேணும், பத்தியுடன் பெரியோரைப் பணியவேணும் - பதறாமற் காயசித்தி பண்ணவேணும், புத்தியுடன் பூரணத்தைக் காணவேணும்- பூரணமே செல்வமென்று புகலவேணும், சித்தியுள்ள சிதம்பரமே அம்மயமாய்த்தோன்றுஞ் சிவசிவா என்னசொல்வேன் பூரணத்தின்செயலே. 20

சிதம்பரசக்கர மகிமை.

செயலான சிதம்பரத்தின் மகிமைகேளு - சிறக்கவே ஆறுவரை நேரேகீறி, மயமான ஆறுவரை குறுக்கேகீறி-யைந்தனே யிருபத்தைந் தரையுமாச்சு, தயவான நமசிவய வென்றுபோட்டுத் - தன்மையுட னடுவணையைப் பிடித்துமாறு, சுயமான சிதம்பரத்தி னடனங்காணுஞ், சொல்லுவார் நடனசபை யென்றுபாரே. 21

பாரப்பா சிவாயநம வென்றுபோட்டுப்-பாங்காக நடுவணையைப் பிடித்துமாறு, நேரப்பா நின்றகயி லாசந்தன்னில் - நிச்சயமாய்க் கனகசபை நேரேதோற்றும், காரப்பா அதில்மனதை வைத்துக்காரு - கனகமது உனக்குநிக ருண்டோபிள்ளாய், கூரப்பா யநமசிவ வென்றுபோட்டுக் - குணமாக நடுவணையைப் பிடித்துமாறே. 22

மாறப்பா யான்சொன்ன படியேபார்த்து - மகத்தான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, ஆரப்பா வுனக்கிணை தில்லைராஜர் - அன்புடனே யெதிராக நிற்பார்பாரு, காரப்பா அவர்பதத்திற் றெண்டபண்ணிக் - கனிவாகத் தியானித்தா லப்பாகேளு, கூறப்பா வுன்மனதில் நினைத்ததெல்லாம் - கூர்மையுட னீந்திடுவார் குருவைப்போற்றே. 23

பஞ்சாட்சரமாறு.

போற்றப்பா நமசிவய வென்றுபோட்டுப் புகழாக நடுவணையைப் பிடித்துமாறு, நீற்றமுள்ள சிதம்பரமே நீயேயாவாய் - நீன்மையுடன் மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவு இல்லையடா மனமேசெம்மை-வசியமுத லஷ்டசித்து மகிழ்ந்துஆடும், பூத்தமலர் வாசனைபோல் பிரகாசிக்கும்-பூரணத்தைப் பிறவாதே புனிதயாமே. 24

புனிதமாய் வயநமசி யென்றுபோட்டுப்-பூரணத்தில் பற்றிமன தறிவில் நின்றால், இனிதமுள்ள காயசித்தி யாகுமாகும் - இன்பதுன்ப மிரண்டினுட இயல்புகாணும், அனிதமுள்ள பீடையெல்லாம் விலகிப்போகும் - அரனருஞ் சிவனுமையு மன்பாலீவார், மனிதனென்ற பேர்போச்சு மகாத்மாவாச்சு-மாநிலத்தில் நீயுமொரு முனியாவாயே. 25

முனிவான அஞ்செழுத்தும் நமசிவயமாகும் - முதன்மையுள்ள அஞ்செழுத்துக் குயிரைக்கேளு, தனிவான சிதம்பரமே அல்லாதுண்டோ-தானவனுய் நின்றதொரு பூரணமேயாகும், கனிவான பூரணத்தைக் கண்டால்முத்தி - கற்பமெனக் கொண்டாக்கால் காயசித்தி, மணியான மனோன்மணியாம் நமசிவயமென்று-மைந்தனே மாறினதால் சித்தியாமே.

ஆமப்பா சிவத்தினுட கூறுசொன்னேன் - அப்பனே சத்தியுட மார்க்கங்கேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் முக்கோணவட்டம் - நன்மையுடன் நாற்பத்து மூன்றுமாச்சு, தாமப்பா நாலுபத்து மூன்றுக்குந்தான் - சங்கையுடன் சிதம்பரத்தை நன்றாய்காட்டி, காமப்பால் கானற்பா லிரண்டுங்கொண்டு - கருவேற வுருவேறக் கருத்திலூணே. 27

ஊணப்பா சத்தியுட பூசையாச்சு - ஓகோகோ சிவத்தினுட பூசையாச்சு, பூணப்பா சிவசத்தி இரண்டுங்கண்டு - புனிதமுடன் மனதறிவால் நின்றுகொண்டு, காணப்பா காலைசிவ மாலைசத்திக் - கருணையுட னிருவரையும் பூசித்தாக்கால், நானப்பா சொல்லுகிறேன் சித்திமுத்தி- நன்றான யோகமுதல் வாதமாமே. 28

ஆமப்பா அகமறியார் சண்டிமாண்பர் - அறுசுவையின் விவரமதை யறியாமூடர், நாமப்பா வென்றுஅகம் புகுதாமாண்பர் - நன்மையுள்ள பூரணத்தை யறியாமாண்பர், காமப்பால் கானற்பால் காணுமாண்பர் - கன்மவினை தீராத கழுதைமாண்பர், வாமப்பால் வகையறியா மடையர் மெத்த - வஞ்சருடன் சொல்லாதே மனத்தைப்பாரே. 29

பூரணதரிசனமகிமை.

மனமான பூரணத்தை யார்தான்காண்பார் - மகத்தான குருசொல்ல அறியவேணும், இனமான வாசியைத்தா ஞர்தான்காண்பார் - இயல்பான யோகிசொல்ல அறியவேணும், குணமான குண்டலியைக் கண்டால்மைந்தா - குருவான பதிதலத்திற் கூடலாகும், கனமான கண்டமதி லங்கென்றோட்டுக் - கருத்துறவே குறியைமெள்ளக் கருதிப்பாரே. 30

பார்க்கவென்ன தீபவொளி பளிச்சென்றேதான்-பண்பாகக் காணுமப்போ கண்தான்கூசும், மார்க்கமுடன் சண்கடுத்துக் கூசிற்றானால் - மருட்டிமெள்ள வுருட்டியே குறியிலேறு, எற்கையுட னிப்படியே பழக்கமானால் - என்னசொல்வே னந்திப்பிர •காசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரம்உ காரம்ரெண்டுந் - தினந்தோறுஞ் செபித்தவனே சித்தனாமே.

காலவளவுகூறல்.

சித்தனா யிருப்பதற்கு அகாரதீட்சை - செபித்திடுவா யாண்டொன்றிற் றவராமற்றான், முற்றுதலாய்த் தினந்தோறும் பழக்கமானால் - மூலத்தி லக்கினிதான் முயன்றுகாணும், பற்றுதல்வி டாதபடி நின்றாயானால் - பாலனே மூலவன்னி அகன்றுபோகும், அற்றுதடா அசதியெல்லா மகன்றுபோகும் - அறுசுவையின் வீரெல்லா மகன்றுபோமே. 32

போனபின்பு உகாரத்தை மருவியேறு - புத்தியுட ளூண்டொன்றிலதின்மேல்தானும், ஆனபின்பு நீர்கடுத்து வெட்டைமீறும் - ஆக்கைதனில் வாய்வுநின்று பித்தமீறும், ஊன்சுவையில் மனம்வெறுத்து திகைத்துக்காட்டும் - உத்தமனே யிப்படிநீ யிருக்குதென்று, கோனருளைப் புலத்தியனே விட்டிடாதே - கொண்டுமெள்ள ஏற்றிவிடு வினைநில்லாதே. 33

வினையான பீடைபது பிலத்துதானல் - வேணபடி சுத்பமதை விரும்பியூட்டு, சுனையான சுனையெல்லா மோடிப்போகுஞ் - சுந்தரம் போ லுன்தேகந் துலங்கும்பாரு, முனையான சுழிமுனைமேல் வாசி யேற்று - மூவுலகுங் காணுதற்கு முளைமேல்நில்லு, துணையான சற்குரு வைத் தொழுதுபோற்று - தொழுகைவிட்டுத் தொழுதாக்கால் மனமே யாமே. 34

பேய்பிடித்துச் சாத்திரத்தை யுலகத்தோர்கள் - பேணியே படித் திடுவார் குருவைக்காணர், வாய்பழுத்த நாய்போலே யுலகத்துள்ளே - வணக்கநெறி யறியாமல் மாண்டுபோனர், நோய்பிடித்த சித்தர்கள்தா னனந்தமுண்டு-நோக்கியே யவர்களிடம் பேசவேண்டாம், தாயறியாப் பிள் ளையிடஞ் சேரவேண்டாந்-தன்மையுடன் பூரணத்தைப் போக்குவாயே.35

சடாட்சரமகிமை.

தன்மையுடன் சடாக்ஷரத்தின் மகிமைகேளு!- தயவாக அறுகோண மிட்டுநன்றாய், உண்மையுடன் ஓம்நமசி வாயமென்று - உறுதியுள்ள கோணமதி லுகந்துபோடு, நன்மையுடன் சரவண பவவென்றேதான்- நாட்டடா கோணமதின் சுற்றில்தானே, உண்மையுடன் வட்டமிட்டுச் சூலமிட்டு - உள்விந்து தானெழுதி யோகம்போடே. 36

போட்டவுடன் ரேசகபூ ரகமும்நண்ணிப்-புனிதமுடன் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன் மனதுரைத்துச் செபித்தாயானல் — நல மான முருகனுமே பிரகாசிப்பான், தேட்டமுட னவர்பதமே பணிந்து போற்றிச் - சிவாயகுரு தேசிகமே சிவமேஜயா, பூட்டுமுனைத் திறவுகோல் திறக்கவென்று - புனிதமுடன் தாவெனவே தருவார்பாரே. 37

விநாயக சக்கரம்.

பாரப்பா கணபதியின் திறத்தைக்கேளு—பாங்கான முக்கோண மிட் டுக்கொண்டு, நேரப்பா அதினடுவே ஓங்காரம்போட்டு - நினைவாக அதி னடுவே யோகம்போட்டுக், காரப்பா சதாசிவத்தைக் கருத்திலூணிக் - கருணையுள்ள கணபதியே நமாவென்றேதான், கூரப்பா குருபதத்தில் நின்றுகொண்டு — கூர்மையுடன் செய்திடவே வருவார்பாரே. 38

பாரான கணபதிதான் பிரகாசித்தால் — பாங்காக அவர்பதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, நேராக நின்றநிலை தன்னைக்கண்டு - நினைவுடனே கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு, கூரான குண்டலிதான் பிரகாசித்தால் - குணமான அஷ்டதிக்கும் கைக்குள்ளாகும், வீரான புத்திகளுஞ் செம் மையாகும் - வேண்டுவது கிவர்திறந்தான் வேணும்பாரே. 39

மானத பூசை.

பாரப்பா மானதமாம் பூசைகேளு - பருவமுடன் கால்முகங்கள் சுத்தி பண்ணிச், சேரப்பா விபூதியைத்தான் உத்தளமாய்ப்பூசிச்-சித்தமன தொ ன்றாக அறிவிற்பூண்டு, நேரப்பா நின்றநிலை தவராமற்றான் - ரேசகமா ய்ப் பூரணத்தை நினைவாயோட்டிக், காரப்பா கும்பத்தில் நின்றாயானல்- கருணையுள்ள சிவபூசை கோடியாமே. 40

கோடியென்று லெத்தனையோ கோடிகாணும் - கூர்மையுள்ள மான தமாம் பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த் திரிந்ததினால் வருவதேது - பெண் மயக்கங் கொண்டதினாற் காண்பதேது, காடினதாய் நன்றாக நாடவே ணும் - நாட்டிலுள்ள தபோதனரை வணங்கவேணும், வாடிமனந் திரி ந்ததனா லொன்றுங்காணாப் - வஞ்சரிடம் சொல்லாதே மவுனம்பாரே.

மவுனமென்ற பொருளதிலே மனத்தையூணு-மனதாகப் பூரணத்தை வணங்கிநில்லு, கெவுனமுடன் பூரணத்தில் நின்றாயானால் - கேளடா அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், பவுனமென்ற குண்டலியின் நன்மை யாலே - பராபரத்தின் கிருபையினாற் பரிவாய்க்காணும், அவமான புத் திதனை நினைந்தாயானால் - அடிமுடியும் அம்பரத்தை அகன்றுபோமே. 42

இரவி மண்டலம்.

அகலாத சூரியன்றன் மண்டலத்தைக்கேளு - அகாரமுடன் உகார மதை யணைத்துக்கொண்டு, பகலான வுதயமதில் மகாரந்தன்னைப் - பரு வமுடன் கும்பகத்தைப் பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுது மாடிவருஞ் சூரி யன்றான் - சிவசிவா பிரகாசங் கோடிக்கொப்பாம், இகலான மன துகந்தாற் சித்தியாகும் - இருளகன்று வெளியாகும் மனதைப்பாரே. 43

மனதாகச் சந்திரன்றான் சூரியனிற்சென்று-வருவதுவும் போவதுவு மப்போகாணும், இனமான சந்திரன்றான், சூரியனேயாகும் - இன்ப முள்ள சூரியனே சந்திரனேயாகும், கனமாக நிலைத்ததுதான் சூரிய னேயப்பா - கண்டதொரு சந்திரனே யெங்கேயென்றால், தனதாகச் சத் தியிட மிருந்தாரையா — தானவனாய் நின்றதுதான் ரவியுமாச்சே. 44

பஞ்சபூசாதிவகை யுரைத்தல்.

ஆச்சப்பா பிருதுவிதா னப்பைக்கொல்லும் - அப்பதுதான் மீறியல் லோ நெருப்பைக் கொல்லும், பேச்சப்பா நெருப்பதுதான் வாய்வைக் கொல்லும் - பேரான வாயுவுதா னெங்கேயென்றால், போச்சப்பா ஆகா சந் தன்னில்நின்று - புகழான விந்துவென வளர்ந்துதையா, நீச்சப்பா விந்துவது நாதமாச்சு - நிலைத்துதடா நாதமென்ற பொருள்தான்ஆச்சே.

பாங்கான நாதமதில் விந்துசேர்ந்து - பரப்பிரம ரூபமெனப் பாரின் மீதே, நீங்காத மாயையொடு வளர்ந்துதப்பா - நிலைத்ததொரு பகுத்த றிவி னினைவினாலே, தீங்கான மாயையெல்லா மறுத்துத்தள்ளி - தெச நீட்சை யேறுதற்குக் குருவைத்தேடி, ஓங்காரக் கம்பமதில் மனத்தை வைத்து - ஒருமித்தேன் குருபதத்தி லொருமித்தேனே. 46

மூப்பூ விவரம்.

ஒருமித்த முப்பூவின் விபரங்கேளு - உண்மையுடன் பூமியுட நாதம் வாங்கித், தருமித்த சிறுநீரும் பாண்டத்திட்டுத் - தயவான வுவர்ப்பூவை யதிலேபோட்டு, கருவுற்ற பாண்டமதைப் பதனமாகக் - கருவாக ஞாயி றுமுன் வைத்திடப்பா, மருவுற்ற வுவர்ப்பூவைக் கரைத்துநீயும் - வார டா மதுபாண்டர் தன்னிற்றானே. 47

தானேதான் பத்துமுறை யிந்தவீதம் - சமர்த்தாக முடிந்தவுடன் சொல்லக்கேளு, வீணேதான் திரியாதே யிந்தவுப்பில் - விபரமுடனிடைக்கிடைதான் வீரம்பூரம், தேனேதான் முப்பூவு மொன்றாய்க்கூட்டிச் - செம்மையுடன் நறுநீரால் கல்வத்தாட்டி, கோனருளா லுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணி - கொடுமையுள்ள ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. 48

வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் நீறுமட்டும் - மைந்தனே பத்தெருவிற்புடத்தைப்போடு, மெய்த்திட்ட சுன்னமா மென்னசொல்வேன் - மெய்யான சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்ட மாகவே சவுக்காரத்தைக் - கருவாக எடுத்துவந்து கலசத்திட்டு, மைத்திட்ட மானசிறுநீரைவிட்டு - மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப் போற்றே. 49

போற்றியே ரவிமுகத்தில் வைத்தபின்பு - பூரணத்தை யுடன்சேர்த்துப் பூரம்போட்டு, கூட்டியே கரைத்துநல்ல அடுப்பிலேற்றிக் - குமுறவே வைத்தெரிப்பாய் வற்றுமட்டுஞ், சாத்தியமாய்த் திரியாம லெடுத்துப்பாரு - தன்மையுள்ள சவுக்காரஞ் சுன்னமாகும், நாற்றிசையு மெய்க்குமிந்தச் சவுக்காரத்தை - நன்மையுடன் பதனமாய் வைத்திடாயே. 50

வைத்தபின்பு சிறுநீரைப் பாண்டத்திட்டு - மைந்தனே ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து, நைத்தபின்பு அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி - நன்மையுடன் நீர்வற்றி உப்பாய்நிற்கும், கைத்ததொரு நீருப்பைப் பதனம்பண்ணு - கசடருட னிகருவைக் கருதவேண்டாம், புத்தியுடன் பெரியோரைத் தொண்டுபண்ணிப் - பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவில்நில்லே. 51

நில்லப்பா சுழிமுனையில் வங்கென்றோதி - நிலையான மூலமதில் சிங்கென்றோது, செல்லப்பா கண்டமதில் அங்கென்றேதான் - திறமான ஈராறு மடங்கும்வீட்டில், அல்லப்பா சொல்லுகிறே னீராறுந்தான் - அமர்ந்திருக்குங் குருபதத்தி லருளைப்போற்றி, வில்லப்பா நாணேற்றிச் சரந்தொடுத்தாற்போல் - விசையான சுழிமுனையில் மேவிப்பாரே. 52

பாரப்பா!இரவிமதி சுடர்மூன் றுப்பில் - பண்பாக வகைக்குஒரு பலத்தைவாங்கிச், சேரப்பா கலவத்தி லிட்டுமைந்தா - சீக்கிரமாய் மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பா செயநீரை விட்டுமைந்தா - வார்த்தநீர் வற்றுமட்டுங் கல்வத்தாட்டு, காரப்பா யீராறு சாமமட்டுங்-கனலெழும்ப நன்றாக ஆட்டித்தீரே. 53

ஆட்டியதோர் முப்பூவை வட்டுப்பண்ணி - ஆதித்தன் முன்பாக உலரப்போட்டு, வாட்டுறவு இல்லாம லெடுக்கவேண்டாம் - வரிசையுள வட்டதுவுங் கணீரிட்டாக்கால், தாட்டிகமாய் வட்டதுவைப் பதனம்பண்ண - சமரசமாய்க் காற்றிலா விடத்திற்றானும், மூட்டடா நூறெருவிற் புடந்தான்போட்டு - முக்யமுள உப்பதுவுஞ் சுன்னயாச்சே. 54

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பா மின்னமொரு விபரங்கேளு - அருளான பூநீறு அன்பாய் வாங்கி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சுத்தசலந்தன்னிற் - பேணியே கரைத்திறுத்து ரவிமுகத்தில்வைத்து, காய்ச்சப்பா இப்படியே பத்துமுறை மட்டுங்-கருவான பூநீறு கட்டிப்போகும், போச்சப்பா சூலது போச்சுப் போச்சு - புதுமையுள்ள பூநீரைப் பதனம்பண்ணே. 55

பதமான காரமுடன் சாரம்ரெண்டும் - பக்குவமா யொன்றாக்கி ரவி யிற்போட்டு, சதமாகக் காய்ந்தபின்பு சாரஞ்சேரு - சாதகமாய் ரவிமுகத் தில் பின்னும்வைத்து, நிதமாக யிப்படியே பத்துமுறையப்பா-நிச்சயமா ய்ச் செய்துவிடு நினைவாய்த்தானும், விதமாகக் கட்டியது உப்பாய்ப்போ கும் - விருதுபெற்ற வுப்பதுதான் சொல்லக்கேளே. 56

கேளப்பா கட்டியதோர் பூநீறொன்று - கிருபையுள்ள களிச்சுன்ன மிடையேசேர்த்து, கேளப்பா வீரமொடு பூரங்கூட்டிக்-கெடியாகக் கல வத்திலிட்டுக்கொண்டு, நீளப்பா செயநீரால் விட்டுஆட்டி - நிச்சயமாய் ஈராறு சாமமாட்டி, தேளப்பா கொட்டியது போலேவேகஞ் - சிவசிவா என்னசொல்வேன் வட்டேப்பண்ணே. 57

பண்ணப்பா வட்டதுவும் நன்றாய்ப்பண்ணி - பரிதிமுக முன்பாகப் பதியவைத்து, நண்ணப்பா சூரியனைப் பணிந்துபோற்றி - நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு வோட்டில்வைத்து, மண்ணப்பா மேலோடு பொதியமூடி- மக்களே மண்சீலை ஏழுஞ்செய்து, உண்ணப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப் போடு - ஒகோகோ கடுங்காரஞ் சுன்னமாச்சே. 58

சவுக்காரக் கட்டு.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு - அருளான சவுக்காரக் கட்டி வாங்கி, மூச்சப்பா ஓடாமல் கலசத்திட்டு - முக்கியமுள்ள காரமுடன் சாரஞ்சேர்த்து, காய்ச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு-கருணையுள்ள சவுக்காரத் தெண்ணெய்போகும், பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சவுக்காரந் தான் - பிலமாகக் கட்டியது செத்துப்போச்சே. 59

கற்பூரக்கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக் கட்டிவாங்கிப் - புதுமையுள்ள செயநீரில் தோய்த் துத்தோய்த்து, காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ச்சு-கருவாக இப் படியே பத்துமுறைகாய்ச்சு, ஆச்சப்பாஒடுங்கியது ஒடுங்கிப்போகும்-முக் கியமுள்ள விளக்கொளியில் பிடித்தாயானால், ஆச்சப்பா தீபமது அதி லொட்டாது - அன்பாகக் கட்டியது முழுக்கட்டாமே. 60

துரிசுக்கட்டு.

கட்டான துரிசியொரு கட்டிவாங்கிக் - கருவான பாரையுப்பை யதி ன்மேற்பூசி, மட்டாகச் செயநீரால் தோய்த்துத்தோய்த்து - மைந்தனே யக்கினியில் வாட்டுவாட்டு, இட்டமுட னிப்படியே பத்துமுறைவாட்டு- இறுகியது துரிசதுவும் வெளுத்துக்கட்டும், சட்டமுட னித்துரிசைப் பதனம்பண்ணு - சண்டாளர்க் கிந்தமுறை சாற்றவேண்டாம். 61

முக்கட்டுச் சுன்னம்.

சாற்றக்கேள் சவுக்காரங் கற்பூரந்தான் - தயவான துரிசதுவு மூன் றுங்கேளு, பார்த்தல்லோ மூன்றுமோ ரிடையாய்ச்சேர்த்துப் - பக்குவ மாய்க் கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, வார்த்தரைக்க அறுவகையுந் தன்னு லாட்டு - மைந்தனே முப்பத்தி ரெண்டுசாமம், சாற்றுலே தானரைத்து வட்டுப்பண்ணி - தளரவே ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 62

உலர்ந்தபில்லை ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி - உத்தமனே மண்சீலை யே மூஞ்செய்து, அலர்ந்ததொரு எருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு - அப்பனே ஒருமித்துச் சுன்னமாகும், வளர்ந்ததொரு தீயாறி எடுத்துப்பாரு - வடு கனுக்கும் கணபதிக்கும் பூசைபண்ணி, மலர்ந்தபூச் சுன்னமப்பா சொ டியவேகம் - மாசற்ற சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே. 63

பண்ணப்பா வெடியுப்புச் சீனக்காரம் - பாங்கான கல்லுப்பு மூன்று மொன்றாய், கண்ணப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு - கருவான வெடி யுப்பு நீராலாட்டி, தண்ணப்பா ஈராறு சாமமாட்டு - சமர்த்தாகக் கன லெழும்ப நன்றாயாட்டி, விண்ணப்பா ரவிதனிலே காயவைக்க - வித மாக உருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 64

பண்ணியதோர் வட்டதனை யோட்டில்வைத்துப் - பக்குவமாய்க் காய வைப்பாய் பருதிதன்னில், புண்ணியனே வட்டதுவுங் கனிவிட்டாக் கால்-புதுமையுடன் ஓட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து, நண்ணவே அஞ்சு பத்து எருவிற்றனும் - நாட்டியே புடம்போடு வெளுத்துநீறும், தன்மை யுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போகுங் - தயவான சுன்னமதைப் பதனம் பண்ணே. 65

கருவங்கச் சுன்னம்

பதமான இன்னமொரு சுன்னப்போக்கு - பக்குவமாய்ச் சொல்லு கிறேன் புலத்தியாகேள், இதமான கருவங்கம் ரசமுஞ்சேர்த்து - இன் பமுள்ள விந்துவுட னுதங்கூட்டி, சதமான வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துச்- சாதகமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, விதமாக அறுவகைநீர் தன்னு லாட்டு - விசையுடனே யீராறு சாமமாட்டே. 66

ஆட்டியதோர் வட்டதனை வட்டுப்பண்ணி - அப்பனே ரவிமுகத்தில் நன்றாய்வைத்து, நாட்டியே காய்ந்ததொரு வட்டுத்தானும் — நன்மையு டன் காய்ந்துகனி விட்டால்மைந்தா, தாட்டிகமா யோட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து-தன்மையுடன் நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு, பாட்டதிகஞ் சொல்லவில்லை அப்பாகேளு - பண்பாக நீறியது சுன்னமாச்சே. 67

கற்பூரச் சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு - அன்பான கற்பூரக் கட்டி வாங்கி, பாச்சப்பா ரவிமதியுங் கூட்டிச்சேர்த்துப்-பரிசுடைய வீரமுடன் பூரங்கூட்டி, காய்ச்சப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு-கனலெழும்ப யீராறு சாமமாட்டி, மாச்சலது செய்யாமல் வட்டுப்பண்ணி - மைந்தனே ரவிமு கத்தி லுலர்த்திடாயே. 68

உலர்ந்தபில்லை தனையெடுத்து ஒட்டில்வைத்து - உத்தமனே மேலோடு பதியமூடி, தளர்ந்ததுவும் போகாமல் மண்ணுஞ்செய்து - தரணிதனில் ஒருமுழத்திற் குழிதான்வெட்டி, உலர்ந்ததொரு எருவடுக்கிப் புடத்தைப்போட்டு - உத்தமனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே சுன்னமாகும்-மாசற்ற சுன்னமதை வைத்துப்போற்றே. 69

கெந்தகச் சுன்னம்.

போற்றவே யின்னமொரு புதுமைகேளு - பொல்லாத கெந்தகந்தான் பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர் விந்துவுட னுதங்கூட்டிக்- கருவான வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக் கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா- வகையாக அறுவகைநீர் தன்னாலாட்டித், தாட்டிகமாய் வளித்துவைத்து பில்லைதட்டித்-தன்மையுடன் ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 70

உலர்ந்தபத மென்னவென்றால் கனீலிட்டாக்கால் - உத்தமனே ஒட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க் குருபதத்தைத் தொண்டு பண்ணி - அளவுடனே புடம்போடச் சுன்னமாகும், மலர்ந்தசுன்னந் தனையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி - வாசமுள்ள சுன்னமடா மைந்தாகேளு, சலந்துமிக வாடாதே பதனம்பண்ணு - சதாசித்தஞ் சதாசிவத்தைப் பணிந்துபோற்றே. 71

போற்றுவது யாரையென்றால் பூரணத்தை மைந்தா - புதுமையுள்ள பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், நாட்டுவது சுழிமுனையில் வாசியைத்தான்- நன்மையுடன் பூரகமே செய்யவேணும், தேட்டமுடன் சுழிமுனையில் சேர்ந்தால்மைந்தா - சிவசிவா சிவயோகி சீவன்முத்தன், தாட்டிகமா யடிமூல மூலாதாரந் - தன்மையுடன் சார்ந்தவனே தவசியாமே. 72

பூமிநாதம்.

ஆமப்பா யின்னமொரு விபரங்கேளு - அன்பான பூமியுட நாதம் வாங்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் விந்துநீரால் - நன்றாகக் கரைத்திறுத்து ரவியில்போடு, காமப்பா நன்றாகக் காய்ந்துதானால் - கருவாகப் பத்துமுறை யிப்படியே காய்ச்சு, வாமப்பா தன்னாலே கட்டிப்போகும்- மகத்தான பூவப்பா சிவமதாச்சே. 73

செயநீர்.

ஆச்சப்பா சத்தியென்ற பூரணந்தான் - அருளான பீங்கானில் வாங்கிமைந்தா, பாய்ச்சப்பா சிவந்தனிலே எட்டிலொன்று - பக்குவமா யீந்தவுடன் பருவம்பாரு, பேச்சப்பா வொன்றுமிலைச சலமாய்ப்போகும் - பெலமான செயநீரால் வீரம்பூரம், தேச்சப்பா செயநீரில் பொடியைத்தூவி - சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. 74

வைத்ததொரு செயநீரில் காரமேறி - மகத்தான கொடிதாக நீறதாகும், கைத்ததொரு செயநீரைப் பதனம்பண்ணிக்-கருவான காசியென்ற குப்பிதன்னில், புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூசைபண்ணிப்-புதுமையுள்ள வடுகனுக்கு வடமாலைசாத்தி, பத்தியுடன் பூசைபண்ணி செயநீர் தன்னில்-பக்குவமாய்ச் செய்தொழிலைப் பகரக்கேளே. 75

கேளப்பா இச்சலத்தில் துரிசுலிங்கம் - கெவுரிசிலை தாரவெள்ளை
பூரம்வீரம், நாளப்பா துவைத்துரவி முகத்தில்மைந்தா - நாளாறு தினத்
திலது கட்டிப்போகும், மாளப்பா இச்சலத்தி லெச்சரக்குமாறு - மைந்
தனே இந்நீரி லின்னங்கேளு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை செயநீர்தன்னைக்
-குணமாகப் பீங்கானில் வார்த்துக்கொள்ளே. 76

கொள்ளப்பா நாகமொடு வங்கமீயம் - குருவான ரசமுடனே காந்
தந்துத்தம், மெள்ளப்பா வோட்டில்வைத்துச் சுருக்குத்தாக்க - வேக
மது தானடங்கிக் கட்டிப்போகும், வில்லப்பா தனக்குநா ணேற்றினாற்
போல் - வெருவேதைச் சணவேதை விகிதமாகும், அல்லப்பா சொல்
லுகிறேன் மனதடங்கிநில்லு - அன்பாகக் குருபதத்தி லருள்தானேக்கே.

நோக்குவது பூரணத்தால் நோக்கவேணும் - நுண்மையுடன் மன
தடங்கி நிலைக்கவேணும், வாக்குமன தொன்றாகி நிற்கவேணும் - வஞ்
சமனக் கசடகற்றி மனதுபூண்டு, ஆக்கைநிலை தன்னையறிந்து குருவைக்
காரு - ஆனந்த மதியமுதம் மன்பாய்க்கொள்ளு, நாக்குநுனி பதிவுமிக
நன்றாய்ப்பாரு - நாதாந்தப் பேரொளியைக் காருகாரே. 78

யோகமுறை கூறுதல்.

காரப்பா மயேந்திரமாங் கிரியிற்சென்று - கருணையுள்ள பூரணத்தில்
கருத்தைவைத்து, பாரப்பா சக்கரத்தில் நின்றுகொண்டு - பாலகனே
நந்திகண்டால் வாதங்காணும், வீரப்பா சொல்லுகிற வார்த்தையினா
லென்ன - விருதாவிற் சுடுகாட்டுப் பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பா மூல
ஒளி காணுமட்டுஞ் - சேர்த்துநீ சுழிமுனையில் சிறக்கநில்லே. 79

நின்றதினால் மனதொடுங்குங் காற்றாடாது - நேரறிந்து குருபதத்தை
நினைவாய்க்காரு, பண்டுவினை தானகலும் பயமேயில்லை - பார்க்கை
யிலே ஆதாரந் தோணுந்தோணுஞ், சென்றுநீ யவ்விடத்திற் சென்று
கொண்டு - சிவசிவா சித்தியெல்லாந் திறமாயாடு, நன்றான மனதைவிட்
டுக் காத்தாயானால் - நலமில்லாச் சுழுத்தியுள்ளே யழுத்துந்தானே. 80

தானென்ற வாசியினால் குருவைக்காரு - தன்மைவிட்டு இருந்ததி
னா லொன்றுமில்லை, ஊனான ஊனறிந்து வுண்ணவேணும் - உண்மை
யுள்ள சத்திசிவங் காணவேணும், தேனான அமுதமது கொள்ளவேணும்-
தெளிந்தங்கே யோகமுட னிருக்கவேணும், கோனான குருஞானந் தெ
ளிந்துமைந்தா - கூர்மையுடன் சுழிமுனையைக் கூர்ந்துபாரே. 81

பாரான மண்ணாசை தள்ளினாலும் - பண்பான தீனியுட னாசையா
லும், பேரான பெண்ணாசை தள்ளினாலும் - பிலத்ததொரு திரோதா
யின் கூற்றினாலும், கூறான மண்ணாசைக் கொடுமையாலும் - கூற்றான
காமத்தின் கொடுமையாலும், தேறாம லிந்தாசைக் கொண்டபேர்கள் -
சிவசிவா சீவகலைத் திறங்காணாரே. 82

சீவகலை தனையறிந்தால் பாடிவிக்குஞ் - சிவசிவா வரிசையுட னுண்ணப்பண்ணும், சீவகலை தானறிந்து எட்டுகாலுஞ் - சிவசிவா புறப்பட்டு நாலும்பாழாய், சீவகலை மதிபோலே சீரணித்துச் - செகத்திலே மானிடர்கள் மாண்டாரய்யா, சீவகலை யானதுவே மூலமூலஞ் - செம்மையுள்ள கதிரான வன்னிதானே. 83

தானென்ற பரத்தினுட அடிதானென்பார் - தன்மையுடன் அகார முதல் சோடசமாய் நிற்கும், வானென்ற நாதமது கண்டத்திற்காணும்—மகத்தான வாயுவுக்கு வுகந்தவீடு, ஊனென்ற பஞ்சகர்த்தா விருக்கும் வீடு - உற்பனமாஞ் சத்திசிவ மொடுங்கும்வீடு, தேனென்ற மதியமுதஞ் சொலிக்கும்வீடு - சிவசிவா சீவகலை யிருந்தவீடே. 84

கோள்ளும் போருள்.

வீடறிந்து மந்திரத்தை நிறுத்தவேணும் - வீட்டிலுள்ள பேர்களையும் விரும்பவேணும், நாடறிந்து நல்லபதங் காணவேணும் - நன்மையுள்ள சத்திசிவ பூசைவேணும், கூடறிந்து குருபாதங் காணவேணுங் - குருடரைப்போ லிருந்தாக்கால் குணமோமைந்தா, தேடறிந்தால் சற்குருவைத் தேடவேணுஞ் - செகசால மாயையெல்லாந் தள்ளுதள்ளே. 85

தள்ளும் போருள்.

தள்ளுவது யாரையென்றால் குணமில்லாரைச்-சற்குருவை யறியாத சமயத்தோரை, கள்ளு அபின் சாராயங் கொண்டபேரைக் - கஞ்சாவு மீனிறைச்சி கலந்தபேரை, உள்ளுணர்ந்து பாராத வுலுத்தமாண்பர் - உத்தமரைத் தூஷணித்த வுருட்டுமாண்பர், நல்லுணர்வு இல்லாத அசடர்மெத்த - நாட்டிலே யவர்களைநீ யறிந்துதள்ளே 86

ஆகார ஜெயநீருப்பு.

அறிந்துகொண்டு இந்தாலே ரவியைக்கட்டு — அந்தரவி பூரணத்திலணுவாய்ப்போகும், முறிந்தரவி பூரணத்திற் பட்டபோதே — முக்கியமுள்ள ஜலமாகி ஜெயநீராகி, செறிந்ததொரு செயநீரைப் பீங்கான் றன்னிற் - சீராக,விட்டுரவி முகத்தில்வைத்தால், பொறிந்தவொரு பொறிபோலே யுப்பாய்நிற்கும் - புதுமையுள்ள உப்பதனைப் பதனம்பண்ணே.

பதமான வுப்பெடுத்துக் சொண்டால்மைந்தா-பக்குவமா யறுசுவையுங் கழன்றுபோகும், சதமான பூரணத்தை யப்பால்பாரு—தருவான சற்பகம்போல் கப்பமாகும், அதமான வியாதியெல்லா மதமாய்ப்போகும் - ஆனந்த மயமான் அருபமாகும், மதியான மாயையெல்லா மற்றுப்போகும்-மந்திரபஞ் சாட்சரத்தை மருவிப்பாரே. 88

பஞ்சாட்சரமகிமை.

மருவிகின்ற ஜனங்களுக்கு மஞ்சுபூதம்-வாகான தேவதைக்கு மஞ்சுபூதம், தருவான யோனியெல்லா மஞ்சுபூதந்-தாக்கான அண்டமெல்லா மைந்துபூதம், குருவான சதாசிவத்துக் கைந்துபூதங்-கூறுன அஞ்செழுத்தா லெல்லாமாச்சு, துருவமுடன் வேடமிட்டு நீறுசாற்றித்-துன்பவினை தீராமல் துடிகொண்டாரே. 89

முப்பூவின்பெயர்.

தூடிகொண்ட முப்பூவின் விபரங்கேளு - சோதியுப்பு ஆதிதனைச் சொல்லக்கேளு, முடிகொண்ட வழலையென்றுங் கல்லுப்பென்றும்-முனையான சுழினையென்றும் வண்ணானென்றும், படியான படிகியென்றுங் குடுகுடானைப்- பங்கயத்தின் பூவென்றும் பாருப்பென்றும், வடிவான ஆகாச புரவியென்றும்-மகத்தான மவுனமென்றும் வயங்கும்பேரே. 90

பேர்கொண்ட வடியான விந்துவென்றும் - பிலத்தநீ ருப்பென்றும் வாரிதிதானென்றும், கார்கொண்ட மேகமென்றுங் கங்கையென்றுங்-கருவான வூசிநீ ருப்பதென்றும், சீர்கொண்ட வெண்சாரை சாரமென்றுஞ்- சிவமென்றுங் கருவேம்பின் சாரமென்றும், ஊர்கொண்ட சயில மென்றுஞ் செயநீரென்றும்-உத்தமனே திராவகத்தி லுண்மை தானே.

உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ் சத்தியென்றும்-உவரான வுவரென் றுஞ் சருகதென்றும். தன்மையுள்ள பூமியுட நாதமென்றுஞ்-சங்கையுள்ள பிருதிவியின் காரமென்றும், புன்மையுள்ள பூரமென்றும் புழுகதென்றும்-பொல்லாத விஷமியென்றும் போதமென்றும, பண்புள்ள சிவமென்றுங் களியுப்பென்றும்-பாங்கான பூரணத்தி னுப்பின்பேரே. 92

முப்பூமகிமை.

உப்பான முப்பூவின் விபரஞ்சொன்னேன் - உகமையில்லா முப்பூவு மூன்றுமுப்பூ, அப்பாகேள் முப்பூவும் பிர்மாவிஷ்ணு-ஆகரா ருத்திரனுமாகிநின்றூர். தப்பாத முப்பூவை யாவர்காண்பார் -தன்மையுள்ள பெரியோர்க ளறிவார்பாரு; முப்பான முப்பூவும் மாதியிலேகுருவாய்-முடிந்திருக்கு தென்றறியார் மூடர்தானே, 93

தானென்ற மூடர்கள்தா னப்பெடுக்கவென்று-தயவான முப்பூவைப் பேதனமேசெய்வார், ஊனென்ற முப்பூவை யறியார்மூடர்-ஊசிநீர் தனிர்கரைத்து ரவியில்வைப்பார், தேனென்ற பூரணந்தான் மயங்கிப்போகுஞ்-சிவசிவா காரமெல்லாஞ் செத்தேபோகும், மானென்ற பூப்பார்த்தால் மயங்கிப்போவான்-மனமடங்குப் பூவையார் முடிப்பார்சொல்லே. 94

சொல்லான முப்பூவை யுலகத்தோர்கள்-தொழுதுமே யதின்விபரந் துவங்கமாட்டார், அல்லலதைச் செய்துவைத்து அலைந்துபோவார்-அமுதமென்ற பக்குவத்தை யார்தான் காண்பார், கல்லல்செயும் பாவிகள்தான் வெவ்வேறுப்பு-கலந்தெடுக்க வேணுமென்று கழுதைமாண்பர், குல்லல்செய்து குழம்பிமிகச் செத்தேபோனூர்-குலமான வுப்பினுட செயல்காணுரே. 95

செயலறியாப் பாவிகளைச் சேர்க்கவேண்டாஞ்-செய்வினைகள் தீராத கழுதைமாண்பர், மயலாதைத் தனைப்பிடித்து வாதமார்க்கம்-மகத்தான பூரணத்தை யல்லல்செய்வான், தயவான கல்லுப்பை நொருக்கிக்கொண்டு-தானரைத்துப் புடம்போட்டுத் தயங்கிப்போவான், துயர்வான கயவர்கள்தா மெத்தவுண்டு-தொல்லுலகி லிந்நூலைத் துலக்கிடாதே. 96

நூற்பெருமை.

இந்நூல்தா ணுயிரத்து இருநூறுக்குள்-ஏசகிற மயமான கருவைச் சொன்னேன், தன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணு-சாயுச்சிய பத வியடா இந்தநூல்தான், உண்மையுடன் நூலெடுத்து ஒடுக்கந்தன்னில்-உண்மைபுடன் மவுனந்தா னுகந்துபாரு, நன்மையுடன் மனதுகந்து பார்த்தாயானால்-நல்லபத முண்டாகும் நாடிப்பாரே. 97

நாட்டமில்லா மூடரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் - நல்லகுண மில்லா ரை நாடவேண்டாம், கூட்டமிட்டுக் கல்லவிடுங் குறும்பர்மெத்தக்-கூத் தாடிச் சிலம்பதுபோற் குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக் கருணைபெருந் தேவிவாலை-மகத்தான பூரணத்தின் மகிமைதன்னை, தேட்டமில்லா வம் பரிடஞ் சேரவேண்டாஞ் - சேர்ந்தாக்கால் பூரணத்தின் செயல்காணுதே.

காணுத பூரணத்தின் கருவினாலே-கருணையுள்ள கைலாச மேருதன் னைக், கோணுதே நின்றநிலை குறித்துக்கொண்டு- குணமாக ரேசகபூ ரகமு ம்பண்ணி, வாஞன கும்பகத்தில் மனதுபூண்டால்-மகத்தான சிவயோக மாகுமாகும், தேஞன மதியமுதச் செயல்தன்னாலே-சிவசிவா சிவயோ கத் திறந்தான்பாரே. 99

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாரான பிருதிவியு மப்புங்கூட்டிப் - பங்கயத்தின் மேலேறிப் பதிவு மாகித், தேருகத் தேய்வுடனே வாய்வுரெண்டுஞ் - சேர்ந்தாக்கா லைந்து ருவு மொன்ருய்ப்போச்சு, கூருத ஐந்துருவு மொன்ருய் நின்ருல்-குரு வான போதமடா யார்தான் காண்பார், மாருத மனமுடைய சித்தர்க் கெல்லாம் - வகையாக ஐந்துருவும் வணங்கும்பாரே. 100

வணக்கமுள்ள ஐந்துருவு மைந்தேயுப்பு - வரிசையுட னிதையறிந்து கல்வத்திட்டு, இணக்கமுட னரைக்கையிலே மெழுகாய்ப்போகும்-என் னசொல்வே னிம்மெழுகி னியல்புதன்னை, மணக்கமுடன் மெழுகெடுத் துப் பதனம்பண்ணி - மார்க்கமுட னிம்மெழுகை வைத்துப் போற்றித், தனக்குமிது கிடைத்தபொரு ளென்றுநீயுஞ் - சதாகாலம் அம்மெழுகை ப் பூசைபண்ணே. 101

பூசையது செய்ததினுற் பலிக்குஞ்சித்தி - பூரணத்தை மறந்ததினு லொன்றுமில்லை, நேசமுடன் பூரணமே தெய்வமென்று - நிலைத்துமன துறுதியிலே நிறுத்தவேணும், ஆசையென்ன பூரணத்தி னுசையாசை-அதைவிட்டால் வேறுமொரு ஆசையுண்டு, பாசமதைத் தானகற்றி யறி விற்சேர்ந்து - பரவெளியில் நினைந்ததினுற் பாலனுமே. 102

பாலனுய்ப் பதினறு பிராயமாவாய் - பராபரைத்தாய் பூரணத்தாற் பலிக்குஞ்சித்தி, காலனென்ற காலனவ னேடிப்போவான் - காலனெ ன்று சொன்னதுதான் பாசம்பாசம், ஆலமுண்ட சிவனும் விஷத்தை யுண்டார் - அவ்விஷந்தான் பராபரத்தி னருளேயாகும், சீலமுட னுல மென்ற விஷந்தான்போதஞ்-சிவசிவா பூரணத்தின் செயலைப்பாரே. 103

கெந்தகமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவு மொன்ருய்ச் சேர்த்துப் - பரையீன்ற நாதகெந்தி ரசமும்வீரம், சேரப்பா கல்வத்தி லாட்டினுக்காற்-சிவசிவா மெழுகது போற் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திப்போக்கு-அறிந்தவர்கள் சதாசிவத்தை யறிவாரப்பா, நேரப்பா நின்றநிலை தவராமற்ருன்-நேசமுட னிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 104

பண்ணப்பா பூசையினுற் பலிக்குஞ்சித்தி-பாசமதைத் தானறுத்து நேசம்வைத்து, உண்ணப்பா பராபரமே செயல்தா னென்று-உற்றுமெள்ள ஆறுதல மூரேசென்று, விண்ணப்பா தீண்டாதே சுடரைப்போற்று-வேதாந்த பூரணத்தில் விரும்பிநில்லு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கருத்தாயூணு-கருவான பன்னிரெண்டு மடங்குந்தானே. 105

தாளகமெழுகு.

தானென்ற சற்குருவா முப்பூவோடே - தன்மையென்ற தாளகமும் வீரம்பூரம், தேனென்ற ரசமுடனே கல்வத்திட்டுத்-திறமாக ஈராறு சாமமாட்டு, கோனென்ற மெழுகாகு மப்பாகேளு-குருவான மெழுகதுவைப் பதனம்பண்ணு, நானென்ற ஆணவத்வதைப் போக்கிக்கொண்டு- நன்மையுட னிம்மெழுகைப் பூசைபண்ணே. 106

பூசையப்பா தினந்தோறும் பூசைபண்ணு - புலத்தியனே உனக்காக இந்தநூலை, நேசமுட ணுயிரத்து யிருநூருக-நிலைத்தனடா கருவெல்லாமிதிலேயப்பா, பாசமதைத் தானறுத்துப் பதியிலூனிப்-பாய்ச்சடா மெழுகையுநீ நவலோகத்தில், மாசியது தானறுத்துப் பழுப்பாயேறி-மகத்தான சிவகூத்தாய் மகிழ்ந்துகாணும். 107

மகிழ்ந்ததொரு சிவகலையைக் கண்டுநீயும்-மகிழாதே புலத்தியனே மணம்வேருகும், நெகிழ்ந்தமன மிருக்குமடா வெகுநாட் செல்லும் -நேரான பூரணத்தை நெஞ்சிற்ருக்கு, பகுந்ததொரு சிவயோகப் பண்பில்நில்லு-பராபரமே கெதியெனவே பணிந்துபோற்று, தகுந்தமன முறுதியுடன் வலுத்துப்போகும்-தன்மையுள்ள பராபரத்தைத் தாக்கிப்பாரே. 108

லிங்காசமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவும் லிங்கஞ்சேர்த்துப்-பஞ்சுடைய வீரமுடன் புழுகுபூரம், சேரப்பா கல்வத்தி லொன்ருய்ச்சேர்த்துத்-திறமாக அரைக்கையிலே மெழுகாய்ப் போகும், வீரப்பா செய்யாமல் மெழுகுதன்னில்-விஷமில்லா ரசமதிலே நாவிலொன்று, காரப்பா கல்வத்தி லிட்டுஒன்ருய் - கருவிட்டு அரைக்கையிலே சேர்ந்துபோமே. 109

சேர்ந்ததொரு லிங்கரச மெழுகுதன்னைத்-திறமான சிமிழ்தனிலே யடக்கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக் குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக்-கூர்மையுள்ள மெழுகதிலே குன்றிவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டு இம்மெழுகைக் கொண்டாயாளுல்-நிலைத்துதடா சடலமென்ற கூடுதானும், தேர்ந்துஇந்த மெழுகதிலே மண்டலமே கொண்டால்-சிவசிவா கவுனமென்ற சித்துத்தானே. 110

ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு.

சித்தான சித்திலொரு விபரஞ் சொல்வேன் - திறமான ஆனைக்கல் சத்துவாங்கி, முத்தான பூரணத்தை யதிலேசேர்த்து-மூர்க்கமுள்ள ரசமுடனே பூரங்கெந்தி, கர்த்தாவைத் தான்தொழுது ரவியில்வைக்கக் - கருணையுட னுலுமது வொன்றாய்ச் சேர்ந்து, வற்றாத மெழுகதுபோ லிருக்கும்பாரு-வாகாக இம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 111

பதனமுட னிம்மெழுகிற் குன்றியுண்ணு-பதறாமல் மூலமதில் நின்றாயானால், விதனமெல்லா மோடிவிடும் பலக்குங்காயம்-மேன்மையுள்ள கற்போலே விளங்குந்தேகம், மதனன்போல் வடிவாகும் பிலமுண்டாகும்-மகத்தான அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், அதமான கருவிகள்தான் மெத்தவுண்டு-அசடரிடஞ் சொல்லாதே யறிவைப்பாரே. 112

அறிவான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம் - அருமையுள்ள பூரணத்தை யார்தான் காண்பார், குறியான குறியறிந்த பெரியோர் காண்பார்-குண்டலியைச் சத்தியென்றுங் கூறுங்கூறும், நெறியான சிவயோக மார்க்கமெல்லாம்-நேர்மையுட னறிவிக்கும் பூரணத்தின்கூறு, பரியான தேசியடா அகாரபீடம் - பரதேசி தனையறிந்து பணிகுவாயே. 113

அபக்துவர்களிவரேனல்.

வாய்திறந்து பேசாத மடையர்மெத்த - வானறிந்து சேராத குருடர் மெத்த, தாயறிந்து இணங்காத கழுதைமாண்பர் - தலைவனையு மறியாத சண்டிமாண்பர், காயறிந்து கனியறிந்து கொள்ளாமாண்பர்-காசினியில் மெத்தவுண்டு கருத்தில்லார்கள், தீயறிந்து அனல்மூட்டத் தெரியாமாண்பர்-சிவவேடந் தனையறியார் திருடர்தானே. 114

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூடர்-தன்மையென்ற மனமொடுங்கும் நிலையுங்காணார், கோனென்ற குருபதத்தின் குறியுங்காணார்-குருடரவர் காயாசங் குறமிட்டு, நானென்ற ஆணவத்தை மெத்தப்பேசி-நலமில்லா அஞ்செழுத்தை யுபதேசித்து, வீணென்ற வீண்மதங்கள் மெத்தப்பேசும்-வெள்ளாட்டிப் பயல்களுடன் சேராதையா. 115

சேராத கருவறிந்து கள்ளமாண்பர் - செத்தபிணம் போற்றிரிவார் சிவனேயென்று, கூறாத பொருளையெல்லாங் கூகூவென்பார்-கூறறிந்து நேராத குருடர்மட்டை, ஆறாது சத்துவத்தின் செயலைக்காணார்-அகண்டபரி பூரணத்தி னறிவைக்கண்டு, தேறாத சித்தர்கள்தான் கோடியுண்டு-சிவசிவா தேறினபேர் கோடிக்கொன்றே. 116

ஒன்றான முப்பூவிற் காரஞ்சேர்க்க-ஒருமையுள்ள சாரநீ ரதுதானப்பா, பன்றான சேதியிது காரசாரம் - பருவமறிந் துலகமதிற் பகராமாட்டார், நன்றான புலத்தியனே யுனக்குச் சொன்னேன்-நலமறியாக் காரமதைச் சாரமென்பார், உண்டான சோதியடா ஆதியந்தம்-உரிமையுள்ள பூரணமென் றுகந்துகில்லே. 117

நில்லென்று முன்சொன்ன சாரநீரில் - நிசமான வீரமுடன் பூரஞ் சேரு, கொல்லென்று பொங்கியது அமரும்பாரு - கொடிதான நீரப்பா கூறப்போமோ, சொல்லென்ற அந்நீரைக் குப்பிதன்னில் - சுருக்காக அடைத்துநீ பனம்பண்ணி, வல்லமைகள் பேசாமல் மனதடங்கி-மகத் தான செயநீரோந் தொழிலைப்பாரே 118

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பா லிங்கமொரு கட்டிவாங்கிப்-பருவமுடன் செயநீரைச் சுருக் கித்தாக்கு, வீரப்பா கட்டியது அடங்கிப்போகும்-விசையான முப்பூவிற் செயநீர்விட்டு, காரப்பா கல்வத்தி லாட்டினுக்கால்- கருணையுள்ள மெழு காகும் லிங்கத்தப்பி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து-சிவசிவா காடை தனில் மணிபோலாமே. 119

ஆமப்பா லிங்கமணி தனையெடுத்து - ஆதியென்ற தங்கமதில் நாலுக் கொன்று, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் கொடுத்தா யானல்-நன்மையுள்ள லிங்கதங்க மொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பா லிங்கமென்ற களங்கதாகுந்- தயவான களங்கமதை யுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பா தனையறிந்து கொண்டுமைந்தா-மகத்தான மதிதனிலே பத்துக்கொன்றே. 120

ஒன்றான களங்கமதை வெள்ளிக்கீந்தால்-உத்தமனே வயதுபதி னற தாகும், நன்றான வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானல் - நன்மையுட னென்ப தனை தப்பாதையா, கன்றான குடவனிலே யீந்தாயானல் - கருவான ஏ ழரையுங் காணுங்காணும், அண்டர்பிரான் தொண்டரென அருளைப் பெற்று-அரகரா சிவயோக அருளைப்பாரே. 121

நாகக்கட்டு

பாரப்பா முன்சொன்ன சாரநீரிற்-பக்குவமாய் நாகமதை யுருக்கிச் சாய்த்தால், காரப்பா ஐந்துமுறை சாய்த்தாயானற்-கன்மமுள்ள குடில மெலாங் கழன்றுபோகும், சீரப்பா அடங்கியது மணிபோலாகுஞ்-சிவசிவா நாகமணி யென்னசொல்வேன். ஆரப்பா அறிவார்கள் நாகப்போக்கு- ஆதியந்தப் பொருளதினு லடங்கிப்போச்சே. 122

அடங்கினதோர் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு- அப்பனே தங்கமதி லிடைக்கிடைதான் சேர்த்து, தடங்கலில்லா மணியெடுத்து வுடைத்து மைந்தா-தயவாக வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானல், முடங்கலில்லா ஆறே ழு வயதேயாகும்-மூடருக்கும் இக்கருவைச் சொல்லாதையா, திடங்கனிந் த அமுதமுண்டு குருவைக்காரு-தேசதீட்சை பதிதனிலே சேர்ந்துநில்லே.

நில்லென்று சொல்வதுதா னெங்கேயென்றால்-நிருமலமாங் குருப தத்தே நேர்ந்துநில்லு, தள்ளென்ற சொல்லதுதா னரையென்றால்-தன் மையில்லா வண்டரைநீ தள்ளுதள்ளு, கொல்லென்று சொல்வதுதா னரையென்றற்-குருவைநினை துருகாத குறும்பர்தன்மேல், செல்லெ ன்று மன்மதனைக் கொல்லவென்றற்-சிவசிவா குருவருளைத் தினமும் போற்றே. 124

துரிசிசுன்னம்.

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றிக்கொண்டு-புதுமையுள்ள துரிசி னுட சுன்னஞ் சொல்வேன், மாற்றுவது வழலையுட னிணங்கன்கூட்டி-மாருமலிடைக்கிடைதான் துரிசிகூட்டி, தாட்டிகமாய் கல்வத்தி விட்டுக் கொண்டு- சரசமாய் முன்னீரை விட்டுஆட்டி, வாட்டிவோய் பில்லைதனை ரவிமுகத்தில்-மைந்தனே நன்ருக வுலரப்போடே. 125

உலர்ந்தபில்லை தனக்குமேல் சீலைசெய்து-உண்மையுடன் காயவைத்துக் குருவைப்போற்றி, அலர்ந்தஎரு தனையெடுத்துப் புடத்தைப்போடு-அரகரா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீறிநிற்கும்-மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், தளர்ந்ததொரு ரசந்தன்னைப் பழியாய்க்கொல்லும்-தன்மையுள்ள சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே

ரசமணி.

பண்ணியதோர் சுன்னத்தின் மார்க்கங்கேளு-பாலகனே ரசமதனைச் சுத்திபண்ணி, கிண்ணியென்ற தாம்பூரக் கிண்ணிதன்னிற்-கிருபையுள்ள ரசமதனை அதனில்வார்த்து, நன்னயமாய் ரவிதனிலே ரசத்தைவைத்து – நன்ருன சுன்னமதை மேலேதூவி, கன்னிமயேஸ் வரிதனக்குப் பூசைபண்ணிக்-கையாலே மத்திக்கத் திரளுந்தானே. 127

திரமான ரசமதனை யெடுத்துமைந்தா-சிவசிவா வுண்டைபோல் திரட்டிக்கொண்டு, உறமான முப்பூவின் முன்னீர்விட்டு-உத்தமனே குப்பிமணி தனக்குப்பூசி, நிறமான ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா-நிச்சயமாய் விளக்கொளியில் வாட்டினுக்கால், பரமான பரமகுரு அருளினலே-பக்குவமா யிறுகியது மணிபோலாமே. 128

ஆமப்பா யிம்மணிக்குச் சாரணைகள்தீர்ந்து-அருள்பெருகுஞ் சிமிழ்தனிலே யடக்கம்பண்ணி, நாமப்பா சொல்லுகிரேும் நாவிவிட்டு-நன்மையுள்ள அமுதமது கொண்டாயானல், தாமப்பா வுனதுருவம் நிர்மலமாய்க்காணுஞ்–சச்சிதா னந்தவெளி தானேதோன்றும், காமப்பா கொண்டதொரு திறத்தால்மைந்தா-கயிலாச மேருதன்னைக் காணலாமே. 129

வழலைநாதமுப்பூச்சுன்னம்.

காணப்பா இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன்-கருவான வழலையுட நாதங்கூட்டி, பேணப்பா இந்திடைக்குப் பூரஞ்சேர்த்துப்-பெருமையுள்ள கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, தேனப்பா முன்சொன்ன செயநீர்விட்டுத்-திறமாக அரைக்கையிலே காரமேறி, கோணப்பா தன்னருளால் சுன்னமாகிக்-கொடுமையுள்ள சுன்னமதாய் நிற்குந்தானே. 130

அரிதாரக்கட்டு.

தானென்ற சுன்னமதை யெடுத்துக்கொண்டு-தாரமென்ற அரிதாரக் கட்டிக்கப்பா, வானென்ற செயநீராலரைத்து மைந்தா- மகத்தான தாரத்துக் கங்கிபூட்டி, பானென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா-பக்குவமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, தேனென்ற பூரணத்தை மனதில்வைத்து-சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப்போடே. 131

போட்டபுடந் தனையெடுத்துப் பார்த்தாயானால்-புதுமையுள்ள தாரமது கட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்க் கட்டியதோர் தாரந்தன்னைத்-தயவான செம்புவெள்ளிக் கீந்தாயானால், நாட்டமுட னீராறு வயதுபெண்தான்-நாயகிபோ லுனதுமுன்னே காடிநிற்பாள், தேட்டமுட னவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணு-தெவிட்டாதே பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கே. 132

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும்-நுண்மையுள்ள லட்சணத்தைப் பார்க்கவேணும், தாக்குவது ஒருமிமைக்கு வினைகளெல்லாந்-தட்டழிந்து போகவே தாக்கவேணும், மார்க்கமுட னிம்முறைகள் பார்க்கவேணும்-மந்திரபஞ் சாட்சரத்தில் நிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்த முறைகளைநீ சொன்னாயானால்-அப்பனே யுனதுசிரம் வெடித்துப்போமே. 133

போமப்பா சகலசித்தும் பொய்த்துப்போகும்-பொல்லாத சண்டாளர்க் கீந்தாயானால், நாமப்பா சொல்லுகிறோ மிந்தச்சாபம்-நம்மாலே தீர்ப்பதற்கு முடியாதையா, ஆமப்பா சொல்லிவிட்டோ மிந்தநூலை - அடக்கமப்பா வெகுபதன மடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டு வெகுவியானால்-தன்னுடலைக் காணமற் றயங்குவாயே. 134

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காம லின்னமொரு விபரங்கேளு- தயவான நாகரசஞ் சரியாய்ச்சேர்த்து, மயங்காம லடிமுடியுந் திரிசிபூரம்-மகத்தான வீரமுடன் சீனங்கூட்டி, தியங்காமற் கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா - தேவியென்னு மால்தேவிக் கங்கிபூட்டி, நயங்காணு மென்றுநீ மண்சீலைசெய்து - நன்றாகரவிமுகத்திற் காயவைவயே. 135

வையப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க் காய்ந்தால் - மயங்காமல் புடம்போட மைந்தாகேளு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு - மேன்மையுள்ள ரவிபோலே கட்டிநிற்கும், கையப்பா வுதவுவது போலேமக்காள்-கனமான ரவிமதியி லீய்ந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவில்லை பத்துமாற்று பொன்போலே யிருக்குமடா புகழ்ந்துகாணே. 136

காணப்பா உப்புடனே புளியுஞ்சேர்த்துக்-களிப்பான குடவனைத்தான் தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லை தகடுதன்னில் - விசையான அரைமருந்தை வினவிசகொண்டு, பேணப்பா புடம்போடச் செம்பாய்ப்போகும் - பிலத்ததொரு செம்பதனை உருக்கிக்கொண்டு, ஊணப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை-உகந்துநீ கொடுக்கின்ற வரிசைகேளே. 137

கேளப்பா வுருகினதோர் குடவன்தன்னிற்- கிருபையுடன் வெள்ளியதி லீந்துகொண்டு, கோளப்பா வாராம விரண்டுஞ்சேர்த்துக்-குள்ளென்று வுருக்கையிலே மைந்தாகேளு, வாளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை-வரிசையுடன் கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளும், தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷந்தான் சென்று-சிவசிவா பழுப்பேறித் தங்கமாச்சே. 138

சீனமாதிமுப்பூச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு முப்பூசசொல்வேன் - அரகரா ஆதிஉப்புக் கிடைதான்கேளு, காய்ச்சப்பா காய்ச்சினதோர் கம்பிஉப்பும்-கருவான சீன முடன் மூன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை யிடைசரியாய்க்கொண்டு-பெருமையுள்ள சாரநீர் விட்டேஆட்டி, மாச்சமென்று நினையாமல் கல்வத்தாட்டி-மக்களே யுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 139

பண்ணியதோர் வட்டதனை ரவியில்மைந்தா - பாங்காகக் கனிந்திடவே காய்ந்துதானால், புண்ணியனே மண்சீலை செய்துகொண்டு - புந்தியுடன் புடம்போடு சுன்னமாகும், கன்னிமயேஸ் வரிதனக்குப் பூசை செய்து—கருவான சுன்னமதிற் களஞ்சிவாங்கி, தன்மையாய்த் தாரத்துக் கங்கிபூட்டித்-தயவான சாரநீர் தன்னாற்றுனே. 140

தானென்ற கவசமதை நன்றாய்ச்செய்து - தன்மையுடன் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, கோனென்ற குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக்- குணமாக ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, மானென்ற அரிதாரங் கட்டிநல்ல - மகத்தான தன்னிறமா யிறுகிநிற்கும், தானென்ற ஆணவத்தைப் போக்கிமைந்தா-தயவான தாரமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 141

கொள்ளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னைக்-கூசாமல் ரவிமதியி லீந்தாயானல், விள்ளக்கே ளாறேழு மாற்றுக்காணும்-விசையான தாய்சேர்க்க எட்டுமாற்று, சொல்லக்கேள் புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டிச்-சொல்லட ங்காப் புடந்தனிலே யிறங்குந்தங்கம், சொல்லப்பா சிவயோக மார்க்கந் தன்னிற்-சிவசிவா மனதறிவாற் றினமும்நோக்கே. 142

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும்-நுன்மையுள்ள குருபதத் தைப் பணியவேணும், நாக்குரிசை தனையகற்றிக் கனியேதின்று-நன்றான கங்கைதனை நவமாய்க் கொள்ளு, வாக்குமன தொன்றாகி மனத்தைக்காரு-மகத்தான ரேசகபூ ரகமும் பண்ணு, தாக்குவது கும்பகத்தி லறிவைமூட்டுத்-தன்மையுடன் யோகமதைத் தாக்கிப்பாரே. 143

பாரப்பா மூலமதைப் பூசித்தாக்கால் - பராபரத்தின் செயலதனைக் காணலாகும், நேரப்பா பிறப்பிறப்பு ரெண்டுங்காணும் -நீடுலகில் மகத்துவரே தெய்வமென்பார், ஆரப்பா சொன்னாலு மூலகமேயாம்-அருளான பூரணத்தை யறியாமூடர், கூறப்பா உலகமெல்லாஞ் செனித்தவாறுங்— கூர்மையுள்ள நாதவிந்து ரெண்டுந்தானே. 144

ரெண்டான பொருளறிந்து பூசித்தோர்கள்-நிலைத்தார்கள் கோடான கோடிமட்டும், வண்டான ததுசென்று மதுவுண்டாப்போல்-மகத்தான பூரணத்தை மருவிப்பாரு, அண்டர்கோ னருள்பெருகி உலகமீதில் — அஷ்டமா சித்துகளு மாடிநிற்பான், பண்டான பரப்பிர்ம மாகியேதான்- பாருலகிற் குருவாகித் துலங்குவானே. 145

நாகாசமுப்பூச்சுன்னம்.

துலக்கமதா யின்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன்-சோதியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு. வலக்கமதாய்;நாகமுடன் ரசத்தைச்சேரு-மகத்தான அடிமுடியுங் கூடச்சேரு, பழக்கமதாம் வீரமுடன் புழுகுசேரு-பங்கயமாங் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமல நீராலே யரைத்தாயானல்-மைந்தனே மெழுகாகும் வட்டுப்பண்ணே. 146

பண்ணியதோர் வட்டதனைக் காயப்போட்டுப்-பக்குவமாய் மண்சீலை செய்துக்கொண்டு, உன்னியதோர் முழமளவு புடத்தைப்போடு-உத்தமனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, வெண்மையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிநிற்கும்-வேதாந்த ஆதினமுங் குருவாய்நிற்கும், புண்ணியனே யிந்தநீ ரதிகச்சுன்னம்-பூரணத்தின் செயலதினற் சுன்னமாச்சே. 147

ஆச்சப்பா இச்சுன்னந் தாளகத்திலப்பி-அடைவாக மண்சீலை பேழுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் நன்ருய்க்காய்ந்தால்-கருகாமல் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு, மூச்சப்பா ஓடாம லுருகிநிற்கும்- மூவுலகு மெச்சுமடா இந்தத்தாரம், தாட்சியொன்று மில்லையடா ரவிமதியிற் ருக்கித்-தயவான பதினறு மாற்றுப்பொன்னே. 148

பொன்னகுஞ் செம்புதனிற் பத்துக்கொன்று-பூட்டினல் வயதெட்டாய்ப் புகழ்ந்துகாணும், உன்னன மதிதனிலே பத்துக்கொன்று-ஊட்டினல் பத்தரைதான் தப்பாதையா, கண்ணன குடவனிலே பத்துக்கொன்று-காட்டினல் ஏழரைக்கு அதிகங்காணும், வண்ணமுள்ள மால்தேவி கூத்துமெத்த-வாக்கடங்கா மனமடங்காச் சித்துமாமே. 149

துரிசிமுப்பூச்சுன்னம்.

சித்தான துரிசிமுப்பூச் சுன்னஞ்சொல்வேன்-சித்தமுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, பத்தான சவுக்காரஞ் சீனங்கூட்டிப்-பசுமையுள்ள துருசதுவு மிடையேசேர்த்து, சத்தான இணக்கனுடன் கூடன்சேர்த்துத்-தயவாக வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டு, முத்தான மெழுகதுபோல் நிற்குமப்பா-மோசமொன்றும் நினையாதே வட்டுப்பண்ணே. 150

பண்ணியதோர் வட்டதனைக் காயப்போட்டுப்-பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, தன்மையுடன் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு-தணலாறி யெடுத்துப்பார் சுன்னமாகும், புண்ணியவா னுக்கால் நன்ருய்நீறும்-புலத்தியனே யந்நீற்றைப் பதனம்பண்ணு, தண்ணியில்லாத் தனைகளிலே போட்டுப்பாரு-தயவான வாருதிபோற் செலமுமாச்சே. 151

செலமான நற்சலத்தை யொன்றில்வாங்கிச்-சிவப்பான தாரமதிற் சுருக்கித்தாக்கு, அழலான வூறலது அற்றுப்போகும்-அதின்பிறகு சுன்னமதைக் கவசம் பண்ணு, உலகளந்த அரியினுட தேவிதானும்-உண்மையுடன் கவசமா யுகந்துநிற்பாள், கலகமது செய்யாமல் ரவிமதியிற்தாக்கு-கருணையுடன் பதினறு மாற்றுப்பொன்னும். 152

பொன்னன் பொன்படைத்தால் பொன்னேயாகும் - பொல்லாத பாவியென்றால் மண்ணாய்ப் போகும், கண்ணான செயலறிந்தா லெல்லா முண்டு-கருவான குருவறிந்தா லெல்லாங்காணும், விண்ணான பதியறிந்து அடியுங்கண்டால்-வேணவிதங் கருவாகச் செய்யலாகும், பெண்ணாசை கொண்டவனோ டிணங்காதையா - பொருளாசை கொண்டவரைச் சினந்துதள்ளே. 153

சினந்துமிகத் தள்ளுவது என்னவென்றாற் - செயலில்லாப் புளியுடனே யெண்ணெய்தள்ளு. உணர்ந்துவரு மீனிறைச்சிக் கஞ்சாவாகா-உணர்வழிக்குங் கள்ளுசா ராயமாகா, மணங்கமழும் பூரணத்தை யன்றியொன்று-வாய்க்கடங்கா மதம்பேசி நின்றாயானால், இணங்குவது பூரணந்தான் கடினமாகும்-என்மகனே புலத்தியனே யிந்தநூலே. 154

இந்தநூ லாயிரத்து இருநூறாகும்- ஏகாந்த மானகரு வதிலேதோற்றும், அந்தமுட னாதியென்ற பொருளேதோற்றும் - அவையடக்க மென்றதெல்லா மிதிலேதோற்றும், விந்தையுள்ள விநோதமெல்லா மிதிலேதோற்றும்-வேடிக்கைச் சிமிட்டுகளு மிதிலே தோற்றும், தந்திரங்க ளென்றதெல்லா மிதிலேதோற்றும்-சாயுட்சிய பதவிகளு மிதிலேதோற்றும். 155

தோற்றாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுந் - தூபமுதல் பரிசனமு மிதிலேதோற்றும், ஆத்துமத்தின் கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றும்-அருள்பெருகும் பூரணத்தி னருமைதோற்றும், பாட்டான பரிபாஷை யிதிலேதோற்றும்-பக்குவத்தின் செயல்களெல்லா மிதிலேதோற்றும், காட்டாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுங் - கபடமிட்டு வெகுளிதனில் நில்லாதையா. 156

ஐயனே புலத்தியனே யுமக்காய்நாமும் - அருள்பெருகு மாயிரத்து இருநூறுக்குள், மெய்யான கருக்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன்-மேட்டியாய் திரியாமற் குருவைக்காரு, வையகமெல் லாந்திரிந்து அலைந்தாலுந்தான்-வாய்க்குமோ இக்கருக்கள் வாயாதப்பா, கையான கையினெல்லிக் கனிபோல்மைந்தா-கருவாக இந்தநூல் பதனம்பண்ணே. 157

பதனமப்பா வெகுபதன மிந்தநூலைப் -பார்தனிலே மாந்தருக்கு ஈந்தாயானால், விதனமப்பா சொல்வாயே யதிகசாபம்-வேண்டினா லுன்னாலே தீர்க்கமாட்டாய், மதனமாய் மவுனமுட னிருந்துகொண்டு-மகத்தான அஷ்டமா சித்துமாடு, இதமான பூரணத்தைத் தினமும்போற்று-இன்பமுட னின்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன். 158

வழலைமுப்பூச்சுன்னம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே வழலைதன்னை - சுத்தகெங்கை தன்னாலே சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கே ளஞ்சுதரஞ் சுத்திபண்ணு- வெண்மையென்ன சொல்வனடா வுகமையில்லை, கல்லான வழலைதனை யெடுத்துமைந்தா-கருவாக இடைசமனாய் வீரம்பூரம், வல்லமையாய்க் கல்வமதி லிட்டுமைந்தா-வரிசையுடன் வெடியுப்புத் தன்னாலாட்டே. 159

ஆட்டிநன்றாய் பில்லைசெய்து வட்டுப்பண்ணி-அருள்பெருகு மண்சீலை யதின்மேற்செய்து, காட்டான எருவதனிற் புடத்தைப்போடு-கனலாறி யெடுத்திடவே சுன்னமாகும், தேட்டான தேட்டாகு மிந்தச்சுன்னந்-திருவான பிரிதிவியுந் தாரந்தன்னில், பூட்டாத கவசமது நன்றாய்ச்செய்து-பொருந்தவே மண்சீலை யேழுஞ்செய்யே. 160

செய்ததொரு கவசமதைக் காயப்போட்டுச்-சிவசிவா ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போட்டு, துய்தமுள்ள தாரமதீ கட்டிநல்ல-சோதியுள்ள அருணனைப்போ லிருக்குமப்பா, பையவே கட்டியதோர் தாரந்தன்னைப்-பாய்ச்சடா வெள்ளிதனிற் பத்துக்கொன்று, அய்யனே புலத்தியனே சொல்லக்கேளு-அன்பாகப் பன்னிரெண்டு மாற்றுமாச்சே. 161

ஆச்சப்பா குடவனிலே யெட்டுமாத்து-அரகரா செம்புதனி லாறுமாத்து, பேச்சப்பா வெள்ளிசெம்பு தன்னிலீந்தால்-பிசகாது எட்டரைதான் பேணிப்பாரு, நீச்சப்பா வெகுநீச்ச தாரக்கட்டு - நேர்மைசொல்ல என்னாலே கூடாதையா, காய்ச்சப்பா மூலமென்ற தீயில்தன்னைக்-கருணை பெற மேல்மூலச் சுடரில்நில்லே. 162

சவுக்காரப்போக்கு.

நில்லப்பா சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்-நிலைபெறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, வல்லதொரு குளக்கரைவாழ் பிண்டத்தானை – மகத்தான சிப்பியடா கும்பிடானை, விள்ளாமல் விள்ளுகிறோம் பூமிநாதம்-விசையான அடிமுடியும் சிப்பிப்போக்கு, சொல்லாமற் சொல்லுகிறோமாதியந்தஞ்-சொரூபமுள்ள வஸ்துவைநீ வணங்கிப்போற்றே. 163

வணங்குவது எப்படித்தா னென்றால் மைந்தா-மயானமதி னிசிவேளை தன்னிற்சென்று, இணங்குவதால் ருத்திரனைப் பணிந்துபோற்றி- இன்பமுடன் கைவசமே செய்துகொண்டு, குணங்களொரு மனதாக வயிரவனைப்போற்று - குணமான ஆள்வள்ளிக் கிழங்குதன்னை, முணங்காமல் நருக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு-முன்னீரா லுப்பிட்டு அவித்திடாயே. 164

அவித்ததொரு கிழங்கதனை எடுத்துமைந்தா -அடிகனத்த வுரல்தனிலே யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோ ரிருப்புலக்கைத் தன்னாற்குத்தி-குமுறவே நன்றாக யிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய் நினையாமல் பாண்டத்திட்டு-தயவான ரவிபீசங் கூடப்போட்டு, பவித்திரமா யைங்கோலத் தயிலம்விட்டுப்-பதனமாய்க் கிண்டியே யுண்டைசெய்யே. 165

செய்யப்பா வுண்டையது விளாங்காய்போலே-திரமாக வுருட்டையிலே யிறுகிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் சவுக்காரத்துண்டை-விருதுபெற்ற சித்தர்கள்தான் செய்வாரப்பா, பொய்யப்பா சொன்னதினால் புலையனாவாய்-புகழான பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கு, கையப்பா வுதவுவது போலே மக்காள்-கருவாக இன்னமொரு காரஞ்சொல்வேன்:

சவுக்காரமிருந்துமிடம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே சவுக்காரந்தான்—சுயம்பாக இருக்குதடா அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள் வஸ்துவாய் நின்றுகொண்டு - விளக்கொளிபோல நின்றுவிளை யாடுதெய்யா, வல்லதொரு மயேந்திரமலைச் சார்புதன்னில் - வளர்ந்துநிற்குஞ் சவுக்காரம் புற்றுப்போலே, சல்லாபமானதொரு சவுக்காரத்தைத்—தனதாகக் கொண்டுவந்து நொறுக்கிடாயே.

நொறுக்கியது பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா - நுண்ணிமையாக் காடிவிட்டு முப்பூவிட்டு, குறுக்கிநன்றாய் வற்றுமட்டு மெரிப்பாயப்பா-குழம்பான பருவமதில் தயிலம்வார்த்து, கருகிமிகப் போகாமற் கிண்டுகிண்டு-கருகாத பதம்பார்த்து எடுத்துக்கொண்டு, உருக்கமுடன் குட்டோடேயுருட்டிப்போடு-உத்தமனே யாதியபின் னிறுகிப்போச்சே. 168

போச்சென்று விடுகாதே யின்னமொன்று-புதுமையுள்ள சவுக்காரஞ் சொல்லக்கேளு, மாச்சலொன்று மில்லையடா ஆதியந்தம்-மைந்தனே சமூலமுங்கை வசமேசெய்து, பேச்சொன்று சொல்லாமல் நொறுக்கிக்கொண்டு-பெரிதான பாண்டத்தி லிட்டுமைந்தா, காய்ச்சுதற்குச் சுத்தசலம் நிரம்பவிட்டுக்-கசகாமற் கிண்டிவரிற் கரைந்துபோமே. 169

கரைந்துமிகக் குறுகிநன்றாய்க் கொதிக்கும்போது—கருகாத பதம்பார்த்துக் கிண்டுகிண்டு, திரைந்துமிகக் கடுகதின்மே லெண்ணெய்நிற்குஞ் - சிவசிவா வெண்ணெய்தனை வடித்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்ற கடுகதனை யெடுத்துமைந்தா-கூசாமற் சுத்தசல மதனில்வார்த்து, வரைந்துமிகக் கையாலே கரைத்துமைந்தா-வட்டோடு தனிலூற்றி ரவியில்வையே.

வையப்பா ரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு - மக்களே பின்பொருகால் சுத்தசலம்விட்டு, நையப்பா ரவிபீசங் கூடப்போட்டு-நன்றாக அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பதமாய்க்கிண்டி-வெந்துவரும் பதந்தனிலே தயிலம்வார்த்து, செய்யப்பா திரண்டுவரும் பதத்தைப்பார்த்து-சிவசிவா வுருட்டிடுவாய்த் திரமாய்த்தானே. 171

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்ற சவுக்கார மின்னமொன்று-தன்மையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, வானென்ற கற்சுன்னம் படிதானென்று- வளமையுள்ள பூரணத்தின் சுன்னமொன்று, தேனென்ற விந்துப்பு சுன்னமொன்று-திருவான ரவிபீசஞ் சுன்னமொன்று, மானென்ற அருநீரிற் கரைத்துக்கொண்டு-மகத்தான பாண்டத்தில் வாருவாரே. 172

வார்த்ததொரு பாண்டத்தை அடுப்பிலேற்றி - வாகாகத் தீயெரிப்பாய் வற்றுமட்டும், பார்த்து மிகப் பதனமாய்க் கிண்டுகிண்டு - பாலகனே திரண்டுவரும் பதத்தைப்பாரு, சேர்த்துமிக ஒன்றாகத் திரட்டிக்கொண்டு-சீக்கிரத்தில் தயிலமதில் வார்த்துக்கிண்டி, போர்த்தியே யுண்டைசெய்வாய் விளாங்காய்போல-புகழாக இறுகியது கல்லுப்பாமே. 173

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

ஆமப்பா இன்னமொரு காரம்சொல்வேன்-அரகரா கும்பிடுகற் சுண்ணத்தோடு, நாமப்பா காரமொடு சாரங்கூட்டி-நன்மையுள்ள வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்து, காமப்பால் கானற்பால் தன்னாலாட்டி-கருவான அறுவகையிற் கரைத்துக்கொண்டு, வாமப்பால் பாண்டமதி விட்டுமைந்தா-வண்மையுள்ள அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 174

எரித்துமிக வருகையிலே குழம்புபோலே-இருக்குமே நன்றாகக் கிண்டுகிண்டு, கரித்துமிகப் போகாமற் கிண்டும்போது-கருவான தயிலமதை அதிலேவாரு, உருத்துமிக அதில்வார்த்துப் பதத்தைப்பாரு-உருண்டுவரும் பதங்கண்டு வுருட்டிக்கொண்டு, இருத்துவங்கள் பண்ணாமல் விளாங்காய்போலக்-கிருனபுட னுருட்டையிலே யிறுகிப்போமே. 175

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

பேரமென்று சொல்லாம லின்னமொன்று-புதுமையுள்ள சவுக்காரஞ் சொல்லக்கேளு, நாமென்ற ஆணவத்தாற் சொன்னேனையா-நல்ல கல்லுப்புடனே கரியும்போடு, கோனென்ற வெடியுப்பு இந்துப்போடு-குருவான பூநீறு வளையலுப்பு, மானென்ற வீரமொடு பூரங்கூட்டி-மகத்தான அறுவகையால் கரைத்துப்போடே. 176

கரைத்திறுத்துப் பாண்டமதி விட்டுமைந்தா-கருத்துறவே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி, முரைத்துமிகப் பொங்கியது போகாமற்றான்-மூர்க்கமுடன் கரண்டியதாற் கிண்டுகிண்டு, உரைத்துமிகக் கிண்டுகையில் திரளுமைந்தா-உத்தமனே அப்பதத்தி லுருட்டிப்போடு, கருத்துறவே சவுக்கார மதிகாரம்-காரணத்தால் பூரணத்தைக் கருத்தில்வையே. 177

கருத்துமிக வுண்டானா லெல்லாமுண்டு-கண்கெட்ட குருடரைப்போ விருந்தாயானால், உருத்துவுடன் கிடத்தினு விராதுகண்டீர் ஊடாடும் வாசியைநீ காணமாட்டீர், மரித்துமொரு காரணங்க ளாடமாட்டீர்-மகத்தான சற்குருவை யறியமாட்டீர், சிரித்துமிகக் கொண்டதினால் வருவதேது-சிவசிவா சிவயோகத் திறத்தைப்பாரே. 178

வெண்சாரைகற்பம்

பாரப்பா மயேந்திரகிரி தன்னிற்சென்று-பக்குவமாய் நீயிருக்கும் போதுமைந்தா், நேரப்பா வெண்சாரை அதிலேவாழும்-நிச்சயமா யச்சாரை கண்டாயானால், கூறப்பா உம்மென்று கும்பித்தேதான்-கூர்மையுடன் பதினாறு வுருவேசெய்து, காரப்பா அச்சாரை வருகும்பாரு-கண்டவுடன் நடுமையம் பிடித்திடாயே. 179

பிடித்தவுடன் பொசிக்கையிலே பொருந்தியோடும்-பின்பொருக்காலதைப்பிடித்துக் கொள்ளுகொள்ளு, படித்துமிக அஞ்சுதரம் பிடித்துக்கொள்ளு-பக்குவமாய்த் தினந்தோறு மிப்படியேகொள்ளு, அடுத்துமிகத் தினந்தோறுங் கொண்டால்மைந்தா-அசையாது யாக்கைதனக் கழிவேயில்லை, நடுத்தினமாய்த் தினந்தோறுங் கொண்டால்மைந்தா-நலமாக அதுக்கடியிற் கனியொன்றாமே. 180

கருநெல்லிக் கற்பம்.

கனியான கருநெல்லி யஞ்சாறுண்டு - கருவாக அவ்வனத்தில் பிரம
தேவன், தனியாகத் தவசிருப்பா னவரைப்போற்றித் - தருவான ஐந்தரு
கற்பகமேயென்று, பனியான பொருளறிந்து பணிந்தால்மைந்தா-பால
கனே யென்றவருங் கனிதானீவார் இனியாத கசப்பென்று இருந்தால்
மைந்தா - ஈடேச்ச மில்லையடா ருசிபாராதே. 181

ருசியான கருநெல்லி கற்பங்கொண்டால் - நடங்காது காயமெல்லா
ம் வலுத்துப்போச்சு, ரிஷியான ரிஷிமூல மிதுதானப்பா - நேர்மை
வெண் சாரைநந்தி மூலமாகும், உசிதமுள்ள ரிஷிமூலம் நந்திமூலம்
ரெண்டு - உண்மையுடன் தினந்தோறும பூசித்தாக்கால், பசியான தீப
னங்க ளில்லைமைந்தா-பராபரத்தின் கிருபையினால் பூரணத்தைப்பாரோ.

சவுக்காரக் கற்பம்

பூரணமா யின்னமொரு காரஞ்சொல்வேன் - புத்தியுள்ள புலத்தி
யனே புகழ்ந்துகேளு, காரணமாய் நீகேளு எட்டாந்திங்கள் - கன்னியடி
மூலமடா கருவைவாங்க, மாரணமாய் வாங்குதற்கு வகையைக்கேளு -
மருவியே வெல்லமதில் ரவிபீசங்கூட்டி, வாரணமா மூக்கணைன வேண்
டிக்கொண்டு - மடக்கொடிக்கு ஈந்திடுவாய் வரிசைபாரே. 183

வரிசையுடன் மூன்றுநா ளுப்பைவாங்கி - மகத்தான வெந்நீரிற்
போட்டுமைந்தா, புரிசமுடன் மறுநாள்தா னுப்பைவாங்கிப்-புண்ணிய
னே தண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டு, பரிசான பாண்டமதி லிட்டுமை
ந்தா - பக்குவமாய் ரவிபீசங் காரசாரம், உரிமையுடன் பாண்டமதிற்
கரைத்துமைந்தா - உண்மையுட னடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 184

எரித்துமெள்ளப் பதம்பார்த்துக் கிண்டுமைந்தா - இன்பமுடன் திர
ண்டுவரும் பருவந்தன்னில், குறித்ததொரு தயிலமதை விட்டுமைந்தா -
குருகவே கிண்டியதை யெடுத்துக்கொண்டு, பருத்துமிகப் போகாம
லுண்டைசெய்வாய் - பக்குவங்கள் தப்பிவிட்டா லுதிர்ந்துபோகும், வரு
த்திமிக எரிப்பதுவுங் குறைந்துதானால் - மைந்தனே யிளகுமது வகை
யாய்ப்பாரே. 185

பாரப்பா வெரிப்பதுவு மிஞ்சிற்றானால் - பாகதுவு முறுகியது வுதிர்
ந்துபோகும், சீரப்பா வெரிப்பதுவுங குறைந்துதானால் - சிவசிவா இள
கியது போகும்போகும், கூரப்பா தானெரித்துப் பதத்தோடப்பா-குண
மாக வுருட்டிவைக்க இறுகிப்போகும், ஆரப்பா|அறிவார்க ளிந்தக்காரம் -
அதீதமுள்ள காரமடா அருளைப்போற்றே. 186

அருளான போதமெல்லா மடங்கும்வீடு - ஆயிதிரோ தாயிஇருந்
தடங்கும்வீடு, இருளான காமியந்தா னிருக்கும்வீடு - இச்சையுள்ள மாய
மது இருந்தவீடு, மருளான பேய்க்கூத்து ஆடிநின்ற-மாயையெல்லாங்
குடியிருக்கு மகத்தாம்வீடு, கருவான கருவிகளும் நிறைந்தவீடு - கரு
வழிந்து திகைத்துநின்ற காலன்வீடே. 187

வீடறிந்து பதவியுட னிருக்கமாண்பர்-வீட்டிலுள்ள பேர்களைத்தான் விரும்பாமாண்பர், காடறிந்து நாடறிந்து கருதாமாண்பர் - கருவான பூரணத்தைக் காணுமாண்பர், கூடறிந்து குடியிருக்க மாட்டாமாண்பர்-குருவருளைப் போற்றாத குருட்டுமாண்பர், பாடறிந்து பயனறிந்து கொள்ளாமாண்பர் - பாவிகள்தான் மெத்தவுண்டு பார்த்திடாதே. 188

கல்லுப்புக் கட்டு.

பார்த்துமிகப் பூரணத்தைப் பணியவேணும் - பணிந்துமிக நில்லாட்டால் பண்பாய்த்தானும், கூற்றுவனுக் கிரையாகப் போவாய்மைந்தா - கூறுடனே கூற்றுவன்தா னென்றாக்கால், நாற்றிசையுந் திரிந்தலைந்து பொருள்கள்தேடும் - நன்மையில்லா திரோதாயி நன்மையப்பா, பூத்த மலர் வாசனைதான் கல்லுப்பாகும் - பூமியவள் பூவதுதா னதமாச்சே 189

ஆச்சப்பா பிரிதிவியி னதத்தாலே-அடங்காத கல்லுப்பு கட்டிப்போச்சு, மாச்சலது இல்லாமற் கட்டுச்சென்று-மகிழாம வந்திடைக்குக் காரசாரம், பாய்ச்சுவாய் சீனமுடன் துரிசுகூட்டிப்-பதறாமல் வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துத், தாக்ஷியொன்று மில்லாம லொன்றாய்ச்சேர்த்துத்-தவராமல் முன்னீரிற் கரைத்துக் கொள்ளே. 190

கொள்ளப்பா பாண்டமதி விட்டுமைந்தா-குருபரனைத் தொழுதிறஞ்சி அடுப்பிலேற்றி, அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயைமூட்டி-அடித்தூரிற் பற்றாது கிண்டுகிண்டு, வல்லமையாய்க் கிண்டிவரும் போதிலேதான்-வைத்துமிகக் குழம்பான பருவந்தன்னிற், சொல்லக்கே ளாரண்டத் தெண்ணெய்விட்டுச்-சுருதியுடன் கிண்டினால் திரளும்பாரே. 191

பாரப்பா திரண்டுவரும் பருவந்தன்னிற்-பதறாமல் விளாங்காய்போலுண்டைசெய்து, பேரப்பா சவுக்கார மென்றுசொல்லிப்-பிசகாம லுண்டைதனைப் பதனம்பண்ணி, நீரப்பா நின்றதொரு குருவைப்போற்றி-நிச்சயமாய் சவுக்கார வுண்டைதன்னை, வீரப்பா போவதற்கு சுத்திகேளு - விசையான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. 192

சேர்த்துமிக ரவியில்வைக்கச் செயநீராகுஞ்-சிவசிவா அந்நீரில் வீரம் பூரம், பார்த்துமிகச் சேர்த்திடவே செயநீர்தானும்-பக்குவமாய் குருநீர் போல் பசுமையாகும், வேற்றுமைக ளில்லாத சவுக்காரத்தை-வெகுளாமல் செயநீரில் தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடா எண்ணெயெல்லாம் வழிந்துபோகும்-மகத்தான காரமது சுத்தியாச்சே. 193

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த காரமொன்று-அந்திடைக்கு வீரமொன்று பூரமொன்று, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்தாட்டு-பிசகாம லீராறு சாமமாட்டு, பாய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி-பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா காட்டெருவிற் புடத்தைப்போடு-கருணையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போமே. 194

தாரக்கட்டு.

போமப்பா தரித்திரிய மெங்கேபோச்சு - புதுமையுள்ள சுன்னமதை வாய்நீராலே, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் குழைத்துக் கொண்டு-நன்மை யுள்ள தாரத்துக் கங்கிபூட்டி, தாமப்பா மண்சீலை ஏழுஞ்செய்து- தவரா மல் ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, ஓமப்பா தாரமது வுருக்கிக்கட் டும்-உத்தமனே அருணனைப்போ லிருக்கும்பாரே. 195

பாரப்பா சிவந்ததொரு தாரந்தன்னைப்-பாய்ச்சடா வெள்ளியிலே பத் துக்கொன்று, சேரப்பா வெள்ளியது பழுக்கும்பத்தாய் - சிவசிவா தாய் சேர்த்துத் தகடுதட்டி, காரப்பா மூன்றுதரம் புடமேபோடு - கருணை பெறப் பதினறு மாற்றுப்பொன்னும், வீரப்பா அகற்றியதோர் செம்புத ன்னில்-விசையாக பத்துக்கு ஒன்றுபோடே. 196

போட்டசெம்பு எடுத்திடவே ஆறுமாற்ருய்-புனிதமுட னிருக்குமடா அப்பாகேளு, தாட்டிகமாய்த் தாய்சேர்த்துத்தகடுதட்டித்-தன்மையுடன் மூன்றுபுடம் போட்டாயானல், நாட்டதனில் விலையாகும் பத்துமாற்ருய்- நன்மையுட னின்னமொன்று நவிலக்கேளு, கூட்டான குடவனைத்தான் சுத்திப்பண்ணி-கொடுத்திடுவா யெட்டில்ரெண்டு வெள்ளிதானே. 197

தானென்ற குடவனிலே வெள்ளிசேர்த்துத்-தன்மையுடன் பதினறுக் கொன்றே யீந்தால், தேனென்ற வயதுதா னெட்டுமாற்ருய்-தீர்க்கமாய் நிற்குமடா தாயைச்சேர்த்து, மானென்ற தகடுதட்டிப் புடத்தைப்போ டு-மைந்தனே வயதுபனி ரெண்டுமாற்றே, கோனென்ற திருவருளை வணங்கிப்போற்றிக்-குருவான பதியறிந்து அமுதங்கொள்ளே 198

அமுதமென்ற நாதமடா வாயுவாச்சு - அப்பனே சுக்கிலமோ விந்து விந்து, குமுதமுடன் ரெண்டல்லோ வொன்ருய்ச் சேர்ந்தால் - குரு வான பதிகாட்டும் வாசியாச்சு, உமிருகிற வாசியது எங்கேயென்ருல்-உத் தமனே அடியான மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டு மூலத்தைக் கண்ணுற் பாரு-நேரான சூரியன்போல் வட்டமாச்சே. 199

அட்டமா சித்துகளு மதிலுண்டாச்சு-அருள்பெருகும் போதமே யதி லுண்டாச்சு, நிஷ்டையொடு சமாதிகளு மதிலுண்டாச்சு-நேரான மந்தி ரமு மதிலுண்டாச்சு, துட்டர்களை நீக்குநெறி யதிலுண்டாச்சு- சொல்ல வொண்ணு வசியமெலா மதிலுண்டாச்சு, கட்டாத சரக்கெல்லா மிதி லேகட்டும்-கவனமென்ற குளிகையுமே யிதிலுண்டாமே. 200

அகஸ்தியர்புலத்தியருக்குத்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டான சேதியடா இன்னமொன்று-உரைக்கிறேன் புலத்தியனே யுண்மையாக, அண்டர்தொழுஞ் செகஜோதி தன்னைக்காண - ஆராலுங் கூடுமடா வப்பாகேளு, பண்டையிலே விட்டகுறைக் காரனென்ருற் - பரமகுரு பதம்போற்றிப் பணிகுவான்கேள், கண்டனடா குருபதத்தை யென்றுசொல்வான்-காசினியில் வாய்பிலுக்காய் கருதுவானே. 201

வானென்ற மதியமுத மறியாமட்டை-வாயூற லமுதமென்று கொள் ளுமாண்பர், தேனென்ற பூரணத்தைச் சீசீயென்று-தெருத்தோறுந் தான லைந்து திருமொண்பர், கோனென்ற குருவருளைப் பணியாமாண்பர்-குவ லயத்திற் குருவேட மறியாமாண்பர், நானென்ற ஆணவங்கள் மெத்தப் பேசி-நாள்தோறுஞ் சீரணித்துப் போவார்பாரே 202

பாரப்பா ஆதியிலே பாடினதோர்காண்டம் - பன்னிரண்டு ஆயிரமா ய்ப் பாடிக்கொண்டு. வீரப்பா செய்யாம லயர்ந்துநின்று - விளையாடும் வேளையிலே வேதரிஷிவந்து, நேரப்பா நின்றவருந் தொழுதுநின்று- நேசமுடன் பணிந்துமிக நின்றானப்போ, ஆரப்பா என்றுமிகக் கேட்டே னையா-அப்போது வேதரிஷி யென்றான்றானே. 203

வேதரிஷி வாவெனவே அழைத்துக்கொண்டு - வேதாந்த மூலமது வுபதேசித்து, போதமுள்ள பூரணமு மவனுக்கீந்து-புகழுடைய நாதரிஷி யென்றுசொல்லி. நீதமுள்ள புத்தகத்தை யவனுகீந்து - நிலைத்துமிகப் பன்னிரண்டுங் காத்தாயானால், பேதமில்லா நாதரிஷி நீயேயாமே-பெரு மையுள்ள இந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 204

பண்ணியதோ ரிந்நூலின் பயனைக்கேளு- பார்மீதி லுரையாதே மகி ழ்ந்திடாதே, நன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி-நானென்ற ஆண வத்தை அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன் பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு- தவராமல் சிவயோகந் தானேசெய்து, சென்னிதனிற் றீயைவைத்துத் தீபமேத்தி-தெவிட்டாத பூரணமே தினமுநோக்கே. 205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு-நொடியென்ற வொரு நொடியிற் குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்ற பூரணத்தை வாசியேறி - வந்த னடா மூலகிரி மலையிற்றானும், பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றானும்- போகமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேனையா, தாக்கென்ற தபோதனரைக் கண்டுகொண்டு-தயவாக சுவேதகிரிக் கேகினேனே. 206

ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில்வாழும் அரகரா சித்தர்கள்தா னனந்த ங்கோடி, காமப்பால் கானற்பா லிரண்டுங்கொண்டு- கருணையுடன் தவ சிருப்பா னனந்தங்கோடி, நாமப்பா அவர்களிடம் சென்றேனய்யா- நன் மையுடன் நாதகிரி எங்கேயென்றான், தாமப்பா சகலோருங் கூடவந்து- தன்மையுள்ள நாதகிரி அதோவென்றாரே. 207

என்றவரும் வேதகிரிக் கேகினார்கள் என்மகனே நாதகிரிக் கேகி னேனான், குன்றாத ரிஷிகோடி அதனில் வாழ்வார்-குறையாத வாயு வைத்தான் பக்ஷிப்பார்கள், நன்றான தபசதிலே மிச்சமிச்சம்-நான்சென் றேனவர்களிடம் மைந்தாகேளு, பண்பான என்குருவே யென்றுசொல்லி ப்-பணிந்தார்கள் அனுதகிரி யெங்கென்றேனே. 508

எங்கென்று அஞ்சகிரி முடிவிற்சென்று -இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடஞ் சென்றேனையா, அங்கென்று நற்கனியின் ரசத்தையுண்டேன்-அதிலிரு ந்து அகிலகிரிச் சருவிற்சென்று, நங்கென்று அகிலகிரி முடிவிற்சென் றேன்-நாதாக்கள் வெகுகோடி யதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களி டஞ் சென்றேனையா—வருந்தியவர் கனியீந்தார் வாங்கினேனே. 209

வாங்கியொரு கொடிக்குள்ளே சென்றேனையா -வரிசையுள்ள சோ திகிரி முடிவிற்சென்றேன், தீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி - தீர்க்க முள்ள மவுனமதா யிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ் சென்றே னப்போ - பரமான அகத்தீசர் வாவென்றூர்கள், மாங்கனியி னமுதரச மீந்தாரையா-வரிசையுடன் போதகிரி யெங்கென்றேனே. 210

எங்கென்று கேட்டவுடன் மவுனயோகி - யெல்லோரு மடிதொழுது எதுசொன்னூர், அங்கென்றே போதகிரி நாங்கள்காணோம் - அதனிலே வாசமதா யதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகிரிக் கேகவென்றூல் - நாதமென்ற கெவுனரசக் குளிகைவேணும், சிங்கென்ற என்குருவே கும்ப மூர்த்தி - சீக்கிரத்தில் நீவரவே தொழுதோம்பாரே. 211

பாரப்பா போதகிரிக் கேகவென்றூற் -பஞ்சகண தீட்சையினூற் குளி கைசெய்து, நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள்தீர்த்து - நிமிஷத்திற் கெவுனரசக் குளிகைசெய்வாய், வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தைவாங்கி— விசையான பஞ்சகண தீட்சைசெய்து, நீரப்பா நொடிக்குமுன்னே திர ண்டுபோச்சு-நிலைபெருகக் கெவுனமணிக் குளிகையாச்சே. 212

குளிகைதனை யனைவோரும் வாயிற்போட்டுக்-கும்பித்துப் போதகிரி தன்னிற்பாய்ந்தார், பலிதமுள்ள போதகிரி யென்னசொல்வேன் - பாய்ந்ததொரு சித்தரெல்லாம் போதமானூர், அழியாத போதமய மாகிநின்று-அனைவோரு மிலிங்கமய மாகிப்போனூர், ஒளியாத போதை யிலே நிலையில்நின்று-நேரான பொதிகைகிரிப் பேரானேனே. 213

பேரான போதகிரி யென்றும்பேரு - பெருமையுள்ள பொதிகைகிரி என்றும்பேரு, வாரான சதுரகிரி யென்றும்பேரு - வளமான சூரியகிரி யென்றும்பேரு, கூரான மயேந்திரகிரி யென்றும்பேரு-குருவான கும்ப கிரி யென்றும்பேரு, பாரான பரமகிரி யென்றும்பேரு-பரமகயி லாசமெ ன்று பேருமாச்சே. 214

ஆச்சப்பா லிங்கமய மாகிப்போன—அனைவருக்கும் பூசைசெய்வேத் தி யங்கள்செய்து, மாச்சலொன்றுஞ் செய்யாமல் அறிவிற்கூடி-மகத்தான கும்பகத்தில் மருவிச்சேர்ந்து, மூச்சதுதா னடங்கிநின்ற பொதிகைத ன்னில்- முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக் காட் சிகளு மதிலேகண்டேன்-கண்டதொரு காட்சியிலே மூழ்த்தேன்பாரே.

சித்தர்கள்தலமும் - அவர்கள்பாடிய - நூல்களும்.

முழித்துமிகப் பார்த்தவொரு ஞானதிஷ்டி - முனையான சுழிமுனையி ற்கண்டகாட்சி, அழித்துமிகப் பார்த்ததினால் வேதமுனிசெய்த - அத்தி யத்தால் நீலகிரி தன்னில்வந்து, பழித்தனமாய் நின்றகிரி தன்னைக்கண் டேன் - பரமான புலத்தியனே கேளுகேளு, சுழித்தவொரு பன்னிரண்டா யிரத்தைப்பார்த்துக்-கருவெடுத்து வெகுநூல்கள் கட்டினானே. 216

கட்டினது மல்லாமல் ஜாலவித்தைக்-கருவெடுத்து செகத்தோர்க்குக் காட்டினன்பார், திட்டமுடன் கருவூரான் தனக்குச்சொல்லி-திரமாகக் குடிமகன்தான் செய்துபோக்கு, மட்டிமைக ளில்லாத சந்தபேதம்-வரிசை யுடன் சிலநூல்கள் பாடினன்பார், கட்டினன் கொங்கணவன் பளிங்க சாதி-காவியமாய் வெகுநூல்கள் கருதினனே. 217

கருதினன் சட்டைமுனி யனந்தங்கோடி-கருவாக அவன்குலந்தான் சேணியனுமாகும், உருசியுள்ள போகனுமே குசவனாகும் - ஒகோகோ அவன்பாட லிலக்கோவில்லை, பருதியுள்ள சுந்திரனோ ரேட்டியாமே - பக்குவமாய் முன்பின்னாய் பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ள மச்சமுனி யென்னசொல்வேன்-அவன்குலந்தான் செம்படவ னாகுந்தானே. 218

தானான மச்சமுனி யனந்தங்கோடி - தவிராத வெகுநூல்கள் பாடிப் போட்டான், மானான கமலமுனி கன்னானாகும்-மாறாட்ட மாகவே பாடி ப்போட்டான், ஊனான இடைக்காட்டா னிடையனாகும் - உண்மையில் லாக் கல்விகளை யுரைத்தானப்பா, தேனான நந்தியுமோ பிரமகுலமப்பா-திறமாக வெகுமறைப்பாய்ப் பாடினனே. 219

நாதரிஷியை யழைத்தல்.

பாடினர் நவசித்த ரனந்தங்கோடி - பக்குவமாய் நாதரிஷி சொன்ன தாலே, நாடியே நாதரிஷி தன்னைக்கூவி - நான்கொடுத்த காண்டமதை வெளியிற்போட்டு, பேடியென்ன காரியத்தைச் செய்தாயென்று -பெரு மையுடன் நூல்வாங்கிக் குகைக்குள் வைத்து, சாடியே அனைவோர்க்குஞ் சாபமீந்தேன் - சமுசயங்கள் தீராமற் சபித்தேன்பாரே. 220

பாரப்பா நவசித்தர் பதினெட்டாகிப்-பாருலகில் பதினெட்டுச் சித்த ராளுர், ஆரப்பா யிவர்பெருமை யறிகுவார்கள்-அறிந்துமிகத் தெரிந்தவன் று னீயேயாகும், நேரப்பா பாடினதோர் பன்னிரண்டு - நிலைத்தவொரு ஆயிரத்தைக் குறுக்கிமைந்தா, சீரப்பா தப்பாமல் பன்னிரண்டுநூறும் - திறமாகப் பாடியதோ ரிந்நூல்பாரே. 221

இந்நூல்தா னாயிரத்து இருநூறுக்குள்-ஏகாந்த மானகரு வெல்லாம் பாடி, முன்சொன்ன பன்னிரண்டு ஆயிரத்தை-மூர்க்கமுள்ள புத்தகமா ய்ச் சேர்த்துக்கட்டி, வன்னமுள்ள பலவகையாய்ச் சேர்த்துநல்ல-வாரி தியாங் காவேரி தன்னிலேதான், தன்மையுள்ள சங்கமென்ற பலகை யாக-சமுத்திரம்போய்ச் சேரென்றுஞ் சபித்திட்டேனே. 222

நாதரிஷியைச் சபித்தல்.

சபித்திட்ட நாதரிஷி தனையழைத்துச்-சல்தியினிற் சாபமிது பிடியென்றேநான், குவித்திட்டு நாதரிஷி யென்னசொல்வான்-குருவான வென்குருவே தீர்வதெப்போ, சபித்திட்டு வெகுநாள்தான் சென்றபின்பு-சங்கமென்ற பலகையிடஞ் சேர்வாய்நீயும், வகுத்திட்டுச் சாபமது ஈந்தேனப்போ-வலுமைமிகக் கொண்டவனு மறந்திட்டானே. 223

நாதரிஷி வாலாறு.

மறந்துமிக வெகுகோடி காலந்தானும் - மகத்தான நாதரிஷி யலைந்தானப்பா, நிறைந்துமிகக் கைலகிரி வடக்குச்சென்று - நிலைத்துமிகப் பவுத்திரகுல மானாரப்பா, கரைந்துமிக வேதரிஷி என்னசொல்வோம்-கருத்தில்லாப் பவுத்திரரெனப் பேர்கொண்டோம்நாம், உரத்தஒரு சாபமது தீர்வதற்கு-ஓகோகோ பலகையிடஞ் சேரவென்றார். 224

சேரவென்று சொன்னமொழி தப்பாமற்றான் - சிந்தைதனில் நினைந்துவா ருதியிற்சென்றால், கூர்மமென்ற பலகையெதிர் நோக்கிவந்த - குறிப்பறிந்து வேதரிஷி குருவைநோக்கி, மாறல்செய்த பலகைதனையெடுத்துக்கொண்டு-மனங்குவிந்து அதிலிருந்து வறுமைபூண்டு, தேர்வதற்கு எதுவகை செய்வோமென்று-திரமாகப் புராணமொன்று பாடினனே.

பாடினன் புராணமொரு காசிகாண்டம்-பக்குவமாய் நாலடியுங் காந்தமொன்று, நாடினன் வேதமொடு சாத்திரமு மைந்தா-நலமான பஞ்சலட் சணமுஞ்சொன்னார், தேடினன் காவியங்க ளனந்தங்கோடி-செகத்தோர்க்கு ஒப்பனையாய் வெகுசாய்ப்பாடி, மூடினன் சருவமத மொன்றாய்ப்போக-மூர்க்கருடன் வெகுசங்கை பாடினனே. 226

ஆமப்பா வெகுசங்கை யெடுத்துப்பாடி - அரனேது நம்மைவிட ஆத்தாளேது, நாமப்பா என்றமத மாணவத்தால் - நரரையெல்லாம் வேதமய மாகச்சொன்னார், தாமப்பா வேதகுரு தானேயாகி - சங்கையில்லா மந்திரத்தைத் தானுண்டாக்கி, வாமப்பால் கொண்டதொரு வெறியினாலே-வரையான அண்டவரை யாண்டான்பாரே. 227

ஆண்டவனும் வேறல்ல நானேதானென் - றாயிரத்தெட் டண்டமெலா மடக்கிமைந்தா, பூண்டவனும் வேதமய மல்லால்வேறே-பூதலத்திற் சிவனேது நான்தானென்று, தீண்டாத மதமோடு இருந்தான்வேதன் - தீதிலா வேதமதை யடக்கவென்றே, காண்டவனந் தானெரித்துக் கபாலமேந்திக்-கருணையுள்ள சுந்தரனே போவென்றேனே. 228

போவென்று சொன்னவுடன் சுந்தரனுஞ்சென்று-பொல்லாத பவுத்தனென்ற சாபந்தீர்த்து, ஆவென்ற அமுதமது அவனுக்கீந்து-அருளான பஞ்சகண தீட்சைவைத்து, மானென்ற மவுனரச தீட்சைவைத்து - மகத்தான பேரொலியை யவனுக்கீந்து, கோனென்ற பொதிகைகிரி தன்னில்வாழும்-கும்பமுனி பாகமதில்வாவென்றேனே. 229

வாவென்று சொன்னவுடன் வேதமுனிதானும்-மகத்தான பலகையதைக் கையிலேந்தி, ஓவென்று சாத்திரத்தை யோதிக்கொண்டு-ஒருநொடியிற் பொதிகைகிரி தன்னில்வந்தான், கூவென்ற வேதமுனி தன்னைப்பார்த்துக்-குருவான பலகையதைத் தாவென்றேனான், ஊவென்ற சந்திரபுட் கரணிதன்னில்-ஒளித்தனடா சங்கமென்ற பலகைதானே. 230

சவுக்காரவழலை.

தானென்ற பவுத்தர்மதம் ஒழிந்துபோச்சு-சதாசிவமே யெங்குநிறைந் திருக்கலாச்சு, கோனென்ற கும்பமுனி கருணைபாலே-கொள்கின்ற விருணீங்கி வெளியாய்ப்போச்சு; தேனென்ற வமுதமது பெருகலாச்சு-சிவசிவா அட்சரங்கள் தொனிக்கலாச்சு, நானென்ற தத்துவங்க ளற்றுப்போச்சு-நலமான சவுக்காரக் குருவுண்டாச்சே. 231

உண்டான சவுக்காரம் வழலையாலே - உலகமெல்லாஞ் சித்துமய மானதாலே, பண்டான சோதியடா பரப்பிரமமாச்சு-பரமகுரு வானதொரு வழலையாகக், கண்டாருஞ் சொல்லார்கள் நாவோயில்லை- கயிலைவளர் வழலையடா காணப்போமோ, விண்டாருஞ் சொல்லில் தலை தெரித்துப்போகும்-வேதாந்த பூமியுட னாதங்கேளே. 232

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால் வெகுநாதம் பூமிநாதம்-நாதாக்கள் பூசித்த வளர்ந்தநாதம், நீதமென்ற செகநாதம் தேசிநாதம்-நிலைபெருகிப் பூரணத்தில் நின்றநாதம், பாதமென அடிமூல கணேசநாதம் - பராபரமாம் பரமகுரு நாதம்நாதம், பூதமென்ற பஞ்சகணம் பொருந்து நாதம்-பூவான நாதமதைப் புகழ்ந்துகாணே. 233

புகழ்ந்துநின்ற பூமியுட நாதம்வாங்கிப்-புரிசடையோன் சிரசில்வருங் கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்துநின்ற நாதமதுக் கென்னசொல்வேன்-வையடா தசதீட்சை யார்தான்காண்பார், அகமகிழ்ந்து தசதீட்சை வைத்துப்பாரு-அருளான நாதவெளி யென்னசொல்வேன், செகமகிழுந் தசதீட்சை வைத்தாயானாற்-சிவசிவா நாதமது விந்துவாச்சே. 234

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பா நாதவிந்துக் கப்பாற்கேளு - அருளான தசதீட்சை வைத்தாயானால், போச்சப்பா நாதவிந்து என்றபேரு-புகழான தீட்சையினால் மைந்தாகேளு, தாட்சியில்லா விந்துவுட னாதமாச்சு- தன்மையுடன் விந்துவுட னாதங்காணார், மாச்சல்செய்து நாதவிந்து தன்னால்மைந்தா-மாண்டார்கள் வெகுகோடி சித்தர்தானே. 235

தானென்ற விந்துவுட னாதங்கண்டால்-தவறாது வாதசித்தி யோகந்தானும், ஊனென்ற வாசியது பிலித்துப்போச்சு- உண்மையுள்ள பூரணத்தைக் காணலாச்சு, மானென்ற மவுனமது கலந்துபோச்சு-மகத்தான கற்பமது ஏறலாச்சு, தேனென்ற அமுதமது சொல்லலாச்சு - தேகமென்ற யாக்கையது சித்தியாச்சே. 236

சித்தியுள்ள நாதமது விந்துவாங்கிச் சிவசிவா கல்லுப்புக் கிடை.தான் சேர்த்து, முத்தியுள்ள வெடியுப்பு ரசிதஞ்சேர்த்து-மூர்க்கமுடன் கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, பத்தியுடன் செயநீரை விட்டுஆட்டுப்- பருவமுடன் காயவைத்து வட்டுப்பண்ணி, புத்தியுடன் மண்செய்து புடத்தைப்போடு-புதுமையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போமே. 237

நவச்சாரக் கட்டு

போமென்று விடுகாமல் சாரம்வாங்கிப்-புகழ்பெருகச் சுன்னமதைக் கீழ்மேல்வைத்து, நாமென்ற காரோட்டில் வைத்தெரித்தால் -நலமான சாரமது கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படியே யஞ்சுதரம்வைத்தால்-அரகரா சாரமது படிகம்போலே, தாமென்று சாரநீர் கட்டிற்றனல்-சகலசரக் கத்தனையுங் கட்டிப்போச்சே. 238

நாகக் கட்டு.

போச்சென்று விடுகாமல் நாகம்வாங்கிப்-புகையடங்கச் சுத்தியது செய்துக்கொண்டு, கூச்சமறக் குகையிலிட் டுருகும்போது - குருவான சாரமதைப் பத்துக்கொன்று, மாச்சலது செய்யாமற் கொடுத்துப்பாரு மகத்தான நாகமது கட்டிப்போகும், காட்சியில்லாக் காட்சிகளுங் காணலாகுங் - கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 239

கேளடா கல்லுப்பு வளையலுப்புக்-கெடியான சாரமுடன் மூன்றுங் கூட்டி, மாளடா கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி - மகத்தான சாரமதுக் கங்கிபூட்டி, கோளடா வாராமல் மண்சீலைசெய்து - குருபரனைத் தியானித்துப் புடத்தைப்போடு, பாளடா சாரமது கட்டிப்போகும் - பசுமையுள்ள நாகமது சாகும்பாரே. 240

பாரப்பா இன்னமொரு கட்டுச்சொல்வேன்-பச்சையுடன் பூநீறுஞ் சரியாய்த்தூக்கி, சாரப்பா வென்றுசொல்லிச் சாரஞ்சேர்த்துத்-தயவாகக் கல்வத்தி லாட்டும்போது, வீரப்பா அடங்கியது யெழுகாய்ப்போகும் - விசையான சாரமதுக் கங்கிபூட்டி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - சிவசிவா காடையென்ற புடைத்தைப்போடே. 241

போடப்பா இப்படியே புடமேயஞ்சு - பொருகாமற் சாரமது கட்டிப்போகும், நாடப்பா நவச்சாரங் கட்டிப்போனல் - நாகமென்ற வஸ்துவுக்கு வுயிர்தான்போச்சு, கூடப்பா குலையாது குலைந்தாலுந்தான் - கூட்டிவிக்குஞ் சாரமென்ற வஸ்துவஸ்து, வீடப்பா பிலத்துதடா வஸ்துவாலே - வேதாந்த சாரமென்ற வித்தைதானே. 242

தானென்ற சாரவித்தை யார்தான்காண்பார் - தன்மையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோர் காண்பார், ஊனென்ற வுரிசைதனை யார்தான் காண்பார் - ஊமையென்ற பொருளறிந்தோன் காண்பானப்பா, தேனென்ற மதியமுத மார்தான்காண்பார்-திரமான மவுனியவன் காண்பானையா, மானென்ற மவுனமதை யார்தான்காண்பார் - மகத்தான யோகியவன் காண்பான்பாரே. 243

காணாத மடையர்மெத்த வுலகத்துள்ளே - கன்மவினை தீராத கருத்துள்ளோர்கள், தேனான மதியமுதங் கொண்டோ மென்பான் - திரமான வாசிதனைக் கண்டோமென்பான், தானான தன்மைதனை யறியாமட்டை - தனையறிந்து மனைபுகுதத் தெரியாமட்டை, கோனான குருவேட மறியாமட்டை - குணமறியான் மனமறியான் குசவன்றானே. 244

குசவனென்ற பிரமகுல மறியாவம்பன் -குறியறியான் நெறியறியான் குருட்மோடு, அசைவதனை யறியாத சித்தரெல்லாம் - அருளான பூரணத்தை யறிவேனென்பான், பிசகான மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் - பேரின்ப மறியாத உலுத்தர்கோடி, நிசமில்லா மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் - நிலையான குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணே. 245

பாரையுப்புக் கட்டு.

பண்ணப்பா பிரமகுரு வாகிநின்ற-பாரையுப்புக் கொண்டுவந்து பதனமாக, உண்ணப்பா தண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டு - உத்தமனே வடிகட்டி ரவியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியே யஞ்சுதரம்போடு - நலமான உப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், பொன்னப்பா வுண்டாகு முப்பினாலே - போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே. 246

கேளப்பா கட்டியவுப் பிடைதான் மைந்தா - கெடியான கல்லுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நாளப்பா பிண்டமதிக் கிந்திடைக்கு மைந்தா - நலமாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, கோளப்பா வாராம லறுநீராலே - குமுறவே யீராறு சாமமாட்டு, மாளப்பா அரைத்துருட்டி ரவியிற்போடு - மனமடங்கக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளே. 247

கேளடா காய்ந்ததொரு கட்டுதன்னிற் - கிருபையுடன் மண்சீலை வலுவாச்செய்து, வாளடா தேசியுட சருகிற்றானும் - வளமாகப் புடம்போட்டு மைந்தாபாரு, தேளடா கொட்டியது போலேமைந்தா - சிவசிவா முப்பூவுஞ் சுன்னமாச்சு, கோளடா வாராமற் சுன்னந்தன்னைக் - குருவாகப் பணிந்துமிகச் சுன்னம்பண்ணே. 248

பண்ணியதோர் சுன்னமதில் வீரம்பூரம் - பக்குவமாய் கல்வத்தில் வாய்நீராலே, உன்னியே தானரைத்து தாரத்துக்கு - உத்தமனே கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, நன்னயமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - நலமாகப் புடம்போடக் கட்டும்பாரு, புண்ணியனே இப்படியே நாகங்கட்டிப் - புதுமையுடன் ரெண்டுமொன்றாய் வேதைபாரே. 249

புசுண்டருக்குச்சொன்ன தாரக்கட்டு.

பாரப்பா இன்னமொரு வகையைக்கேளு - பரமான புசுண்டருக்குப் பகர்ந்தவித்தை, நேரப்பா நின்றதொரு கல்லைவாங்கி - நினைவாக அந்திடைக்குக் காலுங்கூட்டி, சீரப்பா அந்திடைக்குச் சீனஞ்சேர்த்து - சிவசிவா மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, வாரப்பா அறுவகையி னீராலாட்டி - மைந்தனே வட்டாக வுலர்த்திடாயே. 250

உலர்ந்ததொரு வட்டுக்கு மண்ணுஞ்செய்து - உத்தமனே நூறெரு விற் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகத் தீயசறி யெடுத்துக்கொண்டு - அப்பனே கவசமது பிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீறிகிற்கும் - மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், கலந்ததொரு சுன்னமுடன் வீரம்பூரம் - கருவான வாய்நீரா லரைத்துக்கொள்ளே. 251

அரைத்ததொரு மருந்ததனைத் தாரத்துக்கு - அப்பனே கவசமது அன்பாய்ச்செய்து, விரைத்துமே மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - விரைக்கவே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு, மறைக்கமன மறிவாலே புடத்தைப்போடு - மைந்தனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, தரைக்கடங்கா ரவிபோலே மேனியாகித் - தன்மையுடன் கட்டுமடா தாரந்தானே. 252

தாரத்தின் வேதைதன்னை யார்தான்காண்பார் - தன்னிலையைத் தானறிந்தோன் காண்பானையா, பேரொத்த சித்தர்கள்தான் கண்டாரானல் - பெருமைதனைத் தானடக்கி மலைமேல்போவார், பாரொத்த பூமியுட நாதங்கண்டால் - பலிக்குமடா வாதமுடன் யோகந்தானும், காரத்தின் செயலதனை யார்தான்காண்பார் கருணையுள்ள பூரணத்தோன் காண்பான் பாரே. 253

பாரறிந்து வூறறிந்து குணத்தைக்கண்டு - பலமான வீரத்தை யறியான்மட்டை, கூறறிந்து குருவறிந்து வணங்காப்பாவி - குணமில்லாச் சண்டாளர் மெத்தவுண்டு, நேரறிந்து பேசாத உலுத்தரோடே - நீமகனே சொல்லாதே பாவம்பாவம், தூரறிந்து வேரறிந்து கொம்பைக்கண்டு - தூண்டாத மணிவிளக்கைக் கண்டுபோற்றே. 254

போற்றுவது யாரையென்றல் பூரணத்தைமைந்தா — புதுமையுள்ள பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், தேற்றுவதால் மணந்தேறி நிலையில் நின்றுற் - சிவசிவா கயிலாயத் தேகந்தேகம், பூத்தமலர் வாசனையை யார்தான் காண்பார்-புதுமையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோன் காண்பான், காத்து நிலை தானடங்கும்:குருவைக் கண்டு - கருவையறிந் துறுதிபெறக் காயசித்தே. 255

தாளகமெழுகு.

சித்தான தாளகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு-சிவசிவா மகாரசமுங் கெந்திகூட்டி, முத்தான கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு-முசியாமல் சாரநீர் விட்டுஆட்டி, சத்தான தயிலமதிற் பின்புஆட்டு- சதாசிவன்போல் மெழுகாகுந் தன்மையாக, பத்தான மதிதனிலே யீந்தால்மைந்தா-பாலகனே பதினாறு வயதுமாமே. 256

ஆமப்பா குடவனிலே யீந்தாயானல் - அப்பனே ஆறரைக்கு அதிகங்காணும், நாமப்பா வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானல் - நன்மையுடனெட்டு வய தாகும்பாரு, தாமப்பா இவ்வேதை புசுண்டர்வேதை - தன்மையுடனவருடைய கற்பங்களு, காமப்பால் கானற்பால் ரெண்டுங்கொண்டு - கருவான பூரணத்தைப் பொசித்தான்பாரே. 257

புகுண்டரிஷிகற்பம்.

பூரணமென் றுலுமக்குத் தெரியுமோதான் - புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, காரணத்தின் குருவருளாற் காணவேணும் - கருவான காரணத்தைக் கேளுமைந்தா, சீரணித்த தேகமென்று லறிவாளுேசொல் - சிவசிவா ஐந்துருவு மாதியாதி, மாரணித்துக் கொண்டு வந்து ஐயாகேளு - மவுனமதிற் கதறியுப்பை வகையாய்ச்சேரே. 258

சேர்த்தபின்பு ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு - சிவசிவா மெழுகது போ லிருக்குமப்பா, பார்த்தபின்பு ரவிமுகத்தில் நவகாள்காய்ந்தால் - பாலகனேயுப்பாகும் பசுமையாகக், கார்த்ததொரு காரசாரத்தினுப்பைக் - கருணையுடன் தினந்தோறுங் கொண்டால்மைந்தா, மூர்த்திகர முண்டாகித் தேகஞ்சித்தாய்-மூதண்ட ராஜரிஷி முறைதானப்பா. 259

சூதரிஷிகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு விபாஞ்சொல்வேன்-அருள்பெருகுஞ் சூதமுனிக் கருளும்வார்த்தை, நாமென்ற விஞ்சையடா ஆதியுப்பு-நலமான வுப்புடனே துருசு சேர்த்து, காமப்பால் வெடியுப்பு நேராய்ச்சேர்த்துக் கல்வத்தில் மூன்றுமொன்றாய்க் கருவாலாட்டி, வாமப்பால் விட்டாட்டிப் புடத்தைப்போடு - மகத்தான ரூபமடா நீறிப்போமே. 260

நீறியதோர் சுண்ணம்பில் வீரம்பூரம் - நேரப்பா கேர்பாதி சேர்த்துக்கொண்டு, ஊறியதோர் வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டி - உத்தமனே நன்றாக அரைத்தபின்பு, காரியமாய் ரவிமுகத்தில் காயவைப்பாய் - கருவாக வுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணி, ஆறியதோர் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - அப்பனே புடம்போடச் சுன்னமாச்சே. 261

ஆச்சப்பா சுன்னமது வாய்நீராலே - அப்பனே பூரத்துக் கங்கிபூட்டி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை மண்சீலைசெய்து - பிசகாமற் புடம்போட நீறிப்போகும், காய்ச்சப்பா அந்நீரில் வீரம்பூரம்- கருவிட்டு மத்தித்துத் துருசுக்கப்பி. பாய்ச்சப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - பக்குவமாய்ப் புடம்போடச் சுன்னமாச்சே. 262

சுன்னமென்ற துருசினுட சுன்னந்தன்னைத்—துருசான ரசந்தனக்குப் பத்துக்கொன்று, புண்ணியனே தான்கொடுத்து வாய்நீர்விட்டுப் - புதுமையுடன்மத்திக்கத் திரண்டுபோகும், தன்மையுட னுருட்டியதை சுன்னத்துள்ளே-தான்முழத்திற் புடம்போட வுருகிநிற்கும், உண்மையுடன் பரியதனை யுருக்கிக்கொண்டு-உருண்டுநின்ற ரசங்கொடுக்கக் களங்கதாச்சே.

களங்கமில்லாக் களங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு- கருணைபெறச் செம்புதனி னூற்றுக்கொன்று, மலங்காமல் கொடுத்துடனே மாற்றுப்பத்தாய் – வரிசைபெறக் காணுமடா வெள்ளிக்கீந்தால், உளங்கனிந்த பதினறு மாற்றுக்காணும்- உத்தமனே குடவனிலே யீந்தாயானல், ஜெலங்கனிந்த ஆறலெல்லா மகற்றும்நல்ல-தீர்க்கமுட னெட்டுவய தாகும்பாரே. 264

பார்ப்பா ரசக்களங்கை நொறுக்கிக்கொண்டு - பழுதில்லாக் கெந்தி தனை யிடையே சேர்த்து, சாரப்பா வீரமுடன் பூரம்லிங்கந் - தயவான மனோசிலையுங் கூடச்சேர்த்து, நேரப்பா கலவத்திற் பொடியதாக்கி - சேர்மையுள்ள குப்பிதனி லரைமட்டிட்டு, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ் செய்து சிவசிவா வாலுகையில் வைத்துப்போற்றே. 265

போற்றியே குருபரனைத் தொழுதுகொண்டு-புதுமையுள்ள சருகு கம்பூ விரகால்மைந்தா, தேற்றியே தீயெரிப்பா யாறுஜாமம்-சிவசிவா செந்தூர மென்னசொல்வேன்; நாற்றிசையும் போற்றுமிந்தச் செந்தூரந் தான்-நலமாகப் பணவிடைதான் கொண்டாயானால், பார்த்திபனே யாக்கைதனக் கழிவேயில்லைப் - பணிந்திடுவாய் குருபரனைப் பணிந்து போற்றே. 266

பிர்மரிஷிகற்பம்.

பணிந்துமிக இன்னமொரு கருவைக்கேளு-பார்தனிலே பிரமரிஷிக் கருளும்வார்த்தை, கனிந்துமிகப் பூரணத்தைக் கனிந்துகொண்டு - கமலமதி லேயிருந்த மதுவைவாங்கி, அணிந்ததொரு கமலமதில் விட்டு மைந்தா-அருள்பெருகுங் கங்கைதனை யதனில்விட்டு,துணிந்துமிக ரெண்டுமொன்றாய் ரேசித்தேதான்-துலங்குரவி முகந்தனிலே காயவையே.267

வையப்பா இந்தவிதம் முறைபத்தப்பா - வைத்ததினாற் காரமுடன் சாரம்ரெண்டும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் ரெண்டுமொன்றாய்-விரவியே திருநீறாய்ப் போகும்பாரு, செய்யப்பா அந்நீற்றில் முன்போல் பத்து-தெசதீட்சை பண்ணிவிட சேதிகேளு, அய்யனே யமுதரச மான கற்பம்-ஆருக்கும் விள்ளாதே யருமைதானே. 268

தானென்ற அமுதரச கற்பங்கொண்டு-தாணிதனில் பிரமரிஷி நானேயென்று, ஊனென்ற வுயிர்தனைத்தான் திருஷ்டிப்பாலே - உண்டாக்கி யண்டமெல்லா மயனாய்நின்று, கோனென்ற குருவாகிக் குருவுமானான்-குருவான் பிரமகுரு யார்தான்காண்பார், நானென்ற ஆணவத்தை யொடுக்கிமைந்தா-நன்மையுட னீந்தநூல் பதனம்பண்ணே. 269

இந்தநூலா மாயிரத்தி இருநூறுக்குள்-இதமான கருக்கிடையுங் குருக்கிடையுமப்பா, சந்தேகமில்லாமல் சொன்னேன் வாக்யம் - தன்மையில்லா மானிடர்க்குச் சாற்றினைக்கால், பந்தமிலாப் பாசமது சூழ்ந்துக்கொண்டு-பாழ்நரகில் வீழாதே பதனஞ்சொன்னேன், அந்தமுள ஆதியந்தமிதிலே தோன்றும்-யாருக்கு மிந்தநூ லளிக்கொணாதே. 270

ஒன்றான கற்பமடா பிரமகற்பம்-உண்மையுடன்-செய்தவனேசித்தன் சித்தன், பண்டான சோதியடா பரப்பிரமமாச்சு - பாருலகில் பூரணத்தைப் பணியமாட்டார், நன்றான பிரமகுரு யார்தான் காண்பார்-நன்மையுடன் கண்டவனே சீவன்முத்தன், உண்டான சேதியொன்று முறைக்கமாட்டார்-உரைத்தாக்கா லருநரக முண்டாம்பாரே. 271

பாரப்பா நரகமதில் சேரனன்றோ-பராபரத்தி னருள்பெருகி யிருக்க கன்றோ, நேரப்பா நின்றபொருள் காணவேணும்-நிருமலமாம் பிரமகற் பங்கொள்ளவேணும், காரப்பா அடிமூலங் காக்கவேணுங்-காராட்டால் சகலசித்துங் காணுதோடும், ஆரப்பா அறிவார்கள் காரசாரம் - அடங்கி நின்ற பொருளறிந்து அருளைப்போற்றே. 272

அருளான பூரணமே போதம்போதம்-ஆதியென்ற பிரமகுரு வான போதம், மருளான மயக்கமெல்லாந் தீர்த்தபோதம் - மனதடங்கி யொரு மையாய் மகிழ்ந்தபோதந், திருவான லட்சுமிப்பெண் வாசமான - தேசி யென்ற குருதேசி நின்றபோதம், உருவான அருவுருவா யமர்ந்தபோதம்- உண்மையென்ற போதமீதி லுகந்துநில்லே. 273

நில்லென்ற நிலையறிந்து நின்றால்மைந்தா - நிலையான போதமதை நீதான்காண்பாய். கல்லென்ற கடுங்காரக் கல்லைமைந்தா - காசினியோ ரறிவார் கருதிப்பார்க்க, அல்லென்ற கருவிகளை யகற்றினுக்கால்- அருள்பெருகும் பிரமநிலை யருளைக் காண்பான், தில்லைநட ராஜருட செயல்கண்டாக்கால்-சிவசிவா பிரமரிஷி யாவாய்பாரே. 274

பராசரிஷிகற்பம்.

பாரப்பா இன்னமொரு புதுமைகேளு - பராசமுனி தான்செய்து பகர்ந்தவித்தை, ஆரப்பா அறிவார்க ளதீதவித்தை - அன்பான புலத்தி யனே யுனக்குச்சொல்வேன், நேரப்பா பிரமகுலத் துதித்ததென்று- நிச்சயமாய் மூலமதை சமூலங்கொண்டு, வீரப்பா செய்யாமல் ரவியிற் றுக்கி-வீறடங்கிக் காய்ந்தபின்பு வித்தைகேளே. 275

கேளப்பா கல்லுரவி லிட்டுமைந்தா - கிருபையுள்ள இருப்புலக்கை தன்னாற்குத்தி, கோளப்பா வாராமல் கொழித்துக்கொண்டு - கூர்மையுட னிடித்திடுவாய் தவிடதாக்கி, வாளப்பா இடித்ததைநீ சமூலங்கொண்டு- மைந்தனே தண்ணீரில் பிசைந்துவைத்து, நீளப்பா மிஞ்சாமல் பிசரிக் கொண்டு-கோரான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே. 276

போற்றுவது தசதீட்சை முகிந்துதானல்-புதுமையுள்ள வுப்பதுதா னென்ன சொல்வேன், தாட்டிகமா யமுதரச வுப்பைமைந்தா-தாளியெ ன்ற பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய் சூடனென்று இணங்கவெ ன்று-பொல்லாத வீரமொன்று கருவுப்பொன்று, நாட்டியே ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு-நலமான பானைவாய் சில்லுப்போடே. 277

போட்டபின்பு மண்சீலை எழுஞ்செய்து-புதுமையுட னிடுப்பளவில் குழியில்வைத்து, மாட்டுவா யானையுட கட்டம்போட்டு - மைந்தனே மணல்கொட்டி வைத்துக்கேளு, தாட்டிகமா யதின்மேலே திண்ணை போட்டுத்-தன்மையுடன் தானிருந்து தன்னைப்போற்றி, நாட்டுவாய் லட் சமுரு நீலகண்டம்-நன்மையுடன் தினந்தொழுத நன்மையாமே. 278

நன்மையது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு - நலமான மெழுகாகு மண்டலத்திலப்பா, உண்மையுட னம்மெழுகை யெடுத்துக்கொண்டு- ஊட்டுவாய் தினந்தோறு மெழுகுபோல, திண்மையென்ற சடலமது நன்மையாகுஞ் - சிவசிவா ஆக்கையது பிலத்துப்போகும், தன்மையென்ற மெழுகினுட பெருமைதன்னைச்—சதாகாலம் போற்றிப்பூ ரணத்தை நோக்கே. 279

பூரணமாய் நின்றதொரு மெழுகுதன்னில்-புதுமையென்று சொல லுகிறோம் புகலக்கேளு, காரணமாய் நின்றகளிம் பானசெம்பில்-கருத் துடனே நூற்றுக்கு வொன்றுபோடு, மாரணமாய்ப் போகுமடா செம்பு தானும்-மாற்றேது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு, நாரணத்தின் பொருளதினால் நூறுமாற்று-நன்மையுடன் காணுமடா நாம்சொன்னோமே.

ஆறுதாரம்.

சொன்னதொரு மூலத்துக் கப்பால்பாரு - துலங்குமடா ஆறுதலம் பிர்மாவீடு, நன்னயமாய் நகாரமென்ற பூமிக்குள்ளே - நாடிநின்ற வாசியி னால் பிறப்புமாச்சு, தன்மையுட னதின்மேலே மாலின்வீடு-தளமான பத்திதழும் பிறையுமாகும், உண்மையுடன் ஜெகத்துக்குத் தாயாய்நிற் பாள்-ஓங்கார மாயத்துக் காதிதானே. 281

ஆதியாந் திரோதாயி யமர்ந்தவீடு-அருளான போதமிகுந் தாமம்வீடு; நீதியாங் காமியத்தை நிமிர்த்தும்வீடு-நினைவில்லா மாயமெல்லாம் நிறைந் தவீடு, பேதியா மனமுழன்று பெண்ணைத்தேடிப்-பேய்க்கூத்தா யாட்டி விக்கும் பிலத்தவீடு, சோதியென்று வரமளித்த துரைச்சிவீடு-சுகமாகக் கண்டறிந்து மேலேபாரே. 282

பாரப்பா அதின்மேலே பனிரண்டுக்குள்-பானுவங்கே வீராறு முக மாய்நிற்கும், நேரப்பா நேரவென்றால் கண்கொள்ளாது – நேர்ந்தாலும் நடுமனையில் திரிகோணமாகி, சீரப்பா சிகாரமென்ற எழுத்துநிற்கும்- சிவசிவா ருத்திரனும் ருத்திரியுநிற்பார், காரப்பா நடுமனையில் நின்றசாட்சி-காணவென்றால் கண்கொள்ளாக் காட்சியாமே. 283

காட்சியா மவருடைய கூத்தைக்கேளு - கடும்பசியும் நித்திரையும் பயம்சையோகம், மாச்சல்செய்யும் விதனத்தால் காமமீறி - வலுமையுட னரைதிரையுமாகிநிற்கும், பாச்சலென்ற சடமழிந்து பாழாம்வீடு - பர ஞான யோகமெல்லாம் பறந்துபோகும், காட்சியுட னதினுடைய கூத் தைக்கண்டு-தாண்டிநின்ற அகாரமதின் தன்மைகேளே. 284

கேளப்பா பதினாறு வாயல்வீடு - கெடியான காமமுதல் குரோதம் லோபம், மாளப்பா மோகமொடு மதத்தினோடு - மகத்தான பிறப்பற்று மாளப்பண்ணும், கோளப்பா இல்லாத பரத்தின்வீடு - குறியாக அதின் குணத்தைக் கூறக்கேளு, நாளப்பா மேல்மூலம் அகாரவீடு – நாதசதா சிவனுமனோன் மணியுந்தானே. 285

தானென்ற மனோன்மணியுஞ் சதாசிவனுங்கூடித்-தயவாக ரெண்டிதழி லிருந்தாரப்பா, கானென்ற நால்வருந்தான் போற்றிசெய்யக்-கண்ணடங்காப் பிரபை யொளி கருதிப்பாரு. மானென்ற சக்கரத்தி லிருந்துகொண்டு-மகத்தான வித்தையெலா மகிழ்ந்துபாரு, வீணென்ற வறுமையுமாய் மனதுமாகி-வித்தான கருவினுள கூத்துமாச்சே. 286

ஆச்சப்பா வுலகத்தில் கர்மாதர்மம் - ஆனதொரு சரியைமுதல் கிரியையாகி, காட்சியதோர் யோகமுமாய் ஞானமாகிக்-கரைகொள்ளா நூலாகிக் கருவுமாகி, தாட்சியிலாத் தெளிவாகி நினைவுமாகிச்-சகலமெலாந் தோற்றுஞ்சாக் கிரமுமாகி, பேச்சாகிப் பொருளாய்மேல் வழியைக்காட்டப்-பெருமையுள்ள குருபதத்தைப் பூசிப்பாயே. 287

ரோமரிஷிவேதை.

பூசித்த கருமான மொன்றுகேளு - புத்தியுள்ள ரோமரிஷி புகழ்ந்த வித்தை, நேசித்த சருவான வுப்புரெட்டி-நிருமலமாங் கல்லுப்புக் கூடச்சேர்த்து, ஆசித்த ரவிபீசம் நாலுக்கொன்று-அடைவாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, பாசித்த விந்துநீர் தன்னாலாட்டிப்-பக்குவமா யுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 288

பண்ணப்பா வட்டதற்கு மண்சீலைசெய்து-பக்குவமாய் காடையொரு புடத்தைப் போடு, நன்னயமாய் நீறியது சுண்ணம்பாகும் - நாடகத்திலாடுகிற குருவிதப்பா, தண்மையென்ற சுன்னமுடன் வீரம்பூரந்-தாக்கி நன்றாய் மத்திப்பாய் வாய்நீராலே, உண்மையென்ற துருசதற்குக் கவசம்பண்ணி-உத்தமனே மண்சீலை யுகந்துசெய்யே. 289

செய்யப்பா கவசமதை யுலரவைத்துத்-தியானத்தின் தணல்மேலே வைத்தாயானால், மெய்யப்பா சொல்லுகிறே னீறிப்போகும்-மேன்மையுள்ள சுன்னமதை யெடுத்துக்கொண்டு, வையப்பா தாளகத்துக் கங்கிபூட்டி-வரிசைபெறக் கவசமதை வலுவாய்ச்செய்து, பையப்பா ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு-பசுமையுள்ள தாரமது கட்டிப்போச்சே. 290

போச்சப்பா தாளகத்தி னூறலெல்லாம்-புகழான ரவிபோலே யிறுகிநிற்கும், பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை வெள்ளிநூற்றில் - பிலமான தாரமொன்று ஈந்தாயானால், தாட்சியிலாப் பதினாறு மாற்றுத்தங்கந்-தடையறவே காணுமடா தவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யுங் குடவனிலே நூற்றுக் கொன்று-மக்களே யொன்றிடவே யெட்டுமாற்றே. 291

எட்டுரெண்டு வெள்ளிசெம்பை யுருக்கிக்கொண்டு-இன்பமுள்ள காரமதிற் காறேமீவாய், மட்டில்லா அஞ்சாறு மாற்றுக்காணும்- மகத்தான வேதையடா தாரந்தாரம், அட்டியில்லா தாரமதுக் காதாரந்தான் - ஆறியப் போகிறார் ஐயாஐயா, திட்டமுட னிம்முறைதான் நல்லபிரயோகந்-திடமான ரோமரிஷி கற்பங்கேளே. 292

பிரமரிஷிகற்பம்.

கற்பமென்று சொல்வதெல்லாம் காயாதிகற்பங் - கருவறிந்து வருவறிந்து கருவைப்பார்த்து, அறபமென்று நினையாம லாதியுப்பை - அறுசுவையோ டெடுத்துவந்து அறுநீர்விட்டு, மெய்ப்பாக அப்புமுப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து-விசையான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, உற்பனமாய்க் கயப்பேறி கற்பமாகும்—உடலினுட வலுவறிந்து வூட்டுவாயே. 293

ஊட்டுவது தினகுறி அளவுகொண்டு - உறுதிபெறக் கொண்டதின்மேற் கழிஞ்சிகொள்ளு, நாட்டுவது பூரணத்தில் மனதைநாட்டு-நன்றானபேரொளியில் நின்றால்மைந்தா, வாட்டரவு வொன்றுமில்லை நரைதிரையுமாறும் - மகத்தான காயமது வலுத்துப்போகும், தாட்டிகமாய் நின்றதொரு காயாதிகற்பங்-தனையறிந்து கொண்டவனே சித்தனுமே.294

சித்தான காயாதி கற்பந்தன்னைச் - செகத்திலுள்ள மானிடரோ காணப்போறார், முத்தான மகிமைதனை யார்தான்காண்பார்-மூர்க்கமுள்ள சத்தரிஷி முனிவர் காண்பார், வற்றாத பூரணத்தைக் கண்டால்மைந்தா-வலுவாகக் காயசித்தி யோகங்காணும், பத்தான தசதீட்சை பருவங் கண்டால்-பலிக்குமடா சகலசித்தும் பலிக்குந்தானே. 295

தானென்ற தத்துவத்தை யறிந்துகொண்டு-தன்மையென்ற பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு, கோனென்ற குருவருளைப் போற்றிக்கொண்டு-கும்பமுனி தஞ்சமென்று நின்றால்மைந்தா, மானென்ற மதியமுதங் கசிந்துகாணும்-மார்க்கமுள்ள குண்டலியின் மகிமைதோற்றும், ஊனென்ற வூனறிந்தா லெல்லாஞ்சித்தி-ஊடாடும் வாசிதனை யுற்றுப்பாரே.296

பாரென்று சொன்னீரே கும்பமுனியய்யா - பராபரத்தின் வகையதனை யார்தான் காண்பார், நேர்நின்ற வாசிதனை யறிவாற்பற்றி-நிலையான குருபதத்தில் நேர்ந்துக் கொண்டால், தூரென்ற அடிமூலங் கணேசன் கோவில்-துலங்குமடா கற்பத்தில் சூட்சமெல்லாம், வேறென்று மயங்காதே ஐயாஐயா-விஞ்சையென்ற மூலமந்திர மிதுதான்பாரே. 297

பூமியுப்புமகிமை.

பாருப்பு மகிமைதனை சொல்லக்கேளு-பாரீன்ற பூமியுட நாதமப்பா, ஆருப்பு மகிமைதனைக் காணப்போறார்-அருளான விந்துநீர் தன்னிற்போட்டு, சேருப்பு ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு - சிக்கெனவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, காருப்பு இப்படியே பத்துமுறை செய்தால்-கருவான ரெண்டுமொன்றாய்க் கட்டுமேபாரே. 298

பாரப்பா கட்டியதோ ருப்புரெண்டு - பகராத கல்லுப்புரெண்டுங் கூட்டி, சேரப்பா ரவிபீசம் பெண்டிலொன்று-சேர்த்துமிகக் கலவமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பா மூன்றிலொன்று துருசுசேர்த்து - வாரிதியா மறுவகையின் தன்னுலாட்டி, வீரப்பா அடங்கவுமே நன்றாயாட்டி-வில்லைபோல் பிடித்ததனைக் காயப்போடே, 299

காரீயக்கட்டு.

போட்டதொரு வட்டதற்குக் கவசஞ்செய்துப்-புதுமையுடன் புடம் போடச் சுன்னமாகும், தேட்டான சுன்னமது பதனம்பண்ணிச் - சிவப்பான கெவுரிதனக் கங்கிபூட்டி, மாட்டடா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து-மண்மறைவில் புடம்போட்டு வாங்கிக்கொண்டு, காட்டடா காரீயத் துள்ளேமைந்தா-கருவான காரீயங் கட்டுந்தானே. 300

தானென்ற காரீயக் கட்டைத்தானுந் - தன்மையென்ற காரமதாலுருக்கிக்கொண்டு, தேனென்ற பரிதனிலே யிடைக்கிடைதான் சேர்த்துத்-தெளிவான செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கோனென்றகுருவருளால் கொடுத்தால்மைந்தா - குறையாது ஒன்பதரை குணமோ மெத்த, தேனென்ற பூரணத்தின் செயல்தன்னாலே - திரமாக இன்னமொரு கருவைக்கேளே. 301

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கேளப்பா முன்குருவிற் கழிஞ்சிவாங்கிக்-கிருபையுள்ள சாதிலிங்கங் கழிஞ்சிவாங்கி, நீளப்பா வாய்நீரால் குருவைமத்தி-நிச்சயமாம் வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் லிங்கத்துக்கு-குணமாகக் கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, வாளப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - மண்மறைவிற் புடம்போட வலியுந்தானே. 302

சாதிலிங்கக்களங்கு.

தானேதான் வலித்திருந்த லிங்கந்தன்னைத்-தன்மையுடன் மூன்று புடமிப்படியேசெய்து, வீணேதான் திரியாமல் மைந்தாகேளு-விளங்கி நின்ற சாதிலிங்கந் தன்னைவாங்கி, பேணேநீ ரசிதமென்ற தங்கந்தன்னைப்-பிலமாகச் சுற்றிமுன்பின் குருவைப்பூசி, தோணவே மண்சீலை செய்துக்கொண்டு-சுகமாகப் புடம்போடக் களங்கமாச்சே. 303

ஆச்சப்பா சாதிலிங்கக் களங்கைவாங்கி-அருள்பெருகுஞ் சற்குருவினருளைப்போற்றி, கூச்சமிலாச் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று - குருவான களங்கமதை யீந்தாயானால், தாட்சியில்லா பதினாறு மாற்றுக்காணுந்-தடையறவே வெள்ளியிலே யீய்ந்தால்மைந்தா, மாச்சலிலா முப்பத்திரண்டுமாற்று-மகத்தான குடவனுக்கு ஈந்துபாரே. 304

பாரப்பா குடவனிலே முன்நூற்றுக்கொன்று- பக்குவமாய் கொடுத்திருக்க மாற்றெட்டாகும், காரப்பா வெள்ளிசெம்பு கணக்காய்ச்சேர்த்து-கருவான களங்கமதை நூற்றுக்கொன்று, சேரப்பா குடவனிலே யுருக்கிப்பாரு-சிவசிவா ஈரஞ்சு மாற்றேகாணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் வன்னிகெற்பம்-அடக்கத்தி லாடுகின்ற அருமைதானே. 305

காரீயபற்பம்.

தானென்ற வுப்புடனே காரஞ்சேர்த்துச் - சம்பழத்தின் சாற்றினால் தாக்கியாட்டி, வீணென்ற காரியத்துக் கங்கிபூட்டி-வீறடங்கச் சீலைமண் விசையாய்ச் செய்து, கானென்ற காட்டெருவிற் புடத்தைப்போடு-கனல்மீறி காரீயம் பற்பமாகும், தேனென்ற பற்பமதைப் பதனம்பண்ணி-சிவசிவா முப்பூவுங் கூடச்சேரே. 306

சேரப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து - சிவசிவா சம்பழத்தின் சாற்று லாட்டி, வீரப்பா கொண்டுகின்ற பாஷாணந்தான் - வீறடங்கக் கவச மதை விஞ்சையாக்கி, பாரப்பா மண்சிலை யேழுஞ்செய்து - பக்குவமாய் மூன்றுபுட மண்மறைவிற்போடு, சீரப்பா மூன்றுபுடம் போட்டபின்பு சிக்கெனவே காடையொரு புடத்தைப்போடே. 307

பாஷாணபற்பம்.

போடப்பா காடையென்ற புடத்திற்றானே - புதுமையுள்ள பாஷாணம் நீறாய்ப்போகும், நாடப்பா பாஷாண நீற்றில்மைந்தா-நாமொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு, தேடப்பா வெள்ளீயம் உருக்கிக்கொண்டு-சேர்த்திடுவாய் பற்பமதை நூற்றுக்கொன்று, பாடப்பா வொன்று மில்லை வெள்ளீயந்தான்-பதையாமல் மாண்டதுவுந் தெரித்துப்போமே.

போமப்பா தெரித்துநின்ற வெள்ளீயத்தைப்-புகழ்பெருகு மதிதனிலே யிடைதான் சேர்த்து, நாமப்பா குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு-கலமான சாரைரெண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்து. வாமப்பா தன்னருளால் குருவாய்ப்போகும்-மகத்தான குருவினுட வகையைக்கேளு, தாமப்பா பூரமென்ற தாம்பிரத்தைத் - தன்மையுடன் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரே. 309

உருக்கியதோர் பூரமதில் நூற்றுக்கொன்று-உத்தமனே கொடுத்துருக்க மாற்றுப்பத்தாம், கருக்கனென்ற வெள்ளியிலே ஐநூற்றுக்கொன்று-கருவாக்கிக் கொடுத்திருக்க அதிகமாற்றாம், திருக்கான பாஷாணப் பேர்க்குத்தன்னை-சிவசிவா வென்னசொல்வே னின்னங்கேளு, குருக்கான வழியொன்று சொல்வேன்மைந்தா-குருவான மூப்பூவின் குருவைவாங்கே. 310

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய் முப்பூவிற் காரசாரம்-வரிசையால் துருசினுட சுன்னஞ்சேர்த்து, பாங்குபெறக் கல்வமதி லிட்டுமைந்தா - பழச்சாற்றா லரைத்தெடுத்துப் பருவமாக, தீங்கில்லாப் பாஷாணந் தனக்குமைந்தா-திருக்கறவே கவசமது திறமாய்ச்செய்து, காங்கையதி லேறுதற்கு மண்மறைவில்மைந்தா-கருத்துற்றே புடம்போடக் கட்டும்பாரே. 311

பாரப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம் போடு-பக்குவமாய்க் கருக்குடத்திலுருகும்பாரு, காரப்பா வுருகிநின்ற பாஷாணந்தன்னைக் - கருத்துறவே தானெடுத்துக் கருக்கக்கேளே, சாரப்பா வெள்ளிவங்க முருகும்போது-சாற்றடா இடைக்கிடைதான் பாஷாணஞ்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமலுருக்கிப்பாரு-வெள்ளீயக் கட்டியது வுடையும்பாரே. 312

வெள்ளீயபற்பம்.

உடைந்திருந்த வெள்ளீயக் கட்டிவாங்கி-உண்மையுட னிடைக்கிடைதான் வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்ததொரு குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு-கமலமென்ற வெள்ளியது நொருங்குமப்பா, அடைந்ததொரு கல்வமதி லிட்டுமைந்தா-அரகரா இடைக்கிடைதான் ரசத்தைச்சேர்த்து, ஜெடம்வலுத்த செயநீரா லரைத்துமைந்தா-சிவசிவா வுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 313

பண்ணியதோர் வட்டதனை யோட்டில்வைத்துப்-பக்குவமாய் மண் சீலை யேழுஞ்செய்து, புண்ணியமா யெருவடக்கிப் புடத்தைப்போடு-புதுமையுள்ள ஈசானம் பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப் புடமாறி எடுத்துப்பாரு-தயவான பற்பமாய் நீறிநிற்கும், வெண்மையென்ற குருநீற்றைப் பதனம்பண்ணு-வேகமுள்ள வன்னிகற்பம் இதுதான்பாரே. 314

வன்னிகற்பம்.

பாரடா வன்னியுட கற்பந்தன்னைப் - பாய்ச்சடா வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று, சேரடா கற்பமது தங்கிற்றானல் - சிவசிவா சோதியுடதிரமோமெத்த, ஆரடா அறிவார்கள் வன்னிகற்பம் - அறிந்தவனே சிவயோகி அதுதான்மைந்தா, கூரடா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக்-குருவிருக்குஞ் சந்நிதியைக் குறித்துப்போற்றே. 315

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றவேணும்-புதுமையுள்ள குருபதத்தைப் பணியவேணும், நாட்டுவது சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி - நாலான பூரணத்தை நாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய் மனதுறுதி யாகநின்றால்-சடாதாரக் கோவைமிகத் தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும் வாசியுட கருவைக் கண்டால்-ஆதியந்தப் பதிதோற்று மாதிதானே. 316

ஆதியென்ற சோதிதனைக் கண்டால்மைந்தா - அரகரா மனோன்மணியை யற்புதமேசெய்து, நீதியென்ற ரவிதனிலே சேர்த்தால்மைந்தா-நிச்சயமாய் சித்தியதாம் நீதான்பாரு, சோதியென்ற தொடுகுறியை யென்னசொல்வேன்-துருவமுள்ள மேருவதில் ரவிமதிதான்சேரு, வாதியென்ற மனமொத்து நிலையில்வைத்தால்-மகத்தான குருவருளால் மைந்தாபாரே. 317

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பா சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு-பாய்ச்சடா வெள்ளையென்ற பாஷாணத்தில், காரப்பா பஞ்சகண தீட்சைபண்ணு-கருவான பாஷாணக் கட்டிதானும், நேரப்பா நின்றகுரு சூட்சத்தாலே-நிசசயமாய்க் கட்டியது வுருகும்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தப்போக்கு ஆச்சரிய மாச்சரிய மருளைக்கேளே. 318

கேளடா கட்டிநின்ற பாஷாணத்தைக் - கிருபையுள்ள செம்பதிலே-நூற்றுக்கொன்று, வாளடா குகைதனிலே யுருகும்போது - மாட்டடா மந்திபோலே யாகுஞ்செம்பு, கோளடா வாராமல் தாயைச்சேரு-குணமான வங்கத்துக் கசையாதப்பா, ஆளடா கயிலாசத் தடுத்துமெள்ள - ஆதியென்ற பராபரத்தி னடியைப்போற்றே. 319

அடியென்ற அட்சரத்தை யார்தான் காண்பார்-அப்பனே அகாரமென்ற அருளைக்காணார், முடியென்ற மவுனமதில் முதலைக்காணார் - முதலறிந்து தினம்பணிய முடியைக்காணார், படியான படியறிந்து ஏறமாட்டார் - பாவிகள்தான் வெறும்பிலுக்காய் பகருவார்கள், வடியான ரூபமதை யறிந்தால்மைந்தா-வஞ்சமற வுலகமதில் வாழலாமே. 320

வாழவே மதியமுதங் கொண்டோமென்று - மகத்தான பூரணத்தை யறிவோமென்று, ஆழவே அடிநாவைக் கண்டோமென்று - அப்பாலே மவுனமதை யறிந்தோமென்று, வேலான வடிவேலை யறிந்தோமென்று - வேதாந்த பூரணத்தைக் கண்டோமென்று, மாளவே அமுதமென்றுங் கபாலத்தூரில் - மகத்தான சேத்துமத்தைக் கொள்வான்பாரே. 321

அமுத சஞ்சீவி.

பாரப்பா அமுதசஞ்சீவியொன்று - பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய்க்கேளு, காரப்பா பிருதிவியாம் பூமிநாதங் - கருவான மனோன்மணியாங் கருணைப்பூடு, ஆரப்பா அறிவார்கள் சுவையின்பாகம் - அருளான திருவுமையா ளணிந்தகாரம், வீரப்பா செய்தோரை அடக்குங்காரம் - வேதாந்த மனோன்மணியை விளக்குந்தானே. 322

தானென்ற தன்மையதிற் பொருந்திநின்ற - தயவாகப் பாரீன்றநாதம்வாங்கிக், கோனென்ற குருவருளால் தண்ணீர்தன்னில் - குருவான நாதமதைக் கரைத்திறுத்து, பானென்ற பானுவின்றன் முகத்தில்மைந்தா - பாங்காக வைத்துலர்த்திப் பதனமாக, ஊனென்ற அமுதமதில் முறைபத்தப்பி - உற்பனமா யஞ்சுபத்து முறைதான்செய்யே. 323

செய்யவே பூமியுட நாதந்தானுஞ் - சிவசிவா என்சொல்வே னமுதப்போக்கு, மெய்யான சத்திசிவ மிரண்டு மொன்றாய் - விரவிநின்ற கருவதனை விள்ளலாமோ, ஐயனே யுனக்காகச் சொன்னேன்மைந்தா - அறுசுவையின் பாகமதை யார்தான் காண்பார், வையமதிற் கோடியிலே யொருவனுண்டு - மகத்தான பூரணத்தின் வளங்காண்பாரே. 324

பாரினிற் பிருதிவியு மப்புங்கூடி - பதியான தேயுவிலே சமாதிகொண்டு, வாரீன்ற வாயுவுமா காசங்கூடி - மகிழ்ந்துநின்ற அமுதசஞ் சீவிதன்னை, ஆரின்றுயாரறிவா ரமுதப்போக்கு - அரகரா அமுதசஞ் சீவிதன்னில், நேரின்று குன்றியிடை கொண்டால்மைந்தா - நிச்சயமா யாக்கையது சித்தியாமே. 325

பொரிக்காரகற்பம்.

சித்திபெற இன்னமொரு விபரங்கேளு - சிவசிவா பொரிக்காரங் கொண்டுவந்து, முத்திபெற ஆவினுட நெய்யில்மைந்தா - மூர்க்கமுடன் தான்பொரிதனுக் கொண்டால் மைந்தா, அத்திதனி லுள்ளவிஷ பித்தமெல்லாம் - அகன்றுவிடுந் தேகமதி லழகுண்டாகும், வெற்றிபெறக் காயசித்திக் கிதுதான்மூலம் - விள்ளுவே னின்னமொரு சித்துகேளே. 326

நந்தியுப்பு.

கேளப்பா சித்தியென்ற காரந்தானுங் - கிருபையுள்ள ஜலமதொன்று சாரத்தூட்டி, வாளப்பா தசதீட்சை முறைபத்தப்பா - வளமைபெறச் செய்துகொண்டு மைந்தாகேளு, கோளப்பா வாராமற் சொல்லக்கேளு - குருவான ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து, நீளப்பா தனிற்கரைத்து ரவியில் வைத்தால் - நிசமான நந்தியென்ற வுப்பதாச்சே. 327

உப்பான நந்தியுப்பைப் பதனம்பண்ணி - உண்மையுள்ள மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, அப்பான தினங்கழிஞ்சி கொண்டாயானால்-ஆக்கைதனி லுள்ளவுப்பு அகன்றுபோகும், தப்பாமல் தினந்தோறுங் கொண்டுயேறு - சதானந்தி யுப்பினுட தன்மைமெத்த. செப்பாதே கருவிதுதான் மைந்தாமைந்தா-செகத்தோர்க்கு விள்ளாதே சித்தர்க்காமே.

ஆமப்பா நந்தியுட மூலாதாரம்-அழகான பிருதிவியி னருமைமெத்த, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் சுத்தகங்கை-நலமறியாச் சித்தர்களோ காணப்போறார், காமப்பால் கானற்பால் கருவைக்காணார் - கருவறிந்து வுறுதி பெற்றார் காயசித்தி, தாமப்பா யென்றநிலை தனையறிந்து - தவறாமல் ரெண்டுமொன்றாய்த் தாக்குத்தாக்கே. 329

உப்பு மெழுகு.

தாக்கியதோ ருப்பிடைக்குப் பூரஞ்சேர்த்துத்-தவறாமலக்கிடைக்குக் கெந்திசேர்த்து, வாக்கியந்தான் தப்பாமலொன்றாய்ச் சேர்த்து-வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் மைந்தாமைந்தா, பாக்கியமா யுப்பாகி மெழுகாய் நிற்கும்-பரமகுரு மெழுகதுவைப் பதனம்பண்ணி, ஆக்கையுட திடமறிந்து அளவாய்க்கொள்ளு-அரகரா வாதமென்ற புளிப்புப்போச்சே. 330

ரஞ்சித மெழுகு.

பேர்ச்சென்று விடுகாமற் சொல்லக்கேளு - புதுமையுள்ள அட்டுப்பு நீரில்சேர்த்து, காச்சென்று வீரமொடு பூரம்லிங்கம்-கருணைபெற வொன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லா ரவிமுகத்தில் காயவைப்பாய்-மகத்தான மெழுகாகு மைந்தாமைந்தா, தாட்சியில்லா மெழுகினுட பேரேதென்றால்-ரஞ்சிதமா மெழுகெனவே சாற்றலாமே. 331

சாற்றியதோர் மெழுகதனை மைந்தாமைந்தா-சடத்தினுட செயலறிந்து தாயைப்போற்றி, ஊட்டுவாய் கழிஞ்சியிடை யூட்டிக்கொண்டு-உறுதி பெறப் பருதிமதிச் சுடரில்நில்லு, தாட்டிகமாய் வாசியது பணிந்துமைந்தா-தன்னிலையைத் தானறிந்து தனதாய்நிற்கும், பூட்டியதோர் வாசியுட கருவைக்கண்டால்-பூரணத்தை யநுதினமும் போற்றலாமே. 332

ஆமப்பா வாசிசிரோ மணியைக்கேளு - அரகரா மனோன்மணியையன்பிற்கண்டு, காமப்பால் தன்னுடனே கரைத்திறுத்துக்-கருவான பூரமுடன் காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் கருவாய்க்கேளு-ஞாயிறுமுன் பத்துநாள் வைத்துப்பாரு, சோமப்பா லென்னசொல்வேன் மெழுகதாகுஞ்-சுருதியுள்ள மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே. 333

பண்ணியதோர் மெழுகெடுத்துத் தியானஞ்செய்து-பக்குவமாய்க் கழிஞ்சியிடை கொண்டாயானால், கண்ணிமையில் நின்றதொரு தோஷமெல்லாம்-காணாதே யோடிவிடுஞ் சிரோமணியைக் கண்டால், புண்ணியவானுனக்கால் க்ஷணத்தில்சித்தி-பூரணத்தைக் காணார்க்குச் சித்தியில்லை, வன்னியென்ற சிரோமணியின் மெழுகினாலே - மகத்தான சித்தியெல்லாம் வாய்க்குந்தானே. 334

சதாசிவவுப்பின்மெழுகு.

தானவனும் நின்றதொரு தன்மைகேளு - சகலபிணி போவதற்குச் சதாசிவத்தி னுப்பு, கோனருளாற் கொண்டுவந்து அறுநீர்தன்னில் - குறிப்பாகச் சுத்திசெய்து எடுத்துக்கொண்டு, கானற்பால் காமப்பால் தன்னிலேதான் - களங்கமறப் பத்துவிசை சுத்திசெய்து, வீணப்பா என்றுநீ நினைந்தால்மைந்தா-வேதாந்தஞ் சிதறிவிடு மெய்சொன்னேனே.

மெய்யாகச் சுத்திசெய்த வுப்பைவாங்கி-மேனியுட சாறதனி லரைக்கமைந்தா, ஐயமிலா மெழுகாகு மென்னசொல்வேன்-அப்பனே யிம்மெழுகைத் தேனிலூட்டி, துய்யமதி யானசதா சிவனைப்போற்றித்-தொழுது கொண்டு கழிஞ்சியிடை கொண்டால்மைந்தா, வையமதில் கலங்குகின்ற ஐயந்தானும்-மாறிவிடுஞ் சிலேத்துமங்கள் மாண்டுபோமே. 336

போமப்பா தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாம் - பொல்லாத அத்திசுர மூலச்சூடு, சாமப்பா விதனத்தால் வந்தசூடு - கருவழிச்சூ மேகமொடு கபாலசூடு, தாமப்பா சருவாங்க வாயுவெல்லாந்-தட்டருந்து குஷ்டமெல்லாஞ் சாந்தமாகும். நாமப்பா சொல்லிவந்த கற்பமெல்லாம் - நாள் தோறுங் கொண்டுவரில் நமனுடானே. 337

நாடாமற் போவதுதா மெதினாலென்றால் - நகாரமொடு மகாரத்தை நயந்ததாலே, தேடாம லோடிவிட்டா னமன்தானையா-சிவசிவா நமனென்றால் வேறேயில்லை, வாடாத நல்வினையுந் தீவினையுமப்பா - வஞ்சமுள்ள நமனெனவே மகிழ்ந்துகாணும்; ஊடாடு ரவிதானு மதியிற்சேர்ந்தால்-ஓகோகோ இருவினையு மோடிப்போமே. 338

ஓடிப்போம் சகலபிணி யெல்லாமைந்தா - உறுதியுள்ள சாபமது நிவர்த்தியாக, நாடிப்பார் சாபமது நிவர்த்தியாகும-நானென்று சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, சாடிப்பார் பூரணத்தைப் பூரகமேபண்ணிச்-சமயத்தில் ரேசகமாய்க் கும்பகத்தில்நின்று, பாடிப்பார் நம்முடைய மந்திரத்தைமைந்தா-பாவமென்ற சாபமது பறந்துபோமே. 339

நவக்கிரகசாபநிவர்த்தி.

போமென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு-பொல்லாத நவக்கிரக சாபந்தீர, நாமென்று சொல்லுகிறே மைந்தாமைந்தா-நாலான பூரணத்தை நாட்டிப்பார்த்து, ஓமென்று பூரித்து ரேசகமேபண்ணி-ஒருமொழியால் கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, ஆமென்ற நவக்கிரக சாபமெல்லாம்-அப்போதே அகன்றுவிடு மறிந்துபாரே. 340

பிரமசாபநிவர்த்தி.

பாரப்பா பிரமனுட சாபந்தன்னைப்-பக்குவமாய்த் தீர்வதற்குப் பகருவேன்கேள். காரப்பா கருணைவைத்து அகாரந்தன்னைக்-கருவான மகாரத்தின் கூடச்சேர்த்து, சேரப்பா ரேசகத்தால் பூரகத்தைப்பற்றிச்-சீர்பெருகுங்கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, நேரப்பா நின்றதொரு பிரமன்சாபம்-நிமிஷத்தி லோடிவிடும் நிலைமைதானே. 341

விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி.

தானயனாய் நின்றதொரு விஷ்ணுசாபந்-தடையறவே போவதற்குச் சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன் உகாரமதை அகாரத்தூட்டி - மூனை யான சுழிமுனையில் ரேசித்தப்பா, கோனருளால் குருபதத்தில் நின்றால் மைந்தா - குணமான விஷ்ணுவுட சாபந்தானும், வானவர்கோன தியாத பூரணத்தி னாலே-வஞ்சமுள்ள சாபமது மாண்டுபோச்சே. 342

ருத்திரசாபநிவர்த்தி.

போச்சென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு - புதுமையுள்ள ருத்திரன் மயேஸ்,பரத்தின்சாபம், காச்சென்ற ரவிமதிபு மொன்றாய்ச் சேர்த்துக்-கருணையுள்ள சதாசிவத்தைக் கருத்தில்வைத்து, தாட்சியில்லா மதி தனிலே பூசித்தப்பா-தருவான ரேசகத்தால் கும்பகத்தில்நின்று, மாச்ச வில்லா மனோன்மணியைத் தியானித்தாக்கால் - வஞ்சமுள்ள பஞ்சகர்த் தாள் சாபம்போச்சே. 343

ஆறுதாரசாபநிவர்த்தி.

சாபமென்ற சடாதார சாபம்போகத்-தன்மையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, தீபமென்ற சுடரொளியில் மனத்தையோட்டி-தீர்க்க முடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, வசமமென்ற மதியமுதங் கொண்டால் மைந்தா-வரையான சடாதார சாபந்தானும், தாபமுடன் தயங்கிமிக வோடிப்போகும்-சடாதார மணிவைத்த தன்மைதானே. 344

தத்துவசாபநிவர்த்தி.

தானென்ற தத்துவத்தின் சாபம்போகத் - தன்மையுடன் சொல்லு கிறேன் தாழ்ந்துகேளு, கோனென்ற சிவசக்தி தன்னைப்போற்றிக் குறிப் பாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றால் மைந் தா-மார்க்கமுள்ள மூலத்தின் மேலேசாடி, ஊனென்ற தத்துவத்தின் சாபம்போகும்-உறுதியுள்ள தேகமது காந்தியாச்சே. 345

காந்திக்கருச்சூன்னம்.

காந்தியென்ற கருவிலொரு விபரங்கேளு-கமலமல ரமுதமதைக் கரு வாய்வாங்கி, சாந்தியென்ற மதியமுதந் தன்னிற்சேர்த்து-தயவாகப் பத்து முறை தானேசெய்து, பாந்தியமாய் பத்துமுறை செய்தபின்பு - பக்குவ மாய் பூரமதிற் பாதிசேர்த்து, சேந்தியென்ற தயிலமதைச் சேர்த்தால் மைந்தா-சிவசிவா பொங்கியது கறுப்பாய்ப்போச்சே. 346

கறுப்பான மையெடுத்து தியானஞ்செய்து - காயாதி கற்பமெனக் கருத்திற்கொண்டு, குறிப்பான மையனவே கொண்டால்மைந்தா-குண்டலியின் சத்தியது மேலேசாடி, வெறுப்பான சாபமெல்லாம் வெருண்டேபோகும்-மெய்ஞ்ஞானஞ் சித்திக்குந் தேகந்தங்கம், முறுப்பான தேகமது வலுத்துப்போகும்-முற்றசிவ சற்றிரெண்டு முறுதியாமே. 347

ஆமப்பா வச்சிரமே பலமோபத்து-அதுக்குநிகர் வீரமது அன்பாய்ச் சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேந் திருசூபூரம் - நன்றான வெள்ளையு டன் லிங்கஞ்சேர்த்து, தாமப்பா சாரமுடன் காரஞ்சேர்த்துத்-தயவான அறுவகையால் கல்வத்தாட்டி, காமப்பால் தன்னிலொரு நாளதாட்டிக்-கருவாக வுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 348

பண்ணியதோர் வட்டதனைப் பதனம்பண்ணி-பக்குவமா யின்னமொ ன்று பகருவேன்கேள், உன்னியதோர் நாகமுடன் ரசபூஞ்சேர்த்து-உண் மையுள்ள பூரமதுங் கூடச்சேர்த்து, நன்னயமாய் ரசமூன்று இடைசரி யாய்ச் சேர்த்து-நாட்டியே கல்வமதிற் பொடித்துமைந்தா-தன்னிமையாய் முன்செய்த வட்டுச்சேர்த்து-தயவாக விந்துநீர் தன்னாலாட்டே. 349

ஆட்டுவாய் விந்துநீர் தன்னால்மைந்தா-அரகாரயீராறு சாமமாட்டி, நாட்டுவாய் ரவிமுகத்தில் வட்டுப்பண்ணி-நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு சொல் லக்கேளு, பூட்டுவாய் மண்சீலை நன்றாய்ச்செய்து-போடுவாய் காடை யென்றபுடத்திற்றானும், மாட்டியதோர் புடந்தானு மாறவிட்டு-மைந்த னே எடுத்துப்பார் சுன்னமாச்சே. 350

ஆச்சப்பா சுன்னமதின் றொழிலைக்கேளு-அடங்காத குடவனிலே பூறவேலகும், காய்ச்சப்பா செம்புதனை யுருக்கிக்கொண்டு-கருவான சுன்ன மதி னூற்றுக்கொன்று, பாய்ச்சப்பா செம்பதுவும் பழுத்துப்போகும்-பக்குவமாய் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, தாட்சியில்லாச் சுன்ன மது சேர்ந்தால்மைந்தா-தடையறவே வயதுபதி னறதாமே. 351

ஏமாசக்களங்கு.

ஆமப்பா துருசினுட சுன்னந்தன்னை-அழகான சம்பழத்தின் சாற் றிற்றாக்கி, காமப்பா சொல்லுகிறேன் சம்பழத்தின்சாறு-நன்றாகத் தெ ளிந்ததுவுஞ் செயநீராகும், தாமப்பா செம்பழத்தின் செயநீராலே-தய வாக அரப்பொடியை சுத்திபண்ணி, காமப்பால் கல்வத்தில் விட்டுமைந் தா-கருவான அரப்பொடியை யரைத்திடாயே. 352

அரைக்கையிலே வீரமொடு பூரம்போட்டு-அழகான துரிசினொடு காரஞ்சேரு, விரைக்கவே சம்பழத்தி னீராலாட்டி-விசையாக வுருட்டி யதைக் காயப்போட்டு, கரைக்கவே குகைதனிலே காரமிட்டு-கல்மசங் கள் தானறவே வூதுவூது, மறைக்கின்ற திரைநரையு மகன்றுநல்ல-மணிபோல வுருகியது செம்புமாமே. 353

செம்பான அயச்செம்பு கிடையாதப்பா-!செகத்திலுள்ள வாதிகளுந் தேடமாட்டார், சம்புவது என்னவெனறால் அயத்தின்செம்பு-நாதமெ ன்றுஞ் சத்தியெனறு மிதுக்குநாமம், சம்புவில நாதமென்ற அயத்தின் செம்பில்-தாக்கடா இடைக்கரைதான் தங்கந்தன்னை, வம்பில்லா நாக மதில் கூடச்சேர்த்து-மணிகாணக் காரமிட்டு வுருக்கிப்பாரே. 354

உருக்கையிலே மூன்றுமொன்றா யுருக்கிப்பாரு-உத்தமனே ஏமாசக் களங்குமாகும், தரைக்குள்ள வாதிகளெல்லாம் காணப்போறார்-தயவான அயக்களங்கின வீறுமெத்த, உரைக்கிறேன் அயக்களங்கின் ஒளியைமைந் தா-ஒகோகோ செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கரைக்கின்ற குகைய தனி லுருக்கிப்பாரு-கருவான செம்பதுவும் பழுப்பதாமே. 355

பழுத்ததென்று மகிழாமற் குடவன்தன்னில்-பாய்ச்சடா அன்பதுக்கு வொன்றுதானும், அழுந்தமுள்ள குடவனது ஆறலற்று-அழகான பொன்மாற்று அதிகமாகும், முழுத்தமுள்ள அயக்களங்கை வெள்ளிசெம்பில்-மூர்க்கமுடன் கணக்காக நூற்றுக்கொன்று, தழுக்கறவே குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு தாயான தங்கமது அதிகமாற்றே. 356

களங்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிக மானதொரு களங்குதன்னில் - மாட்டடா இடைக்கிடை தான் கெந்திசேர்த்து, தாட்டிகமாய் வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்துத்-தயவாகக் கலுவமதில் பொடித்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய் குப்பிதனில் பொடியை மைந்தா-புகழான மண்சீலை யாறுஞ்செய்து, வாட்டுவாய் ரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு-மைந்தனே தாழியடைர உப்பைவையே. 357

வையப்பா மேருதனை வைத்தபின்பு - வைத்துமொரு கழுத்தின்மே லுப்பைக்கொட்டி, பையவே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு – பக்குவமாய் சருகுகம்பு விறகால்மைந்தா, செய்யப்பா தீயெரிப்பா யாறுசாமம் - சிவ சிவா தாழிதனை யிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பா சுகந்தமல ரர்ச்சனையே செய்து-குருவான மேருவைநீ யெடுத்துப்பாரே. 358

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே மேருக்குள்ளே-யிருக்குதடா செந்தூர மென்ன சொல்வேன், தொடுத்ததொரு செந்தூரந் தொந்தங்கோடி-சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே தொந்தமாக, அடுத்ததொரு செந்தூரம் பணவிடைதான் கொண்டால்-ஆர்க்கைபது பிலத்துதடா அழிவேயில்லை, வடித்ததொரு திரிகடுகில் செந்தூரஞ்சேர்த்து - வளமான தேனிலொரு கடியாய்க்கொள்ளே. 359

கொள்ளவே வாசியது பிலத்துப்போகும் - குருவான திருநடனங் குறிப்பாய்க்காணும், அல்லலது தான்விலகு மமுதஞ்சிந்தும் – அஷ்டாங்க யோகமதி லடுத்துக்காணும், விள்ளாத தசதீட்சை யொளியேகாணும்-வேதாந்த பூரணத்தின் விலாசந்தோணும், வல்லபர மானகுரு பதியில் நின்று-வளமையுள்ள செந்தூர மகிழ்ச்சிபாரே. 360

பாரப்பர் காரீயம் வுருக்கிக்கொண்டு-பாய்ச்சடா செந்தூரம் பத்துக் கொன்று, வீரப்பா தானடங்கி வெளுத்துப்போகும்-வெள்ளீயந் தனையுருக்கி நூற்றுக்கொன்று, சேரப்பா செந்தூரஞ் சேர்த்தாயானால் - சிவ சிவா தங்கமென்ற அதிகமாற்று, ஆரப்பா செந்தூர மறியப்போறார்-அறிந்தவர்கள் தனைக்காண அறிதாம்பாரே. 361

அறிதான செந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று-அப்பனே செப்புதனி லீந்தா யானால், பெரிதான தங்கமடா பழுப்புமெத்த - பேசாதே யித்தோடே யின்னங்கேளு, குறிதான செந்தூரங் கழிஞ்சிவாங்கிக் -குணமான வாய் நீரால் மத்தித்தேதான், கரியான களிம்புசேர் குடவனுந்துக் -கங்கணமாய் த்தகடதிலே பூசிப்போடே. 362

போடப்பா புடந்தனிலே களிம்புசேர்த்துப்-பொன்னொளிவு அதிகம தாய்ப்பூண்டுகோணும், தேடப்பா வெள்ளிசெய்பில் கணக்காய் நூற்றில் - செந்தூர மொன்றிடவே செம்மையாகி, ஊடப்பா செந்தூரம் பாய்ந்து மைந்தா-உலகமதி லதிகமா யொளியேவீசும், நாடப்பா செந்தூரம் நல்ல பிரயோகம்-நலமான யின்னமொரு சேதிகேளே. 363

கேளப்பா யிந்தநூல் சகலகலைபீடஞ் - செயமாக ஆயிரத்து இருநூறுகும், ஆளப்பா இந்நூலைப் பதனம்பண்ணி - அடக்கமுடன் கருவெடுத்து ஆடுமைந்தா, நீளப்பா தளும்புவது போலேமைந்தா-நீளப்பா தளும்புவது போலேமைந்தா, நின்றுக்கா லுலகமதில் நிசங்கொள்ளாது, தாளப்பா ஐம்புலனு மொன்றாய்நின்று - தனதான பூரணம்போல் நூலைக்காரே. 664

காராமல் புத்திகெட்டு இருந்தால்மைந்தா-கருவிசார ணுதிகளுங் கலந்துபோகுங்;... கூறாத கருவையெல்லா மிந்தநூலில் கூறினதா லிந்தநூல் தன்னைப்பார்த்து, நேரான குருவினுட பாதம்போற்றி-நினைவாக இந்த நூல் தன்னைப்பார்த்து, தேராத சித்துகளை யாடுமைந்தா-தெவிட்டாத பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கே. 365

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும் - நோக்காதே போனுக்காலென்னசென்மம், தாக்குவது பூரணத்தைத் தாக்குதாக்கு-தன்மையுடன் குருபதத்திற் றெண்டுபெண்ணு, வாக்குமன தொன்றாகி அறிவினில்லு-வஞ்சரிட மிந்நூலை வழுத்தவேண்டாம், நாக்கதுவும் படபடத்து நில்லாதே மைந்தா-நன்மையுடன் மவுனமதை நாடிப்பாரே. 366

நாடிப்பார் மவுனமென்றால் பூரணமேயாகும்-நலமான பூரணந்தான் விந்துவிந்து. தடிப்பார் விந்துசிலை சாணமாட்டார்-சிவமான மதியமுதச செயலைக்காணுர், கூடிப்பார்த் தறிவோடே குண்டலியைக்கண்டால்-குருவான பதிதலத்தி லமுதங்காணும். வாடிமனந் தளராதே மலரைக்கண்டு வந்தமுதம் பூரணமாய் மனதிற்காணே, 367

காணவே மதியமுதங் கொண்டால்மைந்தா-கர்ப்பூரத் தேகமுமாய்-கருணையாகும், பேணவே பேணினது கண்ணிற்காணும்-பிரணவத்தோடாறதலைப் பெருமைகாணும், தோணவே தோணினது தோணத்தோணுஞ்-சோதியிலே செகசசோதி சுளுவிற்காணும், ஊணுன அஞ்சுபஞ்சலவணத்தாலே-உலகமெல்லாந் தானவனு யுறுதியாமே. 368

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ள நாகமதிற் சட்டுச்சொல்வேன்-ஓகோகோ வெடியுப்புக் காரஞ்சேர்த்து, பருதிமதி தன்னாலே லங்கநீற்று - பக்குவமாய் மூன்றுமொன்றாய் கல்வத்தாட்டி. திருமதியும் நீராலே ஆட்டிமைந்தா-சிகசென்வே நாகமதுக் கங்கிபூட்டி, குருநீதியைத் தியானித்துப் புடத்தைப் போடு-குருவான நாதமது குருவுமாமே. 369

ஆயப்பா குருவான நாகந்தானும்-அடங்கியது மாண்டுதடா அருமையாக, வாமப்பா தன்னாலே யடங்குகின்ற-மகாரசத்தின் பெருமைதனை வழுத்துறேன்கேள். ஓமப்பா வென்றபரி ரவிதானென்று-உறங்குகின்ற நாகமதி னிடையேசேர்த்து, தாமப்பா குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு-தவளநிற மானதொரு மணிபோலாமே. 370

மணியான நாகமணி யார்தான்காண்பார்-மகத்தான பூரணத்தை யறிந்தோன்காண்பார், கனியான நாகமணி தனையுடைத்து-கருவான செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, வணிகரண மாகவே யுருக்கிப்பாரு-வஞ்சியெனுப் பானஞ்சி யானதங்கம், பணியான பலதொழிலுக் கிதுவே தங்கம்-பராபரமாய் நின்றதுவுந் தங்கந்தானே. 371

தானென்ற நாகமணி யொன்றெடுத்துத்-தயவான வெள்ளிதனி லீந்தால் மைந்தா, கோனென்ற குருவருளால் வயதேசொல்வேன்-குருவான நாகமணி தரத்தால்மைந்தா, தேனென்ற மொழியுடைய கமலமாது-ஜெகஜோதி யானதிரு வாணமாது, மானென்ற மதியமுத மானமாது-மகத்தான பூரணமாந் தங்கந்தானே. 372

தானான பூரணமே தான்தானகுந்-தலமான பூரணத்தின் தலமேதென்றால், ஊனான தேகமடா சத்திசத்தி-உள்ளுயிராஞ் சிவமெனவே யுகந்துகொண்டு, கோனான சத்திசிவ கூத்தொன்றான-குறியறிந்து அமுதமெனக் கொண்டால் மைந்தா, தேனான தேகமடா சிப்பியாகுஞ்-சித்தியென்றால் பூரணத்தின் சித்திதானே. 373

பூரணத்தயிலமெழுகு

சித்தித்த கருவொன்று சொல்லக்கேளு-செயலான பூரணத்தின் தயிலஞ்சேர்த்து, சத்திசிவ மானமதி யுப்பேதென்று-சாரமென்ற வுப்புடனே காரங்கூட்டி; முத்திபெறக் கல்வமதில் நாட்டினக்கால்-மூர்க்கமுள்ள மெழுகாகு மைந்தாமைந்தா, பத்தியுடன் மெழுகெடுத்து தாரத்துக்குப்-பக்குவமாய்க் கவசமது பதியச்செய்யே. 374

செய்ததொரு கவசமதைத் தீபந்தன்னில்-திரும்பிமெள்ள வாட்டினதால் மைந்தாகேளு, கொய்ததொரு தாரமது கெட்டியாகக்-குருவான மெருகதினாற் கட்டிப்போகும். பையவே யிப்படியே நாலுமுறைசெய்தால்-பால்போலே சுத்தவெள்ளை யாகுமாகும், வையகமெல் லாந்துதிக்கு மிந்தத்தாரம்-மகத்தான தாரமதின் தொழிலைக்கேளே. 375

நாகக்களங்கு.

கேளப்பா நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு-கிருபையுள்ள தாரமதை யீந்தால்மைந்தா, கோளப்பா தானகலும் நாகந்தன்னில்-கொடுமையுள்ள புகையதுவு மடங்கிக்கட்டும, வேளப்பா எரித்தசிவன் தன்னால்சட்டும்-வெள்ளமணி போலெனவே வெளுமையாகுந், தாளப்பா தங்கமிடைக்கிடைதான்சேர்ந்தால்-தயவான நாகமணி களங்கமாமே. 376

ஆமப்பா களங்கமதை வெள்ளிதன்னில்-அன்பாக அன்பதுக்கு வொன்றுபோடு, காமப்பால் தன்னருளால் பழுக்கும்வெள்ளி - கயிலைதனில் பரமகுரு தன்னால்மைந்தா, வாமப்பால் கண்டவனே வாதயோகி-வலுவான சிவயோகி வாசியோகி, நாமப்பா வென்றகுரு தன்னாற்கண்டு-நடுவான பூரணத்வைத நாடுநாடே. 377

நாடுவது மூலமுதலாருதாரம்-நன்மையுள்ள குருபரமா மேலாதாரம், கூடுவது புருவமையந் துவாதசாந்தம்-குறிப்பறிந்து இடகலையைப் பின்கலையிற்சேரு, வாடுவது வேண்டாங்காண் புலத்தியனேயையா-வரிசையுடன் சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி, தேடுவது பூரணத்தைத் தேடுதேடு-தெவிட்டாத மதியமுதம் கொண்டுதேறே. 378

தேறுவது பூரணத்தால் தேறவேணுஞ்-சிந்தைமன தொன்றாகி நிற்கவேணும், மாறுவது அஞ்செழுத்தை யறிந்துமாறு-மகத்தான பூரணத்தை மருவிக்கூடு, சேருவது பிரமமென்ற பதியிற்சேரு-திரும்புதற்குப் பூரணத்தை சாடியூது, கூறுவது அகத்தீச வென்றுகூறு-கும்பமுனி தஞ்சமெனக் குறித்துநில்லே. 379

நில்லென்று சொன்னீரே பூரணமேயையா - நீயென்றும் நானென்றும் வேறேயில்லை, சொல்லொன்றுந் தப்பாது என்குருவேயையா - சோமமதி சூரியகலை யார்தான் காண்பார், கல்லென்ற கயிலாசங் கண்டபேர்கள்-கருவான இருமதியுங் கண்டேகொள்வார், வில்லென்ற வொளிதனிலே விதங்கள்மெத்த-வேதாந்த சாத்திரமே யறிவார்பாரே. 380

பாரப்பா ஆகாசப் பரவெளியிலேதான்-பருதிமதி நின்றிலங்கும் பரத்தைப்பாரு, நேரப்பா நின்றிடத்தை நின்றுபாரு - நிருவிகற்ப சமாதியிலே தன்னைப்பாரு, சேரப்பா மதிதனிலே சுடரைச்சேரு-சேர்ந்ததே சுடர்மதியாய் நின்றதப்பா, காரப்பா நின்றசுடர் மதியைநீதான்-கலந்துவிடு சூரியனிற் கருவாய்த்தானே. 381

அஞ்சனம்.

கருவான மையொன்று சொல்லக்கேளு - காசினியிற் பனிதாங்குங் கறுத்தபூடு, மருவான திகைப்பூடு யார்தான்காண்பார் - மகத்தான வப்பூண்டைக் கருக்கிக்கொண்டு, உருவான எரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு-ஓமெனவே தியானித்து மத்தித்தேதான், குருவான பதிநோக்கிக் குருவைப்போற்றிக்-கும்பமுனி தஞ்சமெனச் சிமிழில்வையே. 382

வைத்ததொரு சிமிழெடுத்துக் கரத்திலேந்தி-வசீகரத்தை மோகனத்தால் தம்பனமேசெய்து, மற்றவொரு மையெடுத்துத் திலதம்போடு-மணிமந்திரப் பூரணத்தை மனதிற்காரு, உய்த்ததொரு வுலகமெல்லாமுன்வசமேயாகும்-உன்வசன மேலாக வுலகில்வாழ்வாய், கைத்ததொரு அரிதார மையைக்கேளு-கயிலாச சின்மயத்தின் கருணையாலே. 383

அரிதாரமை.

கருணைதர வேணுமென அரிதாரத்தைக் - கவலையுடன் பாலதினூற் கல்வத்தாட்டி, மருவுகந்த மலர்வாச மாசத்திலோர்நாள் - மங்கையர்தங் குங்குமத்தில் வரிசையாக, உருமையுடன் ரெண்டுதிங்க ளரைப்பாயா கில்-ஓகோகோ குங்குமத்தி னிறமேயாகும், வரிசையுடன் பீங்கானில் வழித்துவைத்து-வான்கதிரின் முகங்காட்டின் மையாய்ப்போமே. 384

மையான மையதனைத் தினமுமைந்தா - வரிசையுடன் பருதிமுகந் தின மும்வைத்தால், மெய்யான மெய்யுறுதி என்னசொல்வேன்-மேதி யுட சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு, வையகத்தில் மானிடரை மயக்கும் மைதான்–மாற்றமென்ற வுருமாற்ற மானமைதான், தையலர்கள் கைவச ங்களாக்கும்மைதான்-தாணிதனில் வைத்தபொருளெடுக்கும்மையே. 385

மைபோடும்வகை.

பொருளான பொருள்கொடுக்கும் போதமையே - போடுகிற வித முனக்குப் புகலக்கேளு, இருளான அகந்தேறிக் குருவைகாத்து-இருகர த்தில் மைபோட்டு இசையநோக்கி, குருவான பதம்போற்றி யிருந்தா யாகில் - குணமாக உன்னுருவைப் பார்ப்போர்க்கெல்லாம், உருவான ரூபமது ஆண்பெண் போலே-உலகுதனில் தோணுமடா வுண்மைதானே.

உண்மையுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போடு-உருமையுடன் மனோன் மணியைத் தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத் தீட்சையிலே யிருந்தாயா கில்-நரரான மானிடர்க ளுருவைக்காணார், தன்மையுடன் நிசத்தொழி லைச் செய்தாயாகில்-தரணிதனி லதிசயமாய்த் தானேதோற்றும், விண்ணி மையைச் சதாகாலந் தொழுதபேர்க்கு-வேண்டலால் மையொளியின் விப ரங்கேளே. 387

கேளப்பா மையெடுத்து இடக்கரத்தில் - கிருபையுடன் மைபோட் டுக் கீழேபாரு, வேளப்பா எரித்தசுடர் தன்னால்மைந்தா - வேணநிதி தோணுமடா விபரமாக, ஆளப்பா அங்கிதியைப் பூரணத்தினாலே - அஞ் சனத்தின் விபரமொன் றன்பாய்க்கேளு, கோளப்பா வொன்றுமில்லை அன்னபேதி-குறிப்புடனே நாதநீர் தன்னாலாட்டே. 388

அன்னபேதிமை.

ஆட்டுவது ஈரைந்து நாள்தானாட்டு- அன்பாகப் பீங்கானில் வழித்து வைத்து, பூட்டுவாய் கடுக்காயை யிடித்துக்கொண்டு-புதுமையுள்ள நாத நீர் தனிற்கலக்கி, நாட்டுவாய் தெளிவிறுத்து பேதிதன்னில் - நன்மை யுடன் விட்டுநீ குழப்பிணுக்கால், தாஷ்டிகமா யிருக்குமடா மையின் போக்குத்-தயவான நாதம்விட்டுப் பதனம்பண்ணே. 389

பதனமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து-பக்குவமா யஞ்சனா தேவிமூலம், விதனமது இல்லாமல் செவிப்பாய்நூறு-வேண்டியே மை யெடுத்துத் திலதம்போட்டு, மதனமுள்ள மவுனமதா யிருப்பாயாகில்-மா னிடவ ருன்னேவல் மகிழ்ந்துகேட்பார், சுதமான காங்கினத்தில் மை யைத்தீற்றிச்-சூழ்விளக்கி லீந்திடுவாய் சுருக்காம்பாரே. 390

சுருக்கான மையொன்று கண்ணிற்றீற்றித்-தூரதூலே பார்த்திடநல் சுகமாய்க்காணும், இறுக்கிமெள்ள கண்திறந்தால் காசம்பார்க்க-இருளகன்று வெளிதோன்றி யின்பங்காணும், உருக்கமுடன் விநயமாய்ப் பார்த்தாயாகில்-ஒகோகோ கயிலாச முகந்துகாணும், திருக்கறவே யுன்மனையைப் பணிந்துபோற்றித்-திருவான லட்சுமிப்பெண் வசமாவாளே. 391

வசமான இந்நூலா யிரத்திருநூறும்-வாக்கியங்கள் தப்பாமல் வசமாய்ப் பார்த்தால், நிசமாகத் தோணுமடா மறைப்பே யில்லை-நின்னினைவுதான்மறந்தால் நிசங்காணாது; நிசமான தீட்சைவிதி நன்றாய்க்காணுந்-திடஞ்சுத்தி யாவதுவுந் திடந்தானப்பா, சசமான மானிடர்க்கு இந்நூல் காட்டில்-கண்மருண்டு பொருளிருளாய்க் காணுந்தானே. 392

செம்புமை.

காணவே இன்னமொரு கருவைச்சொல்வேன்-களிப்பான செம்பினுட மையைக்கேளு, பேணறிவு தாம்பிரத்தால் செம்புபண்ணி-பிலமான நாதநீர் நிரம்பவிட்டு, தோணவே துரிசிதனைப் பொடித்துத்தூவிச்-சுண்டியிதின் மேல்பேதி துலங்கத்தூவி, நாணவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு-நாலைந்து நாளையிலே மைபோலாமே. 393

மையான தாம்பிரத்தின் மையிலேதான்-மாதாந்த சஞ்சிவியை மகிழ்ந்துபாரு, கையாலே மத்திக்கும் போதிலேதான்-கருவான மையுறுதியென்னசொல்வேன், மெய்யான மேதியுட சிமிழில்வைத்து-மேன்மையுடன் தினந்தோறும் ரவியில்வைத்தால், தொய்யாத தாம்பிரத்தின் மையின்வேகஞ்-சொல்லுவேன் புலத்தியனே துலங்கக்கேளே. 394

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து-கெணிதமுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, மேலப்பா கும்பகத்தே நின்றாயானால்-மேதினியிலுனதேவல் விரும்பிக்கேட்பார், வாளப்பா வுலகத்தோ டொத்துவாழ்ந்து-வரிசைபெற அஷ்டசித்து மகிழ்ந்துமாடி, ஆளப்பா குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி-அஷ்டமா சித்துவிளை யாடலாமே. 395

அறுவகைச்சாக்குமை.

ஆடுதற்கு இன்னமொரு கருவைக்கேளு-ஆதியந்த மென்றதொருவுப்போடொக்க, போடுதற்கு லவணத்தைச் சொல்லக்கேளு-பொல்லாத சவுக்காரம் வளையலுப்பு, காடுமெய்த்த வுவருப்பு தூருசீனம்-நலமான பேதியுட னறுங்கூட்டி, தேடுதற்குக் கலவத்தில் பதியவைத்துத்-திரமான நாதநீர் விட்டுஆட்டே. 396

ஆட்டியே யக்கினி தன்னிலேதான்-அடுப்பேற்றித் தீயெரிக்க அடங்கிவேகும், மாட்டியே கருவெடுத்துக் கல்வத்திட்டு-மாதாந்த சஞ்சிவியை விட்டுஆட்டி, நாட்டியே முன்போலே யெரித்துப்பாரு-நன்மைபெற மையுறுதி யென்னசொல்வேன், காட்டியே ரவிமுகத்தில் முறையைந்தப்பா-கருத்துறவே வைத்துமிகக் காருகாரே 379

காத்ததொரு மையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுக்-கற்பூர விந்துவினுற் கலர வாட்டி, சேர்த்துமிக ஈரஞ்சு நாள்தானுட்டிச் - சிவசிவா என்னசொல் வேன் மையின்போக்கு, பூத்தமலர் சமாதியிலே செய்தமையைப்-பொன்னுன சிமிழ்தனிலே வைத்துக்கொண்டு, நாற்றிசையு மெய்க்கவொரு திலதம்போடு-நாடுகெ ருனக்கிடேர் சொல்லக்கேளே. 398

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து - கிருபையுடன் கண்ணி லிடக் குருகுமப்பா, நீளப்பா கரித்துமிக வடிந்தபின்பு-நிமையாட்ட மில்லாமல் நிற்கும்பாரு, வாளப்பா ராக்காலம் பகற்காலம்போல் - வரிசையுடன் காணுமடா வளமையாக, காலப்பா விரைவுகொண்டு நடந்தாயானல்-காதவழி நிமைப்பொழுது காணுங்காணே. 399

காணவே மையெடுத்துக் கண்ணில்தீற்றிக் - கருணைமலர் பூமாதைக் கருத்தில்வைத்து, பேணவே ஆகாசம் பார்க்கும்போது - பிலமான நட்சத்திரம் பகலேகாணும், நாணவே சோமகிரி சூரியகிரிரெண்டும்-நளினமுடன் தோற்றுமடா நளினமாக, பூணவே பூமிதனி லுள்ளபொருளெல்லாம்-போக்கோடே காணுமடா புதுமைதானே. 400

தானென்ற மையெடுத்து அடக்கம்பண்ணி - தங்காத குன்மமொடு மூர்ச்சைவாய்வு, கோனென்ற ஆனந்த வாய்வுகெண்டை-குடல்பிரட்டி சருவாங்கங் குத்துமூலம், ஊனென்ற சீமூலந் தொந்தமூலம்-ஒடுங்காத குதமூலம் வாய்வுமூலம், பேணவே குண்மெணி அளவுகண்டால்-பேசாதே யோடிவிடும் பெருமைகேளே. 401

பேரண்டமை.

பெருமையுள்ள மையொன்று சொல்லக்கேளு - பேரண்டத் துள் மூலம் வராகன்பத்து, உருமையுள்ள பேதியது வராகன்பத்து-வொன்ருக்கி ரவிமுகத்தி லுலரப்போடு, கருமையுள்ள கடுக்காயைத் தயிலம் வாங்கிக் - கண்டிடைக்கு ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து, தருமையுடன் முன்மருந்தோ டொக்கநல்ல-சஞ்சீவித் தயிலமதைச் சாற்றிடாயே. 402

சாற்றிமிகக் கல்வமதி லாட்டும்போது - தயங்காதே மையுறுதி அருமைமெத்த, போற்றிமிகப் பூசித்துச் சிமிழில் வைத்துப்-பூரணத்தை யனுதினமும் புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருள வேணுமென்று மையெடுத்துக்-கருணைமலர்த் திருமுகத்திற் திலதம்போட்டு, மாற்றமென்ற அஞ்சனுதேவிதேவி-மானிடருக் குனதுருவைக் காண்பியாதே. 403

காண்பியா தேயிருந்து உன்னைக்காரு - காத்துநீ யொருவருக்குங் காட்டவேண்டாம், தாண்மயமாய்த் தானுகத் தானேதானுய் - தாணிதனிலஷ்டயா சித்துஆட, கோன்மயமாய் வந்தகுரு உமையேயென்று - கும்பிட்டு ரேசகபூ ரணமும்பண்ணி, வான்மயமாய் வந்தகுரு நாதாவென்று - வணங்கிபே கும்பித்துத் திலதம்போடே. 404

போட்டவுட னுன்னுருவை யொருவர்காணார்-புத்தியுட னீயிருந்து சித்துபண்ணு, தாட்டியாய் வினயமுடன் சித்துசெய்தால்-தரமாக வேண பொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச்செய்தால்-பூலோக மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வாட்டமிலாச் சிந்தையா யிருந்துக் கொண்டு-வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசைபாரே. 405

வரிசையது புலத்தியனே சொல்லக்கேளு-வண்மையுள்ள சிஷனே நீ வைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவன்சிரத்தில் திலதம்போட்டு-உண்மையுட னரசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன் கொண்டுவா குட்டிச் சாத்தான்-சொல்லியே அஷ்டமா காசம்பண்ணி, பரிசமுட னீயிருந்தஷ் டசித்தாடப்-பாருலக மன்னரெல்லாம் பணிவார்பாரே. 406

பாரப்பா சுடர்மதியைப் பாருபாரு - பார்க்கையிலே பளிச்சென்று வொளிபோல் வீசும், நேரப்பா வொளியோடே நேர்ந்துகூடு-நேரறிந்து கூடுவதால் பிரமந்தோன்றும், காரப்பா பிரமனிட திதியிற்சென்றால்-கனிந்துமிக அமுதமதுச் சிந்துகாணும், நீரப்பா அமுதமதைக் கொண் டால்மைந்தா-உன்னுடைய தேகமது அமுதமாமே. 407

அமுதகலை தனையறிந்து பதனம்பண்ணு-ஆதிபரா பரமெனவே அருளைநோக்கு, குமுதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காரு-குருவான பதியறிந்து தன்னைக்காரு, திமிர்தவரு வானமதி பருகிதன்னைச் - சிதமான பூரணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சமரசமா யமுதகலை தன்னைக்காரு - தன் மனையை யுன்மனையில் தாக்குதாக்கே. 408

தாக்குவது பூரணத்தால் தாக்கவேணுந் - தருவான மூலமதைப் பார்க்கவேணும், நோக்குவது அம்பரத்தை நோக்கவேணும்-நுண்ணிமையால் தன்னிமையி லணுகவேணும், நாக்குநுனி சுவையமுதங் கொள்ள வேணும் - நாதாந்தப் பேரொளியை நணுகவேணும், போக்குவரத் தறிந்த முதங் கொள்ளவேணும்-போதமய மாகபூ ரணத்தைநம்பே. 409

நம்புவது ஜெகஜோதி பாதந்தன்னை-நாடறிந்து நகரறிந்து நாட்டங் கண்டு, தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானேதானாய்த் - தானறிந்துங் கனியறிந்து தனதாய் நில்லு, வெம்பிமன தலையாமல் தன்பலத்தைப்பாரு-மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புவியில் மெத்தவுண்டு அறிந்து பேசு-அடக்கமுட னுலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே. 410

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகத்துள்ளே-அவையடக்கந் தனையறியா ரசட்டுமொண்பர், வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம்பூண்டு - விஞ்சை தனை யறியாமல் வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்து தாவுகிற மந்திபோலே-குறியறிந்து தாவுவது குணமாமப்பா, சிம்புவது ஆகாது சினமாகாது-சிவ சிவா மதியமுதச் செய்கைபாரே. 411

பாரப்பா குருவினுட பதியைநோக்கிப் - பார்க்கையிலே கீழ்மூலம் பதிந்துபாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளமுதப்போக்கு - அமுதரசந் தானறிந்து அழுத்திப்பாரு, வீரப்பா செய்யாமல் விண்ணைப்பாரு - விண்ணிறைந்த போதமதை மிகவும்வேண்டு, காரப்பா சதானந்தந் தன்னைக் காரு-தனையறிந்து காராட்டால் தவறிப்போமே. 412

தவமான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு - சந்திரபுஷ்க் கரணியிலே ஸ்தானம்பண்ணி, சிவமான செபதபங்கள் செய்யும்போது - தென்பொதிகை தனில்வாழுஞ் சித்தர்கூடி, நவமான கருவெடுத்து ஆடுங்கூத்தை - நாங்கள்மிக அதிசயித்துப் பார்க்கவந்தால், உவமானந் தெரியாமல் செய்தாயானால்-ஓமணி கவுனமதை யுரையென்றாரே. 413

உரையாத கவுனரச மணியையீந்து - உருமறைக்குங் கருவொன்று வுகந்துகூறி, திரையான திரைநீக்க வலுவுகூறி - திரைநீக்கிக் குருபதத்திற் சேரக்கூறி, வரையான ஆறுவரை தாண்டக்கூறி - மகத்தான மேல்வரையின் மார்க்கங்கூறி, குரையான அமுதமது கொள்ளக்கூறி - குருவிருக்கும் பதிகூறிப் போவென்றேனே. 414

போவென்று சொன்னவுடன் சித்தர்கூடிப்-பொதிகையென்ற போதகிரி தனிற்சென்றார்கள், ஆவென்ற பதியறிந்து அதீதசித்தர் - அவையடக்கங் கேட்டவுட னறிந்துபோனார், கோவென்ற குருமுறையாய் சொன்னால்மைந்தா-கொள்கையுடன் தனையறிய மாட்டாதேது, நாவென்ற ருசியதனை யறியாதாலே-நல்லருசி தனையறிய மதிபோனாரே. 415

மதியொடுங்கி வளருகின்ற சூட்சந்தன்னை - வணக்கமுடன் தானிருந்து வணங்கினக்கால், பதிதலத்தி லெட்டிரண்டு மொன்றாய்க்கூடி-பத்தான தசவாய்வு அகாரபீடம், விதியெழுத்தை யாரறிந்து கூட்டப்போறார்-விமலனே புலத்தியனே அந்தம்பாரு, கதிமுகத்தில் காயசித்துக் கடுத்தவாறு-கண்டுகண்டு கொண்டவனே சித்தனாமே. 416

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தான அறுபத்து நாலுக்கும்பேர் - செப்புகிறேன் புலத்தியனே தெளிந்துகேளு-முத்தான பிரவதிக சித்துவொன்று-மூர்க்கமுள்ள இதமிகிதச் சித்துவொன்று, சுத்தான சுக்கிலத்தின் சித்துவொன்று-சுகமான பிரமகுலச் சித்துவொன்று, பாத்தான பிறையதிகச் சித்துவொன்று-பாங்கான அம்சிசத்தின் சித்தொன்றாச்சே. 417

ஒன்றான பெண்மயமாம் சித்துவொன்று - ஒடுங்காத பவமுனி சித்துவொன்று, பன்றான ஈசர்குலச் சித்துவொன்று-பராபரமாந் தாதுவெனும் பரமசித்து, குன்றாத அசுரமெனுஞ் சித்துவொன்று - குறையாத தானியமாஞ் சித்துவொன்று, சென்றண்ட பிரமாதிச் சித்துவொன்று, நிரமான அணுமாதி சித்தொன்றாச்சே. 418

ஆச்சப்பா விகுர்தகுலச் சித்துவொன்று - அடங்காத சித்திரமாஞ் சித்துவொன்று, மூச்சப்பா சிவரிதியாஞ் சித்துவொன்று - முறையான தருணவலு சித்துவொன்று, காச்சப்பா பருகியெனுஞ் சித்துவொன்று - கரைகாணு அதிரூபச் சித்துவொன்று, பாச்சப்பா-பண்பான மோகினியாஞ் சித்துமாமே. 419

ஆமப்பா விரோதமயச் சித்துவொன்று - அசையாத விகுர்திஎனுஞ் சித்துவொன்று, நாமப்பா காரூபச் சித்துவொன்று - நாதமெனு மன்புநிலைச் சித்துவொன்று, காமப்பால் விஜயமெனுஞ் சித்துவொன்று-கருணைபெறுஞ் செயரூபச் சித்துவொன்று, தாமப்பா மதன்கேளிச் சித்துவொன்று-தருகாத துப்பிவனச் சித்தொன்றுச்சே. 420

சித்தான பரிநகுலச் சித்துவொன்று - திரமான நரிபரியாஞ் சித்துவொன்று, வித்தான வகாரமாய்ச் சித்துவொன்று-விதமான சந்தவிதச் சித்துமொன்று, சுத்தான தாம்பிரமாஞ் சித்துவொன்று-துலையாத சலபேதிச் சித்துவொன்று, முத்தான அசுபதியாஞ் சித்துவொன்று-முறையான சிங்கமுகச் சித்துவொன்றே. 421

சித்திக்கும் ரிஷபமுகச் சித்துவொன்று-சிவசிவா சித்துமகா சித்துவொன்று, பத்திக்கும் பரம்பரச் சித்துவொன்று-பகர்பஞ்சி கரணசித்து அதிகவித்தை, உத்திக்கும் உத்திகரு வுருமைசித்து - உருவான மறைப்பிலே யனந்தஞ்சித்து, வெற்றிக்கும் வெற்றிமுனைச் சித்துவொன்று-வேடிக்கை மதுரகேளிச் சித்துவொன்றே. 422

மதுராதி மாமோகச் சித்துவொன்று-மங்கையர்க ளதிமோகச் சித்துவொன்று, விதனமுடன் விதனம்வருஞ் சித்துவொன்று-வேடிக்கை காலத்தி லதிகசித்து, சுகமான சலதம்பச் சித்துவொன்று-சுருக்கான அக்கினியி லனந்தஞ்சித்து, அதமான மாரணத்தி லனந்தஞ்சித்து-ஆக்கையுறு மாரூட்ட மானசித்தே. 423

மாரூட்ட மானபே தனமாஞ்சித்து-வையகத்தோர் தனைமயக்கு வாடைசித்து, நீராட்ட மானதிலே நனையாச்சித்து - நிஷ்டையிலே தம்பிக்கும் வாயுஸ்தம்பம், கோராட்ட விஞ்ஞைத்தி லதிகசித்து-குமரிவிளை யாடுகிற கோலச்சித்து, பாராட்டம் பண்ணுகிற அரவின்சித்து - பகைத்தவா தமதியற்றும் பாரிசித்தே. 424

பாரப்பா முத்திரைப் படைக்குஞ்சித்து - பார்க்கையிலே தீயெரிந்து பறக்குஞ்சித்து, நேரப்பா யெரிந்ததீ யவிக்குஞ்சித்து-நிமைக்குமுன்னே காதவழி நெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பா செய்யாம லடங்குஞ்சித்து - வெகுகோடி சித்துகளுன் விபரமாக, ஆரப்பா அறிவார்க ளறுபத்துநாலு-மடக்கமுட னுடுறது நீதான்பாரே. 425

நீதானு யாடுகிற வகையைக்கேளு-நீள்புவியி லிக்கருவைச் சொன்னு யானால், கோதறவே வாயுவினு லடக்கப்பட்டு-கொடும்பிணிகள் சூழ்ந்து மிகக் கொடுமையாகி, வேதாளம் பூதகண மயமாய்ப்போவாய்-வேதாந்த சத்தியமாய் நின்றாயானால், தாதரவா யுலகிலுள்ளோர்க் காவாயப்பா-தன்மையுள்ள புலத்தியனே கேளுகேளே. 426

கேளப்பா சித்துவகை யோரெட்டெட்டுங்-கிருபையுடன் பேர்வகை யுங் கெணிதஞ் சொன்னேன், வேளப்பா எரித்தசிவன் கிருபையாலே-வெளிதோணக் கருக்குருவாய் விபரங்கேளு, ஆளப்பா இந்நூல்தான் சாலஞ்சாலம்-ஆயிரத்து இருநூறு மதிகஞ்சாலம், கோளப்பா ஜாலமதி லடக்கமானால்-கொள்கின்ற சாலவித்தை நிசமதாமே. 427

நிசமான தொழிலெடுத்து நீதானுடு - நிச்சயமாய் சாலவித்தை மன திற்காணும், வசமான மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்தால்-மகத்தான சால வித்தை யென்னசொல்வேன், நிசமான தசதீட்சை மனதிற்கொண்டு-நித்தபரி பூரணத்தைப் பணிந்தாயானால், ருசியான பால்போலே சகல சித்தும்-நொடிக்குமுன்னே ஆடுதற்கு நோக்குண்டாமே. 428

பிராணதிகச்சித்து.

உண்டான சித்துவகைக் குணமைகேளு - உறுதியுள்ள புலத்தியனே யுனக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டாட வூர்க்குருவி பிச்செடுத்துச்-செந்தே னுங் கருந்தேனும் விட்டுமைந்தா, நன்றாக மத்திக்கும் போதில்மைந்தா-நன்மையுள்ள மைபோலே நலமாய்க்காணும், குன்றாத சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிக்-குருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 429

போட்டவுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிப்-புனிதமுடன் கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, நாட்டமுடன் நாலுதிக்கி லுள்ளசேதி-நலமாகத் தோ ணுமடா நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுட னிந்தமுறை சித்துதானுந் - திற மான பிறவதிகச் சித்துமாகும், வாட்டமில்லா மனதடங்கி நில்லுநில்லு-மைந்தனே யின்னமொரு வரிசைகேளே. 430

இதயகிதச்சித்து.

வரிசையென்ன இதமகிதச் சித்துசொல்வேன் - வால்நீண்ட கருக் குருவி பிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ள ஏரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு - ஓமெ னவே மத்தித்து ரவியில்வைக்க, மூரசதிரத் திருவேறி மையாய்ப்போ கும்-மூர்க்கமுள்ள மெய்யதனைச் சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத் தனை நோக்கி மையைப்போட்டுக்-கும்பித்து நின்றதினால் குணத்தைக்கேளே.

கேளப்பா நானூறு ஜனங்கள்கூடி - கெம்பீர மாயிருக்குங் கூட்டத் தேகி, கோளப்பா மிகப்பேசி சண்டைசெய்வார் - குணமாக நீயடக்கிப் போகும்போது, வேளப்பா மதன்ரதிபோ லிணங்கிநிற்பார்-வேடிக்கை பார்க்கவும்நீ பின்புசென்றால், காலப்பா மிகவோங்கி மிதித்துக்கொ ண்டு-கடினமுள்ள சண்டையிட்டு வோடும்பாரே. 432

பிறையதிகச்சித்து.

பாரப்பா இன்னமொரு சேதிகேளு-பண்பான பிறையதிகச் சித்து சொல்வேன், காரப்பா திகைப்பூண்டு தனைக்கருக்கி-கருவான வரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு, வீரப்பா செய்யாமல் கலவத்தாட்ட - விபரமுள்ள மைபோலே வெளிச்சங் காணுஞ், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணித்-திருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா-போக்குடனே நாலுதிக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும்-நரரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிடதுகண்ணை மூடிப்பார்த்தால்-வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்தநூலைக்-கர்மவிதி தீர்க்தவர்க்குக் காட்டுகொட்டே. 434

அங்கிச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன்-கருவான அங்கிசத்தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாத மின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப்-பொருக்கியொரு சிரடிகைதனைப் பீங்கானிட்டு, கூட்டுவா யேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு-குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டான திகைப்பூடு வருகிநல்ல-அரக்குநிற மையெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து - அண்டமெனுங் கும்பமுனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு - நின்றிடத்தைக் கும்பித்து அருளைநோக்கு, சம்பிரமாய் பூமிதனைப் பார்க்கும்போது-தட்டாத பாதாளங் கெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க்கும்போது-மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன்-பாங்கான சுக்கிலத்தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பீங்கானிலிட்டு - நிறையாகப் பெருங்காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாரு - காரமது தானேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்-சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று தியானித்து கலத்தல்செய்து - நிசமான கடுகளவு புளிதான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலந்தல்செய்தால் சுருக்கான சுரதநீர் மேலேறாதுங், கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான்-கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்தும் கோடிமாரன்மின்-மதனவொலி சத்தமது சொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணா கலத்தலிலே மதன்போலாடும்-சுகிர்தமின்மான் மனம்வேறானால் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புளியைத்துப்பு-நலமானசுரதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்லருக் கிந்தநூலைப்-புகலாதே அவர்களிடம் பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகு-மகத்தான பிரமகுலச் சித்துகேளே. 439

பிரமகுலச்சித்து.

கேளப்பா செம்பருந்துப் பித்தெடுத்து-இருபையுடன் சூதனீ ரொன்றாய்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் புழுகுசேர்த்துக் - கூர்மையுடன் மத்திக்கும் போதிலேயா, கூழப்பா போலாகி யிறுகிமையாய் - குணமாக இருக்குமடா சிமிழில்வைத்து, நாளப்பா மூலமதிற் றிலதம்போட்டு - நன்மையுடன் கும்பகத்தில் நின்றுபாரே. 440

பாரப்பா வுனதுருவைக் கண்டோரெல்லாம் - பரப்பிரம சொரூப மெனப் பணிவாரையா, காரப்பா மவுனமதா யிருந்துகொண்டு-காசினி யோர் செய்தொழிலைக் காணுகாணு, பேரப்பா பிரமகுல மென்றே சொல்வார்-பேசாமற் றிலதமதை யழித்தாயானால், சீரப்பா வுனதுருத் தான் சுபமதாகச், செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே. 441

பாரப்பா பிரமகுலச்சித்துச்சொன்னேன் - பதிவான பெண்மயத் தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் காமரூபி - அசுபதியி னுள்தனி லே கொண்டுவந்து, நேரப்பா கருவினால் பித்துஞ்சேர்த்து-நினைவாகத் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பா தாரமது கூடச்சேர்த்துத்-திர மாகஜங்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 442

வாங்கியே கல்வத்திலாட்டும்போது-மயங்காமற் றயிலம்விட்டு மாட் டிஆட்டி, ஓங்கியே ஆட்டிவரி லென்னசொல்வேன்-ஓகோகோ அருண நிற மையேயாகும், தீங்கில்லாச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்-செங்கதி ருஞ் சோதியுமே சேர்ந்தநாளில், பாங்குபெற எமலியிட்டுப் பூசியே தான்-பதிவாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 443

பண்ணியே கும்பகத்தி னின்றாயானால்-பாருளோ ரதிமோகசனிகை யென்று, சன்னையொடு சயிக்கினைகள் பேசுவார்கள் - தன்மன தைத் தானடக்கிக் குஞ்சிரிப்புகொள்ளு, கன்னிகையே யுன்மனது என் றுபோற்றிக்-கால்தனிலே விழுவார்கள் கருவாய்நீயும், உன்னியே எம லியதை யழித்தாயானால்-உடனின்ற மான்தேடி யேங்குவாரே. 444

ஏங்கியே மனந்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி-என்னசொல்வேன் மதாதி யோ மோகினியோபோபோ, மாங்குயில்போல் நின்றபெண்ணை நிமை க்குமுன்னே - மறைந்ததினால் மனிதரெல்லா மாயமாயம், தூங்குவது சொற்பனம்போ லாச்சேயென்று-சொல்வார்க ளனைவோருந் துயரம்வை த்து. பாங்குடனே பெண்மயத்தின் சித்தைநீயும்-பகராதே யொருவருக் கும் பண்பாய்த்தானே. 445

பவமூலச்சித்து.

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்துச்சொன்னேன்-தவமான பவமூல ச்சித்துகேளு, கானென்ற கானகத்தில் வாழும்நல்ல-கவரியெனு மானி னுடக் குளயபைவாங்கி, பானென்ற பாண்டமதி விட்டுநல்ல - பசுமையு ள்ள துருசதுவுங் கெந்திசேர்த்து, ஊனென்ற அமுரிவிட்டு எரித்தாயா கில்-உடன்சேர்ந்த நீர்வற்றித் தயிலமாமே. 446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம் - அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தே தான், நாமப்பா சொல்லுகிறேம் ரவியில்வைக்க - நல்லதொரு மெழு காகி மைபோலாகும், காமப்பா சென்றதொரு மையையீயும் - காட் டெருமைக் கொம்புதனில் பதனம்பண்ணி. தாமப்பா தன்னிலையை யறிந்துகொண்டு-தயங்காமல் ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 447

செய்தபின்பு கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு-செப்புதனில் மையெடுத் துத் எமலியிட்டு, உய்தமுள்ள புடரிதனிற் றடவிமைர்தா - உன்மனை யைத் தான்தொழுது நின்றாயாகில், நய்தமுள்ள காளைவடி வாகத் தோற்றித்-தொல்லுலகி லிக்காளை யார்மாடென்பார், பைதலா யனை வோரு மதிசயமாய்க் கூடி-பதித்ததொரு கயிறெடுத்துப் பிடிப்பார்பாரே

பிடிக்கையிலே கண்மறைப்பாய் அய்யிதேய்த்துப் - பின்பாக நின்றி டில்நீ சென்றாயானல், அடுக்கின்ற பயிதலர்க ளதிசயித்து - அடுத்து நின்ற காளையது மாயமாக, நொடிக்குமிமைக் குள்ளாக மறைந்ததாலே- ஓகோகோமாபூத மென்றுசொல்லி, முடிக்கியவ ரோடிவோர் பாரு பாரு-மூர்க்கமுள்ள சாலவித்தை யதீதந்தானே. 449

ஈசுரகுலச்சித்து.

தானென்ற பவமூலச் சித்துச்சொன்னேன் - தவமான ஈசுரகுலச் சித்துகேளு, கானென்ற கவரிமான் பித்துதன்னை - கருவான ஈரலுட தயிலம்வாங்கி, ஊனென்ற தயிலமதிற் பித்துப்போட்டு-உருவான நாத முடன் புழுகுசேர்த்து, மானென்ற கலவத்தில் மத்தித்தாக்கால்-மகத் தானக▒நக்குழம்பாம் மையாம்பாரே. 450

மையான கருமையைச் சிமிழில்வைத்து - மகத்தான கருவெனவே மகிழ்ந்துபாரு, மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் பூரணத்தைநோக்கி-விசை யாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து, அய்யனே புலத்தியனே கும்பகத்தில் நில்லு-அறிவாலே குருபரனே அன்பாற்கொண்டு, மையகமெல் லாம் புகழு மையேயென்று-யன துறுதி வைத்துக்காரே. 451

காரப்பா ஏகாந்த வெளியிலேதான்-கருணையுடன் வடமுகமா யிருந் துக்கொண்டு, நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்போற்றி-நீமகனே புருவத் தில் எமலியிட்டு, கூரப்பா அஞ்செழுத்தை யோதிக்கொண்டு - குரு வென்று நீயிருக்கக் குணத்தைக்கேளு, ஆரப்பா கண்டாலுங் குருவே யென்று-ஆள்கூட்டம் ரொம்பவுந்தான் கூடுந்தானே. 452

தானென்ற ஆட்கூட்ட மிகவுங்கூடிச்-சதாசிவனே தவமுனியோ தம்பிரானே, தேனென்ற வசனமதாய்த் தொழுதுபோற்றிச் - செகத்தி லுள்ளோர் கூடியே நிற்கும்போது, மானென்ற மையதனைக் கண்மறைப் புப் பார்த்து-மார்க்கமுட னழிந்திடவே மனிதனாகும், வானென்ற மா முனிதா னெங்கேயென்று-மார்க்கமுடன் மயங்கிமிக மருளுவாரே. 453

மருண்டுமிக இருந்தப்பா தேசியெங்கே - மாயமாய்ப் போனதினல் மனிதனல்ல திரண்டகுரு தேசிகனே சிவனேயல்ல-சித்தனே மாமுனியோ ஆரோவென்று, வெருண்டுமிக வோடிடுவா ரய்யாஜபா - வேதாந்தச் சித்தியிலே அதிகசித்து, முரண்டுமிகப் பண்ணுமற் றன்னைக்காரு - முனையான-சுழிமுனையை முயன்றுபாரே. 454

விஷ்ணுகுலச்சித்து.

பாரப்பா ஈசுரகுலச் சித்துசொன்னேன் - பண்பாக விஷ்ணுகுலச் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் குளமான்தன்னில்-அடவான பித்துடனே கொழுப்பவாங்கி, சீரப்பா கொழுப்பிலே நெய்வடித்துக்கொண்டு-திரமான பித்துடனே சேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பா கல்வத்திலிட்டுக்கொண்டு-கனமான பேதியுடன் பூரணமுஞ்சேரே. 455

சேர்த்துமிக மத்தித்துப் பார்க்கும்போது-திரமான கருவாலே மையாய்ப்போச்சு, காத்துமிகச் சிமிழில்வைத்துப் பதனம்பண்ணு-கண்ணொளிக்குள் விண்ணொளியைக் கருதிப்பார்த்து, போற்றிமிகக் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு-புனிதமுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போட்டு, பார்த்துமிக வாயுவெனும் பீசந்தன்னைப் பருவமுடன் தொழுததினல் வருபங்கேளே. 456

கேளப்பா அனுமனுட ரூபம்போலே - கெடியாகக் காணுமடா கண்டோரெல்லாம், கோளப்பா மிகப்பயந் தோடுவார்கள் - கொக்கரித்து நீ ஒடிக் குதித்துப்பாய்ந்து, காலப்பா மிகவூணி நின்றயானல்-கண்டவர்களதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்போ, நீளப்பா மிகத்தொட்டுத் திலதந்தன்னை-நிமைக்குமுன்னே யழித்திடுவாய் நீதான்பாரே. 457

பாரப்பா மதன்போல வுன்னைக்காண்பர்-பார்த்துநின்ற அனுமனும் குரங்கைக் காணேம், வீரப்பா செய்தஒரு பூதந்தானே - வெருளுகிற பிசாசமோ பேயோவென்று, ஆரப்பா வறிகுவார் மாயாரூபம்-அனுமனல்ல தேவதையென் றதிசயிப்பார், சீரோப்பா மனதடங்கி அறிவிற் சேர்ந்தால்-செகசால மானவித்தைத் திரமிதாமே. 458

அசுரகுலச்சித்து.

திரமான விஷ்ணுகுலச் சித்துசொன்னேன் - தீர்க்கமா யசுரகுலச் சித்துசொல்வேன், உரமான ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி - உற்பனமாய்த் தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி, திரமான சுரதநீர் தன்னைச்சேர்த்து - திறமான பச்சோந்திப் பித்துங்கூட்டி, கரமான கல்வத்தில் மத்தித்தாக்கால்-கருவான சருசேர்ந்து மையாம்பாரே. 459

மையான அயமெடுத்துப் பதனம்பண்ணி – வசமான புழுகெடுத்து அயத்திற்சேர்த்து, கையாலே மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்துக் - கருணையுடன் ஜெகஜோதி பாதந்தன்னை, மெய்யாக வேதொழுது குருவைக்காத்து - விசையாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, செய்யவே கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு - திறமான மையெடுத்து எமலிபோடே. 460

போட்டவுட னுனதருவை யொருவர்கண்டால் - புதுமையுட னதி
யமாய்ப் பார்ப்பார்கேளு நாட்டமுள தேகமலை போலத்தோற்றி-
சலமான தேகமது முனபின்னுக. தோற்ருது தோற்றுமது வெவ்வே
ருகத்-தொல்லுலக ரதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்பா, காட்டாது திலதமதை
நிமைக்குமுன்னே - கையாலே துடைத்துநீ யப்பால்போவே. 461

போனவுடன் கூடிநின்ற பேர்களெல்லாம் - பொல்லாத ரூபமது
மாயமாக, காணுமற் போனதுதா னென்னசொல்வேன் - கண்டவர்க
ளதிசயமாய்ப் பேசுவார்கள், தானுன இக்கருவை தானேதாயை - தன
தாகப் பார்த்ததினுல் பலிக்குஞ்சித்தி, கோனுன குருவருளா லிந்தநூலைக்
குணமாகப் பரத்தினுட சித்தாப்பாரே. 462

தானியசித்து.

சித்தான அசுரகுலர் சித்துசொன்னேன் - திரமான தானியத்தின்
சித்துசொல்வேன், மூத்தான அட்சயமாய் மூலிதன்னை - மூர்க்கமுடன்
கொண்டுவந்து தயிலம்வாங்கி, வித்தான எரண்டத் தயிலத்தோடே -
விசையான ஐங்கோலத் தயிலங்கூட்டி, வற்ருத தயிலமது மூன்றுமொ
ன்ருய்-வார்த்துவிடு பீங்கானில் வகையாய்த்தானே, 463

வகையான மூன்றுவகைத் தயிலந்தன்னை-வான்கதிரில் வைத்திடநீ
வண்மைகேளு, பகையாக வொன்றையொன்று கொண்டுகொல்ல - பருவ
முள்ள மெழுகாகி யிறுகிநிற்கும், தகையாமல் மெழுகைநீ யெடுத்துக்
கொண்டு-தாமென்ற செம்பதனி லடக்கம்பண்ணி, திகையாமல் தேச
த்திற் சஞ்சாரஞ் செய்யில்-திடமாகச் செய்கிறதோர் சித்துகேளே. 464

கேளப்பா ஓடெடுத்து வட்டமாகக்-கிருபையுடன் தானுரைத்த சேதி
கேளு, வேளப்பா எரித்தசிவன் தன்னுல்செய்த - விசையான தயிலம-
தைக் கிண்ணத்தப்பி, கோளப்பா ரவியில்வைக்கக் கிண்ணந்தானுங்
கூர்மையுள்ள தயிலமதை யுண்டுகொல்ல, தேளப்பா சிவந்தநிறம் போலே
காணுக்-திறமான பாத்திரத்தின் செய்கைகேளே. 465

கேளப்பா புலத்தியனே தர்ம்மவானே கேசரமா மட்சயத்தின் பாத்
திரமாகும், வேளப்பா எரித்தசிவன் கையிலேந்தி வெகுகோடி சீவசெந்
துக் கன்னமீந்தார், ஈளப்பா தினம்பார்த்து பாத்திரந்தன்னை-நலமாக
ப் பூசித்து அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆளப்பா அட்சயமாம் பாத்திரந்தன்னை-
அனுதினமும் பூசித்து அருளைப்போற்றே. 466

போற்றியே குருபரனை தியாயனஞ்செய்து - பொருத்தமது தான்
பார்த்து சழஞ்சிகட்டி, நாற்றிசையி லுள்ளநவ தானியந்தன்னை - நல
மான களஞ்சியத்திற் போட்டுக்கொண்டு, வாட்டுறவு இல்லாத பாத்திர
ந்தன்னை - வாங்கியே குருபரனை மகிழ்ந்துபோற்றி, தேட்டமிலா தே
கொடுக்குந் தெய்வமென்று-சிந்தைமனம் ஒன்ருகப் பூசைபண்ணே. 467

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப்-புகழ்பெருகுங் களஞ்சியத்தின் வாசல்சென்று, ஓசையுடன் மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து-ஒன்றட்சய மாய்வளர்ந்து வறுதியாக, நேசமுடன் பாத்திரத்தை வைத்தாயானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கத் தொலையாதப்பா, வாசமுள்ள பூரணத்தின் மகிமையாலே-வளர்ந்ததே தானியங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை யெடுக்கும்போது-தனதான களஞ்சியமும் வற்றிப்போகும், கோனென்ற குருவருளால் சித்துவித்தை-குருவறிந்து கருவறிந்து வார்த்தாயானால், தேனென்ற ஜென்மமது பிலத்துதையா-திருவாகுங் குருவாகுந் திரமிதாகும், வீணென்று பேசாமல் விண்ணைப் பார்த்து-வேதாந்தப் பதியில்மனம் நிறுத்திடாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை சித்துச்சொன்னேன்-அன்பான பிரமாதி சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் மத்தினுடவேரும் - நலமான அவ்விரையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு - தனதான பூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, காமப்பால் விட்டாட்டி ரவியில்வைக்கக்-கருணையுள்ள பிரமாதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து - அடக்கமுட னவையடக்க மன்பாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்னில்-வஞ்சகமாய்த் தடவிவிட மருட்டுத்தானும், பேச்சப்பா பேசாமல் பிணம்போல் நிற்பான் - பிலமான வெறிபிடித்துப் பேய்போலாவான், மாச்சல்செய்து தீராம லுன்னிடத்தில் சொன்னால் - மார்க்கமுடன் தண்ணிரால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள்-சுகமாகப் பேசியவனிருப்பான்கேளு, மடத்தனமாய்க் கருவெளியிற் சொன்னாலையா-மகத்தான குற்றம்வரு மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்த பொருள்களெல்லா மிதனிற் சொன்னேன்-ஆயிரத்து இருநூறு ஆர்தான்காண்பார், இடத்தில்வெகு கருவறிந்து இடத்தில்பாரு - இன்பமுள்ள நூல்தன்னைப் பதனம்பண்ணே. 472

அனுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதி சித்துச்சொன்னேன் -பகரவொணு அனுமாதி சித்துகேளு, விண்ணிறைந்த பூரணமோ பலத்தைவாங்கி - விபரமுள காரோட்டில் வைத்துமைந்தா, திண்ணமுள ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்து-செங்கதிரோன் முன்னிலையாய் தயிலம்வாங்கி, நன்னயமாய் ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி நல்லதொரு சீசாவில் பதனம்பண்ணே. 473

பதனமுள்ள தயிலமதில் விபரங்கேளு-பாங்கான சாரதனில் விட்டுமைந்தா, மதனமுள்ள பரராசகேச ரிஷியைத்தானும்-மார்க்கமுடன் தானுரைத்துச் சிமிழில்வைத்த, வதனமுடன் வழிபாதை தனிலிருக்கும்-வஸ்துவெனும் பிள்ளையார் நெற்றிதன்னில், சதமாகத் திலதமிட்டுப் பார்த்தாயானால்-சத்தியெனுங் கணபதிதான் பெரிதாம்பாரே. 474

பார்த்ததொரு கணபதியைப் பார்த்தோரெல்லாம்-பண்பாகப் பெரிதாக இருக்குதேது. கேற்றிருந்த பிள்ளையா ரல்லகாணும் – நிச்சயமாயிதுவேறே யார்தான்வைத்தார், மாற்றுதற்கு இவிடத்தில் மனிதருண்டோ-மகத்தான பெரிதாக இருக்குதப்பா, வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் மகத்துவமுண்டு-வேண்டுவா ரனேவோரும் வேண்டுவாரே. 475

வேண்டிமிகப் பணிந்துபொங்க லிடும்போதையா-வேதியனுங் குருக்கள்வந்து அபிஷேகம்பண்ணி, தீண்டியே வஸ்திரத்தால் துடைக்கும்போது-சிவசிவா பழையபடி ரூபங்காணும். ஆண்டவனர் செயலிதுதான் பலரும்பாரு-அணுவாகு மதின்பிறகு மேருவாகும், பூண்டதொரு மனிதரெல்லா மதிசயித்துப்-போக்குவரத் தாயிருப்பர் புதுமைதானே. 476

விதூர்திசித்து.

காணப்பா அனுமாதி சித்துச்சொன்னேன்-கல்லான விகுர்தியின் சித்துசொல்வேன், பூணப்பா நவச்சாரங் கல்லுப்போடு-பொங்கின்ற பூநீறுங் கருவுங்கூட்டி, தேனப்பா கல்வத்தில் விட்டுஆட்ட - சிவந்தநிறமெழுகாகுஞ் சிமிழில்வைத்து, பேணப்பா அதனையே பதனம்பண்ணிப்-பிடாரியெனுந் துர்க்கையுட கோவில்செல்லே. 477

செல்லப்பா கோவிலுக்குத் துர்க்கைதானுந்–தீர்க்கமுள்ள வடிவுருவாய்ப் பார்த்துநீயும், கல்லப்பா ஒருசிலையின் கண்ணிலேதான்-கனமான மையெடுத்துத் தடவிப்போடு, மல்லப்பா பிடித்ததுபோ லமையுங்கல்லில்-மண்டிநின்ற எண்ணெய்யது ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து, புல்லப்பா பனிநீர்போல் வீழும்பாரு-போக்கறியா ஓச்சனுங்கண் டேதுசொல்வார். 478

வானவர்கள் போற்றுமயேஸ் வரிக்குத்தானும்-வரிவிழியின் கண்ணுலே நீர்களோடி, மானமுள மார்புமடி கொள்ளாதோடி-வடிந்தசல மென்சொல்வே னையாவென்று, கோனுன ராஜனிடஞ் சொல்வானப்பா-கோலமுள்ள ராஜனங்கே வருவான்பாரு, தேனுன பானமுடன் மதுக்கள்வைத்துச்-சிறப்புமிகத் தானடத்திக் கொள்வான்பாரே. 479

பாராளும் ராசனுந்தா னிருக்கும்போது - பக்குவமாய் ஜெகஜாலம் பண்ணுபண்ணு, சீரகக் கருவித்தை யாடும்போது-சீக்கிரத்தில் மான்மயத்தின் மையைநீயுங், கூறுகப் போட்டவுடன் பெண்ரூபமாகும்-குணமாகக் கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார், மாறுத மறைப்புமையை யதின்மேல்போடு-மாயமாய்ப் போனவுடன் மயங்கிச்சொல்வான். 480

சொல்லுவான் தேவியுட சித்தவொன்று - தோணவே சிறப்புமிக நடத்திவைப்பான், நல்லதொரு சித்துகளி லனந்தமுண்டு - நாடகத்திலாடுகிற பொருளிதாகும், விள்ளாதே பொருள்களெல்லாஞ் சொன்னேனையா-வேதாந்தப் பதியில்மனம் நிறுத்தியாடு, புல்லர்தொழும் விகுர்தியின் சித்துசொன்னேன்-புகழ்பெரிய சித்திரத்தின் சித்துகேளே. 481

சித்திரசித்து.

கேளப்பா சந்தனத்தின் மரத்தின்மேலே-கீழ்மேலாய் வாழ்கிறதோர் சிவந்தவௌவால், நாளப்பா தினம்பார்த்துப் பிடித்துவந்து-நல்லதொரு கருவினுற் பித்துவாங்கி, சூளப்பா எரண்டத் தெண்ணெய்சேர்த்து-சுருக்கான ரவியில்வைக்க மெழுகாய்சிற்கும், வாளப்பா பூரணமு மெழுகுஞ் சேர்க்க-வளமையுள்ள கறுப்பாகி மையாய்ப்போமே. 482

மையான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து-மனோன்மணியைத் தொழுதிறைஞ்சி வணக்கமாக, சைவான நடுவிரலில் மையெடுத்துக்-கருணை பெரும் பூரணத்தைக் கருத்தில்வைத்து. மெய்யான பாலருட நிமையில் தீற்றி-மேடையென வுப்பரிகை மேலேநின்று, ஐயாவே கண்டவதிசயங்கள்தன்னை-அன்பாகச் சொல்லுமென்று கேளுங்கேளே. 483

கேட்கையிலே ரிஷபமதில் ஈஸ்வரனும்வாரார்-கிருபையுடன் மயில் மீதில் கந்தர்வாரார், வாழ்க்கையுள்ள கெருடன்மேல் விஷ்ணுவாரார்-வரிசையுள்ள கணபதியும் வாரார்வாரார், பாக்கமிகப் பயமான ஜனங்கள்தானும்-பந்திபந்தி யாய்வருகு தென்றுசொல்வான், மார்க்கமுடன் கண்கசக்கிப் பார்க்கப்பார்க்க - மகத்தான அதிசயங்கள் சொல்லுவானே.

வானென்ற அமுதத்தால் கண்துடைத்து - மார்க்கமுடன் பாருநீ யென்றுசொல்லி, ஊனென்ற கண்டகனு வொன்றுமில்லை - உத்தமனே கண்கலக்க மானதப்பா, தேனென்ற சித்திரத்தின் சித்துசொன்னேன்-தெளிவான மனதோர்க்குச் சித்தியாகும், மானென்ற மனமுடையா ரறிந்துபாரு - மகத்தான சிவசிசியின் சித்துகேளே. 485

சிவநிசிச்சித்து.

கேளப்பா கவரிமான் செவியிலேதான் - கிருபையுடன் களிபோலே திரண்டிருக்குநஞ்சு, நாளப்பா நம்மலையின் சார்பிலுண்டு - நன்மையுடனஞ்செடுத்து காதஞ்சேர்த்து, கோளப்பா வாராமல் ரவியில்வைக்க - கூர்மையுட னுருகிரெண்டு மையாய்சிற்கும், வாளப்பா ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து - வரிசையுடன் மத்தித்துச் சிமிழில்வையே. 486

வைத்ததொரு மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து - வளமையுட ஈஸ்வரனின் கோவில்வாசல், தைத்ததொரு படியதனி லெங்குந்தேய்த்து-தயவாக அதனருகே யிருந்துகொள்ளு, உற்றஈஸ் வரனைச்சே விக்கநல்ல - உலகிலுள்ளோர் படிமிதித் துள்ளேசெல்வார், கைத்ததொரு மைகாலிற் பட்டபோது - கனலெழும்பிக் கண்மயக்க மாகுந்தானே. 487

தானென்ற கண்மயக்க மாகியுள்ளே - தான்சென்று பார்த்தவிடமெங்குந்தானும், தேனென்ற ஈஸ்வரன்போற் கண்ணில்தோற்றுஞ் சிவசிவா வென்றுசொல்லி சேவிப்பார்கள், ஊனென்ற குருக்கள்வந்து யிங்கேவாரும் - உருவான நிலையிருக்கு தென்றுசொல்வான், வானென்ற வடிவான லிங்கந்தானும்-வைத்ததிங்கே பாரெனவே சொல்வான்பாரே.

சொல்லெனவே யுங்களுக்குப் பயித்தியமோவென்பான் சுணைகெட்ட குருக்களைநீ சொல்லல் பயித்தியம், நில்லடா வென்றெனவே யிருக்குஞ்சண்டை நிமைக்குமுன்னே மடிபிடிப்பாய் வெளிவருவார்கள், கல்லான படிதனைநீ ராலுடைத்துக் கடக்கப்போய் சென்றவர்கள் கோயில்வருவார்கள் உல்லான கண்மயக்கந் தீர்ந்துநின்ற உருவான யீஸ்வரனைச் சேவிப்பாரே. 489

அருணசித்து.

பாரப்பா சிவசிசியின் சித்துச்சொன்னேன் பண்பான அருணசித்து பகரக்கேளு, காரப்பா அரவினுட நஞ்சுபித்துங் கருவாக மத்தித்து ரவியில்வைத்து, தீரப்பா ரெண்டுபத்து நாளைக்குள்ளே சிவசிவா வென்னசொல்வேன் கருவாய்நிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள் ஐங்கோலத்தால் அழுத்துமிக மத்திக்க மையாய்ப்போமே. 490

மையான அரவுமையின் சித்துச்சொல்ல வையகத்தி லொருவருண்டோ மைந்தாகேளு, பொய்யான மானிடர்க்கு விஷங்கள்தீண்டி போராடித் திரியாமல் மயானஞ்செல்வார், கையாலேமையெடுத் தடக்கம்பண்ணிக் காத்திருக்கும் ஜனங்களைநீ அடக்கச்சொல்லி, மெய்யான மையெடுத்துக் கண்ணில்தீற்றி விசையாகத் தலையிலொரு குட்டிப்போடே. 491

போட்டவுடன் விஷமிறங்கி யெழும்பிநிற்பான் புதுமைவெகு புதுமையென்று போற்றுவார்கள், தேட்டமுட னுனதுபதங் காக்கவென்று திசையிலுள்ள மானிடர்கள் தேடிக்காண்பார், நாட்டமுடன் மாற்றமென்ற மையைப்போட்டால் நற்குருவைக் காணமல் தேடுவார்கள், தாட்டிகமாய் மனிதனல்ல சித்தனென்பார் சற்குருவே யென்றுசொல்லித் தயங்குவாரே. 492

பருதிவிம்பச்சித்து.

தயங்காம லருணசித்து விபரஞ்சொன்னேன் தயவான பரிதிவிம்பச் சித்துகேளு, மயங்காமல் நேர்வாளந் தயிலஞ்செய்து மைந்தனே பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி, தயங்காம லுளுந்துமாச் செய்துகொண்டு தன்மையுள்ள மாவதனில் தயிலஞ்சேர்த்து, முயங்காம லைங்கோலக் கருவுஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன் பிசைந்துருட்டிப் பதனம்பண்ணே. 493

பண்ணியதோர் மாவதனிற் கடுகுபோலே பார்மீதில் நோய்களுக்குப் பகர்ந்தாயானல், உன்னியதோர் நோய்தீரும் வகையைக்கேளு ஒடுங்காத குன்மமொடு மகோதரங்கள், சென்னியிலே பற்றுகின்ற சூலைரோகம்செவியடைப்பான் மூக்கடைப்பான் திரண்டவாய்வு, குன்னியதோர் குணமெல்லாங் குடிகெட்டோடுங் குணமான மாவினிட போக்குத்தானே

மதிருபச்சித்து.

தாமென்ற பருதிவிம்பச் சித்துச்சொன்னேன் தயவான மதிரூபச் சித்துகேளு, ஓமென்ற வூமத்து மூலமப்பா உருமையுடன் கொண்டுவந்து மண்டமாக்கி, காமென்ற பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா நன்மையுடன் சவுக்காரங் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்று செபித்துமே குழித்தயிலம் வாங்கி அன்பான மேருதனில் பதனம்பண்ணே. 495

பண்ணியதோர் தயிலமதில் சேரும்வகைகேள் பாங்கான அரிதா ரங்கெந்தியோடு, உன்னியதோர் பாஷாணம் கெவுரிதானும் உரிமை யுள்ள சரக்கைந்துந் தயிலத்தாலே, கன்னிகா மயேஸ்வரிக்குப் பூசைப ண்ணிக் கல்வமதி லாட்டிநன்ருய் வழித்துக்கொண்டு. புண்ணியனே மு ன்செய்த தயிலத்தோடே புதுமையுட னரைத்ததனைக் கூடச்சேரே:

சேர்த்துநன்ருய் ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து திரமான பீங்கான் தான் தாழியுள்ளே, போற்றிநன்ருய் சேர்த்துரவி முகத்தில்வைக்க பூர ணத்தின் கிருபையினுற் தயிலந்தொட்டு, பார்த்துமிக முடியாது ஐயா கேளு பார்தனிலே மனிதருக்குக் கொடுக்கும்போதே, கார்த்துமிகக் கண்ணிலிட்டுப் பார்க்கும்போது கயிலாசமிதோவெனவே கருதுவானே.

வானென்றநாவிலிட்டுப் பார்க்கச்சொல்லு மதிகோடி அவன்கண் ணில் மகிழ்ந்துகாணும், தேனென்ற லாடமதில் போட்டுப்பாரு சிவ சிவா வென்னசொல்வேன் மண்ணும்விண்ணும், கோனென்ற குருவரு ளால் துலைதானேடுங் குருவான பரத்தினுட வீடுந்தோணும், ஏனெ ன்று பேசுமடா பேய்பூதங்கள் என்னசொல்வேன் மதியினுட இயல்பு தானே. 498

சருவதுலச்சித்து.

தானவனு யின்னமொரு சித்துகேளு தயவான மதிருபச் சித்து சொன்னேன், கோனருளால் சருவகுலச் சித்துகேளு குருவான புல த்தியனே தேவதேவா, மானுன வூமத்து மருளாமொன்று வகையான கோரக்கர் மூலியொன்று, தேனுன அண்டமொன்று நிலவுப்பொன்று சிவசிவா சிவனுர்தம் வேம்புகூட்டே. 499

கூட்டுவா யைந்துமோ ரிடையாய்த்தானுங் கூர்மையுடன் கண்ட மதாய் நருக்கிக்கொண்டு, நாட்டுவாய் பாண்டமதி லிட்டுநன்ருய் நன்மை யுடன் குழித்தயிலம் நன்ருய்வாங்கி, தேட்டமுடன் சாதிக்காய் சாதிப் பத்திரி திடமான மதனப்பூ கெந்தம்நாலும், தாட்டியாய்ப் பொடித்து நல்ல தயிலத்தூட்டி தயங்காமல் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே. 500

போற்றுவது பீங்கானில் தரணிதன்னில் புதுமையுடன் வைத்து நல்ல குருவைப்போற்றி, சாற்றுவது பூரணத்தைத் தியானம்பண்ணித் தயவாகக் குன்றிநிறை எடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய் தான்திறந்து பதி யைப்போற்றி பூரணத்தை நோக்கிநீ கொண்டாயானுல், மாற்றமுள்ள வுருப்பேதம் வகையாய்த் தோற்றும் மாநிலத்தில் வெகுபுதுமை மனதிற் காணே. 501

மோகினிசித்து.

காணவே சருவகுல சித்துச்சொன்னேன் கருணைபெறு மோகினி யின் சித்துகேளு, பேணவே ஆவாரை சமூலங்கொண்டு பிரியமுட னுலர்த்தியது கண்டமாக்கி, தோணவே பாண்டமதி லிட்டுநல்ல சுருக் கான காரமுடன் சாரம்போட்டு, ஊணவே கல்லுப்புச் சத்துப்போடு உடன்சேர்த்துக் குழித்தயிலம் வாங்குவாங்கே. 502

வாங்கினதோர் ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனே பீங்கான் தன் பரணிதன்னில், பாங்கான புழுகுடனே ரசனைசேர்த்துப் பதிவான தயிலமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, தீங்கிலாக் குருபதத்தைத் தொழுது போற்றிச் சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, ஆங்கவனே தயிலமது இறுகிநல்ல-அரகரா வாசமென்ன சொல்லப்போமே. 503

வாசமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து மைந்தனே லலாடமதில் திலதம்போட்டு, நேசமுள்ள ரணக்களத்தில் போனையானால் நின்றவர்க ளெல்லோருங் குருவேயென்று; பாதமுடன் வணங்கிநல்ல வணக்கஞ் செய்து பருவமுடன் புத்திகள்தான் கேட்பாரையா, தோஷமுள்ள பகைஞருமே மோகஞ்செய்வார் துடியான சத்துருவும் வசியமாமே. 504

விரோதமயச்சித்து.

ஆமப்பா மோகினியாஞ் சித்துச்சொன்னேன் அன்பில்லா விரோத மயச்சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் குதிரைக்குளம்பு நன்றாக எடுத்துவந்து அடியுஞ்சேர்த்து, தாமப்பா பாண்டமதில் குழித்தயிலம் வாங்கித் தயவான பீங்கானில் பதனம்பண்ணி, வாமப்பா ஐங்கோலங் கொஞ்சம்விட்டு மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே. 505

பாரப்பா தயிலமது மைபோலாகும் பக்குவமாய்த் தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி, ஆரப்பா அறிவார்கள் மையைத்தொட்டு அரகரா லலாடத்தில் போட்டாயானால், காமப்பால் விரகத்தில் மருவும்மின்மான் கசப்பாகி மனைவிரும்பக் காணுங்காணும், சேரப்பா மையினுட வீரந்தன்னை ஜெகத்தோர்க்குச் சொல்லாதே தெளிந்துகாணே. 506

விதூர்தரசச்சித்து.

காணவே விரோதமயச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான விதூர்தரசச் சித்துக்கேளு பேணவே சிவன்வேம்பு சமூலங்கொண்டு பீதழவே நோக்கியதில் வகையைச் சொல்வேன், தோணவே அண்டமொன்று பிண்டங் கூட்டிச் சுருக்காகப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு, நாணவே குழித்தயிலம் வாங்குவாங்கு நன்மையுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளே. 507

வகையென்ன கற்பூரச் சுன்னம்போடு-மத்தித்து ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றி, திகையாதே தயிலமது கரத்தில்தீற்றி செப்பக்கேள் தின்பண்ட மெல்லாந்தின்க, நகையாதே தின்னதெல்லா மினிக்கும் பாரு நன்மையுள்ள சலங்களெல்லா மமுதமாகும், பகையான பகைகளெல்லாம் நன்மையாகும் பக்குவமா யிக்கருவைப்பகரொண்ணாதே.

காருபச்சித்து.

ஒண்ணான விதூர்தரசச் சித்துசொன்னேன் உத்தமனே காருபச் சித்துகேளு, கண்ணான கருநெல்லிப் பட்டைவாங்கிக் கருவான ஆவாரைப் பட்டைகூட்டி, விண்ணான அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து விசையாகப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு, பண்ணான குழித்தயிலம் பதமாய் வாங்கிப் பக்குவமாய்ப் பீங்கானில் பதனம்பண்ணே. 509

பதனமுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளு பக்குவமாய் புழுகுடனே ரசனைகூட்டி, விதனமில்லா தயிலமதை நாவில்தீற்றி வேண்டியதோர் பதார்த்தமெல்லாம் தின்றாயானால், அதனமாய் புளிப்பாகு மப்பாசொன்னேன் அதிக இனிப் பானதுவும் புளிப்பாய்ப்போகும், இதமான தயிலமப்பா பதனம்பண்ணி இந்திரசா லத்தொழிலை யியம்பிடாயே. 510

அன்புநிலைச்சித்து.

இயம்பியே காரூபச் சித்துசொன்னேன் இன்பமுள்ள அன்புநிலைச் சித்துகேளு, நயம்பியதோர் கஞ்சாவின் வித்துவாங்கி நன்றான யதனப் பூ நாலுக்கொன்று, செயம்பெறவே மத்தினுட வித்துநேராய் செப்புகிறேன் சாதிக்காய் பத்துக்கொன்று, மயம்பெறவே அண்டம்ரண்டு பிண்டம்ஒன்று மகத்தான கற்பூரம் பத்துக்கொன்றே. 511

ஒன்றாகக் கூட்டியதோர் சரக்குக்கெல்லாம் உடன்சேரு கருவாயின் பட்டைதன்னை, நன்றான பாண்டமதி லிட்டுநன்றாய் நாயகியைத் தொழுதுகுழித் தயிலம்வாங்கி, குன்றாத ஐங்கோலத் தயிலம்நேராய் குப்பிதனி லேயடைத்துப் பதனம்பண்ணி, மன்றான தில்லைநடு சபையில் நின்று மனதினுட செயலறிந்து தயிலங்கொள்ளே. 512

கொள்ளுவதுக் குள்ளாக அண்டங்காணும் குறிப்பான அண்டமதி லன்புநிற்கும், விள்ளுறத்துக் குவமையில்லை அண்டக்கூறு வேதாந்த வேதமடா விமலன்காணுன், சொல்லுகிற சொற்களெல்லாம் வேதமப்பா துன்பமற்ற புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, நல்லுறவா மிந்நூல்பன்னிரண்டுநூறு நன்மையுடன் பார்த்தவர்க் கெல்லாஞ்சித்தே. 513

விசையபரச்சித்து.

சித்தான அன்புநிலை சித்துச்சொன்னேன் சிவசிவா விசையபரச் சித்துகேளு, முத்தான ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி மூதண்ட பூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, வித்தான மிளகுவித்துத் தயிலங்கூட்டி விசையான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றி, பத்தான தயிலமதைப் பதனம்பண்ணு பரமான தயிலத்தின் வகையைக்கேளே. 514

கேளப்பா தயிலமதை விரலில்தொட்டுக் கிருபையுட னதைத்தேய்த்து முகர்ந்துபாரு, வேளப்பா எரித்தநெற்றிச் சுடரேதோன்றும் விணுவுடனே தடுகளவு கொண்டாயானால், கோளப்பா ஒன்றுமில்லை வருவுகாணார் கூர்மையுடன் பார்ப்பவர்க்குத் தீபம்போலாம், ஆளப்பா மனுக்கோடி காலில்வீழ்ந்து அன்பாகக் கருக்கேட்பார் சொல்விடாதே. 515

தேடினே னென்றசொல்லைக் கேட்டபோதே திரும்பவனும் பணிந்துமிக ஐயாவென்று, நாடியே பொருள்கோடி யீய்ந்துநல்ல நன்மையுள்ள நூல்குறையைத் தீருமென்பான், வாடியே சொன்னதினால் நூலின்மார்க்கம் மைந்தனே யெடுத்துரைத்து மனக்குறையைத்தீரு, பாடிகள்போல் மனதானால் குறைதீர்க்கவேண்டாம் பானமென்ன அஞ்சுகுணம் பகுத்தறியும்பாரே. 516

யாரப்பா மனதறிந்து குணமறிந்துபேசி பசிதாகந்தானறிந்து சுவாருண்டோ, ஆரப்பா கோடியிலே யொருவனுண்டு அவன்மனதிற் சுவடறிந்து கருவறிந்துகொண்டு, சேரப்பா அச்சிஷனிணக்கமானல் தேட்டமென்ன எவ்விடம் பொருள்தான் சிக்கும், கோரப்பா வெகுகோடி சித்துதானுங் கொண்டாடி யவன்குருவாய்க் குறித்துக்கொள்ளே. 517

குருவென்ன அன்னமது கொடுப்போனுசான் குணமான தந்தைதாயவனேயாகும், உருவான குலதெய்வ மவனேயாகும் உருவொன்றுந் தோற்றுத பரமேயாகும், திருவான லட்சிமியு மவனேயாகுந் தேட்டமுள்ள பலருசியு மவனேயாகும், தருவான தருக்களெல்லா மவனேயாகுஞ் சதாகோடி மந்திரமு மவன்தான்பாரே. 518

செயநுபச்சிந்து.

பாரப்பா விசையபரச் சித்துசொன்னேன் பாங்கான செயநுபச் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்க ளண்டங்காக்கை அன்பாக அதினுடைய முட்டைதானும், நேரப்பா அமுதமுள்ள நிலத்திற்றுனும் நீமகனே திலதமிட்டுப் பார்த்தாயானல், காரப்பா கருநிறம்போல் முட்டைதோன்றுங் கருவான முட்டைதனைக் கருவாய்வாங்கே. 519

வாங்கியதோர் முட்டைதனை யுடைத்துப்பாரு மகத்தான நீரப்பா என்னசொல்வேன், தாங்கியதோர் நீரெல்லாந் தயிலமப்பா தடிப்பான பீங்கானில் பதனம்பண்ணி, ஓங்கியதோ ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு ஓகோகோ தயிலமது என்னசொல்வேன், தீங்கில்லாத் தயிலமதில் கோடிவித்தை சித்துமிக ஆடினதோர் செயலைக்கேளே. 520

கேளப்பா புலத்தியனே ஐயாஐயா கெடியான தயிலமதில் வகையைக்கேளு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை கண்ணாடிதன்னில் குணமான ரவிமதியுங் காந்தியுண்டு, ஆளப்பா சந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனே கண்ணாடி யுண்டுவுண்டு, நாளப்பா நாளறிந்து கண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளத் தயிலமதில் பூசிப்பாரே. 521

பாரப்பா சூரியகாந் தத்தைப்பார்த்து பலவாக நினைத்ததெலாங் கண்ணிற்றோன்றும், நேரப்பா பார்த்துவிடு சந்திரகாந்தத்தை நேர்மையுள்ள சிவதலங்கள் கண்ணிற்காணும், காரப்பா ரெண்டுகண் ணாடிக்குள்ளே காரணமாங் கோடிவித்தை யதனிற்காணும், கூரப்பா வித்தையென்னவென்றுகேட்டால் கூர்மையுள்ள புலத்தியனே இன்னங்கேளே. 522

கேளப்பா கூடார மொன்றுபோட்டு கெடியான ரவிகாந்த மதனுள்வைத்து, கோளப்பா வாராமல் திரையொன்றிட்டு கூட்டமதில் வந்துநின்று கூகூவென்று, ஆளப்பா இதுக்குள்ளே யீஸ்வரனைப்பாரு அன்பான தீபமுடன் சோடசமும்பாரு, நாலப்பா திரைவாங்கி யுள்ளேபாரு நொடிக்குமுன்னே சாம்பசிவன் தெரிசனையேகாணும். 523

காணுமடா கீனத்தவண்ண மெல்லாங்காணுங் காத்துநின்ற ஜனங்களதி சயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடா வெகுகோடி சித்துதானுந் தோணுது தோணுமடா என்னசொல்வேன், பேணிவாய் திரைபோட்டு மைந்தாகேளு பிரியமுடன் ரவிகாந்த மப்பால்வைத்து, ஊணுவாய் மதிகாந்தந் தன்னைவைத்து உத்தமனே திசைநீக்கிப் பார்க்கச்சொல்லே. 524

சொன்னவுட னனைவோரும் பார்ப்பாரப்பா சுருதிமுனை பார்த்ததுவுங் கனுப்போலாகும், நன்னயமாய் நின்றவர்க ளெல்லோருமப்பா நகைத்திடுவா ரதிசயத்தைக் கண்டுசெண்டு, உண்மையின்னஞ் சொல்லுகிறே னிந்திரசாலம் உருமையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தன்னையென்ற பேரெடுத்தா லெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச் சீஷரைநீ தள்ளுதல்லே. 525

தள்ளாமல் செயரூபச் சித்துசொன்னேன் தயவான மதனகேளி சித்துகேளு, விள்ளாமல் முன்சொன்ன அண்டங்காக்கை விசுவான முட்டையுட தயிலந்தன்னில், நல்லான ரசமதனில் சேர்த்துப்பாரு நன்மையுள்ள தயிலரச மொன்றாய்ப்போகுஞ், சொல்லாமல் முன்சொன்ன ரவிகாந்தத்தில் சுருக்கமுடன் தடவிநன்றாய்ப் பாருபாரே 526

நன்றாகப் பார்க்கையிலே யுருக்கள்பேதம் நளினமுள்ள மலைபோலே தோன்றுமப்பா, குன்றாத அணுக்களெல்லா மேருபோலே குறையாமல் தோணுமடா குறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழும் ரசஞ்சேரத் தயிலந் தன்னை அணுவளவு நாவதனி லடக்கம்பண்ணி பெண்டான மின்மினிமான் உறவேயாடிப் பிரியமுட னாயிரமே மருவலாமே. 527

மருவினல் விந்ததுவுந் தம்பனமேயாகும் மகத்தான தம்பனந்தானெகிழவென்றால், குறியான புளியிலணு வளவுகொண்டால் கொப்பளிக்கும் காமசல மென்னசொல்வேன், தருவான தருக்கோடி யீந்திட்டாலுந் தம்பனத்தின் புதுமையைநீ சாற்றவேண்டாம், திருவான மதன்கேளிச் சித்துசொன்னேன் சிவசிவா தும்பிவனச் சித்துகேளே. 528

தும்பிவனச்சித்து.

சித்தென்ன கருவிடையஞ் சொல்லப்போமோ செயமான ரசஞ்சேர்ந்ததயிலத்துள்ளே, வித்தென்ன அரிதாரம் லிங்கம்ரெண்டும் வேண்டியே தயிலத்தால் நன்றாயாட்டி, பத்தென்ன மதிகாந்தந் தன்னில் தேய்த்து பக்குவமாய்க் கண்ணாடி பார்க்கும்போது, கொத்தான ஆனைபந்தி பந்தியாக கோடான கோடியது தோற்றும்பாரே. 529

பரிநதலச்சித்து.

பாரப்பா தும்பிவனச் சித்துசொன்னேன் பாங்கான பரிநகுலச் சித்துகேளு, நேரப்பா ரசஞ்சேர்ந்த தயிலந்தன்னில் நினைவாக வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, காரப்பா கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி கனக்கவே ரவிகாந்தந் தன்னிற்பூசி, சேரப்பா மறுபுரத்தில் முலைப்பால்பூசி சிறப்பாக நீபார்க்கத் தோணுங்கேளே. 530

கேளப்பா கண்ணடி பார்க்கும்போது கெம்பீர மானஅரி அனந்தங் கோடி, கோளப்பா வாராமல் கண்ணிற்காணுங் குறியாகப் பார்க்க வெகு சித்துண்டாகும், நாளப்பா நாழிகைக்கு ளனந்தஞ்சித்து நன்மை யுட னுடவென்று வின்னங்கேளு, நீளப்பா தன்னிலொரு சித்துகேளு நிச்சயமாய் ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாங்கே. 531

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல் நரிபரியாஞ் சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன் வாங்கி னதோர் தயிலந்தன்னில், நீங்கிலாய் புழுகொடுசவ் வாதுசேர்த்து சிவசிவா மத்தித்து ரவிகண்ணடி, பாங்காக பரிநரியைப் பாருபாரு-பற க்கிறதோர் குதிரையைப்போல் கண்ணில்காணும், ஏங்காம லின்ன மொரு சித்துச்சொல்வேன் என்மகனே வகாரமாய்ச் சித்துதானே. 532

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்ன ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாங்கிச் செம்மையுள்ள லிங்கம தை யாட்டிக்கொண்டு. மூத்தான மதிகாந்தந் தன்னில்சேர்த்து மூர்க்க முள்ள சமுத்திரத்தைப் பார்த்தாயானல். வித்தான மச்சங்கள் விதவித மாய்த் தோற்றும் வெகுதூரம் சமுத்திரந்தான் விரிவாய்த்தோன்றும், பத்தாசை யாகநீ பார்த்தாயானல் பலகோடி சீவசெந்தைக் காணலாமே.

காணலாங் கண்கொள்ளாக் காட்சியெல்லாங் கருவறியா மானிடர் க்கு கருத்தங்கேது, தோணவே சற்குருவை யறிந்தாயானல் தொல்லு லகி லவன்சுத்தயோகியாகும், பேணலா மிச்சடலம் பிலத்துப்போகும் பிலத்தபுத்தி யறிவினல் பேணிப்பாரு, பூணலாஞ் செகசால மின்னங் கேளு புத்தியுள்ள புலத்தியனே பொறுமையோனே. 534

சாத்துவிதச்சித்து.

பொறுமையுள்ள புலத்தியனே ஐயாகேளு புத்தியுள்ள வகாரமயச் சித்துசொன்னேன், வறுமையெல்லாந் தான்கற்றுஞ் சாத்விதச்சித்து வகையறியச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, கருமையுள்ள கரும்பூனை உச்சிவெள்ளை கண்கள்ரெண்டும் பச்சையடா மெத்தவுண்டு, உரிசை யுடன் கொண்டுவந்து பித்துவாங்கி உள்ளதெல்லாந் தயிலமதாய் வடித் துக்கொள்ளே. 535

கொண்டதொரு தயிலமதில் பித்துச்சேர்க்கக் கூர்மையுடன் சிவந்து மிகப் பச்சையாகும், விண்டதொரு தயிலமதைப் பரணிதன்னில் வெ குதாக மோகமதாய்ப் பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழு மையதனைக் கை யால்தொட்டு அனலெழும்பத் தேய்த்துநல்ல தனைபூவாங்கி, துண்டு துண்டாய்க் கசக்கிநீ பிழிந்தாயானல் துலையாத சலமெல்லாம் ரெத்தமா மே. 536

தாம்பரத்தின்சித்து.

ஆமப்பா சாத்துவிதச் சித்துசொன்னேன் அருள்பெருகுந் தாம்பிர த்தின் சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் மாதியந்தம் நவேணையரல் தயிலமதை யிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பா வீரனைத்தான் தயிலத்தாலே தானரைத்து தயிலமதைக் குழப்பிக்கொண்டு, போமப்பா ரவியில்வை க்க வீரனுடன்சீவன் புதுமையதாய் தயிலமது சிவந்துபோமே. 537

சிவந்ததொரு தயிலமதைப் பதனம்பண்ணிச் சிவசிவா தூரிதநிறத் தயிலமூட்டி, சிவந்ததொரு சீலையிலே தயிலமூட்டித் தீபமதுதான் பொருத்தி விளக்கிற்போட்டு, சிவந்ததொரு தாம்பிரத்தின் கிண்ணத் துள்ளே தீபம்வைத்துத் தாணுகத் தீபமேற்றி, பவந்தவிழத் தண்ணீரில் துவைத்துப்பாரு பார்க்கையிலே தங்கநிற மதிகந்தானே. 538

தானப்பா புளித்தசலந் தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல் தாம்பிரம் போலிருக்குமப்பா, வீணப்பா அல்லவிது இந்தவித்தை வேந்தரெனும் ராசரிடம் விளையாட்டாகும், கோனப்பா குருவருளால் விளைந்த வித்தை குணமான புலத்தியனே கூர்ந்துபாரு, பேணப்பா தவசுகளை விட்டிடாதே பேணிப்பார் சித்துவித்தை யனந்தமாமே. 539

ஜலபேதிசித்து.

ஆமப்பா தாம்பிரத்தின் சித்துசொன்னேன் அன்பான ஜலபேதி சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சாரந்தன்னில் நல்லசுன்னந் தனில்விட்டுப் பனியில்வைக்க, தாமப்பா சொல்லுகிறோஞ் சலந்தானூறுந் தன்மையுள்ள ஜலமதனு லிங்கமாட்டி, காமப்பால் ஜலந்தனிலே கரைத்துக்கொண்டு கருவெடுத்து ஆடுதற்குக் கருத்தைக்கேளே. 540

கருத்தென்ன செம்புகளைச் சலத்தினுள்ளே காசினியோர் தானறிய தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொரு நெருப்பதனில் வாட்டினுக்கால் பிலமான செம்பதுவும் வெள்ளிபோலாம், உருத்துடனே மேருதனில் துவைத்துவாட்ட உள்ளசெம்பு பொய்யாது நிசந்தான்சொன்னேம், திருத்தமுள்ள ராசரிட மாடும்வித்தை செப்பினேன் புலத்தியனே யுனக்காம் பாரே. 541

பாரப்பா பன்னிரண்டு நூறுந்தானும் பன்னிரண்டு ஆயிரத்துச் சுருக்கமாகும், ஆரப்பா அறிவார்க ளிச்சுருக்கந்தன்னை அறிந்தவர்கள் வெளிவிடா தடக்கஞ்செய்வார், தேரப்பா இந்நூலிற் சித்துப்பார்த்து தேர்ந்துமன தறிவிலே திறத்தைக்கண்டு, சாரப்பா குருவினுட பாதந்தன்னில் சாரமிக நீயிரங்கிச சித்துப்பாரே. 542

அசுவதியின்சித்து.

சித்தான சலபேதி சித்துச்சொன்னேன் சிவசிவா அசுவதியின் சித்துகேளு, பித்தான பித்தப்பா குதிரைப்பித்து பேணியே தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, முத்தான பேரண்டத் தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ள அரிதாரக் குருவுஞ்சேர்த்து, வித்தார மாகவே ரவியில்வைத்தால் விதமான மைபோக்குஞ் சொன்னார்தானே. 543

தானென்ற மையெடுத்துத் திலதம்போட்டுத் தப்பாமல் குருபதத்திற் சார்ந்துநின்றால், தேனென்ற தன்முகந்தான் குதிரைமுகமாகுந் தெளிவாகப் பார்த்தோர்க்கப் படியேயாகும், வீனென்ற வீண்பயலக ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார் வித்தார மாகவேதான் ரவியில்நின்று, கோனென்ற அமுதத்தால் திலதந்தேய்க்கக் குறிப்புடனே தன்முகமாய்க் காணுங் காணே. 544

சிங்கமுகச்சித்து.

காணவே அசுவசித்தின் சித்துச்சொன்னேன் - கருவான சிங்கமுகச் சித்துகேளு, பேணவே கடுவாயின் மண்டைவாங்கிப்-பிலமாகக் கருவெடுத்துத் தயிலம்பண்ணி, தேனான தயிலமதில் கடுவாய்மண்டை-சிலதெடுத்துத் தானுரைத்துத் திலதம்போட்டால், நாணவே தன்முகந்தான் சிங்கமுகமாகும்-நலமான ஜனங்களுக்கு அதிசயமாம்பாரே. 545

ரிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பா சிங்கமுகச் சித்துசொன்னேன் - பாங்கான ரிஷபமுகச் சித்துகேளு, காரப்பா காட்டெருமை யார்தான் காண்பார் - கருவான நம்மலையின் சாரலிலுண்டு, தேரப்பா அம்மலையில் சென்றுகாளுந் - திடமாகக் காட்டெருமைப் பித்துவாங்கி, வீரப்பா செய்யாமல் ஐங்கோலஞ்சேர்த்து-விரும்பியே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே. 546

போற்றப்பா மையதனைத் திலதம்போட்டுப்-புதுமையுடன் வெளியேறி நின்றாயானால், மாற்றப்பா தன்முகந்தான் காளைமுகமாகும் - மாநிலத்தில் மானிடர்க்கு அதிசயமாய்த்தோற்றும், காற்றப்பா ரவியில் நின்று திலதம்வைத்து- கண்காண வெளியேறி நின்றாயானால், தோற்றமுள்ள தன்முகந்தான் ரிசமுகமாய்த் தோணும்-சுருதிமுடி வானதிந்தச் சேதிதானே. 547

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பா ரிஷபமுகச் சித்துசொன்னேன் - தப்பாமல் சித்துமிகச் சித்துகேளு, தேனப்பா முகமாற்ற மூன்றுசித்துந்-தெளிவான கருவெடுத்து அடக்கம்பண்ணி, வேணப்பா கூடாரந் தன்னில்நின்று - விதவிதமாய்ச் சித்துகளை மாறியாடு, பூணப்பா ராசன்வெகு சந்தோஷமாகிப்-பூட்டுவான் கனவரிசை பூட்டுவானே. 548

பரம்பரச்சித்து.

வானென்ற சித்துமிகச் சித்துசொன்னேன் - வரிசையுள பரம்பரச் சித்துகேளு. கோனென்ற கரும்பூனைப் பித்தெடுத்துச்-குருவான பூரணத்தில் குழைத்துக்கொண்டு, வேனென்ற கண்ணிமையி விட்டுப்பார்த்தால்-வெகுதூரம் பரவெளிபாய் வெகுவாய்த்தோன்றும், தேனென்ற மயேந்திரமாஞ் சாலவித்தை-செப்புமொழி தவறாமற் பாருபாரே. 549

பஞ்சிகாணச்சித்து.

பார்க்கவே பரம்பரச் சித்துசொன்னேன் - பஞ்சிகர ணச்சித்தைப் பகரக்கேளு, ஆர்க்கும்வெகு அரிதான காந்தமப்பா - அதிலூசி காந்தம் வெகு அருமையாகும், மார்க்கமதா யூசியுட காந்தம்வாங்கி - மைந்தனே அக்காந்தம் பதனம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய் வீடொன்று திட்டம் பண்ணித்-தெரியாமல் முகட்டினிலே கட்டித்தூக்கே. 550

தூக்கியதோர் காந்தத்தின் எதிர்கீழாக - துப்பரவா யிரும்பாலே பலகை செய்து, தாக்கியே யதின்மேலே யிருந்துகொண்டால் - தப்பாமல் காந்தியது இரும்பிற்பறறி, நீக்கியே தரையைவிட்டு வுயரத்தூக்கும் - நீனைவாக நீயிருந்து சாலம்பண்ணு. பாக்கியமாய்க் கண்டவர்கள் வாய்வுஸ்தம்பம்-பலித்தசித்த னிவனாகு மெனச்சொல்வாரே. 551

உத்திகருச்சித்து.

வாரான பஞ்சிசரணச் சித்துசொன்னேன் - வன்மையுள்ள வுத்திக
ருச் சித்துகேளு, நேராகப் பட்சிபோற் மரத்தாற்பண்ணி - நினைவாக
அதிலிரும்பைப் பாய்ச்சிக்கொண்டு, சீராகக் காந்தத்தின் மேலதாகச்-சிறப்
பாகப் பட்சியைநீ வைத்துப்பாரு, கூறுகக் காந்தத்தின் காந்திசென்று-
குறிப்பான பட்சியைத்தான் தூக்கும்பாரே. 552

உருமறைப்பு.

பாரப்பா வுத்திகருச் சித்துசொன்னேன் - பண்பான வுருமறைப்பு
கருவைக்கேளு, சாரப்பா கணபதிபோல் மரத்தால்செய்து - சதிராக
இரும்பாணி சிரசில்நாக்கி, நேரப்பா காந்தங்கீழ் கணபதியைவைக்க-
நேராகக் காந்தியது தூக்குந்தூக்கும், காரப்பா பிள்ளையா ரந்தரத்தில்
நிற்கக்-கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார்தானே. 553

வெற்றிமனச்சித்து.

தானென்ற வுருமறைப்பு சித்துசொன்னேன் - தயவான வெற்றி
மனச் சித்துகேளு, கானென்ற இரும்பினு லூசிபண்ணிக்-கருவான லூசி
தனைச் சிக்கில்போட்டு, வானென்ற வட்டிதனில் சேர்வைத்து - வட்டுத்
தூர் தனிற்காந்தஞ் சுற்றினுக்கால், ஊனென்ற சீசதுவுங் கூடச்சுற்றும்-
உறுதியுடன் பார்ப்போர்க்குக் கதைபோலாமே. 554

கதைபோல மித்திரமாஞ் சாலவித்தைக் - கருவாக நிற்பவர்க்கு ஆடு
மாடும், விதையாதே சாலவித்தை யார்க்குத்தோணும் - விதைப்பதுதா
னுருக்குப் புத்தியோர்க்கு, புதையாகப் பூட்டிவிடு மப்பாசொன்னேன்-
பொருளிதுவென் றிருப்பார்க்குப் பத்திபாரு, பதையாமல் மனதடங்கி
அறிவிற்சேர்ந்தால்-பலிக்குமடா ஆயிரத்தி யிருநூறுமே. 555

ஆயிரத்து இருநூறு மன்பினுலே - அசைவற்று நின்றதுவு மறிவினு
லே, பாயிரத்தி லேடேதான் பார்த்தால்மைந்தா - பலிக்குமடா சால
வித்தை யின்னங்கேளு, போயொருத்தர் மொழிகேட்க வேணுமோ
சொல்-புத்திமதி நன்றாகப் புகலக்கேளு, தாயொருத்திக் கிருபையுண்
டே லெல்லாஞ்சித்தி-தானவனு நீயிருக்கத் தனதாம்பாரே. 556

மதுரக்கேளிச்சித்து.

தனதாக வெற்றிமனச் சித்துசொன்னேன்-சந்தோஷ மதுரகேளிச்
சித்துகேளு, மனதான பூரணமும் பின்கஞ்சாவும்-மதனப்பூ சாதிக்காய்
சுக்குங்கூட்டி, கனமான ஐங்கோலந் தன்னுலாட்டிக்-கடுகுபோ லுருட்டி
யது பதனம்பண்ணி, சினமான புல்லருக்கு ஈந்தால்மைந்தா - சிவசிவா
அவனுடைய கூத்தைப்பாரே. 557

கூத்தென்ன அவன்தேக முள்ளமட்டுங் - கொண்டாடித் தான்திரி
வா னப்பாகேளு, மாற்றமென்று செயநீரைக் கொண்டால்மைந்தா-
மயக்கமற்று தன்சுரணை யப்பால்காணும், எற்றமென்ற மதுரக்கேளிச்
சித்துசொன்னேன்-என்மகனே மனதடங்கி யாடுமாடும், சாற்றுமென
மாமோகச் சித்திகேளு-தன்மையுள்ள புலத்தியனே அறிவுள்ளானே. 558

மாமோசக்சித்து.

அறிவுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு - அன்பாகப் பானைதனில் தண்ணீர்விட்டு குறியான அமுததனை எடுத்துக்கொண்டு - கொட்டுமா ய்ப் பானைதனி விரும்புபோட்டு, விரிவாகத் தீமூட்டி யமுதுசெய்து -வெ ந்திறக்கி நடுவீட்டில் பதியவைத்து, தரியாதகாந்தமதைமுகட்டிறகட்டித்- தயவான தேவிதனைப் போற்றுவாயே. 559

போற்றியதோர் பானைதனைக் காந்திதூக்கும் - புகழாக நின்றவர்க ளதிசயிப்பார், தேற்றியதோர் தேவிதான் பானைதூக்கிச்-செய்தவித மென்சொல்வேன் திறந்தானப்பா, நாற்றிசையுங் கண்டனடா இந்தவித்தை- நாதாந்த மகிமைதனை சொல்லப்போமோ, பூட்டியதோர் பூட்டெல்லாஞ் சாலவித்தை - புகலாதே ஒருவருக்கும் புதுமைதானே. 560

அதிமோகச்சித்து.

புதுமையென்ற மாமோகச் சித்துசொன்னேன் - பொருந்திநின்ற அதிமோகச்சித்துகேளு, மெதுவாக கவுதும்மை சாபந்தீர்த்து - மென்னிரவி தனைத்தொழுது வேளைவாங்கி, மதுவான முகந்தனிலே திலதம்போடு - மைந்தனே கண்டவர்கள் மோகஞ்செய்வார், சதுவான சமாசனத்தில் சென்றாயானால் - தாகமுடனதிமோக மாவார்பாரே. 561

விதனம்வருஞ்சித்து.

பாரப்பா அதிமோகச் சித்துசொன்னேன் - பரதவிக்க விதனம்வருஞ் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்க ளகிரிபூண்டு - அன்பாகத் தனைப்பறித்து மைந்தாகேளு, வீரப்பா செய்துவுடன் கட்டையேற - விரும்பிமன விருப்பாகி வயிராக்கியஞ்செய்வாள், சேரப்பா தனைப்பிடுங்கித் தேய்த்தாயானால் - சேர்ந்துமிக அழுதிடுவாள் பாருபாரே. 562

சாலசித்து.

பார்க்கவே விதனம்வருஞ் சித்துசொன்னேன் - பண்பான சாலசித்து மகிமைகேளு, ஏர்க்கவே வெள்ளாம்பிசினி பொடியதாக்கி - என்ன சொல்வேன் குமிழில்லாப் பலகைவைத்து, சேர்க்கையுடன் பலகையின்மேல் பொடியைத்தூவித் -திறமாகக் கால்தனைத்து அதுமேல்வைத்து, மார்க்கமுட னடக்கவென்றால் சொல்லக்கேளு - மைந்தனே வுலருமட்டும் நின்றுகொள்ளே. 563

நின்றுஅஷ்ட காசம்பண்ணிப் பசப்பிமைந்தா -நிற்கையிலே காலோட பலகையொட்டி, பன்றுதனில் நடனமதாய் நிற்கும்போது - மைந்தனே பார்த்தவர்கள் புதுமையென்பார்; நன்றாநன்று குமிழில்லாப் பலகைமேலே - நடக்கிறது அதிசயந்தானையாவென்பார், விள்ளடாய் வெள்ளாம்பிசினி அதிசயந்தான் - விரிவாக ஜலம்பட்டால் கழன்றுபோமே

சலஸ்தம்பனச்சித்து.

போமப்பா சாலமென்ற சித்துசொன்னேன் - பூட்டுகிறேன் சலஸ்தம்ப சித்துதானும், நாமப்பா சொல்லுகிறோம் வெண்புலித்தோலையபா- நன்மையுள்ள நம்மலையில் மெத்தவுண்டு, ஆமப்பா சொல்லுகிறோம புலிதானென்பான் -அருமையுள்ள புலியதுவு மானைக்கண்டால், ஓமப்பா ஆங்கார முள்ளடங்கி - உருமிக்க மாட்டாது குலத்தின்வாறே. 565

வாருன அப்புலியை மலைவேடரப்பா - மாங்கிஷத்தி னிச்சையதாயடிப்பாரப்பா, வீருக மாங்கிஷத்தி னுரிசைசொல்ல - வேண்டினேன் துக்குநிக ரில்லையில்லை, நாருது புழுக்காது எந்நாளுந்தான் - நல்லதொரு நெய்க்கட்டி யாகுமப்பா, பாராமல் மலைவேடர் தோல்சதைவைத்துப் - பக்குவமாய் சித்தருக்கு ஈவார்பாரே. 566

பாரப்பா அத்தோலைப் பதனம்பண்ணிப்-பக்குவமாய் சாலவித்தை பகரக்கேளு, நேரப்பா நிலையாத நீர்மேற்போட்டு - நீயிருக்க அமிழாது ஆசனத்தின் வண்மை. தேரப்பா அதிலிருந்து அட்டகாசஞ்-செப்பியே விளையாடா விளையாட்டெல்லாம், ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தவித்தை-அதிகமாஞ் சலஸ்தம்ப மதிகர்தானே. 567

அக்கினிஸ்தம்பனச்சித்து.

தானென்ற சலஸ்தம்பச் சித்துசொன்னேன் தயவான அக்கினியின் சித்துகேளு, பானென்ற பாண்டதனில் சலத்தைக்காய்ச்சிப்-பார்க்கவொணுச் சூடுகொண்ட வெந்நீர்தன்னில், தேனென்ற வெண்புலியின் சதைரசத்தை-தேகமுழு துந்தடவி வெந்நீர்விட்டால், வானென்ற அமுதத்தின் குளிர்ச்சியாகும்-வையகத்தோ ரதிசயிக்கு மார்க்கமென்றே. 568

மார்க்கமென்ற அக்கினியின் சித்துசொன்னேன் - மாரணத்தின் சித்துநீ மகிழ்ந்துகேளு, ஏர்க்கமுள்ள தேகமதில் குட்டநோவு-இடிந்து கரைந் தெங்குமே புண்ணதாகும், பார்க்கரசந் தொட்டுநீ தடவிப்பார்த்தால்-பழுப்படைந்த புண்களெலாம் பார்க்கப்பார்க்க, சேர்க்கையுடன் புகைகளெல்லா மாறிநல்ல-தேகவச்சிர காயமா யாகும்பாரே. 569

பேதனத்தின்சித்து.

பாரப்பா மாரணத்தின் சித்துசொன்னேன் - பண்பான பேதனத்தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் வெண்புலியினெய்யை - அன்பான மவுனமுள்ளோ ரறிந்துசெய்வார், காரப்பா பாலுமொரு வட்டகையில்வைத்துக்-கசப்பான பச்சிலைச்சாறு வட்டகையில்வைத்து, சேரப்பா மஞ்சள்பால் வட்டகையில்வைத்து-செய்யப்பா சாலவித்தை சொல்லக்கேளே. 570

கேளப்பா வெண்புலிநெய் விரலில்தொட்டு-கெற்சிதமாய் கைதேய்த்துப் பாருபாரு, சேலப்பா பாலையள்ளிப் பார்க்கநல்ல - சிவந்தசலம் போலாகும் பச்சிலைச்சாறு தொட்டால், சாலப்பா பச்சிலைச்சாறு பால்போலாகுஞ்-சருவாங்க மஞ்சள்பால் நீலமாகும், கோளப்பா வாராது எந்தவகைச் சாறும்-குணமாகப் பேதிக்கும் நெய்யின்வளம்பாரே. 571

வாடைசித்து.

வளமான பேதனத்தின் சித்துசொன்னேன்-மகத்தான வாடையுட சித்துகேளு, நலமான நெய்யுடனே ஆவிநெய்யும்-நற்பழுகு சவ்வாதுடனே ரசனைசேர்த்து, குலமான குருவிட்டு மத்தித்தேதான் - கூர்மையுடன் ரவியில்வைத்தால் வாடைவேகும், பிலமாக அவனவ னினைத்தடிவாசம்-பிசகாது வாசிக்கு மின்னங்கேளே. 572

நீரையாதசித்து

இன்னமுநான் சொல்லுகிறேன் சித்துவித்தை-இதமாக வாடையுட சித்துசொன்னேன், மன்னவனே நீரையாத சித்துதன்னை-வழுத்துமெ னப் புலத்தியனே வளமாய்க்கேளு, நன்னயமாய் வெண்புலிநெய் தன் னோடொக்க-நல்லதொரு ஐங்கோலங் கூடச்சேர்த்து, தன்னயமாய் மேனியெலாந் தடவியப்பா-தயவாக விளையாடுஞ் சார்புகேளே. 573

கேளப்பா தண்ணீரில் முழுகிநல்ல-செற்சிதமாய் கரையேறி நின்று பாரு, நீளப்பா மேனிதனி லொட்டாதப்பா - நிச்சயமாம் நீரையாதான் போலேகாணும், சேலப்பா இன்னமொரு சேதிகேளு-திறமாக மழை யிலே நடந்தாயானல், தூளப்பா போலவுநீர் சிதறிஅப்பால்-தோயாது மேனிதனில் தண்ணீர்தானே. 574

வாய்வுஸ்தம்பனச்சித்து.

தானென்ற இத்தொழிலை உலகத்தோர்கள் - தயவாகக் கண்டுஅதி சயிப்பார்பாரு, கோனென்ற புலத்தியனே நீரையாச்சித்து - கூர்மை யுடன் சொன்னேனு னின்னங்கேளு, வானென்ற வாய்வுதம்ப சித்து கேளு-மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா, வீணென்று வெளியரங்கம் பண்ணாதையா-வேதமய மானதொரு சித்துதானே. 575

தானென்ற நாயுருவி வித்துதன்னைத்-தன்மையினல் மூலைப்பாலி லுரைத்துமைந்தா, பானென்ற பசும்பாலில் கரைத்துக்கொண்டு-பாங் கான எட்டிவிரை யுரைத்துக்கொண்டு, தேனென்ற நியானித்துக் கொண்டாயாகில்-செவ்வையாய் வயிறுபசி எடுப்பதில்லை. நானென்று எத்தனைநா ளிருந்தாலுந்தான் நளினமுடன் பசியாது மைந்தாபாரே 576

பாரப்பா பசியெழும்ப வேணுமென்றால் - பண்பாகச் சொல்லுகி றேன் மைந்தாகேளு, வீரப்பா எழும்பியதோர் மஞ்சளிஞ்சி-விரும்பியே தின்றிடவே வேகங்கொண்டு, காரப்பா மூலஅக் கினியேநீறும்-கடும்பசி தா னெடுக்குமடா கருவாய்ப்பாரு, தேரப்பா மனந்தேறி கருவாயப் பார்த்தால்-சித்துவித்தை யனேகமுண்டு தெளிந்துகாணே. 577

விநோதவித்தைசித்து.

காணப்பா வாய்வுஸ்தம்ப சித்துசொன்னேன் - கருவான விநோத வித்தை சித்துகேளு, பூணப்பா பொரிக்காரக் கட்டிவாங்கிப்-பொங்கா மல் தான்பொரித்து எடுத்துககொண்டு, ஊணப்பா சூரியனு லண்டம் போற்சிவி-உண்மையுடன் தானெடுத்து செர்சிதமேபண்ணி, தானப்பா மோடிதான் முட்டையைத்தான்வைக்க-தயங்காமலெடுத்துப்பா ரென்று சொல்லே. 578

சொல்லியதோர் மணல்குவித் ததின்மேல்முட்டை-தோணவே வை த்துநீ பூவைச்சாத்தி, அள்ளியே தண்ணீரை அதின்மேலூற்றி-அடங்கி யே சுரைந்திடுந்தான் முட்டையப்பா, சொல்லிஎதி ராளியைப்போ யெடுக்கச்சொல்லு - துடிதுடித்து ஓடியவன் பார்த்துஏங்கி, புல்லியே நாணமுற்று முன்பின்பார்த்து - போக்கறியான் மனந்தளர்ந்து ஏங்கு வானே. 579

எங்கிமிக சிற்சையிலே நீதான்சென்று - இயல்பான முட்டையைநீ யடக்கம்பண்ணி, ஆங்கிகொண் டேயெழும்பி அந்தஸ்தானம்-அன்பாய் நீ போய்நின்று அடக்கஞ்செய்ய, தீங்கிலா முட்டையைத்தா னெடுத்துக் காட்டித்-திரமாக நின்றுஅஷ்ட காசம்பண்ணி, பாங்காக ராசனிடஞ் சென்றால்மைந்தா-பாரிலுள்ளோ ரதிசயிப்பார் பரிந்துகாரே. 580

இக்கோலச்சித்து.

காரப்பா விநோதமயச் சித்துசொன்னேன் - கலங்காமல் இக்கோலச் சித்துகேளு,பாரப்பா கூடைகட்டித் தாங்குஞ்சிட்டுப் -பண்பாகப் பெண்சிட்டுப் பிடித்துவந்து, சீரப்பா மஞ்சள்நிறச் சொட்டைதானுஞ் - செம்மையுள்ள அடக்கமாய்ச் செய்துகொண்டு, கூரப்பா எலுமிச்சம் பழத்தைக்கட்டி - கூடையினில் வைக்கிறே னெடுத்துப்பாரே. 581

பாரென்று கூடையைநீ கவிழ்த்துமுன்னே-பழத்தைமுன்னே யடக்கம்பண்ணிச் சிட்டைவைத்து,காரென்று தேவியைநீ தொழுதுபோற்றிக்-கடக்கப்போய் நின்றவனை யெடுக்கச்சொல்லி, ஏரென்று பழம்தூடிப் போவென்றேதான் - எல்லோரு மேயறியச் சொல்லுமுன்னே, நேரென்று வோடியவன் திறப்பான்பெட்டி - நின்றசிட்டுப் பறந்தோடி மயங்குவானே. 582

வானென்ற பழம்பறந்து போகுமுன்னே -மக்களே அழைக்கிறேன் பாரென்றுசொல்லி, தானென்ற சபைசுற்றி யோடிவந்து - தப்பாமற் பாரெனவே பழத்தைக்கட்டி.தேனென்ற சபைகளதிசயமாய்ப்பார்ப்பார்-சிவசிவா பிரட்டான வித்தையப்பா, மானென்ற இக்கோல சித்துசொன்னேன் - மகத்தான அரவினுட சித்துகேளே. 583

அரவின்சித்து.

கேளடா கிறிபுட பித்துவாங்கிக் - கிருபையுள்ள ஐங்கோலங் கூடச்சேர்த்து, மாளடா மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து - மக்களே புற்றருகே நின்றுகொண்டு, வேளடா எரித்தமையைப் பற்றில்தேய்த்து - விசையாக நீயிருக்க அரவஞ்சீறி, வாளடா போலவுமே அரவம்நின்று - மதிமயங்கி யலகுகட்டி யாடுந்தானே. 584

தானென்ற அரவுதன்னைக் கையால்பற்றித்-தான்பிடித்து ராஜரிடஞ் சதிராயோடி, தேனென்ற முத்தமிட்டு அமுதமீந்து - சிறப்பாக ஆட்டிவைத்தால் ராசனப்போ, கோனென்ற சித்தனிவ னொருமென்று - குணமாக வெகுவரிசைகொடுப்பா னப்போ, ஊனென்ற மறப்புமையைத் திலதம்போட்டு - உண்மையுடன் மறைந்துவிடு மைந்தாபாரே. 585

பாரப்பா மறைந்தவுடன் சபையெல்லோரும் - பாங்கான அதிசயந்தா னென்றுசொல்வார், ஆரப்பா அறிவார்கள் சித்துமார்க்கம் -அதிசயித்து எவராலே அறியப்போமோ,சீரப்பா அரவினுட சித்துசொன்னேன்-செகசால மனத்தியர்கச் சித்துகேளே, வாரப்பா முற்றினதோர் தேங்காயைவாங்கி - வயணமதாய்த் தானுடைத்து மைந்தாகேளே, 586

மனத்தியக்கச்சித்து.

கேளப்பா ஒருமுடியைத் திருவிக்கொண்டு - கெட்டியா யெலிபிடித்து சொல்லக்கேளு, நாளப்பா தினம்பார்த்து மூடிக்குள்ளெலியை- நன்றாக வைத்துமறுமூடியிட்டு, சேலப்பா வுடைத்தவாய் தெரியாமற்றான் - திறமாக வச்சிரத்தின் பசையையூட்டி, சாலப்பா மஞ்சள்தனை யதின்மேற்பூசி - சமர்த்தாகக் காயவைத்து ஜாலம்பண்ணே.

சாலமென்ன சபைகூடி நடுவேநின்று - தயவாகத் தேங்காயைக் கையிலேந்தி, கோலமென்ன கூகூதேங் காயைப்பாரு - கூப்பிட்டாலோடிவெகு சுற்றுல்சுற்றும், ஓலமென்றே தான்கூவி தேங்காயைவைத்து- ஓடிவிளை யாடெனவே யுகந்துசொல்லே, தாலமென்று நிற்கையிலே தேங்காய்க்குள்ளே - தானிருந்து எலிபிரண்ட தாபத்தாலே. 588

தாபமென்ற தேங்காய்தா னுருண்டதாலே - சபையில்நின்ற மூடரெல்லா மதிசயமாய்ப்பார்த்து, தூபமென்றே தேங்காய்தான் மந்திரத்தின் விசையால் - நொடிக்குமுன்னே வெகுசுற்றாய் சுற்றுதப்பா, கோபமென்ற கொடுமையிலாப் புலத்தியனேஐயா - கூறுகெட்ட எலியிருந்த கூறுகாணார், லாபமென்று லாபம்வெகு நிதிகள்சேரும் - ராச்சியத்தோரதிசயிப்பார் நன்றாம்பாரே. 589

மூத்துதிருஞ்சித்து.

பாரப்பா மதியகற்றுஞ் சித்துசொன்னேன் - பண்பான முத்துதிருஞ் சித்துகேளு, காரப்பா குண்டுமணிப் பருப்பினோடு-கருவான எட்டியுட வித்துசேர்த்து, சாரப்பா மதனப்பூ அபின்கஞ்சாவுஞ் - சமனாக அஞ்சதுவு மொன்றாய்ச்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமல் ஐங்கோலத்தால்- வீரடங்க மைபோலே ஆட்டிவாங்கே. 590

வாங்கப்பா கருப்பிடித்து நாலுக்கொன்று - மைந்தனே கரைத்ததையும் பாகுசெய்து, சாங்கமாய் கரைத்ததொரு மருந்தைப்பாகில் -சமரசமாய்க் கரைத்ததையு மடுப்பில்வைத்து, பாங்காகக் கிண்டிவரில் மெழுகுபோலே-பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பதனம்பண்ணி, தீங்கில்லா மெழுகுதனில் பணவிடைதான்கொண்டால் - சிறப்பாகச் சிரித்தவனு மகிழுவானே. 591

வானப்பா கெற்சிதங்க ளிட்டாப்போலே- வலுவாகச் சிரிக்கையிலே வாய்நீரோடும், தேனப்பா வென்னினும்தன் வாயைச்சப்பி-திகையாமல் சிரித்திடுவா னப்பாசொன்னேன், தானப்பா முத்துதிருஞ் சித்துசொன்னேன் - தன்மையுடன் தீயெரியுஞ் சித்துகேளு, தோணப்பா சொல்லுகிறேன் புலத்தியனேஐயா-தொடுமுன்னே தீயெரிய வகையைக்கேளே.

தீயெரியுஞ்சித்து.

வகையான கெந்தகமுஞ் சூடன்கூட்டி - மகத்தான தீமுறுகப் பாஷாணஞ்சேர்த்து, தகையாமல் மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு-சமர்த்தாகப் பீங்கானில் பதனமபண்ணி, பகையான பஞ்சுகளைக் குவித்துக்கொண்டு - டஞ்சதனி லப்பொடியைப் பணம்போற்றூவி, புகையான புகைவெழுப்பி அப்பாசொன்னேன் - புகழிலவம் பஞ்சில்பொறி யெரியுந்தானே. 593

தீயழியுஞ்சித்து.

தானென்ற தீயெரியும் சித்துசொன்னேன்-தன்மையுடன் தீயழியும் சித்துகேளு, கோனென்ற தீயெரியும் புதுமைமைந்தா - குறிப்பாகப் பூரணத்தைக் குவித்துப்பார்த்து, தானென்ற அசம்போக்கி நீதானெனாறு - தன்மையுடன் தொழுதுசலம் வாவென்றேதான், மோனென்ற மோனமுடன் செபிக்கும்போதில் - மூர்க்கமதாய் மேகசலம் பொழியுந் தானே. 594

தானவனாய் நின்றுதீ யெரியும்போது-தகையடங்க மேகசல மதியிற் சென்று, காணவலு வானதீ யெங்கேயென்று-கனகசபை யனைவோரும் போற்றுவாகள், தோணவலு வானதொரு இந்தவித்தை - சித்தருக்கு யெய்துமடா ரூபஞ்சித்து, பூணவரி தானதொரு சித்துசொன்னேன் - புதுமையுடன் வழிநடக்கும் சித்துகேளே. 595

வழிநடக்குஞ்சித்து

சித்தென்ன சந்தனமும் பூரங்கூட்டிச், சீக்கிரத்தி லமுதம்விட்டு புழுகுஞ்சேர்த்து - முத்தான நீரதனிற் கரைத்துக்கொண்டு, மூர்க்கமுள்ள கல்லுப்பை அரைத்துமைந்தா - வித்தார மாகவேநீ காலிற்பூசி, விசையாக நடக்குதற்குக் கதையோஇல்லை. மத்தான விரையுரைத்து நாவில்தீற்றி-மார்க்கமுட னமுதங்கொள் வகையைக்கேளே. 596

அடக்குமதிச்சித்து.

வகைஎன்ன நொடிக்குமுன்னே அண்டஞ்சுற்றி-மார்க்கமுட னிருப்பிடத்திற் காணலாகும், தகையில்லா வழிநடக்குஞ் சித்துசொன்னேன்-தன்மையு டனடக்குமதிச் சித்துகேளு, நகையாமல் வழியைநீ யடக்கம்பண்ணி, நல்லோரைத் தான்பணிந்து நன்மையாக, பகையிலாப் பூரணத்தைச் செபித்துக்கொண்டு - பருதிமதிச் சுடரொளியைப் பற்றுபற்றே. 597

பற்றுவது பூரணத்தைப் பற்றினக்கால் - பார்க்கின்ற சித்துவித்தை எல்லாந்தன்னுள், மூற்றுமையா லடக்கும்பூ ரணந்தானையா- மூடருடன் பேசவா யெடுக்காதப்பா, சித்துவித்தை சகலமுநீ யாடும்போதில் - சிவசிவா பூரணமே யென்றுபோற்று, சுத்தமுள்ள மனதானல் எல்லாஞ் சித்தி-தொடுகுறியி லாத்மாவைத் தொண்டுபண்ணே. 598

பண்ணப்பா அடக்குமதி சித்துசொன்னேன்-பகுத்தறிவாய் பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே, விண்ணப்பா மன்னுமுதல் மண்ணும்விண்ணில் வேந்தருனக் கெதிருண்டோ விளம்பக்கேளு, கண்ணப்பா இந்தநூல் சாலவித்தை-கருவான இந்திரம யேந்திர சாலம், மண்ணப்பா பொன்னுகு முப்பூர்சுன்னம்-மணிமந்திர அவுஷதமும் வகைசொன்னேனே. 599

சொன்னேனே ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள்-தொடுகுறிபோல் குருமுடிக்க வகையுஞ்சொன்னேன், முன்னுன காவியத்தில் சகலசித்து மூர்க்கமுடன் பாடினநூ லார்தான்காண்பார், கண்ணுன பரிபாஷை எல்லாந்தோற்றும் - கருவான கருக்களெல்லாங் காணுங்காணும், என்னுணை யிந்தநூல் கடினமாக - இருக்குதென்று சொல்லாதே யிருத்திப் பாரே. 600

இருத்திமெள்ளப் பார்க்கையிலே ஒளிதான்வீசும் என்னசொல்வேன் ஒளிமேலே வெளிதான்காணும், தருக்கனென்ற கருக்களெல்லாமிதிலேகாணுஞ் சதாசிவனு மனேன்மணியு மிதிலேகாணும், குருக்களென்றபராபரத்தின் குறியுந்தோன்றுங் குணமான குண்டலியு மெதிரேகாணும், கருக்களென்ற கருக்களெல்லா மிதனிற்றேன்றுங் கற்பூரதீபமதைக் காணுகாணே. 601

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக் கருவான ஞானமார்க்கம் கருத்துறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பூணுதற்குச் சொல்லவில்லை காணுமாம்பார் பொன்கோடி யீந்தாலும் நூலீயாதே, ஊணுதற்குக் கருத்தாகக் கற்பங்கொண்டு உற்பனமா யடிநடுவின் முடிவைப்பார்த்து, தோணுதற்குத் தோணுமடா ஞானமார்க்கஞ் சுருதிமுடி வானபொருள் சொல்லுவேனே. 602

சொல்லுவேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சுமுகமானால் சுருக்கான ஆறுமுக மெங்கென்றுகேட்டால் வெல்லுவேன் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வேதாந்த சுருதிமுடி வாறுதலமாகும், நல்லுறவாம் ரேசகபூ ரகமும்நின்று நன்மையுடன் வீற்றிருக்குங் கும்பகமேயாகும், புல்லுறவாய் நின்றபனி மணிபோலாகும் புகழுநவ மணிபோலும் நாதகுருவாமே.603

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக் காதாரமான நடுவான பூரணந்தானெழுத்துமாகும், பேதமென்றே பேதமெல்லா மெழுத்தேயாகும் பிசகாது அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமாகும், கோதமென்ற குற்றமில்லா குருமணியுமாகுங் குருவான மூலமணி கிரீடமாகும், வேதமென்ற மலர்க்கொழுந்தின் வாசமாகும் வாசமுண்டு வாசமில்லா நேசமாமே. 604

நேசமுட னிருப்பவர்தான் மைந்தாமைந்தா நெறிபெற்ற ஆறுமுகமவரேகாண்பார், பாசமற்ற பெரியோரும் பணிந்துநின்று பரமகுருவானதொரு ஆறுமுகமாகும், வாசமுற்ற நவக்கிரகத தாதியான வலுவான அனுக்கிரக மாறுமுகமப்பா, தேசியென்ற சிவதலமு மாறுமுகமாகும் தெவிட்டாத மதியமுத மாறுமுகமாமே. 605

ஆமப்பா பூரணத்தி னருளைப்பற்றி அப்பதியிற் கால்கிறுத்தி அதின்மேல்நின்று, நாமப்பா மூலமென்ற நாடிதன்னால் நளியாமல் சுழினையென்ற நாடிதன்னால், தாமப்பா அதிற்பூட்டி ரேசகமேபண்ணித் தன்மையுடன் பூரகமாய் நின்றுகொண்டு, சோமப்பா பூரணத்தைக் கொண்டாயானல் சிவசிவா ஆறுமுகச் செயல்காண்பாயே. 606

காணப்பா ஆதியந்தம் பொருளைத்தானுங் கருவாகத் தானறிந்து நடுவைப்பற்றி, பூணப்பா ஒருமனதாய்ப் பூணுபூணு புத்தியுடனுண்டறிஞல் பொறிகள்தோணும், தாமப்பா தன்மயமாய் நின்றபொறிதன்னில் சக்கரமு மட்சரமுந் தானேதோற்றும், தேனப்பா அமுதமென்ற அமுதந்தோன்றுந் தெளிவான அமுதமுண்டு தெளிந்துபாரே. 607

தெளிவான மனத்தோர்க்கு இந்நூல்வேணும் - சிவயோக மாவதற்கு இந்நூல்வேணும், அழியாத சித்துக்கு மிந்நூல்வேணும் - அரிதான மவுனத்துக் கிந்நூல்வேணும், வழியான வழிதுறைக்கு மிந்நூல்வேணும்- வான்தீபம் நோக்குதற்கு இந்நூல்வேணும், வெளிதான் நூல்களுக்கு இந்நூல்வேணும் - சேரான பனிரண்டு நூறைப்பாரே. 608

பாரப்பா பதியறிய இந்நூல்வேணும் பரயோக மென்பதற்கு மவுனம்வேணும், காரப்பா சிவம்வேணுஞ் சித்திவேணுங் களங்கமறச் சற்குருவைக் காணவேணும், சாரப்பா சமாதிகற்பஞ் சமாதிவேணுஞ் சதிராக சுந்தியுட நாட்டம்வேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானமார்க்கம் அப்பனே பூரணத்தை யழுத்திப்பாரே. 609

பார்க்கையிலே அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் பண்பாகப் பூரணத்தி லுதித்தவாறும், கார்க்கையிலே பூரணத்தி னருவிபாய்ந்து கற்பூடு தாபரங்கள் பதித்தாப்போலே, சேர்க்கையிலே மதிதானுந் தெளிவாய் மைந்தா சேருமடா சூரியனி லாரறியப்போரூர், எர்க்கையுடன் அகார மதி லுகாரந்தோன்றி இன்பமுள்ள மகாரமொடு விந்துநாலே. 610

நாலான விந்துவிலே அனந்தன்சோமன் நாடிப்பார் திரோதியொடு காதாந்தந்தான், மேலான வுகாரமதிற் சத்தியோடு வியாபினியுஞ்சமனை முதல்உன் மனைதானப்பா, சேலான கருணைதரு ஓமரூபி சேர்க்கையுள்ள அனந்தைமுத ஞதையோடு, காலான அறுதிசிறு தைதுநாலுந் தான் கண்டுபார் சிவகலையைக் காட்டினேமே. 611

ஆமப்பா சோடசத்தின் கலையுள்ளாகி அருள்தீபம் நோக்குதற்குத் திறவுகோல்தான், ஓமப்பா வுகாரந்தான் மின்போல்மின்ன மூலமென்ற நாடியிலே முழங்கிநிற்கும், நாமப்பா அகாரந்தா னிருதயத்துள்ளே நாடியே அக்கினிபோற் பிரதைவீசும், தாமப்பா மகாரந்தான் கண்டத்துள்ளே தயவான பதிகோடி காந்தியாமே. 612

காந்தியாம் விந்துவப்பா மின்போல்வீசி கண்டமேல் அங்குலம்நால் கடந்துகாணும், சாந்தியாம் புருவநடு சார்ந்தசாலஞ் சந்திரன்போல் வீசுமக்குஞ் சம்புங்காணும், பாந்திபமாய்த் தினந்தோறும் பழக்கமாகில் பார்மகனே கற்பூரத் தேகமாகும், சேர்ந்துபார் இதற்குமேல் அங்குல மூன்றானால் செப்புகிறேன் சோடசத்தின் கலைதானாமே. 613

ஆமப்பா பூசைபோலே தூபமோடும் அதினோடே சேர்ந்தாக்கா லுந்தனதேகம், போமப்பா கத்திநடு அதற்குமேலே புகழாக மூன்று விரற் கடந்தாயானால், ஓம்ப்பா நாதகலை மாணிக்கம்போல் ஒளிவீசுங் காலமாதி ஊணிப்பாரு, நாமப்பா நாதாந்த உச்சிமீதில் நாடுவாய் மீன் கோடி யொளிபோலாமே. 614

ஒளியாகு மாத்திரைதா னரைக்கால்வைத்து ஊணிப்பார் பிடித்த விடம் பொய்யாய்ப்போகும், அழியாத பேரின்ப மோட்சவீடு அது கடந்து அங்குலம்நா லப்பாற்செல்ல, சுழியாத சத்திமேல ரவிபோல்மின்னி தோன்றுமடாமாகாணிமாத் திரைதான்வைக்க, தவிர்பாய்ந்த சுடர்யோலே யுந்தன்தேகந் தானாகுஞ் சத்தியடி மருவிக்கானே. 615

மருவியே அங்குலம்நால் கடந்துபார்த்தால் மைந்தனே வியாபினியுங் கலைதானின்று, அருவியே ஆதித்த னொளிபோல் வீசும் அரைக்காணி மாத்திரைதா னங்கேநீயும். பரவியே பூசித்தா லுந்தன்தேகம் பானுவைப்போல் காந்தியதாய் பத்திப்பாயும், மருவியே தோத்திரஞ்செய் மவுனத்தாலே மகத்தான சித்திமுத்தி வருகுந்தானே. 616

தானான வுச்சிவெளி கடந்தப்பாலே தமனகலை தளதளத்து ரவிபோல்மின்னும், மானான மாத்திரைதான் கால்மாகாணி மனக்கண்ணால் தன்கண்ணால் மருவிப்பாரு, தேனான தேகமப்பா ஒளிபோல்காணுந் திறமாக வுன்மனையை மேவிப்பாரு, கோனான ரவிகோடி ஒளிபோல் வீசுங் குணமாக அரைக்காணி மாத்திரைதானேதே. 617

ஓதப்பா ஒளிபோலே யுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப் பிடித்தஇடம் பொய்யாய்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் நாடலா மோடலா மனேகஞ்சித்தி, நீதப்பா ஆதார மாறில்நின்றால் நிலைத்து தப்பா தேகமது கற்போல்காணும். வாதமப்பா பாக்கியமாம் வாசிமூலம் வரைந்தாக்கால் சமாதிக்குள் வழியுமாச்சே. 618

ஆச்சப்பா இதிலொன்று தப்பிவிட்டால் அரகரா எடுத்தசித்து பொய்யாய்ப்போகும், மாச்சப்பா போகர்தே மைந்தாசொன்னேன் மந்திரந்தா னறிவார் மைந்தாகேளு, மூச்சப்பா றீங்கார மதனுள் வித்து மூட்டினால் திரிகோண முனையுங்காணும், காச்சப்பா மணிக்குளிகை முட்டியாமெங் கசடறவே யாண்டொன்றி லதுவுஞ்சித்தே. 619

குருமுறை.

சித்திக்குங் குருமுறையைச் சொல்லக்கேளு சிவாயநம அவ்வோடே சவ்வுங்கூட்டி, முத்திக்குப் பாதையிது மைந்தாசொன்னேன் மூனோடுவாஞ் சுழிமுனையில் முத்திகண்டேன், சத்திக்குச் சவ்வுண்டு சித்தியாகி சதாசிவமா யவ்வுண்டு சமைந்ததப்பா, பத்திக்கு மொழி போலே ஒன்றாய்க்காணும் பாங்குபெற அஞ்செழுத்தாற் பணிந்திடாயே. 620

பணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தால் மூன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கான எட்டெழுத்தும் வாலையாச்சு, கனிந்திட்ட எட்டெழுத்தால் மனத்தைப் பாரு கருவான சுயம்புலிங்கம் கண்ணிற்காணும், தணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தைப் பிடித்துவாங்கித் தாயான வோரெழுத்தைத் தாக்கிப்பார்த்தால், அணிந்திட்ட அஞ்செழுத்துக் குயிரேதோன்றும் அரகரா வோரெழுத்தை யார்காண்பாரே. 621

காணரிது எவராலு மூலசூட்சங் காண்பவரே சிவயோகி சீவன்முத்தர், பூணரிது வுலகத்தில் மாண்பர்க்கையா போக்கோடே யேறுதற்குப் பொருளைக்காணுர், தோணரிது எவராலுங் காணப்போமோ சுழிதிறந்து மேலாறுஞ் சுடர்விட்டாப்போல், பேணரிது என்மகனே மனம்பேயாகும் பின்னறிந்து முன்னறிந்து குருவைக்காரே. 622

காரப்பா களங்கமன்றி சுழினைக்குள்ளே கற்பூர தீபமதிற் கருத்தோடொக்க, எறப்பா வாசிகொண்டு கனலைத்தூண்டி என்மக்காள் நிராதாரங் கடந்தப்பாலே, சேரப்பா சுழினைபற்றி விட்டநாலைச் சேர்ந்தேதாணிகம்விட்டுப் பாத்துக்குள்ளாய், நேரப்பா மனந்ததும்பும் நேரொட்டாது நிலைத்தவனே சிவயோகி நீதான்பாரே. 623

பாரப்பா வசியவென்றும் யவசியென்றும் பண்பாகச் சிவயவென்று மூன்றுதரமாறு, நேரப்பா பிராணய மென்றதாச்சு நேர்ந்தேதான் ரெண்டுதரந் தீர்ந்தாயானல், ஆரப்பா வுன்தேகம் பொன்னிறம்போற்காணும் அரகரா அமுதமது சிந்திப்பாயும், கூரப்பா பிராணயம் நேமயேமம் கூடியே யோகத்திற் குறிகண்ணூட்டே. 624

நாட்டவே யோகத்தில் குறிகண்ணூட்டு நலமாகக் கும்மென்ற நாதத்துள்ளே, கூட்டவே ஓம்ஆம் ஊமென்றோது குறிப்பாக உம்அம் ஓமென்றேத்து, ஆட்டவே அஷ்டசத்தி எழுத்தீதாச்சு அஞ்செழுத்து மிதினூடே அப்பாமாறு, நீட்டவே எட்டெட்டுத் தொழிலுமாடும் நீசினைந்து கேட்டதெல்லாம் தருகுந்தானே. 625

தருகுமப்பா சிவவாலை எழுத்துக்கூட்டித் தாக்கினு லஷ்டகர்மந் தானேயாடும், வருகுமப்பா வாதசித்தி காயசித்தி மகத்தான யோகசித்தி ஞானமெய்தும், உருகுமப்பா றீங்கார மதனிற்பூட்டி ஒருகோடி நூல்களிலே யொளித்தாரப்பா, பருகுமப்பா சிவவாலை எழுத்தைமாறிப் பாடினர் சாத்திரங்கள் பார்த்துத்தேரே. 626

தேரவே சத்திசிவ யின்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலே யின்நூல்போல் செப்பாதையா, நேரவே ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே நிற்குதடா அமுதமங்கே நீதான்கொள்ளு, கூறவென்றால் நாவேது பாவங்கேது கூடினல் வாசிசென்று வெளிபோற்காணும், ஆரவே சொல்லிவைத்தோ மஷ்டசித்து அருளான பூரணமும் பூசைவிதிதானே. 627

தானென்ற தீட்சைவிதி சரக்குவைப்பு தயவான மெழுகுநீர்க் காரமெல்லாம், ஊனென்ற தயிலமொடு கடுகுகற்கம் உரப்பான பற்பமொடு செந்தூரங்கள், கோனென்ற இந்திரமயேந் திரசாலங்கள் கோகரணங் கசகரண மப்பாகேளு, நானென்ற ஆணவத்தா லிந்தநூலை நாட்டினேன் செகத்தோர்க்குக் காண்பியாதே. 628

காணப்பா கிட்டுவது மரிதா மிந்நூல் கருவாளி கண்டாக்கா லுயி
ர்போற் காண்பான், வீணப்பா வென்றுநீ மறதியாலே வெகுளிவிட்டு
இந்நூலைப் பேசவேண்டாம், ஊணப்பா ஆதியென்ற கற்பங்கொண்டு உ
ரைத்துமிகக் கேசரத்தி லுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பா வென்றவொரு
அமுதங்கொண்டு திறமான மவுனமதைக் காருகாரே. 629

காரப்பா குருபதத்தி லருளைநோக்கிக் கமலமென்ற மூலமதி லிருந்து
கொண்டு, வீரப்பா செய்யாமல் கும்பகத்தேநின்று விசையாக பூரகத்
தால் ரேசகத்தைப்பண்ணு, நேரப்பா நின்றுதொட்ட விடமசைக்க
நேரான ரேசகத்தா லசையும்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கோகரண
வித்தை அப்பனே தொட்டவிடஞ் சுழிக்கும்பாரே. 630

கேசகரணம்.

பாரப்பா கெசகரணஞ் சொல்லக்கேளு பாங்கான பூரணத்தைப் ப
ற்றிக்கொண்டு, நேரப்பா மூலமென்ற சுழியைநாட்டி நேர்சரியாய் ரேச
கத்தால் பூரகத்தைப்பற்றி, தேரப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு திற
மாக விசைநாடி யசைக்கும்போது, சேரப்பா செவிரெண்டு மசையும்பா
ரு செப்பக்கேள் கெசகரண மாகுந்தானே. 631

தானென்ற மந்திரமாஞ் சாலவித்தை தயவான கோகரணங் கெசக
ரணமப்பா, மானென்ற சாலத்தி லனேகஞ்சொன்னேன் மகத்தான சி
த்துவித்தை யனேகஞ்சொன்னேன், ஊனென்ற கருவித்தை யனேகஞ்
சொன்னேன் உண்மையுள்ள சுன்னமது ஒடுங்கிச்சொன்னேன். தேனெ
ன்ற செயநீருந் திராவகமுஞ்சொன்னேன் செயமான பன்னிரண்டு நூறு
க்குள்ளே. 632

பன்னிரண்டுங் காராத மடையர்தானும் பாவமென்ற வஞ்சகமே
செய்வார்செய்வார், புண்ணியமே தானினையார் போதமில்லார் போத
மில்லாப் பாவிகள்தான் குடிலஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள் குற்றமெ
ன்று கருத்தாய்க்காணார் கடைகெட்ட பாவிகள்தான் வஞ்சகமீதென்று,
குண்ணியதோர் பாவமென்றுங் கொடுமைசெய்வார் குடிகெட்ட சண்டா
ளர் தனக்குங்கேளே. 633

சத்துருமாரணம்.

கேளப்பா சத்துருமா ரணத்தைச்சொல்வேன் கெடியான நாய்மயிரி
னைவாங்கி, தாளப்பா பதினாறு மடிப்பதாகத் தன்மையுடன் தான்மடி
த்து அதின்மேற்கேளு, தேளப்பா ஜங்கோல மையால்மைந்தா சிவசிவா
சத்துருவின் பேரைநாட்டி, கோளப்பா ஐங்காய மதின்மேற்பூசி கொ
ண்டைபோற் சுற்றியதைப் பந்துபண்ணே. 634

பண்ணியதோர் பந்துதனை மயானருத்திரன் பதியிருக்கு மிடந்தனி
லே குண்டஞ்செய்து, உன்னியே நிசிவேளை தன்னிற்சென்று ஓமம்வ
ளர் குண்டமதிற் பதியவைத்து, சென்னிமிகத் தானனையா ஸ்நானம்ப
ண்ணிச் ஸீக்கிரத்தில் நிருவாணத் துடனேமைந்தா, தன்னிமையா லோ
டிவந்து சாம்பல்தன்னில் தான்பிரண்டு எழுந்திருந்து தம்பனமேசெய்யே.

செய்யப்பா குண்டமதின் கிட்டவந்து சிவயமென்று தெற்குமுக மா கின்று, பையப்பா யவசியென் றிருந்துமைந்தா பக்குவமாய் வசியவெ ன்று அனலைவைத்து, மையப்பா ரெண்டுவகை எருவால்மைந்தா மகத் தான அனல்மூட்டி மைந்தாநீயும், மெய்யப்பா நெய்யென்ற கேசரியினெ ய்யால் மேன்பாடா நசியவென்று ஓமம்பண்ணே. 636

பண்ணப்பா ஓமமது கடிகைக்குள்ளே பாங்கான சாராயந் தன்னை வாங்கி, விண்ணப்பா தானேக்கி அதனிலிட்டால் வெகுசுருக்காய்த் தீபிடி க்கும் அப்போமைந்தா, கண்ணப்பா தான்மூடி மண்ணைவாரி கருகுவா யென்றுநீ கனக்கப்போட்டு, உண்ணப்பா நதிக்கரையில் ஸ்நானம்பண்ணி உம்மெனவே தானிருக்கு மிடத்திற்செல்லே. 637

செல்லவே நாளுக்கு நாளாய்மைந்தா செடங்கரைத்து அனல்மீறி தேகத்துள்ளே, சொல்லவே பழிபிறக்கு மிடமாய்மைந்தா தொல்லுலகி ஞய்போலே சுழன்றுமாண்பர், துள்ளவே செயலற்று நடப்பார்மைந்தா சுருக்கான கருவித்தை சொல்லாதையா, கொல்லவே நினைத்ததொரு பசுவைமைந்தா கொட்டினுல் தோஷமில்லை எனச்சொன்னுரே. 638

சொன்னுரே என்குருவும் புலத்தியனேஐயா தொடுகுறிபோல் முப் பொருளுந் துலக்கமாக, கண்ணுரக் காண்பித்தோ னவனேயாசான் களங் கமற்ற சற்குருவைக் காருகாரு, எந்நேரஞ் சற்குருவை மனதிற்காண இயல்பொன்று சொல்லுகிற இன்பங்கேளு. பொன்னுன பொருள்போ லே யவரைக்காரு புத்தியுடன் வாமனத்தைக் கனியப்பாரே. 639

கனியான பலருசியும் புசிக்கும்போது கால்திட்ட மீந்திடுவாய் குரு வுக்கப்பா, தனியாக நிந்தையது வைத்தாயையா தாய்தந்தை போலவு மே தய்வுமாவார், ஜனியாத மோட்சகதி யருளுஞ்செய்வார் ஜடம்பிலக் க அமுதரசஞ் செலுத்திவைப்பார், மணியான சிரோமணியின் மணி யையீவார் மகாமந்திர சொரூபியென வசனிப்பாரே. 640

வசியம்.

பாரப்பா சத்துருமா ரணத்தைச்சொல்வேன் பண்பான வசியமொ ன்று பகரக்கேளு, நேரப்பா மந்திரத்தால் வசியமொன்று நிலைத்ததொ ரு கருவுமையால் வசியமொன்று, ஆரப்பா அறிவார்கள் ரெண்டுவிதந்தா னும் அப்பனே மந்திரத்தால் வசியங்கேளு, மாறப்பா சத்திசிவ மிரண்டு ங்கூட்டி மார்க்கமுடன் மாறுவதால் வரிசைகேளே. 641

கேளப்பா இடதுகையில் விபூதிவைத்துக் கெனிதமுடன் பரப்பியதி ற் சுழியும்நாட்டி, ஆளப்பா ஈசானியம் பார்த்துக்கொண்டு அன்பாகச் சிவசிவவென் றறிந்துமாறில், கோளப்பா ஒன்றுமில்லை பகைதான்வெ ல்லும் கூர்மையுடன் விபூதியைநீ குறிப்பாய்ப்பூசி, வாளப்பா மீதமுள்ள விபூதிதன்னை மைந்தனே வுள்ளுக்குப் புசித்திடாயே. 642

புசித்திடுமே மைந்தாகேள் தினமுமையா புத்தியுட னியிருக்கப் பகை
ஞரெல்லாம், பசித்திடுவார் தாகமது போலேமைந்தா பாராளு மர
சன்முதல் தேவதைகளெல்லாம், கசித்திடும் ஸ்திரீவசியம் வசியமெல்
லாங் கண்காணத் தோணுமடா கருவாய்ப்பாரு, நசித்திடுமே விரோத
மய மானதெல்லாம் நன்மையுட னிரண்டெழுத்தை நயமாய்ப்பாரே. 643

பாரப்பா ரெண்டெழுத்தும் நயனமாகும் பாங்காக ரெண்டையுமே
சுழினை யற்றி, காரப்பா ரேசகபூ ரகத்தா ன்ரெண்டுங் கருத்துறவே கும்ப
கத்தில் காக்கப்பண்ணி, வீரப்பா செய்யாமல் மைந்தாகேளு வேணடி
னதோர் நேரமெலாங் கணம்போலாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் சிவயோ
கவாழ்க்கை அப்பனே புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 644

இன்னங்கேள் சிவயோக வாழ்க்கைதன்னை இயல்பான நயனமதை
மேருக்கேற்றி, சொன்னதொரு கயிலாச மேருதன்னில் சுடர்கோடி
காந்தியாய் ரவிதான்வீசும், மன்னவனே காந்திக்கப் புறத்தைநின்று ம
ஞேண்மணியில் கருணைதனை யென்னசொல்வேன், மின்னுன ஒளியில்
ஒரு மீன்தான்தோன்றும் மின்னொளியி லுன்மனதை மேவிப்பாரே. 645

சீனவைப்பு.

பாரப்பா சரக்கினுட வைப்புக்கேளு பாநப்பு தன்னுடனே கல்லுப்
புங்கூட்டி, ஊரப்பா பழச்சாறு தயிருங்கூட்டி உடன்சேர்த்து பாண்ட
த்தில் விட்டுமூடி, காரப்பா குழிவெட்டி எருவைப்போட்டு கருவான
பாண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, சேரப்பா எருப்போட்டுச் சமாதிவை
த்தால் திறமாக மண்டலத்தில் சீனமாச்சே. 646

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பா பூரத்தின் வைப்புக்கேளு அரகரா சீனமொடு நாதங்கூட்டி,
நீச்சப்பா குந்திரிக்க இடைதான்சேர்த்து நினைவாகத் தான்பொடித்து
செயநீர்விட்டு, மூச்சப்பா போகாமல் தாய்தான்கூட்டி முன்னவனைத்
தான்பணிந்து குப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பா நெல்லவிக்கும் பானைதன்னில்
பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப் பூரமாச்சே. 647

ஆச்சப்பா பூரமது காரமென்பார் அன்பான சவுக்கார வழலையென்
பார், காச்சப்பா ரவிபீச மென்பார்சித்தர் கருவான அக்கினியின் கோ
சமென்பார், பாச்சப்பா வாதத்துக் கில்லாவிட்டால் பாயாதுசரக்
கொன்றும் பழுக்காதையா, நீச்சப்பா கடுநீச்சு ரவியில்மைந்தா நெறி
யான ரவியறிவார் நிலைத்திடாரே. 648

நிலையாது சுன்னத்துக் கீதில்லாவிட்டால் நேரான குளிகைக்கு
மாகுமாகும், சிலையான கற்பத்துக் காதிபீடஞ் சேர்ந்துநின்ற மெழுகுக்கு
மாதிபீடம், துலையான செயநீர்க்கு மாதிபீடஞ் சுருக்கான பூரத்துக் கா
திகேளு, விலையான வெண்கார வைப்புக்கேளு மேதினியி லாரறிவார்
லவணப்போக்கே. 649

வெண்காரவைப்பு.

போக்கான நிலவுப்பு கல்லுப்போடு புகழான படிகத்து ளண்டவித்து, தாக்கான மணிஉளுந்து மாவோடொக்க தனிக்கள்ளிப் பால்வார்த்துக் கிண்டிமைந்தா, ஆக்கான பானைதனி விட்டுமூடி அருமையுள்ள சிறுநீறுங் கூடவிட்டு, நீக்காமல் மண்டலந்தான் சமாதிவைத்தால் நிலைத்ததொரு வெண்காரப் பலகையாச்சே. 650

ஆச்சப்பா வெண்காரந் தன்னால்மைந்தா அப்பனே யுண்டாச்சு சரக்கோகோடி, காய்ச்சப்பா வுருக்கினதுக் காதியாகும் கருவான வேதைக்கு மாதியாகும், பாய்ச்சப்பா சத்துகளுக் குயிரேயாகும் பாங்கான நீருக்குஞ் சுன்னத்துக்கும், பேச்சான வெடியுப்பு சீனம்ரெண்டில் பிலமான வுளுந்தினுட மாவைச்சேரே. 651

சேரப்பா கள்ளிப்பால் விட்டுநன்றாய் திறமாகக் கிண்டிநன்றாய் பாண்டத்திட்டு, நீரப்பா விட்டுநன்றாய் சமாதிவைத்தால் நிசமாகத் துய்யசிற வெண்காரமாச்சு, காரப்பா வெண்காரம் பொரிக்காரம்ரெண்டுங் கருவாளி தானறிவார் மற்றோர்காணார், பேரப்பா சொல்லவென்றால் நாவோயில்லை பிசகாத சாரத்தைச் சொல்லக்கேளே. 652

சாரவைப்பு.

கேளப்பா கரிமாவுஞ் சிறுமாவோடு கெடியான அமுரியொடு ஆவின் நீரும், நீளப்பா அஞ்சுவகை நீருங்கூட்டி நிலைத்தவெடி யுப்புடனே கல்லுச்சுன்னம், வேளப்பா எரித்தோனைத் தியானஞ்செய்து விசையான நீர்நின்ற படியேதாக்கி, கோளப்பா வாராமல் பாண்டத்தாட்டிக் கோனென்ற இடமதிலே சமாதிவையே. 653

வையப்பா மண்டலத்துக் கப்பால்நீயு மைந்தனே சார்வாக எடுத்துப்பாரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் காரஞ்சாரம் மெய்யான சாரமதை யார்தான்காண்பார், கையப்பா வுதவுவது போலேமக்காள் கைப்பான வுப்புக்கு வுறுதியாச்சு, எய்யாத சாரைகடி பட்டதானால் எழும்பாமல் வீறடக்குஞ் சாரந்தானே. 654

சாரமென்றால் வழலைகடிக் கொண்டுதானால் சரக்கனைத்து மாண்டுதடா தப்போயில்லை, காரமென்ற கருவழலைக் கடிதானப்பா கடுஞ்சருக்குச் சாரத்துக் கதிகமாகும், பாரமென்ற சாரமதைப் பணியவேணும் பணிந்ததொரு சாரத்தால் நிறுத்தவேணும், ஆரமென்ற அதிசார காமப்பா அனைத்துயிருக் குடலுயிரே யறிந்துபாரே. 655

பாரப்பா வாதத்துக் காதியாகும் படியேற கெவுனத்துக் காதியாகும் காரப்பா கற்பத்துக் குயிரேயாகும் கருவான செயநீர்க்கு மாதியாகும், நேரப்பா பூரணத்துக் குயிர்தானாதி நினைவான அறிவுக்கு மமுதயாகி, தேரப்பா காரசாரத்தைக்கண்டு தேர்ந்துமன தொன்றான செயலைப்பாரே. 656

துரிசுவைப்பு

பாரப்பா துரிசுனுட வைப்புக்கேளு-பரங்கான கல்லுப்பு சீனங்கூட்டி, சாரப்பா பழச்சாறுந் தயிருங்கூட்டித்-தன்மையுள்ள அமுரியதுங் கூடச் சேர்த்து, சேரப்பா தாம்பிரப்பாத் திரத்தில்மைந்தா - செம்மையுடன் குழிவெட்டி மைந்தாநீயும், காரப்பா கேசரியி னெருவைக்கொட்டி-கருவானபாத்திரத்தை யதின்மேல்வைவே. 657

வையப்பா வாய்மூடி மேலுங்கொட்டி - வளமாகத் தான்மூடி மைந்தாகேளு, மெய்யப்பா சதாசிவத்தைப் போற்றிநீயும் - மேன்மையுடன் மண்டலத்துக் கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பா ஆறவிட்டுத் திறந்துபாரு-சிவசிவா என்சொல்வேன் துருசுநேர்மை, கையப்பா புளிப்புடனே புளிப்புசேர்ந்து-கழிவான கறுப்புடனே சேர்ந்துபோச்சே. 658

போச்சப்பா களிம்புடனேயுப்புசேர்ந்து-பொருமிமிகத்தானுரைந்து துருசியாச்சு, ஆச்சப்பா வெகுதுருசு துருசியாட்டு-அடங்காத சுன்னத்துக் காதியாகும், மூச்சப்பா வெகுதுருசு கெவுனம்பாயும் - மூதண்ட குருவுக்கு இதுவேயாதி; நீச்சப்பா வெகுநீச்சு துருசார்காண்பார்-நெறிபெற்ற சற்குருவுந் துடியாம்பாரே. 659

துடியென்பார் கண்டரென்பார் விஷமியென்பார் - துலங்குபச்சை அக்கினியின் பீச்மென்பார், அடிகொண்ட அடியென்பா ராதியென்பார்-அரகரா ஆதிக்கு அந்தமென்பார், கடிதான சத்தியென்பார் நீலமென்பார்-காமனுக்குச் சத்துருவாங் கண்ணேயென்பார், முடிகொண்ட ஆகாச முதலேயென்பார்-முத்திவெகு துருசாகு முதலைப்பாரே. 660

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பா சீனமொன்று வெடியுப்பொன்று - பரமான விந்துடனே மூன்றுங்கூட்டி, சேரப்பா தாம்பிரக் கிண்ணத்துள்ளே-சேர்க்கையிலே கேசரியின் நெய்யைவார்த்து, நேரப்பா மேற்கிண்ணத் தாலேமூடி நிலைத்ததொரு பாண்டத்தில் மண்ணும்விண்ணும், காரப்பா பாண்டத்திலிட்டுநல்ல-கருவாக வட்டகையை யதின்மேல்வைவே. 661

வைத்ததின்மேல் முன்போலே நிறையக்கொட்டி-வாகாக மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து, வித்தாரமாகவேநீ யடுப்பில்வைத்து-வீறடங்க வொருசாமமெரிப்பாய்மைந்தா, முத்தான சிறம்போலே நாலுஞ்சேர்ந்து - மெழுகுபோ லுருகியது வொன்றாய்ச்சேரும், பத்தான பூரணத்தைத் தியானம்பண்ணிப்-பதமாக ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரே. 662

பாரப்பா வட்டகைக்குள் ளிறுகிநல்ல-பளிங்கதுபோல் பாஷாணம் பண்பாய்க்காணும, ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷாணத்தை - அறிந்தவர்களறிவார்க ளம்பரத்தை, மேரப்பா என்பார்கள் வெண்கண்டரென்பார்-விசையான மதியென்பார் நிலவுப்பென்பார், சாரப்பா சாரைக்கு நாகமென்பார்-சகலசரக் கானதற்குஞ் சத்துருதான்பாரே. 663

பார்க்கவென்று லெந்தனுட காவியத்திற்-பக்குவமாய்ச்சரக்குவைப்பு முறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுட னேந்நூற்றில் கட்டுமுறையோடு-மகத்தான காஞூற்றில் மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடன் எண்ணூற்றில் திராவகத்தினேடு-செப்பமுள்ள மூந்நூற்றில் செந்தூரஞ் சொன்னேன்-கார்க்கவே கற்பமுறை ஐந்நூற்றில்சொன்னேன் - கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 664

கேளப்பா கற்பவகை நூற்றில்சொன்னேன்-கெர்வமெல்லாந் தானடங்க எழுநூறும்பாரு, ஆளப்பா லோகமா ரணத்தைநன்ருய்-அப்பனே எண்பூதுக்குள் ளடக்கிப்பாடி, தேளப்பா கொட்டுதெல்போல் வழியுஞ் சொன்னேன் - திரும்பவொரு நூற்றிலேதான் திறமாய்மைந்தா, கோளப்பா வாராமல் சத்துருமித்துரு-குணமாகச் சொன்னதையார் கொடுப்பார்பாரே. 665

பார்த்தவர்கள் மனங்கனிய நடந்தாயானல் - பண்பாக முறைகன்த வருமலையா, கார்த்தவர்க ளீந்திடுவா ரப்பாசொன்னேன் - கனகம்வெகு ஈந்தாலு முறைசொல்லார்கள், நாற்றிசையு மறியவேதா னிந்தநூலில்-நலமாகக் கைமுறைகள் நன்ருய்த்தோணும், பூத்தமலர் வாசனைதான் மிகவேதோன்றும் - பூவறியார்க் கென்னவரும் புகலக்கேளே. 666

கேளப்பா வுலகத்தில் முன்னோர்தாமுங்-கிருபையுட னன்மைதின்மை ரெண்டும்பாடி, நாளப்பா தினம்பார்த்து அறியவென்று - நன்மையுடன் ஜோசியமும் பதிலேபாடி, கோளப்பா வாராம லுலகமீதில் கொட்டினர் சாத்திரந்தா னென்னசொல்வேன், மாளப்பா என்றசொல் லாகாதென்று-மானிடர்கள் நூல்முறையைப் பார்த்தார்பாரே. 667

பார்த்தவர்கள் குருமொழியைப் பாராமற்ருன் - பதரோடே நெல்வாரித் தூற்றுவார்போல், கூத்தான கூத்தாடி சிலம்பங்காட்டிக்-கொடிதான நூல்களைத்தான் பழிப்பானப்பா, நாற்றிசையுந் தான்தேடி குருவைக்கண்டு-நன்மையுடன் வணங்கியவர் பாதம்போற்றி, கார்த்ததினல் பலனுனக்குச் சொல்வேன்கேளு - கனகம்போல் நன்மைதின்மை காட்டுவாரே. 668

காட்டினல் நன்மையிலே நின்றுமைந்தா - கசடறவே தின்மைநீ கண்டுதேறி, மாட்டினல் ஜோசியத்தை மனதிற்காணும்-மார்க்கமென்ற அமுதத்தைப் பானம்பண்ணு, பூட்டினல் தாள்திறந்து வுலகத்துள்ளே-புதுமைவெகு பதுமைகளைக் கண்டுதேறி, ஆட்டினல் அம்பலத்தி லேறலாகும் - அப்பதியி லேறிமெள்ள அமுதங்கொள்ளே. 669

கொள்ளப்பா பூரணத்தைக் கொண்டுதேறிக்-குணமாக மனதறிவால் குருவைக்கண்டு, விள்ளப்பா வுனதுடைய பாட்டையெல்லாம் - விண்டதினல் மனமகிழ்ந்து அருட்பாலீவார், செலலப்பா அதின்பிறகு சாத்திரத்தைத்தேடி - சிவசிவா கண்டதெல்லா மெழுதிப்போட்டு, சொல்லப்பா மனக்கண்ணி னருட்கண்ணாலே - சொன்னதினல் பொருளடக்கந் தோணும்பாரே. 670

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பா கெந்திபா ஷாணந்தன்னைப் - பகருகிறேன் புலத்தியனே
பண்பாய்க்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திரசந்தன்னை - அணைத்திடு
வாயதின்பிறகு செயநீர்வாங்கி, காரப்பா பூமியுட நாதந்தன்னைக் - கரு
வாகத் திசநாதம் வாங்கிமைந்தா, சேரப்பா முன்சொன்ன நீரில்மைந்
தா - சேர்த்துமிகக் கரைக்கவே யனலாம்பாரே. 671

பாரப்பா அனல்மீறி சுடும்போதன்னில் - பக்குவமாய் முப்பூவுங் கா
லுங்கூட்டி, சேரப்பா அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து - திறமாகக் கிண்டிய
தை மேல்வாய்மூடி, மாரப்பா மண்சீலை வலியச்செய்து - மைந்தனே அ
டுப்பேற்றி அலைவில்லாமல், காரப்பா அலைவில்லாப் பாண்டந்தன்னில்-
கருக்கவே தனல்மூட்டி யெரித்திடாயே. 672

எரிக்கவே மருந்தெல்லாம் பாண்டத்துள்ளே - இளகிமெள்ள வுருகி
யது கற்போல்சேரும், தருக்கவே அனலாறும் போதுமைந்தா-தப்பாம
லுடைத்துமிகத் தயவால்வாங்கி, பெருக்கவே பீங்கானிற் பதனம்பண்
ணிப்-பெருமையுள்ள மவுனமதாய்க்குருவைப்போற்றி,உருக்குவெண்ணெ
ய்இதுவாகு மென்றுமைந்தா-உண்மையுடன் குன்றிநிறை யெடுத்துக்கொ
ள்ளே. 673

எடுத்ததொரு கெந்தியுட மகிமைகேளு - என்னசொல்வேன் புலத்
தியனே அடக்கமாக, தொடுத்தவெள்ளி நூறுக்கு ஈந்தால்மைந்தா - சுக
மாக வயதுசொல்ல முடியாதையா, அடுத்தொருவர் கெந்திமுறை கேட்
டாலுந்தான் - ஆறறிவா ரென்றுநீ யகலகில்லு, முடித்ததொரு பூவாச
மறிவோர்க்கெய்தும்-மூர்க்கருட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 674

கெவுரிரசம்.

பண்ணப்பா கெவுரியுட முறையைக்கேளு - பண்பான புலத்தியனே
அறிவுள்ளானே, விண்ணப்பா லவணமொடு காரசாரம் - விசையான
படிகமொடு பூரணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பா மஞ்சளென்று கருவுங்கூட்டிக்-
கருக்கூட்டி கல்வத்தி லாட்டிநன்றாய், மண்ணப்பா சட்டிதனில் வைத்து
மைந்தா - மைந்தனே அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 675

எரித்திடவே சட்டிக்குள் மருந்துதானும் - இளகிமெள்ள வுருகியது
மஞ்சள்போலே, பெருத்தகல்லுப் போலுறைந்து மஞ்சளாகப்-பெருமை
யுள்ள கெவுரியென்ற பேரேயாகும், குறித்தபொருள் ஆதியென்ற கெவு
ரியாகும் - குணமான கெவுரிரச முறைதானப்பா, பரித்தகடு இதற்குநி
க ரொவ்வாதையா - பாலகனே யிதினுடைய பரிசுகேளே. 676

கேளப்பா அஷ்டமா யோகமெல்லாங் - கெம்பீர மாய்ப்பழுக்கு மிதி
னுடையநேர்மை, நாளப்பா நாளிலொரு நாளிற்றானும் - நன்மையுள்ள
அட்சயனும் வருவாரப்பா, வேளப்பா எரித்தசிவன் அட்சயன்தனக்கு -
வேண்டியே ஒருவார்த்தை யீந்தாரப்பா, ஆளப்பா அவ்வார்த்தை மைந்
தாகேளு - அன்பாயோன் றட்சரமா யிருவென்றாரே. 677

வென்றதொரு அட்சரத்துக் குயிரேதன்னில் - வேதாந்த சத்திசிவ மிரண்டுங்கூட்டி, கொண்டதொரு அட்சரத்தைக் குறியில்நாட்டி - குருவாயொன் றட்சரமென் றுருவைநாட்டு, அண்டர்தொழ வுருவேற்றி நின்றபூதி - அன்பாக நீயெடுத்து மைந்தாகேளு, கண்டதொரு பதார்த்தமதிலணுவாய்ப்போட்டுக்-கைநீட்டி யெடுக்கஅது துலையாதெண்ணே. 678

துலையாத அட்சரத்தை யார்தான்காண்பார் — துடியான சௌவுஞ்றி மார்க்கமார்க்கம், மலையாம லட்சரத்தை மவுனமாக - மார்க்கமுடனேதியே மனதுட்கொண்டால், அலையாமல் பூரணத்தை நோக்கலாகும் - அப்போது மதியமுதங் கொள்ளலாகும், சிலையான தேகமது அழியாதப்பா - சிவசிவா பூரணத்தின் செயல்தான்பாரே. 679

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பா சவ்வீர வைப்புக்கேளு-பரமான வெடியுப்பு பத்தாங்காய்ச்சல், காரப்பா கல்லுப்பு சீனக்காரங்-கட்டியதோர் நவாச்சாரஞ் சவுக்காரந்தான், வீரப்பா தானடங்கும் பொரிக்காரந்தான் - வெள்ளையென்ற திருசுடனே பேதிகெந்தி, சேரப்பா மூப்பூவுங் கூடக்கூட்டிச்- சேர்த்து மிகத் துகைபார்க்கப் பத்துமாச்சே. 680

ஆச்சப்பா பத்துவகை சரக்கொன்றாக-அனைத்துமே அந்திடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து, பாச்சப்பா கல்வத்தில் பொடியைத்தாக்கிப் - பார்க்கையிலே ரசமாண்டு மொன்றாய்ப்போகும், நீச்சப்பா செயநீரால் பிசிரிக்கொண்டு-நேர்மையுடன் காசியென்ற குப்பிக்கேற்றி, காச்சப்பா மண்சீலை எழுஞ்செய்து-கருவான குப்பிதனைப் பதனம்பண்ணே. 681

பண்ணியதோர் குப்பிதனைப்பாண்டத்துள்ளே-பக்குவமாய்உப்போடு பதிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியே குப்பிதனை நடுவேவைத்து - உத்தமனே மேலுமந்தப் பொடியைப்போட்டு, நண்ணுறவே பாண்டமதின் வாயைமூடி-நலமாக மண்சீலை நன்றாய்ச்செய்து, தண்ணுறவாய்க் குருபரனைத் தொழுதுபோற்றித்-தயவான அனல்மூட்டி அடுப்பிலேற்றே. 682

எற்றியே சருகுகம்பு விறகினாலே-இதமாகப் பதினாறு சாமமாட்டி, ஆற்றியே ப்ராண்டமதி லுடைத்துமைந்தா—அதிலிருக்குங் குப்பியைநீ யன்பாய்வாங்கி, போற்றியே யுடைத்துப்பார் மதிபோற்காணும் - புதுமையுடன் கிள்ளிப்பார் கற்போல்காணும், நேத்தியென்ன வயிரம்போல் ஒளியேவீசும், நேர்மையுள்ள வீரனுட வளமைகேளே. 683

கேளப்பா முன்போலே கல்வத்திட்டுக் - கெணிதமுடன் பொடித்து நன்றாய் மாவதாக்கி, தேளப்பா கொட்டுதல்போல் செயநீர்விட்டுத் - திறமாகக் கேசரியைக் குப்பிக்கேற்றி, கோளப்பா வாராமல் பாண்டத்துள்ளே-குணமாக முன்பேர்லே குப்பிவைத்து தாளப்பா மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து-தப்பாம லடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 684

எரியப்பா ஈராறு சாமமாட்டி-எரித்தபதம் சட்டியின்மேல் நெல்லைப் போட்டால், பொரியப்பா எழும்பியது விழுந்துதானால்-புத்தியுள்ள புலத்தியனே பதந்தானென்று, குறியப்பா மறவாமற் பூசைபண்ணிக்-குளிரமட்டும் நீயிருந்து எடுத்துப்பாரு, வரியப்பா தானேடி வீரந்தானும்-வாகாக இதைமடக்குச் சரக்குமாச்சே. 685

ஆச்சப்பா இன்னமொரு மடக்குச்சொல்வேன் - அரகரா முன்போலே கல்வத்திட்டு, தேச்சப்பா பொடித்திடுவாய் மாவதாகச் - செப்பமுள்ள செயநீரால் மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பா குப்பிதனில் பதனமாகப் பக்குவமாய்த் தானடைத்து மண்ணுஞ்செய்து, மூச்சப்பா தானடங்க சலாகைபோட்டு-முக்கியமாய்ப் பாண்டமதிற் பதியவையே. 686

வையப்பா அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி - வரிசையாய் முன்போலே யெடுத்துமைந்தா, பையப்பா அறுசாம மெரித்தபின்பு-பக்குவயாய் சலாகைதனைத் திருப்பும்போது, கையப்பா சாயாமல் நிதானமாகத்-கைமுறையாய்த் திரிகியபின் சலாகைவாங்கி, செய்யப்பா மேல்மூடிச் சீலைசெய்து-திறமாகத் தீயெரித்து இறக்குவாயே. 687

இறக்கியபின் ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு-இறுகிவெகு வலுவாக இருக்கும்வீரம், உருக்கமுள்ள வீரமென்ன வீரமென்றால் - உத்தமனே சவ்வீர மிதுவேயாச்சு, கருக்களென்ற கருக்களெல்லாம் வீரம்வீரம் - கருவாச இன்னமொரு மடக்குகேளு, பெருக்கவே சவ்வீரக் கட்டிவாங்கிப்-பெருமையுள்ள செயநீரில் தோய்த்துப்போடே. 688

போடப்பா ரவிமுகத்தில் பத்துமுறைதானும் - புகழான வீரமது என்னசொல்வேன், நாடப்பா செயநீரின் வலுவினாலே-நாவடங்கா வீரவலு வென்னசொல்வேன், தேடப்பா வீரமென்ன நிறமேதென்றால்-சிவந்தமஞ்சள் நிறமாகு மைந்தாபாரு, கூடப்பா மஞ்சள்நிற வீரனைத் தான்-கொடுமையுள்ள சுன்னமதில் சிகப்புமாச்சே. 689

ஆச்சப்பா இவ்வீரங் கொச்சிவீரம்-ஆரறிவார் கொச்சியுட ஆழந்தன்னை, நீச்சப்பா வெகுநீச்சு கரையோகாணேன் -நிலைத்தசுன்ன மகாரமதுக் காதியாகும், பாச்சடா கெவுனரச மணிக்குநல்ல - பாங்கான சாரணைக்கு மிதுவேமூலம், வாச்சப்பா வேதையிட வீரம்வேணும்-வலுவான நீர்மெழுகுக் காதிதானே. 690

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே - சகலகலைக் ஞானமெலா மடக்கம்பண்ணி, கோனென்ற குருமுறையு மடக்கம்பண்ணிக-கோடான கோடிவித்தை குறியுஞ்சொல்லி, தேனென்ற ருசிபோலே ஞானஞ்சொல்லி-தெவிட்டாத பூரணத்தின் வகையுஞ்சொல்லி, மானென்ற மவுனமென்ற குறியுஞ்சொல்லி - மனமடங்க வறிவுமிக வசனித்தேனே. 691.

வசனித்த இந்நூல்தான் பெருநூற்கப்பா-வண்மையுள்ள சுருக்கமிது பன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்த சுருக்கமிது கோடாகோடி - நீள்திசையில் மெத்தவுண்டு கண்டுபாரு, பதனித்துப் பிராமல் கருவாய்ப்பாரு-பார்க்கையிலே யிந்தநூல் பருவம்பாரு, திசனித்துக் கருவாக இந்த நூலை-செகத்தோர்க்குச் சொல்லாதே மனதாய்ப்பாரே. 692

தோட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாரப்பா தொட்டிபா ஷாணந்தன்னைப்-பண்பாக வைக்குமுறை பகரக் கேளு, காரப்பா சீனமுடன் பூரங்கூட்டிக்-கருவாக வெடியுப்புக் கூடச் சேர்த்து, சாரப்பா சூதமொடு நாகஞ்சேர்த்து-தயவாக அந்திடைக்குக் காந்தங்கூட்டி, வீரப்பா தானடங்க வெண்கருவாலாட்டி-மேன்மையுடனிருப்பகலில் வைத்துமூடே 693

மூடப்பா சட்டியிற்கு ளிருட்பகலைவைத்து - மூர்க்கமுட னுப்பிட்டு மேலுமூடி, வீடப்பா பிலப்பதற்கு அடுப்பிலேற்றி-விசையாக மூச்சாமமெரித்துவாங்கி, பாடப்பா ஒன்றுமில்லை யாறவிட்டு-பக்குவமா யுடைத்தெடுக்க மைந்தாகேளு, தேடப்பா தொட்டிபா ஷாணமென்பார்-செகத்தோர்க்கு இந்தமுறை தெரியாதன்றே. 694

தெரியாது தொட்டியுட முறையைக்கேளு - சிவசிவா நாதமது திறமாய்க்கட்டும், பரியான தங்கத்தால் குருவதாச்சு - பழுப்பாகும் வெள்ளிசெம்பில் பதமாய்ப்பாரு. குறியான குறியறிந்து குருவைக்காத்து -குணமான பூரணத்தைக் குறிப்பாய்க்கொண்டு, அரிதான இந்நூலைப் போற்றுவோர்க்கு - ஆச்சரியம் வெகுவித்தை யறிவார்பாரே. 695

பாரப்பா பங்கயத்தை யறிவாற்பாரு - பதுமமலர் பூரணத்தைப் பதமாய்க்கொள்ளு, தேரப்பா செயலறிந்து தேறத்தேறி - தேகவச்சிர காயமதா யிருக்கவேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கற்பக்கூறு- அரகரா காயாதி கற்பமென்று, நேரப்பா நிலையறிந்து கொள்ளமாட்டார் - நினைவறிந்து மனதறிந்து நிதானம்பாரே, 696

பாரென்றுஞ் சலமென்று மழல்தானென்றும் - பார்தனையே காக்கிறதோர் வாயுவென்றும், காரென்று மாகாச சென்னியென்றும் - கருத்தாகத் தானறிந்து கருவைக்கண்டு, நேரென்று தானறிந்து அஞ்சுமொன்றாய் -நினைவாகப் பூசிக்க மைந்தாகேளு, ஆரென்று வுனக்குநிகர் சொல்வாரையா - அரகரா அடிமுடியை மறந்திடாதே. 697

சிங்கிமுறை.

மறவாமல் சிங்கியுட முறையைக்கேளு - மகத்தான வெடியுப்பு சீனங்கூட்டி, உறவான சாரமது மூன்றுமொன்றாய் - உத்தமனே யிதுக்குநிகர் நாகங்கூட்டி, திறமான வடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்துச் - செம்மையுள்ள திருசதவுங் காலுங்கூட்டி, அறமான பூக்குகையில் வைத்துஊத - அப்பனே யுருகியது குழம்பாம்பாரே. 698

குழம்பான பதங்கண்டு பதமுஞ்சேர்த்துக்- குறிப்பாகக் குகையெடுத்து மைந்தாநீயும், தளமான தளந்தனிலே தளமபோல்கீறி - தன்மையுடனதில்வார்க்க இறுகும்போதில், நலமாக வுடைந்தெடுப்பாய் துண்டுதுண்டாய் - நன்மையுள மிருதாரு சிங்கியாச்சு, வளமான சிங்கிதனை யாரறியப்போறார் - மகத்தான வேதைக்கு சிங்கியாச்சே. 699

சிங்கியென்ற சிங்கியுட முறையைக்கேளு - சிவசிவா செம்புவெள்ளி பொன்தான்மூன்றும், அங்கமதாய்க் குகைதனிலே யுருகும்போது - ஆதியந்த மென்றசிங்கி யதிலேபோடு, பங்கமில்லாச் சிங்கமது ஆட்டைக்கண்ட - பரிசாக மூன்றையுந்தான் கவ்வுமப்பா, சங்கையுடன் குகைதனிலே நாலுமொன்றாய்த்- தன்மையுட னுருகியது ஒன்றாம்பாரே. 700

ஒன்றாகி உருகின்ற களங்குதன்னை - உடைத்துப்பார் மாப்போலேயுதிருமப்பா, நன்றாக அப்பொடியைப் பதனம்பண்ணு - நாட்டுவாய் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, குன்றாத வயதென்ன சொல்லப்போறேன் - குருவான தங்கமடா மயங்காதையா, சென்றாட அம்பலத்தின் னருளைக்காட்டுஞ் - சிவசிவா சிங்கிமுறை நன்றாம்பாரே. 701

சிங்கிமெழுகு.

பாரப்பா கட்டுமுறை சிங்கிவாங்கிப்-பண்பாகக் கல்வத்தில் பொடித்துக்கொண்டு, நேரப்பா ஐங்கோலத் தயிலத்தாலே - நினைவாகத் தானரைக்கும் போதில்நீதான், வாரப்பா சூதமொடு நாகலிங்கம் - வரிசையுள்ள காந்தமுட னயமுங்கூட்டி, சாரப்பா அரைத்தெடுப்பாய் நாலுசாமம் - சமர்த்தாக அரைத்தெடுக்க மெழுகுமாச்சே. 702

ஆச்சப்பா மெழுகிலொரு காணிதூக்கி - அப்பனே வெள்ளியொரு காணிநூறில், பாச்சப்பா இம்மெழுகை எனனசொல்வேன் - பகரிதாய் துலங்குகின்ற தங்கத்தாய்தான், நீச்சப்பா வெகுநீச்சு சொல்லப்போமோ - நிலையில்லாக் காயமதை நிறுத்தவேண்டி, காச்சப்பா மூலமென்ற கனலிற்றானுங் - கனகமென்ன தேகம்வச்சிர காயமாமே. 703

காயாதிகற்பம்-வல்லாரை.

காயமென்ற காயாதி கற்பந்தன்னைக்- கருணைபெறச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, நேயமுடன் வல்லாரை யாறுமாதம் - நிலத்ததொரு ஆரையடா ஆறுந்திங்கள், தாயகமாய்க் கொண்டுவர் துலர்த்திமைந்தா - சமசரமாய்த் தூளாக்கிக் கல்வத்திட்டு, மாயமென்ற தூள்தனிலே கழிஞ்சிகொள்ள - மாயாது காயமது வலுவாய்ப்போச்சே. 704

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்று விடாமலே தினமுங்கொண்டால் -போகுமடா நரைதிரைகள் சாவேயில்லை, ஆச்சென்று கடுக்காய்தான் வருஷமொன்று-அப்பனே அதின்முறையைச் சொல்லக்கேளு, வாசசென்று கடுக்காயைத் தகர்த்துக்கொண்டு - வளமாக அமுரியிலே யூறப்போட்டு, காசசென்று மறுநாள்தான் காயப்போட்டு - கனக்காகப் பத்துமுறை சுத்திசெய்யே.

சுத்திசெய்த கடுக்காய்தான் செங்கடுக்காயாச்சு - சுகமான கடுக்காய் தன் முறையைக்கேளு, பத்தியுடனிடித்துவடி கட்டிமைந்தா-பாங்கான கரகமதில் பதனஞ்செய்து, புத்தியுடன் பூரணத்தைப் பணிந்துபோற்றிப்-புனிதமுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி,...வெற்றிபெறக் கும்பகத்தினின்றுகொண்டு - வேதாந்தக் கற்பமதை விரும்பிக்கொள்ளே. 706

பத்தியம்.

கொள்ளடா காலையிலே வல்லாரைகொள்ளு - கொண்டபின்பு மதியமதிலமுதுகொள்ளு, துள்ளடா கடுக்காயை மாலைதன்னில்-தாளில்வெருகடியளவாய்த் துணிந்துகொள்ளு, நள்ளடா மதியமதிலமுதுகொள்ளு - நானென்று சொல்லுகிறே னயந்துகேளு. பல்லுடனே கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணிப்-பாலகனே விபூதியுந் தளமாய்ப்பூசே. 707

பூசியே ரெண்டெழுத்தை ஒன்றாய்க்கூட்டிப் -பூரணமாம் செய்தபின்பு அசனங்கொள்ளு, நேசமுட னமுதுகொள்ளு சிறுபயறுகொள்ளு-நேர்மையுள்ள சர்க்கரையும் பழமுங்கொள்ளு, வாசமுள்ள பதார்த்தமெலாமகிழ்ந்துகொள்ளு -மகத்தான கடுக்காய்தான் வலுவாய்ப்பாரு, பாசமுடனுமுரைத்த படியேநின்றால்-பலிக்குமடா காயசித்தி யோகந்தானே. 708

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு - உண்மையுள்ள லிங்கமுறை யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்ற கருநாகம் வங்கமொன்று நலமான சூதமொன்று குருத்தாளென்று, பாகமென்ற சீனமொன்று ஆதியந்தம்-பக்குவமெலாங்கூட்டிக் கல்வத்திட்டு, ஆகமென்ற செயநீரால் பொடித்துக்கொண்டு-அப்பனே குப்பியிட்டு எரித்திடாயே. 709

எரித்திடவே விந்துநின்ற காரமேறி - ஏகமென்ற கம்பியதாயிறுகிற்கும், குறித்திடவே குளிர்ந்தபின்பு வுடைத்துப்பாரு-கூர்மையுள்ள குப்பிவைப்பின் கம்பியாகும், தரித்திரமே போய்விடுமே லிங்கங்கண்டால்-தன்மையுள்ள விந்துவுட நாதமாகும், வருத்திமிகப் பேர்த்திடுவாய் லிங்கந்தன்னை-மகத்தான லிங்கமதின் வரிசைகேளே. 710

கேளப்பா லிங்கமதைத் தங்கத்தூட்டிக்-கெணிதமுடன் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, தேளப்பா கொட்டுதல்போல் வெள்ளிநூற்றில்-தெவிட்டாத லிங்கதங்க மொன்றுதாக்கி, கோளப்பா அத்தங்க மென்ன சொல்வேன்-குறையற்ற தங்கமடா கூர்ந்துபாரு, வேளப்பா எரித்தசிவனெனக்குச்சொன்னார்-வேதாந்தப் பனிரண்டு நூற்றில்தானே. 711

தானென்ற பனிரண்டு நூற்றைமைந்தா – தாரணிதனில் விள்ளாதே நாவாடாதே, கோனென்ற குருபாத மடுத்துக்காரு - குருவான பெரியோரை வணங்கிமைந்தா, தேனென்ற அமுதமது கொண்டால் மைந்தா-தேகவச்சிர காயமடா திறஞ்சொன்னேனான். வீணென்ற வீணருடன் வீண்பேசாதே-விண்ணொளிக்குள் கண்ணொளியை மேவிப்பாரே.

பாரப்பா மதியிருந்த திரையைப்பாரு பக்குவமாய்த் தானறிந்த பருவந்தன்னில், நேரப்பா கதிரிருந்த திரையைப்பாரு நின்னிடத்தில் மாறினதை நினைவாய்க்கண்டு, தேரப்பா நின்மனதை அறிவால்தேறு தேர்ந்ததினால் காயசித்தி திறமதாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் சத்திசிவந்தன்னை அறிவான பெரியோர்க ளறிவார்பாரே. 713

நாகமுறை.

பாரப்பா நாகமென்ற முறையைக்கேளு பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா, தேரப்பா தேகமென்ற வெண்ணைதான் சேர்ந்துநின்ற கருநாக முயிருமாச்சு, வேரப்பா இருவகையு மொன்றேயாகும் வெடியுப்பு நாவிலொன்று சூதம்ரெண்டும், காரப்பா கருவப்பு நாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக் குண்டுமணிப் பருப்புங்கூட்டே. 714

கூட்டியே யிடைசமனுப் கல்வத்திட்டுக் குருவான கருவாலே ஆட்டிக்கொண்டு, மாட்டியே குகைபிடித்துக் குகைக்குள்வைத்து மைந்தனே தருசிட்டு வுலையில்வைத்து, நாட்டியே யுலையில்வைத்து ஆதும்போது நன்மையுட னுருகியல்லோ தெளியும்பாரு, வாட்டியே பதங்கண்டு தெளிந்துதானால் வயிரம்போல் கண்விழுந்த நாகமாச்சே. 715

நாகமென்ற நாகமதை யார்தான்காண்பார் நல்லோர்க ளறிவார்கள் மற்றோர்காணார், தேகமென்ற தேகமதி லுயிர்தானின்ற திறமான வுடலாவி காணார்காணார், பாகமென்ற வுடலாவி தனக்குமைந்தா பண்பான பொருளதுவுங் காணமாட்டார், ஆகமென்ற பொருளதனைக் கண்டாரானால் அப்பவல்லோ வாதசித்தி நாகமாச்சே. 716

ஆச்சப்பா நாகமதி லஞ்சுவுண்டு அஞ்சான நாகமதில் ரெண்டைக்கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை ராகுகேது பிசகாமல் ரெண்டுமல்லோ ஒன்றைஒன்று, மூச்சப்பா பிடித்தல்லோ கொன்றுபோடும் முனையான சுழிமுனையி லுயிருமாச்சு, க்காச்சப்பா குகைதனிலே நாகமிட்டுக் கருவான சத்துருமித் தருவைமாட்டே. 717

மாட்டினதால் நாகமது கட்டிப்போச்சு-மகத்தான குருவாச்சு மைந்தாகேளு, தாட்டிகமாய்க் கட்டினதைத் தானெடுத்து தன்மையுள மேருவிலே நூற்றுக்கொன்று, நாட்டினதால் சேதியென்ன சொல்லப்போறேன் நாகரத்ந மணியதுவு மொவ்வாதைடா, தேட்டினதால் நாகமதைத் தேடவேணுஞ் சிவசிவா வாசுகையின் திறந்தான்பாரே. 718

பாரப்பா வுலகத்தில் வாதிசொல்லும் பார்த்தேனுன் காதாரக்கேட்டேனென்றும், வீரப்பா தானடைந்து சொல்லுஞ்சேதி விள்ளுகிறேன் புலத்தியனே மனதாய்க்கேளு, சாரப்பா பச்சிலையால் தங்கமாச்சு சாரமென்ற வுமிநீரால் தங்கமாச்சு, காரப்பா ஷணிக்காத்தாற் பஸ்பம்பண்ணிக் கண்மூடி முழிக்குமுன்னே தங்கமாச்சே. 719

தங்கமென்ற தங்கமது ளுருத்தான்பண்ணி சலுதியிலே பத்தரை தான் மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுட னிமிஷத்தில் வேதைபோட்டால் அரகரா மண்ணதுவும் பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன் கண்டெட்டென ன்று சொல்வான்மட்டை தங்கமென்ற அங்கமதை யறியாப்பாவி, பங்க மென்ற வாயகர்தை பேசும்பாவி பார்தனிலே மெத்தவுண்டு கண்டு தேறே. 720

பெரியோர்மகிமை.

கண்டுதேர் மனமுகந்து பேசவேண்டாங் கடக்கநின்று அகற்றிவிட்டு, கருவைக்கேளு, பண்டுடைய பரமவொளி கண்டபேர்கள் பதறாமல் வறுமையொத் திருப்பாரையா, தொண்டரெனத் தொண்டரைப்போ லுலகத்துள்ளே சுத்தமுள்ள மானிடரைத் துலங்கிப்பார்த்து, அண்டர் பிரான் பரமருளை யவருக்கீந்து ஆதியந்தம் நடுமூன்று மருள்செய்வாரே.

அருளான முப்பொருளு மவருக்கீந்து அவர்தேக பீடையெல்லா மகற்றிக்கொண்டு, இருளான மாயையெல்லா மகற்றிநல்ல ஏகாந்ததச தீட்சையவருக்கீந்து, பொருளான அனுக்கிரகப்போதமீந்து புத்திமதி இரண்டையுமே போதித்தப்பா, மருளாம லவரிடமே தவமேசெய்வார் மார்க்கமுள்ள தவமுடையார் வழிதான்பாரே. 722

பாரப்பா குருமுறையைக் காணவென்றால் பாடுமெத்தப் பாடுமெத் த மைந்தாலமைந்தா, ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதானப்பா அதற்கு மொரு இடம்பொருள்தா னேவல்வேணும், நேரப்பா பொருளதுவுங் கிட்டிற்றானல் நேர்மையுடன் கிட்டுவது எப்படியோவென்றால், தேர ப்பா உலகமதில் சென்றுதேறி செகத்திலுள்ள நால்வகையில் சாதிபாரே.

சாதியிலே எச்சாதி யானாலென்ன தன்மையுள்ள மானிடர்கள் கோ டிக்கொன்று, ஆதியிலே விட்டகுறைக் காரருண்டு அவர்களுட மனத றிந்து சேர்ந்தாயானால், சோதியென்ற பொருளீவார் வெகுசாயப்பா சொன்னபடி யாட்டிவிக்குஞ் சோதிசோதி, வீதியென்ற இடம்பதி னாறு முழத்துள்ளே வீடுகட்டும் வகையதனை விளம்பக்கேளே. 724

சமாதியிடம்.

கேளப்பா நானன்குச் சதிரமாகக் கெணிதமுடன் வெட்டிநன்றாய்க் கல்லினாலே, வாளப்பா பூமியின்கீ ழரைமூன்றாகும் மகத்தான பூமியின் மே லரைமூன்றாகும், கோளப்பா வாராமற் கட்டித்தீர்ந்து கூர்மையுட ன் மெழுகுதற்கு வகையைக்கேளு, காலப்பா பிலப்பதற்குள் ளறையில் மைந்தா கருஞ்சாந்தால் மெழுகிநல்லாய்க் கடித்திடாயே. 725

கடுத்துவலுத் தானதின்பின் மேல்போக்கெல்லாங் காங்கையுள்ள வெண்சாந்தாற் பூசிமைந்தா, அடுத்தடுத்து நாலுதரம் பூசிமைந்தா அடி வலுக்க நன்றாகத் தீர்த்துத்தீர்த்து, நடுத்தரமாய்க் காய்ந்தபின்பு அறை கட்குள்ளே நல்லதொரு சந்தனத்தின் கட்டைசீவி, வடுத்துவிரா சாம் பிராணிப் பொடித்துச்சேர்த்து மைந்தனே அக்கினியிற் போடுபோடே.

போட்டவுடன் புகையெழும்பும் வாசந்தன்னைப் பொருந்தவே அரைத்தூநன்றாய்ப் பூட்டுப்பூட்டு, நாட்டமுடன் மண்டலந்தான் சென்றபின்பு நடு வாசல் தனில்நிறுத்தித் திட்டிதன்னால், பூட்டைநன்றாய்த் திறந்துமிக ஆறப்போட்டு புண்ணியனே தானமன்ன தானஞ்செய்து, தேட்டமுடன் விட்டங்கே யிருந்துகொண்டு சிவசிவா பூரணத்தை நோக்குநோக்கே.

நோக்குவது பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு துண்மையுள்ள முப்பூவை முடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவது அமுதரச வர்க்கத்தோடே அப்பனே அமுதுகொண்டு கற்பங்கொண்டால், நாக்குநுனி அமுதரசமென்ன சொல்வேன் நாவடங்கப் பூசைபண்ணி நாட்டம்பார்த்து, வாக்குமன தொன்றாக முப்பூச்செய்ய வழலைமுறை தனைவழுத்தும் வழியைக்கேளே.

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பா அயமான வுருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ள அயக்காந்தச் சட்டியொன்று, வேளப்பா காந்தமென்ற சட்டியொன்று வீறடங்கும் நாகமதாற் சட்டியொன்று, தேளப்பா கருநாகச் சட்டியொன்று தெவிட்டாத வெண்ணாகச் சட்டியொன்று, வாளப்பா அயச்செம்பால் சட்டியொன்று மார்க்கமுள்ள வெள்ளிதன்னாற் சட்டியொன்றே. 729

ஒன்றான தங்கத்தால் சட்டியொன்று உத்தமனே பத்திரமும் ஒன்பதாச்சு, அன்றான நவக்கிரக பானபத்ரம் அப்பனே வழிமுறையா யடக்கிக்கொண்டு, நன்றாக அமுதரச வர்க்கங்கொள்ளு நன்மையுடன் கற்பமது அப்படியேகொள்ளு, குன்றாத முப்பூவின் செய்கைமார்க்கங் கூறுகிறேன் வழிமுறையாய்க் கூர்ந்துகேளே. 730

ஆதியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்காரத்தைக் கெணிதமுடன் கொண்டுவந்து விந்துநீரில், நாளப்பா தெசநாள்தான் தோய்த்துத்தோய்த்து நன்றாக ரவிமுகத்தில் காய்ந்துதானால், நீளப்பா சாரமதி னுப்புசென்று நேரான வழலையது கல்லுப்பாச்சு, ஆளப்பா ஆதியென்ற வுப்புமாச்சு அப்பனே நாதவிந்து வுப்புக்கேளே. 731

நாதவிந்துப்பு.

உப்பான சத்திசிவ மிரண்டுங்கூட்டி உடன்சேரு பூரமுடன் நாதங்கூட்டி, செப்பான அயம்உருக்குச் சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுட னிவினமுங் கரைத்துவைத்தால், அப்பான தெளிவிறுத்து பாத்திரமெட்டில் அரையளவு விட்டுரவி முகத்தில்வைத்தால், கைப்பான வுப்பதுவு மெட்டா நாளில் கடுங்கார வுப்பதுவால் விளையுந்தானே. 732

விளைந்தஒரு வுப்பதுக்கு நாமங்கேளு விசையான சத்திசிவ உப்பதாச்சு, வளைந்தசிவ சத்தியுப்பின் மார்க்கங்கேளு மகத்தான சிவத்தினடி சத்திகூட்டி, உளைந்தவரு வுப்புடனே யிந்துங்கூட்டி உடன்சேர்த்து அயக்காந்தச் சட்டிதன்னில், குழைத்துநன்றாய்க் கரைத்திறுத்து தெளிவைமைந்தா கூர்மையுடன் பாத்திரத்திற் குணமாய்வாரே. 733

வார்த்தநன்றாய் ரவிமுகத்தில் காயக்காய வளமையுள்ள வுப்பாகும் பத்தாநாளில், கார்த்துமிக வுப்பெடுத்து வைத்துக்கொண்டு கலங்காமல் கிழறையில் பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிக மூப்பூவு மொன்றாய்க்கூட்டிச் செயமான அயமுருக்குச் சட்டிதன்னில், தாற்றிநன்றாய் செயநீரில் கரைத்துமைந்தா தயவாக ரவிமுகத்தில் காயப்போடே. 734

போட்டவுட னுப்பாகு மைந்தாகேளு புகழான அயக்காந்தச் சட்டிதன்னில், தேட்டமுடன் போட்டுநன்றாய் செயநீர்வார்த்து திரளவே கரைத்துரவி முகத்திற்போட்டு, நாட்டமுட னவநாள்தா னுப்பேயாகும் தன்மையுட வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக் காந்தமதின் சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய் செயநீரை மைந்தாபாரே. 735

பாரான வுப்பெடுத்துக் கரைத்துமைந்தா பதிவாக ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்று, நேராக எட்டாநா ளுப்பேயாகும் நிசமாக வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வீரான நாகமதின் சட்டிதன்னில் விசையாக வுப்பிட்டு செயநீர்வார்த்து, கூறுக ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால் குறையாத வுப்பாகும் குருவாம்பாரே. 736

பாரப்பா கருநாகச் சட்டிதன்னில் பக்குவமா யுப்பிட்டுச் செயநீர்வார்த்து, சாரப்பா கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க, தேரப்பா ஏழாநா ளுப்பேயாகும் தெவிட்டாத வுப்புதனை எடுத்துமைந்தா, வேறப்பா வெண்ணாகச் சட்டிக்குள்ளே வேதையென்ற வுப்பெடுத்துச் செயநீர்பாய்ச்சே. 737

பாய்ச்சிநன்றாய்க் கரைத்துமிக ரவியில்வைத்தால் பாமான வுப்பாகு மாறுநாளில், காய்ச்சிய்தோ ருப்பெடுத்து மைந்தாமைந்தா கருவின்னஞ் சொல்லுகிறேன் கருதிக்கேளு, தாட்சியிலா தாம்பிரப் பாத்திரந்தன்னில் தயவாக வுப்பிட்டு செயநீர்வார்த்து, வாச்சுதென்று கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா மகத்தான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே. 738

பார்க்கவே அஞ்சாநாள் காரமேறிப் பசுமையென்ற வுப்பாகுமைந்தா மைந்தா, ஏர்க்கவே யுப்பெடுத்து மைந்தாகேளு ஏகாந்த வெள்ளியென்ற சட்டிதன்னில், மார்க்கமுட னுப்பிட்டுச் செயநீர்வார்த்து மனமடங்க ரவிமுகத்தில் வைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுட னாலாநா ளுப்பேயாகுஞ் சிவசிவா இதின்பெருமை செப்பக்கேளே. 739

கேளப்பா சத்திசிவ முப்பேயாச்சு கேள்மகனே யுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாளப்பா தங்கமென்ற சட்டிக்குள்ளே வரிசையுட னுப்பிட்டு செயநீர்குத்தி, ஆனப்பா விரவிநன்றாய் ரவியில்காய்ந்தால் அப்பூனே மறுபடியுஞ் செயநீர்விட்டு, நாளப்பா மூன்றுநாள் காய்ந்துதானால் நாதமென்ற வுப்பாகும் நாதமாமே. 740

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்ற வுப்பதுக்கு நாமங்கேளு நாதாந்த வழலைசவுக் கார மென்பார், போதமென்ற பூரணத்தி னுப்பென்பார்கள் புகழ்கார சார மென்றலவணமென்பார், நீதமென்ற குருவான முப்பூவென்பார் நிலைத்ததொரு பூரமென்பா ரடியதென்பார், பாதமென்ற அடியென்பார் முடியதென்பார் பராபரத்தின் னருள்காட்டும் பசுமைதானே. 741

தானென்ற பூரணத்தி னுப்பால்மைந்தா சதாகோடி சித்துமிக ஆடலாகும், வீணென்ற மானிடர்க ளுப்பைக்காணார் விண்ணென்று மாகாசப் புரவியென்றும், தேனென்ற மதுவென்றுங் காணுமற்றுன் திகைத்தல்லோ நாதவுப்பை யறியவென்று, நானென்ற ஆணவத்தால் பெண்ணைக்கூடி நயந்துசுகங் காட்டியவ ளிடத்தில்தானே. 742

தானப்பா மாதவிடாய் தன்னைவாங்கித் தவரும லுப்பெடுப்பேனென்பார்மாண்பர், வீணப்பா கல்லுப்பை நாதமென்பார் வீணனசவுட்டுப்பை நாதமென்பார், காணப்பா வெடியுப்பை நாதமென்பார் கரைக்கின்ற நீருப்பை நாதமென்பார், தோணப்பா வெகுவாகப் பார்ப்பார் மாண்பர் சுந்தரம்போல் நாதமுறை யறியார்தானே. 743

தானென்ற நாதமுறை யறியவென்றால் தப்பாது வெகுபாடு பாடுமெத்த, கோனென்ற சற்குருவால் காட்டவேணுங் குறிப்பாகக் கைமுறையா யறியவேணும், தேனென்ற இடம்வேணும் பொருள்தான் வேணுஞ் சிந்தைமன தொன்றான சீஷன்வேணும், மானென்ற மனதுறுதி பழக்கத்தாலே மகத்தான நாதமதை யறியலாமே. 744

ஆமப்பா நாதவிந்து செயல்தான் காணார் அரகரா குருவிடத்திற் காணலாகும், தாமப்பா விந்துநிலை நாதமென்றுந் தயவான நாதநிலைப் போதமென்றும். நாமப்பா வென்றசொல் நாதம்நாதம் நாட்டினேன் மிந் நூலில் நாதவாழ்வு, ஓமப்பா சொல்வதுபோ லொருநூல்சொல்லா-தொடுக்கமென்ற இந்நூல்தான் குருநூலாமே. 745

நூலான இந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுட னிந்தநூலைப் பதனம்பண்ணி, காலான பன்னிரண்டு கலையின்மார்க்கங் கடக்காம லிந் நூலாற் கட்டலாகும், ஆளான ஆண்பிள்ளைகள் நூலைக்காப்பார் அமர்ந்தநிலை சித்தனென்றால் பன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளான தினம்பார்த்து வாசிபார்த்து நாதவிந்து நிலைபார்த்து நாட்டம்பாரே. 746

நாட்டமுட னுதவுப்பை நாதநீரால் நன்றாகத் தானுட்டி பில்லைசெய்து தேட்டமுடன் ரவிமுகத்தில் காயப்போட்டுச்-செம்மையா யோட்டில் வைத்தோடுமூடி, தாட்டியாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து தாழவெட்டி எருப்பரப்பிப் புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலா நாதவுப்புச் சுன்னமாகு மகத்தான முப்பூவின் மார்க்கங்கேளே. 747

முப்பூச்செயநீர்

கேளப்பா முப்பூவில் சாரஞ்சேர்த்துக் கிண்ணமென்ற பீங்கானில் பனியில்வைத்தால், நீளப்பா சலமகிமை என்னசொல்வேன் நீரான சலந்தனிலே மைந்தாகேளு, வாளப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து மகத்தான நீர்தனிலே தூவிப்பாரு, கூளப்பா போலவுமே சிவந்துகாணுங் கூர்மையுள்ள வுப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. 748

கட்டிநின்ற சலமதிலே முறையைக்கேளு கருவான துருசியொடு லிங்கம்வீரம், திட்டமுள்ள கெந்திசிலை தாரம்பூரஞ் சிறப்பான கெவுரியுட பாஷாணங்கள், சட்டமுள்ள நவாச்சாரஞ் சீனிக்காரஞ் சாந்தமுள்ள பொரிக்காரம் வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச் சுருக்கான சரக்கெல்லாந்தான் அப்பனே சுருக்கிடவே கட்டிப்போச்சே. 749

போச்சென்று விடுகாதே செயநீர்தன்னில் பொல்லாத நாகமுடன் கருநாகந்தான், நீச்சென்ற வெண்ணுக கிமிளைவகையெல்லாம் நேராகத் தானுருக்கிச் சாய்த்தாயானல், வீச்சென்ற வேகமெலா மடக்கிக்கட்டி வீறடங்கக் கட்டுமடா மைந்தாமைந்தா, பாச்சென்ற காந்தமதைத் தோய்த்துத்தோய்த்துப் பதிவாகப் புடம்போட ஈரஞ்சாமே. 750

ஈரஞ்சா மப்பிரேகந் தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வே னெளி மடங்கிக் கட்டுங்கட்டும், காரஞ்சாஞ் சாரஞ்சா மெல்லாஞ்சாகும் கருவான வுபரசங்கள் சத்தேயாகும், வீரஞ்சாம் பூரஞ்சா மெல்லாஞ்சாகும் வீறடங்காச் சரக்கெல்லாம் விரைந்துபோகும், தாரஞ்சாஞ் சகலசரக்கெல்லாஞ்சாகுந் தன்மையுள்ள கட்டுவகை செயநீராச்சே. 751

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பா கட்டுவகை செயநீர்சொல்லி அதிலடங்குஞ் சரக்குவகையெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பா மெழுகுவகை செயநீர்கேளு கருவான கட்டுவகை செயநீர்தன்னில், பாச்சப்பா கட்டிநின்ற சாரங்காரம் பாங்கான வீரமுடன் பூரம்நாலும் தேச்சப்பா பொடித்துநன்றாய்த் தூவிப்பாரு சிவசிவா மஞ்சள்நிறஞ் செயநீராச்சே. 752

நீரான செயநீரில் முன்னேசொன்ன நிசமான கட்டுவகை சரக்கையெல்லாம், ஆருன நீர்தனிலே அமுக்கிவைத்து அப்பனே விளக்கொளியில் வாட்டினக்கால், கூரான சாரமெல்லாஞ் சாக்கிற்சென்று கொளுகொளென வெதும்பியது மெழுகுமாமே, வாரான மஞ்சள்நிற மெழுதன்னை வகைவகையாய்ப் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. 753

போற்றியே மெழுகுவகை செயநீர்சொல்லிப் புதுமையுள்ள கைப்பாகம் பூணசொல்லி, தேற்றியே செய்வகையுந் தேறச்சொல்லி தேகவச்சிர காயமதா யிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியே ஆதியந்த வழியுஞ்சொன்னேன் வரிசையுள்ள பூரணமும் வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியே அறிவுகுரு நீயாயுநின்றால் அப்பவல்லோ தசநாத மறியலாமே. 754

செந்தூரவகை.

ஆமப்பா கட்டுவகை நீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகு மெழுகுவகை செயநீர்சொன்னேன், நாமப்பா செந்தூரஞ் செயநீர்சொல்வேன் நன்மையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பா மெழுகுவகை செயநீரோடே தவறாமல் கட்டுவகை செயநீர்கூட்டி, வாமப்பா பீங்கானில் விட்டு நல்ல மதியான ரவிதனிலே வைத்துப்பாரே. 755

பார்க்கவே ரெண்டுவகை நீருங்கூட்ட பசுமையுள்ள செந்நீராய்ச் சிவந்துபோகும், ஏற்கவே யிந்நீரில் வகையைக்கேளு இன்பமுடன் கூட்டிவைத்த சரக்கில்மைந்தா, காக்கவே யெச்சரக்குங் கல்வத்திட்டு கட்டிநின்ற ரசமதுவு மிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன் கட்டிநின்ற கெந்திதன்னில் செம்மையுட னுளிலொன் றதனிற்சேரே. 756

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடித்துமே செந்நீர்விட்டுத் திறமாக அரைத்து நன்றாய் பில்லைபண்ணி, போற்றியே ரவியதனில் காயப்போடு புதுமையுடனோட்டில்வைத்து ஓடுமூடி, தேற்றியே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து செம்மையுட னிதானமாய்ப் புடத்தைப்போடு, சாற்றுவாய் வயிரவற்கு வடமாலைசாற்றித் தன்மையுடன் பூசைபண்ணி யெடுத்துப்பாரே. 757

பாரப்பா செந்தூரஞ் சண்கொள்ளாது பதனமாய் சிமிழதனில் வைத்துக்கொண்டு, சேரப்பா சரக்குகளை யிப்படியே செய்தால் செந்தூரம் பொய்யாது செம்மையாகும், ஆரப்பா அறிவார்செந் தூரப்போக்கு ஆதியந்த மறிந்தவரே அறிவாரப்பா, காரப்பா தானிருக்கு மொடுக்கந்தன்னில் கருவான செந்தூரம் வைத்துப்போற்றே. 758

போற்றப்பா பணவிடைதா னுட்கொண்டேதான் பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவால்நின்று, பார்த்தப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிப் பதிவான கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பா வகைவகையாய் செம்பிலூட்டு கனகமது என்னசொல்வேன் மைந்தாமைந்தா, ஆர்த்தப்பா சிவயோகி தனக்குநல்ல அன்பான எளியோர்க்கு மீந்துபோடே. 759

போடப்பா சிவயோகி எளியோர்க்குத்தான் புத்திமன மொன்றாக ஈந்தால்மைந்தா, நாடப்பா சிவபூசை யிதுதானாகும் நன்மையிலா மாந்தருக்கு ஈந்தாயானால், கோடப்பா தெளிந்திடுங்கா ணப்பாசொன்னேன் கோடறிந்து தானமது குண்மாய்ச்செய்து, தேடப்பா சிவயோக வாழ்வு தன்னைத் தேடுவது பூரணத்திற் றேடுதேடே. 760

தேட்டமென்ன பூரணமே தெய்வந்தெய்வந் தெவிட்டாத பூரணத்தைக் கொண்டாயானால், வாட்டமென்ன தேகமப்பா வச்சிரகாயம் வடிவான பூரணத்தை மறந்தாயானால், ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லா மடங்கிப்போகும் அதின்பிறகு என்னசெய்வா யையாவையா, நாட்டமென்ற பூரணத்தைப் பூசைபண்ணி நன்மையுள்ள பற்பவகை நாட்டக்கேளே.

பஸ்பவகை.

கேளப்பா செந்நீருங் கட்டுவகைநீருங் கிண்ணமென்ற பீங்கானில் சரியாய்வைத்து, வாளப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாரு மகத்தான நீரதுவும் வெண்ணீராகும், ஆளப்பா விந்துவென்ற சரக்கையாட்டி அதிலிடுவாய் வீரமென்ற ரசத்தைத்தானும், மாளப்பா அரைத்திடுவாய் வெந்நீர்விட்டு மனமடங்க அரைத்துநல்ல வட்டுப்பண்ணே. 762

பண்ணியதோர் வட்டதனை யோட்டில்வைத்துப் பதிவாக மேலோடு யதியமூடி, உண்ணியது போகாமல் மண்ணுஞ்செய்து ஒருமுழத்திற் குழி வெட்டிப் புடத்தைப்போடு தண்ணிமையாய் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு தன்மையுட னீறியது தவளநிறமாகும். வன்னியென நின்றதொரு நாதவுப்பால் மகத்தான சரக்கெல்லாம் பஸ்பமாச்சே. 763

ஆச்சப்பா பஸ்பமென்று மகிழ்ந்திடாமல் அரையான குகைதனிலே வைத்துப்போற்றி, பாச்சப்பா பணவிடைதா னகத்துள்ளேதான் பக்தியுடன் கொண்டதினால் பரமதேகம், காச்சப்பா மனக்கண்ணுற் கனலைத் தூண்டி கற்பூர தீபமதிற் கருத்தைவைத்து, மூச்சப்பா தானிருத்தி முழித்துப்பார்த்து முக்காலும் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 764

பண்ணியதோர் பஸ்பத்தின் பலனைக்கேளு பக்குவமாய் செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று, தன்னிமையாய்ப் பணிந்துபஸ்பம் பணவிடைதானெடுத்து தாயான செம்பதிலே யூட்டிப்பாரு, விண்ணிறைந்த கயிலாசங் கொள்ளையாச்சு வெள்ளையென்ற வெள்ளிவித்தை யதிகமானால், புண்ணியமாம் சிவயோகி யெளியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன் தானதர்மம் புகழ்ந்துசெய்யே. 765

செய்யப்பா மனதுகளி கூர்ந்துநன்றாய் சிவயோகி தங்களுக்கு அன்னமீவாய், மெய்யப்பா அவரவர்கள் மனதின்படிசெய்தால் வெகுகோடி தவமகிமை மிகுந்துசேரும், கையப்பா வுதவுவது சிவத்தின்கூறு கருணையுடன் தவம்துவே செய்தாயானால், தையப்பா தவமதுதான் கைக்குள்ளாகுந் தன்மையுட னன்மையதா யிருந்துவாழே. 766

நடுவணையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்னமொரு வளமைகேளு மார்க்கமுடன் நடுவான அமுதங்கொண்டால், கால்வலுக்குங் கண்துலங்குங் காற்றைப்போக்குங் கருத்துமிகத் தான்வளருங் கருணைசேரும், மேல்வலுக்கு மதிகமதாய்ப்பிலமுண்டாகும் மெய்யிலுள நோய்களெல்லாம் விலகிப்போகும், ஆள்வதற்குக் குருவுதவி யதிகமுண்டாம் அரகரா நடுவான அமுதம்கொள்ளே.

பூரணமகிமை.

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றில் சித்தியாகுங் குணமாக இன்னமொரு குறியைக்கேளு, விள்ளப்பா சொல்வதற்கு நாவுண்டோசொல் விசையான சத்தியடி மூலம்வாங்கி, நாளப்பா தினம்பார்த்து அமுதத்தோடே நல்மனதா யுட்கொண்டு விட்டால்மைந்தா, காலப்பா பிலத்துடா மூலவன்னியாலே கலங்காது வாசிநன்றாய்க் கட்டிப்போமே. 768

கட்டிப்போம் வாசியது கடக்காதப்பா-காலவரை மூலமதிற் கலந்து ஆடும், குட்டிப்பார் தேகமது குழைந்துகாணும் – குருவான தேகமது கற்பூரம்வீசும், வெட்டிப்பார் தேகமது அசையாதையா - வெகுகோடி பகைக்குமொரு மெய்யாய்நிற்கும், தட்டாத அவமிருத்து தட்டிப்போகும்-தயவான பூரணத்தின் தன்மைதானே. 769

தானென்றும் நானென்றும் வேறுண்டோசொல்-தானவனாய் நின்றுதடா மூலவன்னி, சோனென்ற குருவான வன்னிதன்னைக்-கூர்மையுடன் கண்டுமன தொன்றாய்நின்றால், தேனென்ற அமுதமது அருவிபாயுந் - தெவிட்டாத அமுதமது தெய்வந்தெய்வம், வீணென்று தெய்வமதை சொன்னாரானால் - விண்தெறிக்கும் விண்தெறிக்கு மெய்சொன்னேனே.

சொன்னதொரு இந்நூல் மைந்தாகேளு - திருவமுள்ள ஆயிரத்திருநூறுகும், முன்னோர்கள் மொழிந்தவொரு நூல்கட்கெல்லாம்-முகமான குருநூலா மிந்நூல்மைந்தா, கண்ணான கண்மணிபோ லிந்நூல் தன்னைக்-காட்டாதே மானிடர்க்குக் காட்டினாக்கால், விண்ணோர்கள் சாபமது ஈவாரீவார்-விவேகமுள்ள புலத்தியனே நூல்காட்டாதே. 771

நூல்காட்ட வேணுமெனச் சித்தர்கூடி - நுணுக்கமிலா நுணுக்கமது செய்தாரானால், நாள்காட்டி யவர்களுக்கு நன்மைகூறி - நாட்டமிலாப் பேர்களைமா ரணமேசெய்வாய், கால்காட்டுங் கேசரமா யிரத்தைப்பாரு-காவியமா மாயிரத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்டுஞ் சமாதிகற்பந் தீட்சைபாரு-சிவசிவா என்னுடைய ஞானம்பாரே. 772

பாரப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம்-பண்பாகப் பூரணத்தி லொடுங்குமையா, ஆரப்பா அறிவார்கள் பூரணத்தினேர்மை-அரகரா தசகாத மார்தான்காண்பார், காரப்பா மூலமதிற் கருத்தைவைத்து-கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் ணிதழைப்போற்றி, தேரப்பா தேர்ந்துநீ அமுதங்கொள்ளு-சிவசிவா கயிலாசத் தேகமாமே. 773

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார் சித்தர்கோடி-சிவவேடங் காணாத திருட்டுச் சித்தர், ஆகமென்ற நூல்முறையைப் பற்றிநின்று – அலைவார்கள் வாய் புலம்பி அருளைக்காணார், பாகமென்ற சுவையறியார் பாதகர்கள்மெத்த-பாலறியாப் பாலருந்தும் பாவிமார்கள், ஏகபர வஸ்துவென்பான் யோகமென்பான்-எட்டும்ரண்டு மறியாத குருடன்தானே. 774

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூடர் - தன்மையென்ற சொல்லறியார் தருகுறும்பர், நானென்ற மதமேதான் பேசிப்பேசி-நல்லோரைத் தான் பழிக்கும் நலமிலாதான், கோனென்ற சத்குருவை யறியாதானுங்-கூசாமல் சாராய வெறியால்மைந்தா, ஆணென்றும் பெண்ணென்று மறியாமற்றான்-அகம்பிடித்த மட்டிகளை யடுத்திடாதே. 775

அடுத்துமெள்ள முப்பூவின் விபரங்கேட்பான்-அதின்பிறகு வேதை முகம் என்னவென்பான், நடுத்தரமாய் சரக்குவகை பஸ்பங்கேட்பான்-நலமான செந்தூர முறையைக்கேட்பான், சடுத்ததொரு மெழுகுவகை என்னவென்பான்-கருவான சரக்குவைப்பு முறைதான் கேட்பான், விடுத்துமிகச் சொல்லாட்டால் போம்போம்என்பான்-விதியுண்டா ஞல் வருமென் றெண்ணுன்பாரே. 776

எண்ணுமல் எண்ணிஎண்ணி மனதுசோர்ந்து-இடைந்துமிகக் கரைந்த ஒரு பாவிமார்கள், கண்ணுன கண்பார்த்து கனலைத்தூண்டி - கற்பூர தீபமதிற் கருத்தைவைத்து, பண்ணுன ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிப் பதி வான கும்பகத்தில் பதியமாட்டார், தண்ணுன தன்பெருமை தனையே எண்ணி-தானவனு மென்றதுலை றதனைக்காணுரே. 777

காணுமல் கருத்தழிந்த மடையர்மெத்த - கர்மவினை தீராத கழுதை மான்பர், வீணுன வாய்மொழிகள் மெத்தப்பேசி - வேதமென்ன சித்தா ந்த மென்னவென்பான், கோணுன குருபதத்தைக் காணுமாந்தர்-குவல யத்தில் மெத்தவுண்டு கண்டுதேறு, தேனுன மதியமுதம் பாணம்பண்ணு-திறமான சிந்தையதாய் ஞானம்பாரே. 778

ஞானமென்ன புருவமைய மழுத்திப்பாரு—நந்தியொளிப் பிரகாசஞ் சோதிசோதி, மோனமென்ன பிரணவமே நாதம்நாதம்-முக்காலு நாதம தில் விந்துவிந்து, பானமென்ன நாதவிந்து ரெண்டுங்கூடிப்-பாஞ்சவிடம் பரமான பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில் நாதவோசை-மகத்தான ஓசையடா நாதமாமே. 779

தாளகக்கட்டு.

நாதமென்ன தாளகத்தின் கட்டுச்சொல்வேன் - நலமான விந்துவுட ணுதஞ்சேர்த்து, பாதமென்ற அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து - பாங்கான வெடியுடனே காரஞ்சேர்த்து, நீதமென்ற பழச்சாற்ருல் கல்வத்தாட்டி-நிசமான தாளகத்துக் கங்கிபூட்டி, வாதமென்ற பிரிதிவியால் சீலை செய்து-வலுவாக ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 780

உலர்ந்ததொரு கவசமது நன்ருய்க்காய்ந்தால் - உத்தமனே எருவடி க்கிப் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப் புடமாறி எடுத்துப்பாரு - அப் பனே தாளகந்தான் ரவிபோல்கட்டும், தளர்ந்துமிக வாடாதே சொல்ல க்கேளு - தன்மையுட ணுதநீர் விட்டுஆட்டி, மலர்ந்ததொரு காரீயத் தக ட்டிற்பூசி - மைந்தனே யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்யே. 781

செய்யப்பா எருவடிக்கிப் புடத்தைப்போடு-செம்மையுள தகடதுவும் நீறிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் புஸ்பந்தன்னை - மேகமெ ன்ற ரோகத்துக் கிதுதானிய், பையப்பா மேகமெல்லாம் பறந்துபோகும்-பஸ்பமதின் செயலதனைப் பகரக்கேளு, வையப்பா ரசமதனைச் சுத்திசெ ய்து - வாகான கல்வத்தி லூற்றிடாயே. 782

ஊற்றியதோ ரசமதனில் பத்துக்கொன்று - உத்தமனே பஸ்பமது ஒன்றுபோடு, தேற்றியே வாய்நீரை விட்டுஆட்ட — சிவசிவா ரசமதுவும் வாலையாச்சு, போற்றியே வாலைரசம் பதனம்பண்ணிப் - புலத்தியனே கைமுறையைப் புகலக்கேளு, வாந்தியே பரித்தகட்டில் தடவிநன்றாய் — வரிசையுடன் புடம்போட வளமைகேளே. 783

கேளப்பா வட்டமதா யோடுதேட்டிக் -கெணிதமுடன் செங்கலென்ற பொடிபரப்பி, தாளப்பா தகடுவைத்த பொடிபரப்பித் - தன்மையுடன் மேலோடு தயவாய்மூடி, மூளப்பா எருவடுக்கி அனலைமூட்டி - முக்காலுஞ் சுற்றிவந்து முன்னேநின்று, ஆளப்பா அன்பாகப் பொடித்துநின்று- அனலாறி யெடுத்துப்பார் குருவாய்ப்போமே. 784

குருவான பரித்தகட்டை எடுத்துப்பார்க்கில் -குருபரமாம் விந்துவெனத் தோற்றமாகும், பருவமுட னுடைத்திடவே நொறிங்கிப்போகும் - பரமான குருவப்பா பதனம்பண்ணு, திருவான செம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று - செம்மையுடன் கொடுத்திடவே நன்மையாகும், கருவான வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று - கணக்காகக் கொடுத்திடவே வணக்கமாமே. 785

வணக்கமுடன் குருவிலொரு பணந்தான் தூக்கி - மகத்தான வெள்ளிசெம்பு கணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்தாய் - இருக்குமடா புலத்தியனே யிணங்கிப்பாரு, தனக்குமிது கிடைத்தபொருளென்றேநீயுந்-தானிருக்கும் ஒடுக்கமதில் பதனம்பண்ணி, மணக்குமிது பொருளதனைச் சிவயோகிக்கு-மனமகிழக் குருபூசை செய்குவாயே. 786

செய்வதுதான் மனதுருமை யாகவேணுஞ் - சிவபூசை குருபூசை செய்யவேணும், தெய்வமென்ற சிவயோகி தனக்குமைந்தா -சிந்தைமன தொன்றாக நடக்கவேணும், சைவமென்ற நெறிதனிலே நிற்கவேணுஞ்- சங்கற்ப விகற்பமெல்லாந் தள்ளவேணும். மெய்வலுவாய் மனதொத்து நடக்கவேணும் - மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு மெய்யிற்காணே. 787

காணப்பா வுலகத்தோ டொத்துவாழ்ந்து - கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே தேனப்பா போலவுமே அமுதசிற்குஞ் - சிவசிவா அமுதத்தைக் கொள்ளவென்றால், ஊணப்பா மூலமதில் மனதைவைத்து - உறுதியுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தானப்பா கும்பகத்தில் தனதாய்நின்று - தன்பசிதா னறுமட்டு மமுதங்கொள்ளே. 738

கொள்ளப்பா அமுதமதைக் கையில்வாங்கிக்-குணமாக வசியவென்று குறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணத்தில் மனதைநாட்டி - மேலாதா ரத்திலந்தச் சுடரைப்போற்றி, செல்லப்பா போதகத்தில் நின்றுகொண்டு - செகத்திலுள்ள மானிடர்தன் ஞேயைப்பார்த்து, விள்ளப்பா சிவயவசி யென்றுசொன்னால்-மெய்யிலுள்ள வினைகளெல்லாம் விலகிப்போமே. 789

சத்துருவசியம்.

போமப்பா பூரணத்தில் மனதைவைத்துப்- பொறுமையுடன் ரேசகத்தால் பூரகத்தைப்பார்த்து, நாமப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு-நமவயநவென்றுநீ சொன்னாயானால், தாமப்பா சத்துருவும் வசியமாகுஞ் - சகலகலைக் ஞானமெலாந் தானேதோற்றும், காமப்பா கலையிலே தம்பனத்தைக்கேளு - கட்டாக நிஷ்டைமுறை கருத்தில்வையே. 790

வையப்பா வாசிதனை மூலத்துட்டி - மகத்தான மூலமதால் ரேசகத்தைப்பற்றி, செய்யப்பா பூரகத்தால் கும்பகத்தில்நின்று- செபித்திவோய் வசியசிவ னென்றுமாறி, பையப்பா பகைவர்மே லாசைகொண்டால் - பதறாது விந்துவது செயமாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்மொழியை யுலகத்தோர்க்கு - விள்ளாதே குற்றம்வருஞ் செயமாய்நில்லே (இது விந்துஸ்தம்பனம். 791

சத்துருமாரணம்.

செயமாகச் சத்துருமா ரணத்தைக்கேளு - செப்புகிறேன் யவசிவயவென்றுமாறு, பயமாகிச் சத்துருவு மயங்கிப்போவான் -பஞ்சுதனி லக்கினிபோற் பற்றும்பற்றும், நயமாக மாறிநிற்ப தாரையென்றால் - நல்லோரைத் தூஷணிப்போற் நன்மையில்லார், மயமான சீவசெந்தை அழித்தோர்தன்னை - மாரணிப்பாய் புலத்தியனே மனதிற்காணே. 792

காணப்பா பூரணத்தைக் கண்டுபூசிக் - கைமுறையாய்க் கொண்டதினாற் காணுஞ்சித்து, வீணப்பா வென்றுசொல்லி நினைத்தாயானால் - வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மிரண்டுங்கிட்டார், தானப்பா தாமவனாய் தனதாய்ந்த - தன்மையுள பூரணத்தி னன்மையாலே, தூணப்பா துரும்பாகுந் துரும்புதூணாஞ் - சொல்லாத இந்நூல்தான் குருநூலாமே. 793

குருநூலா மாயிரத்தி யிருநூறுந்தான்-குறிப்பாக ஆதியந்தம் நன்றாய்ப்பார்த்தால், தருநூலாஞ் சகலசித்து மிந்திரசாலந் - தன்மையுள்ள மந்திரமுஞ் சித்துதானும், வருநூலாம் வாதமது அனந்தஞ்சொல்லும் - வாருதிபோல் செயநீரும் வலுவாய்ச்சொல்லும், கருநூலாம் பன்னிரண்டு நூறுங்காத்து - கட்டாக எட்டுடனே நாலைச்சேரே. 794

பூரணபூசை.

நாலான பூரணத்தில் நின்றாயானால்-நலுங்காது எட்டுமிரண்டுமொன்றாய்ப்போகும், காலான வாசியது கட்டுங்கட்டும் - கட்டாகுந் தேகமது வச்சிரகாயம், மேலான தேகமப்பா பிரமமாச்சு - மெய்யில்நின்ற வாசியது பரமாய்ப்போச்சு, தாளான இதழ்ப்பூவு மறியலாகும் - தயங்காமற் பூரணத்தைப் பூசைபண்ணே. 795

பூசையென்ன நேசமதா யிருந்துகொண்டு - பூரணமே பராபரமாய் புத்தியாலே, ஆசையுடன் ரவிமதியை யன்பாய்க்கண்டு - அக்கினியின் கோத்திரமா யருளைப்போற்றி, நேசமுடன் ரவிமதியை மாறிமாறி-நிலைத்ததொரு அக்கினியில் நிலைத்தாயானால், பாசமென்ற தேகமது வலுத்துப்போச்சு-பரமான தேகமதாய் நிலைக்கலாச்சே. 796

கற்பத்துக்குப் பத்தியம்.

நிலைக்கவே காயசித்தி பண்ணும்போது-நேராக வொருபோது போசனந்தான், மலைக்காமல் பச்சரிசி சிறுபயறுங்கூட்டி - வாகாக அமுது செய்து சக்கரைதேனுடனே, குலைக்காக வொருபோது அமுதுகொண்டு-குணமாக முப்பழமும் பாலுங்கூட்டி, கலைக்காமல் கற்பமதைக் கொண்டால் மைந்தா-காயசித்தி யுறுதியடா கருதிப்பாரே. 797

பாரப்பா இன்னமொரு பாகங்கேளு-பால்தனிலே பச்சரிசி பாகம் பண்ணி, நேரப்பா சக்கரையுந் தேங்காய்ப்பூவும்-நேராகப் போட்டுநன்ருய் பதமாய்க்கிண்டி, தேரப்பா கனிவகையுங் கூடச்சேர்த்து-திறமாக வொருபோது அமுதுகொண்டு, காரப்பா கற்பமது கொண்டாயானல்-காயமதி லஷ்டமா சித்துமாமே. 798

சித்தென்ன தேகமது இறுகிநல்ல-சிவசிவா தேகமது பிரமானந்தம், பத்தென்ன மனதுரிமை யாகவேணும் - பலருசியைத் தேடினதால் பலனேதுண்டு, கத்தென்ன கருமானங் குருவால்பத்து-கருத்தோடே அனுபவித்தால் காணுஞ்சித்து, செத்தென்ன அதின்பிறகு என்னகாணும்-சிவசிவா தேகமல்லோ சிவன்கூருமே. 799

கூருக இன்னமொரு பாகங்கேளு - குணமாக அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா, நேராகத் துவரையுட பருப்புங்கூட்டி - நீர்தனிலே அமுது செய்து நினைவாய்க்கேளு, சோருகும் பருவமதில் தேங்காய்ப்பூவுஞ்-சுகமாகச் சக்கரையும் நெய்யுங்கூட்டி, சேருகக் கிண்டிநன்ரு யாறவைத்தால்-சிக்கெனவே யிறுகிநல்ல பதமாம்பாரே. 800

பதமான அமுதெடுத்து வொருபோதுண்டு-பக்குவமா யதின்பிறகு கற்பங்கொள்ளு, மதமான மதங்களெல்லா மடங்கிநல்ல-மகத்தான தேகம்வச்சிர காயமாகும், விதமான அஷ்டசித்து எட்டுமாடும்-விவேகமது தான்வளரும் விசிதமாகும், அதமான மனவிருத்தி யகன்றுபோகும்-அரகரா அம்பரத்தி னருள்காண்பாயே. 801

காணப்பா அமுதுபடி சமைத்துக்கொண்டு-கருந்துறவே கட்டுமுப்பூ தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பா வொருபோது அமுதுகொண்டு - பிலமான கற்பமது கொண்டால்மைந்தா, தேனப்பா அமுதமது கசிந்துகாணும்-தெவிட்டாத அமுதமதைப் பானம்புண்ணு, பூணப்பா குருபதத்தைத் தொழுதுகொண்டு-பொல்லாத மாயைஎல்லாம் போக்குபோக்கே.

போக்கான அமுதுபடி அதனேடொக்க-புதிதான ஏலரிசி பொடித்துப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு - வளமாக ஒருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கான சடலமது வலுத்துப்போகுந்-தன்மையுடன் கற்பமது சார்ந்துகொண்டால், நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு-நரைதிரைகள் தானெழிந்து நலமாம்பாரே. 803

நலமாக இன்னமொரு பாகங்கேளு-நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கி மைந்தா, பிலமாகச் சீரகமுஞ் சுத்திபண்ணிப் - பெருமையுட னிரண்டு மொன்று யமுதுசெய்து, குலமான வெல்லந்தைத் தொட்டுக்கொண்டு. கூர்மையுட னொருபோது அமுதுகொண்டால், தலமான பித்தமெலாம் பிரண்டுபோகும்-தரணிதனில் மன்மதன்போ லாவாய்பாரே. 804

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாகப் - பக்குவமாய்த் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா கிராம்புதனைக் கஷாயம்பண்ணி - வகை யாகக் கஷாயமதி லமுதுசெய்து, சேரப்பா சக்கரையைத் தொட்டுக் கொண்டு-திறமாக³அமுதுகொண்டால் தேகவச்சிரம், காரப்பா மூல மென்ற தெல்லாம்போகும்-கட்டாகக் கற்பமுறை யுண்டுதேறே. 805

தேர்ந்தபின்பு இன்னமோர் பாகங்கேளு - திறமாகப் பருத்திவிரைப் பாலும்வாங்கி, சார்ந்துசம்பா அமுதுபிடி சமைக்கும்போது-சக்கரைதே னூட்டிநன்றாய்ப் பாகஞ்செய்து, கூர்ந்துமிக உதயமதிற் கொண்டால் மைந்தா-கொண்டதொரு மேகமெல்லா மற்றுநல்ல, ஊர்ந்துமிக வீரியர் தா னதிகமாகும்-உண்மையுள்ள தாதுவெல்லாம் பிலக்கும்பாரே. 806

பாரப்பா கம்புடனே தினையுங்கூட்டிப் - பக்குவமாய்ப் பால்தனிலே பாகஞ்செய்து காரப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு - கலங்காம லொருபோது கொண்டால்மைந்தா, நேரப்பா சதையிலுள்ள பித்தநீர் கள்-நீங்கிவிடுந் தேகமது குளிர்ச்சியாகும். வீரப்பா செய்யாமல் கற்பங் கொள்ளு-வீறடங்கி தேகம்வச்சிர காயமாமே. 807

காயவகை.

காயமென்ற காயமொன்று சொல்லக்கேளு-கனமான திரிகடுகு ஓமங் கூட்டி, நேயமுடன் வறுத்திடித்துப் பொடியேசெய்து - நினைவாகச் சட்டியொன்று காயவைத்து, தாயகமாய்க் கருப்புட்டி யதனிற்போட-தப்பாம லுருகியது குழம்பாய்நிற்கும், ஞாயமுடன் பொடித்தூவிக் கிண டும்போது-நலமாக மெழுகுபதம் நன்றும்பாரே. 808

ஆமப்பா மெழுகெடுத்து வுதையந்தன்னில்-அன்பாகக் கொண்டவுட னையாகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் உதரந்தன்னில் - நளிருடனே மேகவெட்டை அற்றுப்போகும், தாமப்பா கற்பமதுக் குறுதியாகும்-தன தான பித்தநீர் தானேபோகும், காமப்பால் கொண்டவுட னுறுதியாகும்-கற்பூர வாசமதாய்க் காந்தியாமே. 809

அரிதாரபஸ்பம்.

காந்தியா மரிதாரங் கல்வத்திட்டுக்- கருவான ஆதியந்தங் கூடச்சேர்த்து, பாந்திபமாய் செயநீரா லரைத்துமைந்தா - பக்குவமா யோட்டில் வைத்துப் புடத்தைப்போடு, சாந்தமாய் நீறியது பற்பமாகுஞ் - சயமான ரோகமெல்லா மடித்துப்போடு, மாந்தமென்ற வாய்வுகளுங் குன்மந்திரும்-மந்த்தான சீதசுர மற்றுப்போமே. 810

துரிசுசெந்தூரம்.

போமென்று விடுகாமல் துருசுதுத்தம் -புனிதமுட ஞதியர்தங் கூட ச்சேர்த்து, ஆமென்று கல்வமதில் அரைத்துமைந்தா-அழகான தாரம துக் கங்கிபூட்டி, சாமென்று மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து - சரக்கறிந்து புடம்போடத் தாரங்கட்டி, ஓமென்ற செந்தூரங் காந்தியாக - உண்மை யுட னிருக்குமதைப் பதனம்பண்ணே. 811

பண்ணியதோர் செந்தூரம் பணவிடைதானெடுத்துப் -பாங்கான திரி கடுகு சூரணமேசெய்து, உண்ணியதோர் செந்தூர மீனத்துங்கொண் டால் - உள்வெக்கை மந்தார காசமீங்கும், புண்ணியனே கற்பமது கொள்ளவென்ருல் - போக்கறிந்து தேகமதின் நோயைத்தீர்த்து, தன் னிமையாய்க் கற்பமது கொண்டால்மைந்தா - தனதாக தேகமது வலுத் துப்போமே. 812

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவான தாம்பிரப் பஸ்பஞ்சொல்வேன் - மகத்தான துருசுடனே துத்தங்கூட்டி, நலுவாமல் சீனமொடு காரபஸ்பம் - நலங்காமல் முலைப் பாலா லரைத்துமைந்தா, சிலுகாமல் துட்டதற்குக் கவசம்பண்ணிச்- சிக் கெனவே ஓட்டில்வைத்து சீலைசெய்து, அழுகாமல் புடம்போட்டு எடுத் துப்பாரு - அப்பனே தாம்பிரமும் நீறிப்போமே. 813

நீறிப்போ மின்னமொரு நெறியைக்கேளு- நெடிதாகத் தாப்பூரந் தக டாய்த்தட்டி, தேறிப்பா ரறிதாரக் கட்டைநன்ருய் - தேன்விட்டு அறை த்து அந்தத் தகட்டில்பூசி, பாறிப்பா யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து-பக் குவமா யொருமுழத்தில் புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார் கவசமதில் நொறு ங்கிநிற்கும் - அப்பனே பழச்சாற்ரு லரைத்திடாயே. 814

அரைத்துநன்ருய் வழித்தெடுத்து வட்டப்பண்ணி - அலரநன்ருய்க் காய்ந்தபின்பு வோட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்கள் தெரியாமல் மண்ணு ஞ்செய்து - வலுவாக நிறையறிந்து புடத்தைப்போடு, நிரைத்துஅன லாறியே எடுத்துப்பாரு - நிறையோடே பழுத்தவெள்ளை யாகுமைந்தா, கரைத்தபழச் சாறதனல் பின்னுமாட்டிக் - கருவரக முன்போலே புடத் தைப்போடே. 815

போட்டபுட மாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு - புதுமையுடன் பூப்போலே நீறிப்போகும், தேட்டமுட னீறெடுத்துப் பதனம்பண்ணி-சிவசிவா பஸ் பமதின் செயலைக்கேளு, நாட்டமுடன் வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று- நன்ருகக் கொடுத்திடமாற் றீரஞ்சாகும், வாட்டமுள பிணிகளுக்குத் தே னிலீந்தால்-வாங்காத குன்மமெலா மாண்டுபோமே. 816

போமென்று விடுகாம லின்னமொன்று - புத்தியுடன் சொல்லுகி றேன் மைந்தாகேளு, ஆமென்று தாம்பிரம் பொடியாய்ச்செய்து - அப்ப னே பழச்சாற்ருல் சுத்திபண்ணி, நாமென்று சொல்லுகிறே மாதியக் தம்-சமமாக இடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு, தாமென்ற பழச் சாற்ரு லரைத்துமைந்தா-தன்மையுடன் புடம்போட நீறிப்போமே. 817

கெந்தகபஸ்பம்.

போமப்பா கெந்தகத்தைச் சுத்திபண்ணிப்-போக்கோடே ஆதியந்தங் கூடச்சேர்த்து, காமப்பா பழச்சாற்றால் கல்வத்தாட்டி - கனமெழுப்ப ஆட்டினதால் மெழுகாய்நிற்கும், ஆமப்பா வழித்துநன்றாய் வட்டுப்பண்ணி-ஆறவிட்டு வோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து, நாமப்பா சரக்கினுட னிதானங்கண்டு-நன்மையுடன் புடம்போட நீறிப்போமே. 818

போமப்பா பற்பமதை பணவிடைதான்கேளு-புதுமையுடன் தேனதிலே கொண்டாயானால், காமப்பா சொல்லுகிறேன் மேகமெல்லாம்-காடாமலோடிவிடும் நன்மையாக, தாமப்பா தாதுவிர்த்தி யதிகமுண்டாம்-தயவான கெந்தகத்தின் பற்பத்தாலே, ஆமப்பா நாகரச பற்பமாகும்-ஆதியந்த மமர்ந்ததினா லெல்லாம்போச்சே. 819

சாதிலிங்கக்கட்டு.

போச்சென்று விடுகாம லின்னமொன்று - புதுமையுள்ள சாதிலிங்கக் கட்டுச்சொல்வேன், போச்சென்று நினையாதே ஆதியந்தம் – பொறுமையுள்ள சரக்கெடுத்துப் பாலாலாட்ட, நீச்சென்று மெழுகாகு மைந்தாகேளு - நிசமான கெந்திபற்ப மெழுகிற்சேர்த்து, ஆச்சென்று கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா - அரகரா லிங்கமதிற் கவசம்போடே. 820

போடப்பா கவசமதை யழுத்திமைந்தா - போட்டபின்பு பூப்புடத்திற் போடுபோடு, நாடப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம்போடு - நலமான சாதிலிங்க மிறுகிக்கட்டும், ஆடப்பா மதிதனிலே நின்றுஆடு – அதின்பிறகு ரவிதனிலே அழுத்திப்பாரு, தேடப்பா சிவயோகப் புதுமைதன்னில் - தேடினதால் தேகசித்தித் திரமிதாமே. 821

பூரணாதிலேகியம்.

திரமாக இருக்கவென்றால் பூரணாதி - செப்புகிறேன் புலத்தியனே திறமாய்க்கேளு, உரமான திரிகடுகு சூரணமேசெய்து - உற்றதொரு மூலிகையின் காம்புவிலைநீக்கி - கரமான சட்டிதனைக் காயவைத்து-கருகாமல்மூலிகைகளைந்துமைந்தா நிறமான திரிபலாதிசூரணமேசெய்து-நேராகத் தான்கடைந்து வைத்துக்கொள்ளே. 822

கொள்ளப்பா பழச்சாறு வாங்கிநல்ல-குணமாக அடுப்பேற்றிப் பாகாய்க்கிண்டி, மெள்ளப்பா பாகுவருஞ் சமயந்தன்னில்- மேலாக இருபொடியு மெள்ளக்கொட்டி, மல்லப்பா பிடித்துப்போற் கிண்டுகிண்டு - மார்க்கமுள பாகுடனே பொடியுஞ்சேர்த்து, தெள்ளப்பா போலவுமே திரளும்நன்றாய் - திறமாகப் பிசைந்துருட்டிப் பதனம்பண்ணே. 823

பண்ணியதோர் லேகியந்தான் பூரணாதி - பார்தனிலே யிந்தமுறை ஒருவர்காணார், உண்ணப்பா சுண்டக்கா யளவுவீதம் - உண்டபின்பு மூலமதில் மனத்தைவைத்து, விண்ணப்பா தானோக்கி மெள்ளரேசி-விதமாக ரேசினதால் பூரகமேசெய்து, நண்ணப்பா கும்பகத்தே நின்றால்மைந்தா-நலமான ஞானத்துக் குறுதியாமே. 824

வேறு லேகியம்.

உறுதியுள்ள லேகியந்தா னின்னமொன்று உண்மையுடன் சொல்லு கிறேன் மைந்தாகேளு, பருதியெனுஞ் சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி பதமான கிராம்புடனே ஏலக்கூட்டி.சுருதியெனும் பின்கூட்டி யைந்துமொன்றாய்ச் சுகமாக வெண்ணெய்யினல் மெழுகாயாட்டி, கருதிமன தொன்றாய்மூ லிகைதான் வாங்கிக் காம்புவிதை தனைநீக்கிக் கருக்கிடாயே. 825

கருக்குவது பொன்னிறம்போல் கருக்கிக்கொண்டு கடைந்திடுவா ய்ப் பொடியாக மைந்தாமைந்தா, உருக்குவது வெல்லமதில் பிசைந்து கொண்டு உடன்சேரு முன்னரைத்த மருந்துதன்னை, நெருக்கிநன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டிப் பீங்கான் தன்னில் நிறுத்திமிகப் பதனமதாய் வைத்துக் கொண்டு. அரிக்குமுத வெழுத்ததுவைப் பணிந்துபோற்றி அப்பனே யுடலறிந்து கொண்டிடாயே. 826

கொண்டவுடன் பூரணத்தின் போதைதன்னைக் கூறுதற்கு நாவுமுண் டோ பாவுமுண்டோ, விண்டதொரு மொழிதவறு அறிவுகுன்று விள் ளுகிற நாவலரா மேனிவாடா. அண்டர்பிரா னருள்மிகவுஞ் சொலிக்கும ப்பா அரகரா பன்னிரண்டு மடமகும்வீட்டில், குன்றாத பூரணமாய் போதையாகிக் குணமாகச் சதாபோதை யாகும்பாரே. 827

சாராயதோஷம்.

பாரப்பா போதமய மாகவென்று பரிசுகெட்ட சாராயந் தனைக்குடித் தால், வீரப்பா தான்மீறி பித்தங்கொண்டு மெய்மறந்து பித்தநீர் மேலே சென்று, ஊரப்பா தேகமெல்லா மரிப்புமீறி உண்டதொரு கற்பமெலாம் விழலாய்ப்போகும். நேரப்பா வுதரமது தடித்துநல்ல நீங்காத சுரைதி ரையாற் சாவான்பாரே. 828

கள்ளின்தோஷம்.

பார்க்கவே கள்ளினுட நேர்மைகேளு பாங்கான பித்தநீர் சிரசிற் கொண்டு, ஏர்க்கவே கண்ணொளிவு மயங்கிப்போகும் எழுந்திருக்க வொட் டாது மயக்கித்தள்ளும், சேர்க்கையுட னனல்மீறிப் புலம்புவிக்குஞ் செட ந்தளர்ந்து வாசியது சீறுஞ்சீறும், மூர்க்கமுடன் ரவிதேய்ந்து மதியங்கின்று மோனநிலை தான்மறந்து போவான்காணே 829

புத்திகூறல்.

காணப்பா கள்ளுசா ராயத்தாலே கண்மறந்து செத்தவர்க ளனந்தங் கோடி, வீணப்பா இதுரெண்டுங் தள்ளுதள்ளு வீணருடன் பேசாதே மொழிதப்பாதே, தானப்பா வென்றமதந் தனைக்கொள்ளாதே தனை யறிந்து மதியமுதந் தானேகொண்டால், துணப்பா துரும்பாகுந் துரும் புதூணுஞ் சொல்லவொணு அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாமே. 830

துஷ்டரைத்தண்டித்தல்.

ஆமப்பா புலத்தியனே யின்னமொன்று அடைவான வுண்மைஎன்று சொல்லக்கேளு, தாமப்பா பெரியோரைத் தவசியோரைத் தாமென்ற மொழிமறந்த யோகியோரை, காமப்பால் கொண்டசிவ ஞானியோரைக் காலறிந்து போகமதைக் கருதினோரை, நாமப்பா எளியோரை வடி யோர்தன்னை நன்றான தாய்தகப்பன் நல்லோர்தானே. 831

தானென்ற சற்குருவுந் தரணிதன்னில் தயவான தெய்வமுதல் சொன்னதெல்லாம், வீணென்று தானினைந்து அழும்புபேசி வினை செய்யுஞ் சண்டாள ருலகத்துள்ளே, நானென்ற மதம்பேசித் திரிவாரப்பா நலமிலாப் பாதகரைக் கண்டாயானால், ஆதியென்றும் பெண்ணென்று மெண்ணவேண்டாம் அனியாயப் பாவிகட்குச் சொல்லக்கேளே. 832

கேளப்பா நாம்சொன்னோம் மனதுநொந்தால் கெடிகலங்கி அண்டமுதல் நடுங்குமப்பா, ஆளப்பா அவர்கள்மனம் நோகப்பண்ணும் அசடருக்கு மாரணத்தைச் சொல்வேனையா, மாளப்பா துரோகியுட பேரைச் சொல்லி மனதாக மாரணிக்க மாண்டுபோவான், நாளப்பா அதினாலே குற்றமில்லை நன்மையிலாத் துஷ்டரைச்சங் காரம்பண்ணே. 833

பண்ணப்பா அறிந்துநீ கொல்லாவிட்டால் பலகோடி சித்தருட சாபம்நல்கும், விண்ணப்பா தானிடியு மப்பால்சொன்னேன் வினை செய்தோன் தனக்குவினை செய்தால்நன்மை, புண்ணப்பா தனக்கு மருந் திட்டுஅந்த புண்ணாற்று மகிமையடா புத்திசொன்னேன், சண்ணப்பா வாரிதியிற் பேய்ச்சுரை தன்மையுடன் கொண்டுவந்து தயிலம் வாங்கே. 834

பேய்ச்சுரைத்தயிலம்.

வாங்கியந்தத் தயிலமதி லிங்குசேர்த்து மத்தித்துச் சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணி, தீங்கிலாத் தீங்குகள் செய்யும்பாவி திருடர்களைத் தானழைத்து வைத்துக்கொண்டு, ஓங்கிமேத் தயிலமதில் பணவிடைதானெடுத்து உண்மையுடன் வஞ்சகமா யவனுக்கீவாய், தாங்கியே தயிலமது சென்றபோதே-தான்மயங்கி அறிவிழந்து போவான்பாரே. 835

பார்மீதி லேதிரிந்து அவனுமைந்தா பஞ்சரிப்பா னுலகோரைக் கண்டால்மைந்தா, நேராகப் பெரியோரைக் கண்டால்மைந்தா நெடிதாகக் கீழ்விழுந்து பணிவான்பாவி, ஊர்மீதிற் கழுதையது திரியுமாபோல் உட்சென்று பற்றவுமே ஓடிப்போவான், ஆர்மீதி லழும்புகளும் பேசமாட்டான் அதட்டினா லோடிவோ னறிந்துபாரே. 836

வேளவால்தயிலம்.

அறிந்துபா ரின்னமொரு வஞ்சகநான்சொல்வேன் அரகரா இப்படியே வெளவால்வாங்கி, பரிந்திரண்டு சிறகையு மறுத்துநல்ல பதமான புகையிலையில் கூடச்சேர்த்து, தெரிந்துநீ புகையிலையில் பாரமேற்று திரமாக வைத்திடுநீ மைந்தாமைந்தா, பொருந்திரண்டு மொன்றாகப் பொருத்தும் பாரு புவியோர்கள் காணிற்புகை யிலையென்பாரே. 837

பாரப்பா இப்புகையைப் பாவியோர்க்குப் பரிவாகக் கொடுத்திடவே மைந்தாகேளு, நேரப்பா நிலைதப்பி அறிவுகுன்றி நெஞ்சாரப் பித்தமது மேலேநோக்கி, ஊரப்பா திரிவான்காண் பித்தன்போலே உலகோரைக் கண்டவுடன் பயந்துநிற்பான், சீரப்பா கண்டதெலாந் தின்பான்பாவி திடங்கெட்டு மதிகலங்கிப் போவான்பாரே. 838

அப்பிரகப்பொடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கிமைந்தா பண்பாகப் பொடித்ததனைப் பதனம்பண்ணி, எர்க்கவே விபூதியுடன் கலந்துகொண்டு எள்ளளவு தானெ டுத்துக் கையில்வைத்து, மூர்க்கமுள மூடர்முன்னே யூதுவூது மோக முள அப்பிரக மதுதான்சென்று, சேர்க்கையுடன் கண்ணதிலே பறந்து வீழும் க்ஷணத்திலே கண்ணைமெள்ளக் கசக்குவானே. 839

கசக்கையிலே அதாதுவும் விழியில்பற்றி கறகறெனத் தண்ணீராய்க் கரைந்துபோகும், மசக்கமதாய்க் கண்ணொளிவு மயங்கிப்போகும் வைய கத்தில் நடப்பதற்குக் காலங்கேது, பிசக்குமில்லை கண்போனாற் காலங் கேது பிணம்போல மதிகெட்டு அலைவானப்பா, வசக்கமிலா மானிட ரை யகற்றவேணும் வாதவினை தீர்வதற்கு மருந்தாம்பாரே. 840

மருந்தறிந்து பிணிவிலக்கும் வாறுபோலே வஞ்சகர்க்கு மருந்திது தான் மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்த மருந்துவகை செய்துகொண்டு வஞ்சகரைச் சங்காரம் பண்ணவேணும், அருந்தமிழா லுரைத்தபன் னிர ண்டுநூற்றில் அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அந்தஞ்சொன்னேன், தெ ரிந்துகொண்டு பன்னிரண்டு நூறைமைந்தா சிவசிவா அடக்கமதாய்த் தெ ரிந்துகொள்ளே. 841

கொள்வதற்குப் பன்னிரண்டு சுவாசந்தன்னைக் குறிப்புடனே தான டக்கிக் குருவைப்போற்றி, செல்வதற்கு மூலமதில் மனத்தையோட்டித் தீர்க்கமாய் நல்மனதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்கு மேல்மூல நடுவிலூணி வேதாந்த ரேசகத்தால் பூரணத்தைப்பற்றி, சொல்வதற்கு வுவமையில்லா கும்பகத்தில்நின்று சோராமல் மதியமுதம் பூரணமாய்க் கொள்ளே. 842

அறிவுகூறல்.

மதியமுத மென்றதொரு வகையையைந்தா மார்க்கமுடன் கோடியிலே லே ஒருவன்காண்பான் விதியறிந்தால் மதியறிவு மதிதான்தேய்ந்து விசை யான ரவியதனு லமுதங்காணும், பதியறிந்து அமுதமதைக் கொள்வத ற்குப் பக்குவமாய் மூலமதில் மனதையோட்டி, கதிமோட்ச மென்றதன் மேல் மூலம்பாரு கருணையதி லுண்டாகு மறிவைப்பற்றே. 843

பற்றுவது மேல்மூல மாறுதாரம் பங்கயத்தின் தரிசனத்தைப் பற்றி னக்கால், புத்தமுதங் கசிந்துமிக வொழுகுமப்பா, புத்தியுட னதை யறிந்து கொள்வாயானால், முத்தியுள்ள மோட்சமெய்துங் கடாக்ஷமுண் டாம் மூதறிவு தோற்றுமடா கற்பங்கொள்ளு, அற்றுதடா தேகமதில் நின்றநோய்கள் அரகரா அமுதரச தேகமாச்சே. 844

தேகமென்ற மூலத்திற் சூடுகொண்டால் சிவசிவா அப்புகைதான் மேலேசென்று, ஆகமுடன் சிரசதிலே அனல்தான்மீறி அப்பான நீர்ப் பிணைத்து வலியுண்டாச்சு, பாகமுட னந்நீர்தான் தசையிற்சேர்ந்து பக்குவமாய்ச் சூடுகொண்டால் சுரங்களாச்சு, தாகமுடன் சுரமீறி வாத பித்தந் தணிந்ததனால் சேத்துமத்துக் குயிர்தானாச்சே. 845

ஆச்சப்பா சேத்துமந்தான் மீறிற்றானால் அப்பனே தோஷத்துக் குறுதியாச்சு, நீச்சப்பா தோஷத்துக் கடிதானென்ன நிலையான வாத மதில் பித்தமீறி, போச்சப்பா பாதாதி கேசத்தொட்டுப் பொங்கியந்தப் பித்தநீர் பறந்துமீறி, காச்சப்பா தேய்வுடனே வாய்வுகூடி கடினமுட னாகாசம் புக்கும்பாரே. 846

பாரப்பா மூன்றுமொன்றாய்க் கூடிப்போச்சு பகையான பிரிதிவியு மப்புமின்று, சேரப்பா கரைந்துதண்ணீர் மண்ணாய்ப்போச்சு சிவசிவா பஞ்சகர்த்தாள் கூத்திதாச்சு, ஆரப்பா அறிவார்கள் சடலவாழ்க்கை அரகரா நீர்க்குமிழி மாயைமாயை, தேரப்பா கனாப்போலாஞ் சடல வாழ்க்கை சிவசிவா இதையறிந்து குருவைவக்காரே. 847

திரிகடுகுலேகியம்.

காரப்பா நீரிழிவு முதலாயுள்ள கர்மவினை யனர்த்தமடா லக்கோ வில்லை, பாரப்பா பிணியறிந்து மருந்துசெய்யப் பக்குவங்கள் சொல்லு கிறேன் நன்றாய்க்கேளு, தேரப்பா திரிகடுகு சூரணமேசெய்து திறமான முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, வாரப்பா தேனதிலே பிசைத்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன் கொண்டுவிட்டால் சுரங்கள்போச்சே. 848

திரிகடுகுகஷாயம்.

போச்சப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு புகழாக அரத்தை யுடன் திரிகடுகுகூட்டி, காய்ச்சப்பா தட்டிநன்றாய்க் கஷாயம்வைத்துக் கணக்காக வடித்திறுத்து முப்பூச்சேர்த்து, பாய்ச்சப்பா தேனதிலே கொஞ்சம்விட்டுப் பக்குவமாய்க் கொடுத்திடவே சுரங்கள்போகும், ஆச் சப்பா சுரமென்ற தெல்லாயபோகும் அரகரா குளிர்சுரமு மகன்று போமே. 849

சுரத்துக்குத்தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புத்தியுடன் சீரகமும் ஓமங்கூட்டி, காமப்பா சிறுநீரா லரைத்துக்கொண்டு கணக்காக ஒருபடி நல்லெண்ணெய்வாங்கி, ஆமப்பா பசுவின்பால் கூடச்சேர்த்து அரை மருந்து அதுவுடனே கரைத்துக்கொண்டு, தாமப்பா மெழுகுபத மாய் வடித்துத்-தன்மையுடன் முழுகிவரச சுரங்கள்போமே. 850

சுரமான பித்தத்தால் வெட்டைமீறிச் சூடுகொண்டு மேகநீ ரிழிவுகா ணும், சிரமான நீரிழிவு பிலத்ததானால் திறமாக ரசனையுட னிறங்கும் பாரு, உரமான ரசனையது மீறிற்றானால் உடன்காணும் நீர்ப்பிளவை யுண்மை யுண்மை, திரமாகத் தேகமதால் கண்டரோகஞ் சேர்ந்ததொரு நீரிழிவுபோகக்கேளே. 851

நீரிழிவுக்குக்கஷாயம்.

கேளப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக்சேளு கிருபையுள மஞ்சனத் தின் ஆவாரைவேர்பட்டை, வேளப்பா கடலாஞ்சிப் பட்டைகூட்டி விப ரமுடன் மூன்றுமொன்றா யிடித்துநல்ல, நாளப்பா பாண்டமதி விட்டு மைந்தா நல்லதண்ணீர் நாலுபடி எட்டொன்றாக்கி, வாளப்பா அதில ரைக்காற் படியிடித்து மகனேநீ குருப்போட்டுக் குடித்திடாயே. 852

நீரிழிவுக்கு—லேகியம்.

குடித்திடுவாய் நாலுமுறை மைந்தாமைந்தா குணமாகும் நீரிழிவு குடிலம்நிற்கும், தடித்ததொரு நீரிழிவு பணைப்புப்போகத் தன்மையுடன் லேகியந்தா னென்றுகேளு, அடுத்ததொரு திரிகடுகு திரிபலாதி அரகரா வகைக்கு ஒருபலமாய்வாங்கி, விடுத்ததொரு ஆவாரை செங்கிளுவைக் கொன்றை விதமான மஞ்சனத்தி நெல்லியாமே. 853

ஆமப்பா அஞ்சுவேர்ப் பட்டைவாங்கி அப்பனே யிடித்திடுவாய் வெவ்வேறாக, தாமப்பா பொடிவகையோர் பலமாய்க்கூட்டிச் சங்கையுடன் மூன்மருந்து பொடித்துச்சேர்த்து, நாமப்பா சொன்னஜா பத்திரிசாதிக்காய் நலமான குங்குமப்பூ கிராம்புகூட்ட, காமப்பா வகைக்கு அரைப்பலமாய்வாங்கிக் கசகசா பொடித்துமுன் பொடியிற்சேரே. 854

சேர்த்ததொரு பொடிகளெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டிச் செம்மையுடன் வைத்ததின்மேல் முறைமைக்கேளு, சாற்றிடுவா யாவின்பால் தேங்காய்பாலுந் தன்மையுட னட்டுப்பா விளநீர்பாலும், சேர்த்தியாய் வகைக்குவொரு படியாய்வாங்கி தினவாகப் பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு, சார்த்திடுவா யடுப்பேற்றி யனலைமூட்டிக்காணவே கொதிகிளம்பும் போது தானே. 855

தானேதான் கொதிகிளம்பும் பருவந்தன்னில் தப்பாமல் நல்லெண்ணெய் படியேவார்த்து, மானேகேள் பொடிவகையைக் கொட்டிக்கிண்டு மக்களே மெழுகுபத மாகும்போதில், வீணேதான் திரியாமல் ரசனைவாங்கி மெய்யான ரசனையடா பலமோரெண்டு, பூணேதான் முற்குருவில் வராகன்பத்துப் புதுமையுட னிரண்டையுமே பொடித்துப்போடே. 856

போட்டவுட னிறக்கிநன்றா யாறவிட்டுப் புதிசான பீங்கான்தன் பரணிதன்னில், நாட்டமுடன் வழித்துவைத்துப் தனம்பண்ணி நலமான சுண்டைக்காயளவுகொண்டு, தாட்டிகமா யிருபதுநாட் கொள்ளும்போது தப்பாமல் நீரிழிவு தானேபோகும், தேட்டமுள்ள நீர்ப்பதம் நாவரட்சி தீராத பிளவையொடு மேகம்போமே. 857

நீரிழிவுக்குத்தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு பொல்லாத மேகநீரிழிவுபோக, ஆமப்பா கஸ்தூரித் தயிலஞ்சொல்வேன் அப்பனே புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பா நல்லெண்ணெய் ஆவின்நெய்புந் தன்மையுள்ள நிம்பஎண்ணெய் வகைமூன்றுக்கும், நாமப்பா வகைக்குவொரு படியாய்வாங்கி நலமான பாண்டத்தி லிட்டுக்கொள்ளே. 858

கொள்வதற்குச் சந்தனமோர் பலந்தான்பத்துக் கூர்மையுட னெண்ணெய்தனிற் கரைத்துமைந்தா, விள்வதற்குத் தாய்கொள்ளிக் கிழங்குச்சாறும் விதமான பழச்சாறும் படிதான்வாரு, சொல்லுமிள நீர்தான் படி ரெண்டுவொரு சுத்தமுள்ள சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி, சொல்வதொரு சீரகமும் பழச்சாற்றாலே திரளஅரைத் தந்தப்பா குடனேசேரே. 859

சேர்த்துமிக அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டிச் செம்மையுடன் மெழுகுபத மாகும்போதில், பார்த்துமிகக் கஸ்தூரிப் பலமரைதான்வாங்கிப் பக்குவமாய்க் கரகமதில் போட்டுமைந்தா, வார்த்திடுவாய்த் தயிலமது கரகத்துள்ளே மகத்தான தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி. போற்றிமிக முழுகிவர மேகக்காங்கை பொல்லாத நீரிழிவு க்ஷயங்கள்போச்சே. 860

க்ஷயந்துக்த-கஷாயம்.

போச்சப்பா சிலேத்துமத்தால் சயங்கள்மீறி பொல்லாத இருமலாய் பித்தமீறி, காச்சப்பா அனல்மீறி தேகம்வற்றி காங்கையொடு இருமலிலே கசமாய்ப்போவான்,பாச்சப்பா சயமான ரோகந்தீரப்பக்குவம்நான் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, ஆச்சப்பா அரத்தைநன்றா யிடித்துக் கொண்டு அமுரிவிட்டுக் கஷாயம்நீ யளவாய்க்காய்ச்சே. 861

க்ஷயத்துக்துலேகியம்.

காய்ச்சினதோர் கஷாயமதை யிறுத்துக்கொண்டு கனமான முப்பூவில் வராகன்சேர்த்து, பாய்சசுவாய் தேகமதிற் கஷாயந்தன்னைப் பக்குவமாய் மூன்றுநாள் கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்ற இருமலீ தகலுமைந்தா மனதாக லேகியந்தா னென்றுகேளு, தாட்சியிலாத் தூதுளைக் கண்டங்கத்திரி சமூலமே யிடித்துநன்றாய் வடித்துக்கொள்ளே. 862

கொள்ளப்பா இருவகையு மொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவான அமுரி விட்டு ரவியிற்காய்ச்சு,அள்ளப்பா இப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்சு அதின் பிறகு எட்டிலொன்று சக்கரையைச்சேர்த்து, வில்லப்பா முப்பூவுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு விசையான பசுவின்பால் நெய்யுங்கூட்டி, நல்லப்பா அடுப்பேற்றிப் பொடிடைக்கொட்டி நலமாக மெழுகுபத மாகவாங்கே. 863

க்ஷயத்துக்துத்-தயிலம்.

வாங்கியே நெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறாத சயங்களெல்லா மாறிப்போசசு, எங்கியே ஓடிவிடுஞ் சயமாம்பேய்தான் என்சொல்வேன் மண்டலத்திற் தேகசித்தி, தூங்கியே வாடாதே தயிலமொன்று சொல்லுவேன் புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின் பால்நாழி தயிருநாழி செம்மைநிறப் பசுவின்கோ மியமும்வாங்கே. 864

வாங்கிநன்றாய்ப் பாண்டமதி விட்டுக்கொண்டு மைந்தனே,பழச்சாறு சொடுப்பைமுசுமுசுக்கை, பாங்குடனே வகைக்குவொரு படிதான்வார்த்துப் பக்குவமாய் மிளகுவொரு படிதான்வாங்கி, ஆங்கிசொண்ட அமுரியினு லரைத்துவாங்கி அப்பனே பாண்டமதிற் கரைத்துக்கொண்டு, சாங்கமாய் நல்லெண்ணெய் படிநால்வார்த்து சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக் காச்சுகாய்ச்சே. 865

காச்சிநன்றாய் மெழுகுபத மானபின்பு கரகமதில் தான்வடிக்கும் போதுமைந்தா, ஆச்சியே கரகமதிலண்டச்சுன்னம் அன்பான தாரபஸ்பங் கஸ்தூரியோடு, தாட்சியில்லா வகைக்குஅரைப் பலந்தான்போடு சமர்த்தாகத் தயிலமதை வடித்துமைந்தா, தேச்சுமே முழுகிவரச் சயங்கள்போச்சு சிவசிவா தேகமது வலுத்துப்போச்சே. 866

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பா குன்மமென்ற தெல்லாம்போகப் புதுமையுள்ள லேகி யந்தா னென்றுகேளு, காச்சியதோர் கருப்புட்டிப் பலம்பத்துவாங்கிக் கருவான அமுரியினல் கரைத்துக்கொண்டு, பாச்சுவா யடுப்பதனி லனலைமூட்டிப் பக்குவமாய்க் காய்ச்சுவாய் பாகுபோலே, தாட்சியில்லாப் பாகுதனில் சேர்மருந்தைக்கேளு தப்பாமல் காரமுடன் சாரம்வாங்கே. 867

வாங்குவாய் வெடியுப்புச் சவுக்காரந்தான் வளமான வளையலுப்பு இந்துப்போடே, பாங்குடனே பொரிக்காரஞ் சூடனுப்பு பக்குவமாய் யெட்டுவகை யுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்ப் பொடித்தப்பா கதனிற்சேர்த்து சமரசமாய்க் கிண்டிவர மெழுகுமாகும், ஆங்கவனே மெழுகுதனைப் பீங்கானுள்ளே அடைத்துநீ பதனமாய் வைத்துப்போற்றே. 868

போற்றியே மெழுகுதனை மைந்தாகேளு புத்தியுடன் பத்துநாள் கொள்ளச்சொல்லு, தேற்றியே கொண்டதினல் சத்திகுன்மந் திரளான வாயுவினல் வலிகுன்மங்கள், சாற்றுகிற நெஞ்சடைப்பு சத்திகுன்மஞ் சலஞ்செய்யும் எரிகுன்மம் ருத்திரவாய்வு, ஆற்றியதோர் சூதகத்தின் வலியோடொக்க அரகரா குறுக்குவலி யனைத்தும்போமே. 869

போமப்பா வாய்வுமேல் வந்தநோய்கள் பொல்லாத திரட்சியொடு மூர்ச்சையெல்லாம், சாமப்பா லேகியத்தைக் கண்டபோதே சாங்கமாய் குன்மமென்ற தெல்லாமபோகும், ஆமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு ஆனதொரு நல்லெண்ணெய் படிநால்வாங்கி, தாமப்பா பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு தப்பாமல் மிளகுஒரு படிநீவாங்கே. 870

மிளகுத்தயிலம்.

வாங்கப்பா ஏலமரை படிதான்வாங்கி வளமாக இரண்டையுமே யுடைத்துக்கொண்டு, தீங்கிலா முற்குருவில் விராகன்பத்து சேர்த்துநன்றாய்ப் பொட்டணமாய்க் கட்டிமைந்தா, தாங்கியே பொட்டணத்தை எண்ணெய்க்குள்வைத்து தப்பாமல் ரவிமுகத்தில் வைத்துநன்றாய், பாங்குடனே தலைமுழுக வேண்டினக்கால் பண்பொன்று சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. 871

கேளப்பா பொட்டணத்தைப் பிழிந்துகொண்டு கெணிதமுடன் முழுகிவரச் சீயக்காயால், வாளப்பா எட்டுநா ளொருபோதாக வரிசையுடன் முழுகிவர வளமைகேளு, மேலப்பா கொண்டதொரு வாய்வுபோச்சு மெய்நிறைந்த உஷ்ணங்க ளெல்லாம்போச்சு, காலப்பா அசதிமே லசதிபோச்சுக் காபநீர் பித்தநீர் மேகம்போச்சே. 872

மேகத்தி னலெழுந்த தோஷம்போச்சு வீறான பித்தமொடு வாதம் போச்சு, தாகத்தில் நாவரட்சி அகன்றுபோச்சு சலமான பீனிசங்கள் தானேபோச்சு, தேகத்தில் கதிரொளிபோல் காந்தியாச்சு திறமாகத் தந்தங்க ளிறுகிப்போச்சு, மோகத்தில் மன்மதன்போல் களையுண்டாச்சு மோசமில்லை மிளகினுட தயிலந்தானே. 873

மூலத்துக்கு மூலிகை.

தானென்ற மூலத்துக் குறுதிசொல்வேன் தயங்காத மூலமென்ற தெல்லாம்போகும். சேனென்ற புல்லறுகு துளிரகாத்துச் செழுமையுள்ள தண்ணீரிற் குடித்தாயானால், ஊனென்ற மூலமெல்லாந் தீருந்தீரும் உத்தமனே யீரஞ்சு நாளில்மைந்தா, வீணென்ற மூலமெல்லா மொழிந்துபோகும் விசையாக இன்னமொரு பாகங்கேளே. 874

மூலத்துக்கு லேகியம்.

கேளப்பா கருணையென்ற கிழங்குவாங்கிக் கெட்டியா யமுரியினா லவித்துமைந்தா, நாளப்பா திரிபலையைப் பொடியாய்ச்செய்து நலமான கிழங்குடனே பிசைந்துகொண்டு. வேளப்பா முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து விசையாக அடுபபேற்றிக் கிண்டும்போதில், ஆளப்பா நல்லெண்ணெய் அளவாய்விட்டு அரகரா மெழுகுபத மாகவாங்கே. 875

வாங்கியதோர் லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய் நெல்லிக்கா யளவுகொள்ள, எங்கியே பறந்தோடு மூலமெல்லா மென்னசொல்வே னீரஞ்சு நாளில்மைந்தா, பாங்குடனே யுள்மூலம் வெளிமூலந்தான் பற்றிநின்ற சீமூலம் ரெத்தமூலம். தாங்கிநின்ற குதமூலம் வாய்வுமூலம் தப்பாமல் மூலமொன் பதுவும்போமே. 876

மூலத்துக்குத் தயிலம்

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புதுமையென்ற நல்லெண்ணெய் நெய்யுங்கூட்டி, ஆமப்பா பழச்சாறுந் தயிருஞ்சேர்த்து அன்பாக ஈருள்ளிச் சாறுங்கூட்டி, தாமப்பா அடுப்பேற்றிக் காய்ச்சும்போதில் தன்மையுட னங்கோலங் கொஞ்சம்விட்டு, நாமப்பா மெழுகுபத மானபோது நற்காக மதிற்பூரம் புழுகும்போடே. 877

போட்டதொரு காகமதில் வடித்துமைந்தா புகழாகத் தலைக்கிட்டு முழுகச்சொல்லு. தேட்டமுடன் முழுகிவர மூலவாய்வு திறங்கெட்டு வோடிவிடு மப்பாசொன்னேன். நாட்டமுட னேயகன்று தேகம்பொன் போல் நன்மையுள்ள தேகமதாய் நளினமாகும், வாட்டமில்லா லட்சுமி தன் கடாக்ஷமுண்டாம் மன்மதன்போல் காந்தியுண்டா மைந்தாபாரே.

பாரப்பா பன்னிரண்டு நூற்றுக்குள்ளே பாடிவைத்த பொருள்களெல்லா மடக்கமாகும், நேரப்பா பன்னிரண்டா யிரச்சுருக்கம் நினைவாக இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு. காரப்பா குருபதத்தைக் குணமாய்ப்போற்றிக் கற்பூர தீபமதிற் கருத்தைவைத்து, சாரப்பா மதியமுதம் பானம்பண்ண சதாபோதை சிவயோக மாகுந்தானே. 879

கெற்பவியாதிபோக.

தானென்ற கெற்பநோய் தீர்வதற்குத் தயவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு. ஊனென்ற சருகெடுத்துக் கருக்கிமைந்தா உண்மையுடன் சிறுநீரிற் பிசைந்துருட்டி, வானென்ற ரவிதனிலே காயப்போடு மார்க்கமுட னிப்படியே பத்துமுறைபண்ணு, கோனென்ற அமுரியிலே கரைத்துமைந்தா குளுமையுடன் தெளிவிருத்து ரவியில்வையே. 880

வைக்கவே யுப்பதுவும் படரும்பாரு-வரிசையுடன் பதனமதா யெடுத்துமைந்தா, தைக்கவே பீங்கானிற் பதனம்பண்ணித்- தாரணியில் பெண்களுக்குக் கெற்பநோய்தான், நைக்கவே வந்ததென்ன வென்றால் மைந்தா - நன்மையுடன் ருதுவாகும் நாளிற்றனே, மைக்கவே மாப்பண்டம் பால்பழத்தினாலே - வந்ததடா சூதகத்தின் வாய்வுதானே. . 881

தானென்ற கருக்குழியில் வாய்வுதங்கித்- தளர்ந்ததொரு சோரையினால் தசைதான்மூடி, ஊனென்ற தேகமெல்லா மதர்த்துநல்ல- உண்மையுள்ள அடிவயிற்றில் வலியுண்டாச்சு, பானென்ற கருக்குழிதான் விளக்கமன்றிப் -பரமான விந்துவங்கே அணுகாதையா, ஏனென்று லாதியிலே வாய்வுகொண்டு - இருந்ததினால் கெற்பமது இல்லைதானே. 882

கெற்பவாய்வுக்குஉப்பு.

தானப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகத்- தயவாக முன்சொன்ன வுப்பைமைந்தா, தேனப்பா அதில்நுணுக்கிக் குழப்பியுண்ண - செடத்திலுள்ள மலசலங்கள் சேரப்போகும், காணப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகும் - கருவான கருக்குழியும் விளக்கமாகும், கோணப்பா குருவருளால் கெற்பமுண்டாம் - கூறுகிறே னின்னமொரு பாகங்கேளே. 883

கெற்பமுண்டாகஎண்ணெய்.

கேளப்பா தேங்காய்ப்பால் மஞ்சட்பாலும்-கெடியான தைவேளைவீழிச்சாறும், நாளப்பா கிலவாகைச் சாறுங்கூட்டி -நன்மையுடன் வகைக்கு ஒரு படியாய்வாங்கி, ஆளப்பா பாண்டத்தி லிட்டுநல்ல-அன்பான விளக்கெண்ணெய் படியேவார்த்து, மேலப்பா இடுமருந்தை வகையாய்க் கேளு - மேன்மைதிரி கடுகுதிரி பலைவிந்துப்பே. 884

உப்பதுவுங் காற்பலந்தான் வாங்கிநல்ல - உடன்சேர்ந்த மருந்து அரை பலமாய்வாங்கி, செப்பவே பெருங்காயம் வீராகன்பத்து-சேரவே பொடித்தஎண்ணெய் தனில்கலக்கி, தப்பாம லடுப்பேற்றி மெழுகுபதந்தன்னில் - தயவான குருப்போட்டு வடித்துமைந்தா, அப்பாகேன் பதனமதாய் வைத்துக்கொண்டு - அதின்விபரஞ் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே. 885

கேளப்பா விலக்குமுள்ள மூன்றுநாளுங் - கெணிதமுடன் படியரைக்கால் வீதங்கொள்ளு, நாளப்பா மூன்றுநாள் கொண்டபோது-நலமில்லாச் சீதமொடு மேற்கட்டெல்லாம், தாளப்பா கழன்றுவிடும் வாய்வுபோகும்-தருகாத வயிற்றுவலி யுடனேநிற்கும், ஆளப்பா மறுசூதக மில்லையில்லை-அரகரா கெற்பமது வுண்டாம்பாரே. 886

பாரப்பா வுலகத்தில் மலடேயில்லை - பக்குவமாய்ச் செய்வோர்க்கு எல்லாஞ்சித்தி காரப்பா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணு - காயாதி கற்பமதை மறந்திடாதே, ஆரப்பா வுனக்கிடு ஆதிகற்பம் - அனுதினமும் நேசமுடன் பூசைபண்ணு, வீரப்பா செய்யாமல் மனதடங்கிநில்லு- விண்ணுன கண்ணொளியை மேவிப்பாரே. 887

பாரப்பா பதிதலத்தில் மதியொடுங்கிப்-பாலகனே ரவிபெருக்கி லமுதஞ்சிந்தும், ஆரப்பா வுனக்கிடு அமுதங்கொண்டு - அன்பான பூரணத்தை அறிவார்பாரு, தேரப்பா இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு - செகத்தோர்க்கு இந்நூலைச் செப்பவேண்டாம். காரப்பா பன்னிரண்டு நூறைமைந்தா - கண்ணிமைக்குள் வைத்ததனைப் பதனம்பண்ணே. 888

குஷ்டத்துக்குத்தயிலம்.

பண்ணப்பா குஷ்டமொடு கரப்பான்போகப்-பண்பொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, நண்ணப்பா பரங்கியுட பட்டைவாங்கி - நலமான பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, விண்ணப்பா ரவிபடவே யுலரப்போட்டு - விசையாக இப்படியே முறையேபத்து; தண்ணப்பா நன்றாகவுலர்ந்தபின்பு - தாக்கிநன்று யிடித்துவடிக் கட்டுவாயே. 889

கட்டாகச் சிவனார்தன் வேம்பைவாங்கி- கண்டமதாய் நருக்கி குழித் தயிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்த் தயிலமதிற் பட்டைத்தூளுஞ் - சேர்த்து நன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டி வைத்துக்கொண்டு, மட்டாக நெல்லிக்கா யளவுகொண்டால் - மாறுத கிரந்தியொடு சூலைப்புண்கள், தொட்டவுடனேயொடுகின்ற குஷ்டரோகஞ் -சொரிசிரங்கு பெருஞ்சிரங்கு இன்னங்கேளே.890

கேளப்பா மேல்புற்று வெடிப்புவெள்ளை - கேளாத செவியடைப்பு மூக்கடைப்பு, தாளப்பா மேகத்தால் வந்தரோகம் - தருகாம லோடுமிருபதுநாட்கொண்டால், கோளப்பா சீன்றிலைமுப் பூவுஞ்சேர்த்துக் - குணமாகக் கொண்டவுடன் குடிலநீங்கும், நாளப்பா நாளுக்கு நாளேதேகம்- நன்றாகக் காணுமடா மகனுடானே. 891

சொரிசிரங்குத்தயிலம்

நாடாம லின்னமொரு தயிலஞ்சொல்வேன் - நலமான தேங்காய்ப்பால் படிதான்வாங்கி, வாடாமல் துரிசிஅரி தாரங்கெந்தி-வகையொன்றுக் கிருகழஞ்சி வாங்கிமைந்தா, தேடாம லுரைத்தப்பால் தனிற்கலக்கி - செம்மையுடன் காய்ச்சிஎண்ணெய்த் திறமாய்வாங்கி, ஆடாம லெண்ணெய்தனை வைத்துக்கொண்டு - அப்பனே முற்குருவில் கழஞ்சிசேரே. 892

சேர்த்ததொரு எண்ணெய்தனை வைத்துக்கொண்டு-தேகமதிற் றூன்தடவி சாயங்காலம், பார்த்தல்லோ அரப்பிட்டுக் குளித்தாயானல்-பறக்குமடா சொரிசிரங்கு பறங்கிக்குஷ்டம், மாற்றான மேல்பற்று வெள்ளைவண்டுகள் - மாறுமடா அதனிலொரு வயணங்கேளு, காத்தல்லோ மோருஞ்சோ றுண்மைந்தா - காசிடைதா னுண்டிடவே கர்மம்போமே.

பேதிக்குழம்பு.

போமப்பா மலசலங்கள் போவதற்குப்-புகலுகிறோம் புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, நாமப்பா வாளமதைப் பழத்தின்சாற்றால் - நன்றாக மூன்றுநா ளூறப்போட்டு, தாமப்பா மறுநாள்தா னவிழ்த்துப்போடு - சண்டாள நஞ்சதுவுமற்றுப்போகும், ஆமப்பா பருப்பெடுத்துக் காயப்போட்டு-அப்பனே நன்றாக வுலரவையே. 894

வையப்பா லிங்கமொரு வராகன்வாங்கு - வாங்கடா அதுக்கிரட்டிப் பொரிக்காரந்தான், மெய்யப்பா அதுக்கிரட்டி வாளஞ்சேரு - விபரமுட னதுக்கிரட்டி விள்ளக்கேளு, செய்யப்பா ஆமணக்கம் பருப்புங்கூட்டித்- திறமாகத் தானரைக்கும போதில்மைந்தா, கையப்பா திறத்துடனே அரைக்கும்போதில்-கருவான முப்பூவில் விராகன்சேரே. 895

சேர்த்தல்லோ ஆட்டிநன்றாய் வழித்துமைந்தா-திறமாகச் சிமிழ்தனி லே பதனம்பண்ணி, பார்த்தல்லோ குன்றியிடை யீந்தால்மைந்தா-பக்கு வமாய் மலசலங்க ளகன்றுபோகும், கார்த்தல்லோ பேதியது மீறிற்று ணல்-கடுகவே மோருஞ்சோ றுண்ணநிற்கும், மாற்றுநீ ரணைபோட்ட வாறுபோல - அடைக்குமடா மோரினுட ஆண்மைதானே. 896

நவாச்சாரபேதி.

தானென்ற இன்னமொரு பேதிசொல்வேன்-தயவான நவர்ச்சாரம் பலமொன்றுவாங்கி, நானென்ற கொடிக்கள்ளிப் பாலில்நாட்டி - நன்று கக் கல்வத்திற் மைபோலாட்டி,தானென்ற சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணித்- தப்பாமற் குன்றியிடை தயவாய்க்கொண்டால், ஊனென்ற மலக்கட்டு ஜலக்கட்டெல்லாம்-ஓடுமடா அதன்பிறகு பொறுக்காதன்றே. 897

பொறுக்காதே மயங்கினதால் மைந்தாமைந்தா-பொக்கெனவே நிற் பதற்குப் புதுமைகேளு, மறக்காதே எலுமிச்சம் பழத்தைத்தின்றால்- மறிக்குமடா பேதிதனை வளமாம்பாரு, தருக்காத பெருவயிறு வாய்வு கட்டித்-தப்பாத மகோதரம் நீராம்பலோடு, உருக்காதே வுருகிமல ஜலக் கட்டோடே-உள்வினைகள் தீருமடா வுண்மைதானே. 898

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய் நம்முடைய குழம்பைக்கேளு-உறுதியுள்ள பெருங்காய மிந்துப்போடு, தன்மையுள்ள கடுகுரோ கணியுங்கூட்டித்-தயவான ரசமு டனே காரங்கூட்டி, நன்மையுள்ள நிருவிசமுஞ் சிலையுந்தாரம் நல்ல கருஞ் சீரகந் திப்பிலியுஞ்சேர்த்து, வண்மையுடன் துகைபார்க்கப் பத்து மாச்சு-வரிசையுடன் சரியிடையாய் வாங்கிக்கொள்ளே. 899

வாங்கியதோர் மருந்துக்கு இடைதான்வாளம்-வளமாக அதுக்கரை தான் பச்சைசேர்த்துப், பாங்குடனே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு-பக்கு வமா யீராறு சாமமாட்டி,தீங்கிலா முப்பூவும் பத்துக்கொன்று-சேர்த்துநீ திறமாகச் சாமமாட்டு, சாங்கமாய் மருந்தரைக்கும் போதில்மைந்தா- தயிருடனே சோறுண்டு தயவாயாட்டே. 900

ஆட்டிநன்றாய் வழித்தெடுத்து மேதிக்கொம்பு - அடைவான சிமிழத னிற் பதனம்பண்ணி, நாட்டிலே மானிடர்க்கு வருநோய்க்கெல்லாம்-நல மான அனுப்பான மறிந்துசெய்தால், வாட்டமுட னோடிவிடு மைந்தா கேளு-மகத்தான வித்தையடா குழம்பின்மார்க்கம், தேட்டிலே யிக்குழம் பைத் தேடிக்கொண்டு-சிவசிவா நம்முடைய பேர்வைத்தாரே. 901

பேர்வைத்த தாரென்றால் மைந்தாகேளு - பெருமையுள்ள சித்தர்த போ தனர்கள்கூடி, நேர்வைத்த மருந்துறுதி குறிப்பைக்கண்டு-நேர்மை யுள்ள அகத்தீசர் குழம்பென்றார்கள், பார்வைத்த அகத்தீசர் பண்பறிந் தால் மைந்தா-பகரின்தோர் குழம்புறுதி யறிவானப்பா, கூர்வைத்த குழம் புறுதி யென்னவென்றால்-குணமான பரிச்சைசயடா வுயிருமாச்சே. 902

உயிரான பரிச்சைதனை யறிந்துகொண்டு-உண்மையாய் நம்முடைய குழம்புபண்ணி, பயிரான மானிடர்க்கு வருநோய்கண்டு பாய்ச்சுகிற வித முனக்குப் பகருவேன்கேள், துயரான லோகருக்குச் சுரங்கள்கண்டால்-சுகமாக இஞ்சியைச் சுரசம்பண்ணி, வயிரான குழம்பிற்கால் பணவி டைதான் கரைத்து-வரிசையாய்க் கொடுத்தவுடன் பேதியாமே. 903

ஆமப்பா பேதித்த போதில்மைந்தா - அணுகின்ற சுரமனைத்து மக ன்றுபோகும், தாமப்பா சோறுபொங்கி வெந்நீர்விட்டுத்-தாகமது தான டங்கக் குடிக்கச்சொல்லு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பத்தியமில்லை-நன்மையில்லா தோஷமது நாடிற்றானால், போமப்பா கடுகளவு தண் ணீர்போட்டுப்-புரிசமுட னுவினிலே தீற்றுவாயே. 904

தீற்றிநன்றாய்க் கண்ணிலிட்டால் முழித்துப்பார்ப்பின் - திறமான நாவரட்சி விட்டுப்போகும், பார்த்துநன்றாய்ப் பரிசுடனே பிணியறிந்து பருவமுடன் செய்துவந்தால் பலனுமைந்தா, கார்த்துமிகக் கருவறிந்து குணத்தைக்கண்டு-காலறிந்து மேலறிந்து காமம்போக்கி, போற்றிநன் றாய் மருந்துமிகச் செய்தாயானால்-பூலோக ராஜரிஷி யாவாய்பாரே. 905

பிளவைமுதலானதுகளுக்கு.

பாரப்பா பிளவைமுத லேழுநோய்க்குப்-பண்பாக வுமிநீரால் குழை த்துப்பூசு, நேரப்பா வீரமெல்லாந் தீருந்தீரும், நேர்மையுடன் புரை முதலாய்ப் புண்கள்தீரும், காரப்பா விஷமனைத்தும் போகவென்றால்-கடுகளவு கண்ணிலிடக் காணுதோடும், சாரப்பா விரியனுக்குச் சிறுபா கைச்சாற்றில்-தன்மையுட னீகுழைத்து கண்ணில்தீற்றே. 906

தீற்றியே கடிவாயில் பூசிப்பாரு-செம்மையுடன் விஷந்தீருந் திறதாங் னப்பா, போற்றியே சிலவிஷங்க ளனைத்தும்போகப்-புதுமையுடன் சிறு நீரை சிறுகவாங்கி, பார்த்துமே கடுகளவு கரைத்துக்கொண்டால்-பறக் குமடா சிலவிஷங்க ளனைத்துமைந்தா, காத்துமே வயித்தியமா யிரத் தில்மைந்தா-கருவாக வயித்தியத்திற் கருதினேனே. 907

கருதினேன் சவுமியசா கரத்தில்மைந்தா - கருவான வழலைமுதல் சரக்குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப் பேர்வகையு மாரணமுஞ்சொன்னேன்-உண்மையுள்ள சத்துருமித் தருவுஞ்சொன்னேன், பருதியெனும் பல திரட்டில் சரியையொடுகிரியை - யாங்கான ஞானமுடன் யோகஞ்சொன் னேன், அருதியாய்ச் சகலசாத்திரங்களுக்கு-மானகுரு சூத்திரமா யடக் கினேனே. 908

அடக்கினே னவையடக்க மிந்தநூலில் - அடக்கமென்ற பொருள்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன், விடக்கெடுத்த நாய்போலே வாய்வீண் பேசில்-மேதினியி லுனதுசிரம்வெடித்துப்போகும்: மூடக்கமில்லை பூரணியா ளிட்டசாபம்-மொழிதவறி யனுகளவு வெளியிற்போட்டால், நடக்குமிரு வாசியது காணுதோமே - நடப்பறிந்து வாசியைநீ கட்டுகட்டே.

கட்டாக வயித்தியபூ ரணந்தானப்பா - கருதினே னூற்றி லாதியந்தம், திட்டமாய்ப் பற்பவகை செந்தூரங்கள்—திறமான லேகியங்கள் சூரணங்கள், சட்டமாய்க் கற்பவகை ரசாயனங்கள் - சாந்தமாய் கஷாயவகை குடிநீர்போக்கு, மட்டாகத் தயிலமுதல் மாத்திரைகளெல்லா-மார்க்கமுடன் சொற்பமதாய் வசனித்தேனே. 910

வசனித்த வயித்தியபூ ரணத்தைக்கண்டால் - வாய்பொத்தும் நோய்களெல்லா மைந்தாமைந்தா, நிசனித்த இந்நூலை சித்தர்கூடி - நோராகக் குகைதோறு மொளித்தாரையா, திசனித்து வாதாடி நூலைவாங்கிச்-செகத்திலே நல்லோர்க்கு ஈந்தேனப்பா, அசனித்த மனங்குவிந்த வாறுபோல - அன்பாக வயித்தியத்தை யமுந்திப்பாரே, 911

வயித்தியனைத் தூக்கித்தல்.

பார்க்கையிலே வயித்தியத்தில் எதிர்த்தானுகில் - பரிசுடனே மூப்பூவின் விபரங்கேளு, சேர்க்கையுடன் குருமுறையைச் சொன்னுனுகில் - செம்மையுட னவர்களிடம் பேசுபேசு, மார்க்கமுள்ள வகைதனையே அறியேனென்றால் - மார்பிலே அறைந்தவனை அகலத்தள்ளு, தீர்க்கமுடன் வாதிவந்து எதிர்த்தானுகில் - திறமாகச் சரக்குவகை கட்டுக்கேளே 912

கேளப்பா கட்டுவகைக் கருவைச்சொன்னால் - கிருபையுட னவர்களிடங் கேள்விபேசு, ஆளப்பா ஆதியந்த மறியேனென்றால் -அதட்டியே அவன்சிரசிற் குட்டிப்போடு கோளப்பா குறியறியா ரிடத்திற்றானுங்-கூடாதே கூடினதால் தோஷமுண்டு, நாளப்பா ஞானிவந்து எதிர்த்தானுகில்-நண்ணுவது மனந்தானே யெங்கேயென்னே. 913

எங்கென்று கேட்டவுட னுன்னிப்பாய்ந்தால் - இன்பமுட னவர்களிட மிருந்துபேசு, மயங்கியவன் மதிகெட்டுப் போனுனுகில் - மார்புதனி லேயறைந்து கன்னிற்குத்து, வங்கியென்ற பயல்களிடம் பேசவேண்டாம் - வணங்கியிக வந்தாலு மகலத்தள்ளு, சிங்கமென்று யோகிவந்து எதிர்த்தானுகில் - சிவசிவா மூலத்துக் குறுதிகேளே. 914

கேட்கையிலே கைமுறையாய்ச் சொன்னுனுகில் - கிருபையுட னவனிடத்திற் கேள்விகேளு, வாழ்க்கையுட னுதியென்ற சொல்லானுகில்-வலுவாக வாய்தனிலே அறைந்துதள்ளு, ஆட்கையுள்ள கவுனிவந்து எதிர்த்தானுகில் - அடைவான சாரணைக்கு வகையைக்கேளு, வேட்கையுள்ள சாரணைக்கு விசையைச்சொன்னால் - வேண்டியே யவனிடத்திற் தொண்டுபண்ணே. 915

பண்ணப்பா சாரணைதான் முறைவிள்ளாட்டால் - பாதரட்சை தன்னாலே படைத்துத்தள்ளு, கண்ணப்பா கண்ணறியாய் புண்ணர்மெத்த - கபடமுள்ள வேடமது கருத்தாய்ப்பூண்டு. விண்ணப்பா அறியாத சித்தர்கோடி - வீணருடன் பேசாய விருந்துகொண்டு, தண்ணப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு-சமர்த்தாகப் பூரணத்தின் திறமாய்நில்லே. 916

பஞ்சசுன்னகுகை.

திறமாக அஞ்சுசுன்னக் குகையைக்கேளு |- தீர்க்கமுள்ள கடல்நுரைதான் பலமேவாங்கி, உரமான கருவாலே அரைத்துவூது - உத்தமனே மாண்டபின்கல் லுப்புக்கூட்டி, மறவாமற் கருவாலே யலைத்துவூது-மார்க்கமுள்ள வெடியுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நிறையாகக்|கருவாலேயரைத்துவூதி -நிச்சயமாய்த் தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளே. 917

சேளப்பா சீனமுடன் சூடன்கூட்டிக்-கெணிதமுள்ள கருவாலே யரைத்துக்கொண்டு, மாளப்பா மிகவரைத்து வட்டுப்பண்ணி-மார்க்கமுடன் காயவைத் தோடுமூடி, தாளப்பா மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து -தன்மையுடன் புடம்போடச் சுன்னமாகும், ஆளப்பா அஞ்சினமும் ஒன்றாய்க்கூட்டி – அரகரா சுன்னமதாய் நீறிப்போச்சே. 918

போச்சப்பா நீறினசுண் ணும்பைமைந்தா - புகழாகக் கருவாலே குகைதான்பண்ணு, நீச்சப்பா இக்குகைதான் பஞ்சபூதம் - நிறையான அஞ்சுசுன்னக் குகையுமாச்சு, வாச்சப்பா வாதமஞ்சக் குகையைக்கண்டால் - மகத்தான சரக்கெல்லாம் நடுங்கிச்சாகும், காச்சப்பா சரக்கிட்டுக் குகையைமைந்தா – கடுங்காரச் சுண்ணும்பாய் நீறிப்போச்சே 919

நீறிப்போ மிதைவிட்டாற் சுன்னப்போக்கு-நிலையாது அஞ்சுசுன்னக் குகையைவிட்டாற், தேறிப்போம் சுத்தமது திறமாய்நீறும் – திறமான பொன்னீறும் வெள்ளிநீறும், கூறப்போ முபரசங்க ளெல்லாம்நீறும் – குணமான நாதவிந்து குறியாய்நீறும். ஆறிப்போம் சாரமுதற் றுருசுநீறும் - அப்பனே யுப்போடு மெல்லாம்நீற்றே. 920

நீற்றுவகைக் கிதுவிட்டாற் சுண்ணும்பில்லை - நிறையாக இந்தமுறைப் படியேபண்ணு. மாற்றுவகைக் கிதைவிட்டால் சுன்னமாக – மக்களே கரிசுட்டு மாளவேண்டாம், தேற்றியே மனதடங்கி அறிவில்நின்று-திறமாகப் பதறாமல் வாதம்பார்த்தால், நேற்றியுள்ள பூரணமாய்க் காணலாகும் - நிறையாத வகைவிபரம் நீதான்கேளே. 921

ஔஷதமுடிக்குமாதங்கள்.

கேளப்பா பங்குனியின் சித்திரையினுள்ளே - கெணிதமுள்ள முப்பூவுக் குறுதியாகும், வாளப்பா தைமாசி ரெண்டுக்குள்ளே - மகத்தான செயநீருக் குறுதியப்பா, நாளப்பா ஐப்பசிகார்த் திகையினுள்ளே - நலமான வுருக்கினத்தை நாடிப்பாரு, தாளப்பா ஆடிஆவணியி னுள்ளே - தவறாமல் திராவகத்தைத் தயவாய்ப்பாரே. 922

பாரப்பா வைகாசி ஆனிரெண்டில்-பதராமல் சாரணையைத் திருதிரு, நேரப்பா-புரட்டாசி மார்கழிரெண்டில்-நிறையாகச் செந்தூரம் நினைவாய்ப் பண்ணு, காணப்பா பனிரண்டுஞ் சரியாய்ச்சொன்னேன் - கட்டாகப் பனிரண்டு னூறையும்பார்த்து, தேரப்பா தொழில்முறையைத் தேர்ந்து பாரு-திறமாகத் தொழில்முறையைச் செப்பக்கேளே. 923

தொழில்முறை.

கேளப்பா சவுக்காரம் வங்கம்ரெண்டுங்-கெதிதப்பில் தாருசுக்குக் கெணிதமில்லை, மாளப்பா கெந்தகமுஞ் சூதம்போனால் - மகத்தான செந்தூர மார்க்கம்போச்சு, தேளப்பா வெடியுப்புச் சீனம்போனால்-திராவகத்தின் நேர்மையெல்லாஞ் சிதறிப்போச்சு, ஆளப்பா அமுரியுட கூர்மை போனால்-அடங்காத செயநீரு மசதியாச்சே. 924

ஆச்சப்பா வுருக்கினந்தான் காரஞ்சாரம்-அப்பனே வீரம்விட்டால் நீறும்போச்சு, போச்சப்பா புடம்விட்டால் சாரணையும்போச்சு - போதமாயினந்தப்பில் வர்ணம்போச்சு, காச்சப்பா தங்கம்விட்டால் களிகாணாது-கருவான ரசம்போனா லெல்லாம்போச்சு, பாச்சப்பா இனி என்ன பருவம்பாரு-பண்பாகத் தொழில்முறைக்கப் பருவம்பாரே. 925

பாரப்பா சுன்னம்விட்டால் செயநீர்போச்சு - பாங்கான சாரம்விட்டால் கட்டேபோச்சு, வீரப்பா சிங்கிவிட்டால் சூதம்போச்சு-வேகாதே வேகுதற்குத் தீனியாச்சு, காரப்பா கிராவணத்தை விட்டானாகில் - கசிந்துருகும் வெண்காரஞ் சுருக்கும்போச்சு, தேரப்பா அறிந்தவர்க ளினத்தைச்சொன்னேன்-தெரியாதப் படியவர்க்கு அடிதான்தானே, 926

ஔஷதபரீட்சை.

தானென்ற தருசதுவும் நீறிற்றானால் - தன்மையுடன் மஞ்சளிலே சிவக்கவேணும், தேனென்ற சாரமது வுருகும்போது - திறமாக மயிர் தனிலே புகையவேணும், மானென்ற வெங்காரம் உருகும்போது-நலியாதே பொங்கிநின்று ஆடவேணும், கோனென்ற வெடிப்புக்கட்டிற்றானால்-குணமாகத் தந்தம்போல் கட்டுகட்டே. 927

கட்டப்பா கல்லுப்பு கட்டிற்றானால்-கனமாகக் கரியில்நின்று வருகவேணும், மட்டாக சீனமது கட்டிற்றானால்-மார்க்கமுடன் மணிபோலேயாடவேணும், திட்டமுடன் சூடனது கட்டிற்றானால்-திரிகொளுத்த எரியாமல் நிற்கவேணும், மட்டான தூரிசியது கட்டிற்றானால்-மார்க்கமுடன் இளகாமல் நிற்கும்பாரே. 928

பாரப்பா இந்துப்பு வெடிக்காணாது-பாரதனில் வெகுகோடி வித்தையப்பா, ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தவித்தை - அறிந்தவர்கள் செய்வார்களாதிதொட்டு, காரப்பா காவியத்தில் நன்றாய்ச்சொன்னேன் - கபடம் விட்டு வயித்தியபூரணமுஞ்சொன்னேன், நேரப்பா சவுமியசாகரத்தில் நன்றாய்-நிறைந்தபொருள் வெளியாகப் பாடினேனே. 929

பாடினதோர் சாத்திரத்தை யெல்லாம்பார்த்துப்-பக்குவமாய் பன்னிரண்டு நூருய்ப்பாடி, நாடினதோர் சாலவித்தை நன்ருய்ச் சொன்னேன்-நலமான கருக்களெல்லாம் வெளிபாய்ச் சொன்னேன், தேடினதோர் மந்திரங்கள் திறமாய்ச் சொன்னேன் - திறமாக வசியமுதல் மார்க்கஞ் சொன்னேன், ஆடினதோ ரஞ்சனமும் வாடைசொன்னேன்-அஷ்டமா சித்துமிக அறிவித்தேனே. 930

அறிவித்தேன் சகலசித்து மாடவேணும் - அன்பான புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன், நிறுவித்த சமாதிகற்பம் வகையாய்ச் சொன்னேன்-நிச்சயமாய் வாதமது நிலைத்தேனப்பா, கருவித்த இந்நூலைப் பதனம்பண்ணிச்-சதாகாலம் பூரணத்தில் சார்ந்துநில்லு, கருவித்து கருவறிந்து செய்யவேணுங்-காலறிந்து யோகமதில் கருத்தாயூணே. 931

சிவவேடம்.

ஊணடா சிவவேட மார்க்கந்தன்னை - உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேனுனக்காய்மைந்தா, காணடா ஜெபமாலை அன்பத்தொன்று-கணக்காக ருத்ராட்சங் கையிலேந்து, தானடா யோகதெண்டு அளவைக்கேளு-தனதாக அணிவிரல்மூப் பத்திரண்டு-பேணடா அளவாகச் செய்துகொண்டு பேணியே கைதனிலே யெடுத்துக்கொள்ளே. 932

கொள்ளடா விபூதியுந் தளமாய்ப்பூசிக்-கொண்டபின்பு வேட்டியதினளவைக்கேளு, நல்லடா அகலமது மூன்றுமுழமாகும்-நலமான நீளமது ஆறுமுழமாகும், உள்ளடா பீனஞ்சா ணகலங்கூட்டி-உத்தமனே நீளமடா நாற்சாணுகும், அள்ளடா காவியிலே நீர்க்காவியாகும்-அரகரா சிவவேடமகிமைதானே. 933

தானென்ற வேடமதை யறியாமாண்பர்-சதிரான காவியைத் துவைத்துப் போர்த்து, வீணென்ற குறடதனைக் காலிற்போட்டு-மெய்நிறைந்த விபூதியைத்தான் மெய்க்கப்பூசி, நானென்ற ஆணவத்தால் மதமேபேசி-நலமான பூரணத்தைத் தூஷித்தேதான், கோனென்ற குருவறியா குருட்டுமட்டை-குவலயத்தில் வேடமிட்டு ஏங்கினனே. 934

ஏங்கியே யுலகரிடம் வாய்வீண்பேசி-ஏமாறி வயிறுபசி பொறுக்காமற்ருன், தாங்கியே பொய்பேசித் திரிவார்மெத்த - தயவான வாலையென்று சாராயத்தை, வாங்கியே குடித்துமதி கெட்டுப்போவான்-மார்க்கமுடன் கள்ளுண்பான் கஞ்சாதின்பான், தூங்கியே வாய்புலம்பித் திரிவானையா-சுகமான பூரணத்தை மறியான்தானே. 935

தானென்ற தத்துவத்தின் செயலைக்கண்டு-சார்வாக மூலமதில் மனதைவைத்து, கோனென்ற குருபதத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு-குணமான ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றுமைந்தா-மருவியே பூரணத்தை மனதாய்க்கண்டு, தேனென்ற அமுதாசங் கொண்டால் மைந்தா-சிவசிவா கைலாசத் தேகமாமே. 936

வாசியடக்க.

ஆமப்பா மேல்மூல மாருதாரம் - அண்டமெல்லாந் தொட்டெரிக்கு மூலாதாரம், தாமப்பா மேல்மூல மூலாதாரந் - தன்மையுள்ள மூலமுத லாருதாரம், காமப்பால் சரமெழுகு மேலேதாரங்-கமலமென்ற ஆயிரத் தெட் டிதழில்நின்று, நாமப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி நலமான கும்ப கத்தை நாடிப்பாரே. 937

பார்க்கையிலே பரமகுரு தெரிசனைதான் காணும் - பரவெளியின் சபையதனில் சத்தங்காணும், காக்கையிலே நடனவொலி நடனங்கா ணும்-கற்பூர தீபமது கருத்தாய்த் தோணும், மார்க்கமுள்ள தீபமதில் மனதை வைத்து-மந்திரபஞ் சாட்சரத்தை மகிழ்ந்துபோற்றி, தீர்க்க முடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிச்-சிவசிவா கும்பத்தின் திறத்தைப்பாரே.

செந்தூரமுறைகாந்தம்.

பாரப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்வேன் - பண்பான காந்தமது பலந்தான்பத்து, தேரப்பா வெள்ளையது பலந்தானென்று - திறமான காரமது பலந்தானென்று, வேரப்பா தாளகந்தான் பலந்தானென்று-வேகமற்ற சாரமது பலந்தானென்று, சாரப்பா பூநீறு பலங்கால்கூட்டித்-தயவான பழச்சாற்றா லரைத்துவாங்கே- 939

வாங்கியே பில்லைசெய்யது காயப்போட்டு - மார்க்கமுடன் குகையி லிட்டுக் குகைவாய்மூடு, தாங்கியே மண்சீலை வலுவாச்செய்து - சமர்த் தாக வுலையிலிட்டு நன்றாயூது, பாங்குடனே குகையுருக நன்றாயூதப்-பத மாக வுருகியது மணிபோல் நிற்கும், சாங்கமாய்க் குகையாறி யெடுத்துப் பாரு-தயவான காந்தமது மணிபோலாமே. 940

ஆமப்பா மணியெடுத்து வுடைத்துக்கொண்டு - அன்பாக முன்போ லே மருந்துசேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் குகையில்வைத்து-நன்றாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, தாமப்பா குகையுருக வுலையிலூது-தயவான காந்தமது ஈயமாகும், சாமப்பா காந்தமது ஈயங்கண்டால் தயவான ஈயமதைப் பதனம்பண்ணே. 941

பண்ணியதோ ரீயத்துக் கிடைதான்சூதம்-பாங்கான வீரமொடு கார ஞ்சாரம், உன்னியே பழச்சாற்றா லரைத்துக்கொண்டு-உத்தமனே பில் லைசெய்து காயப்போட்டு, கண்ணியே யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து-நலமாகப் புடம்போட நீறிப்போச்சு. புண்ணியனே யிந்நீற்றைப் பத னம்பண்ணிப்-புகழாக அயத்தினுட விபரங்கேளே. 942

அயத்தின்ஈயம்.

கேளப்பா அயப்பொடிதான் பலந்தான்பத்து - கெடியாக வெள்ளை யது பலந்தானென்று வாளப்பா தாளகமும் பலந்தானென்று-வரிசை யுள்ள சூதமது பலந்தானென்று, நீளப்பா காரமது பலந்தானென்று-நினைவாகச் சாரமது பலந்தானென்று, ஆளப்பா நீறுகாற் பலந்தான் கூட்டி-அப்பனே கல்வத்தி லாட்டுஆட்டே. 943

ஆட்டுவாய் பழச்சாறு விட்டுமைந்தா அன்பாக ஈராறு சாமமாட்டி தாட்டிகமாய் நன்றாக அரைத்துமைந்தா சமர்த்தாக வழித்தெடுத்துப் பில்லைசெய்து, நாட்டியே ரவிமுகத்திற் காயப்போடு நன்றாக வுலரவைத்துக் குகையில்வைத்து, பூட்டியே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து புரிசமூட னுலையிலிட்டு வூதிப்பாரே. 944

பாரப்பா குகையழுக வூதிக்கொண்டு பண்பாக ஆரியபின் னுடைத்துப்பாரு, நேரப்பா வெண்கலமா யுருகிநிற்கும் நினைவாகப் பின்பொருக்கா வூதிப்பார்த்தால், வீரப்பா தானடங்கி யியமாகும் விசையான அயத்தினுட ஈயங்காணும், ஆரப்பர் அறிவார்கள் அயத்தினியம் ஆதியந்தந் தனையறிந்தோ னறிவான்காணே. 945

காணப்பா அயக்காந்த மீயந்தன்னைக் கண்டவர்கள் தேகமடா கற்றாணும், வீணப்பா வென்றுசொல்லி யிருந்தாணுகில் வீடதுவும் பிலக்காது வெளிகாணுது, நானப்பா இந்நூலில் வெளியாய்ச்சொன்னேன் தன்மையுட னயக்காந்த மீயஞ்செய்து, கோணப்பா குருவருளால் செந்தூரம்பண்ணக் குறியுனக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. 946

காந்தசத்துச்செந்தூரம்.

கேளப்பா காந்தசத்துப் பலந்தானொன்று கேள்மகனே அயச்சத்துப் பலந்தானொன்று, வேளப்பா தங்கமொரு பலந்தான் தூக்கி விசையாக மூன்றுமொன்று யுருக்கிக்கொண்டு, வாளப்பா கல்வமதில் பொடித்துக்கொண்டு வரிசையுடன் கூறுகிற மருந்துகேளு, ஆளப்பா கண்டிடைக்கு வீரம்வாங்கி அப்பனே இடைக்குமிகர் சூதஞ்சேரே. 647

சேர்த்ததொரு இடைக்குமிகர் கெந்திசேர்த்துத் திறமாக முலைப்பாலா லாட்டிக்கொண்டு, கார்த்துமே ரெண்டுநா ளாட்டிப்பின்பு கருவான பழச்சாற்று லாட்டிநன்றாய், பார்த்துநீ யுலரவைத்துப் பொடியதாக்கிப் பண்பாகக் குப்பியிலே அரைமட்டிட்டு, கோர்த்துநீ பாண்டமரை யுப்பைக்கொட்டிக் குணமாக அதின்மேலே குப்பிவையே. 948

வைத்தபின்பு குப்பியுட கழுத்துமட்டும் மறைப்பாக வுப்புடனே மண்ணுங்கொட்டி, மெய்த்ததொரு மேல்மூடி சீலைசெய்து விசையாக வாலுகையி லெரிப்பாயப்பா, வைத்ததொரு மூன்றுநாள் முத்தீயிட்டு நலமாக ஆரவிட்டு எடுத்துப்பாரு, கைத்ததொரு செந்தூர முருக்கம்பூப்போல்-காணுமடா செந்தூரம் பதனம்பண்ணே. 949

பண்ணப்பா ஈசானம் பூசைசெய்து பரமகுரு செந்தூரம் பணவிடைதான்கொள்ளு, நண்ணப்பா மண்டலமே கொண்டாயாகுல் நரைதிரையு மற்றுமடா சட்டைபோகும், விண்ணப்பா குருபதமு மடுக்கக்காணும் விசையான சிவயோக விருப்பஞ்செய்யும், பொன்னப்பா வுண்டாகுஞ் செந்தூரத்தில் பூட்டுகிற விதமுனக்குப் புகலுவேனே. 950

செந்தூரத்திற்கனுப்பானம்:

புகலுகிற விதமேது வென்றால்மைந்தா பூட்டுகிறேன் மூதண்ட லேகியத்தில், பகருகிறேன் லேகியத்தில் கழிஞ்சிவாங்கிப் பணவிடை செக் தூரமதில் பதியவைத்து, நெகிழாமல் மனதுறுதி யாகக்கொண்டு நேசமுட னிருந்ததினால் நேர்மைகேளு, அகலாத குன்மமுதல் குஷ்ட ரோகம் அசடான நீரிழிவு காசம்போமே. 951

காசமொடு பவுத்திரங்கள் தசைநோயெல்லாங் கதிகெட்டு ஓடுமடா இன்னங்கேளு, நேசமுடன் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்து நினைவாக வெள்ளமதிற் கொண்டாயாகில், பாசமுடன் சுரமனைத்து மோடிப் போகும் பண்பான முறைகாய்ச்ச லோடிப்போகும், வாசமுள்ள தேனதிலே கொண்டால்மைந்தா மயக்கமென்ற நெஞ்சடைப்பு வாங்கிப்போமே.

போமப்பா மூலைப்பாலில் பணவிடைசெந்தூரம் புகட்டியே கொண்டதினால் மைந்தாகேளு, ஆமப்பா தோஷமொடு சுவாசந்தீரும் அடங்காத நாவரட்சி விட்டுப்போகும், தாமப்பா பறங்கிமுதல் கறப்பான்தீருந் தடிப்பான வெளுப்புடனே பதுமந்தீரும், நாமப்பா செந்தூரம் அதீதமெத்த நலமான புண்ணியங்க ளில்லைதானே. 953

தானென்ற செந்தூரந் தினமுங்கொண்டால் சடலமென்ற கூடது தான் பிலத்துதப்பா, நானென்ற அவமிருத் தோடிப்போகும் நரைதிரையு மற்றுதடா நமனாரில்லை. தேனென்ற அனுப்பான மறிந்துகொண்டால் சிவசிவா கயிலாச தேகமாகும், ஊனென்ற வுடம்பெடுத்தா லுறுதிவேணும் உழன்றுமனந் திரிந்ததினாற் றளர்ந்துபோமே. 954

தளராம லிருப்பதற் கின்னமொன்று சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே தயவுள்ளானே, உளராமற் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்து உண்மையென்ற முப்பூவி லவ்விடைதான்கொண்டு, களராமல் மனதுறுதி யாகிக்கொண்டால் கழலுமடா சட்டையொன்று கறுப்பாய்த்தானே, வளருமடா தேகமது வெளிபோற்காணும் மகத்தான தேகமது பிர்மமாமே.

ஆமப்பா சித்தாந்தம் ஞானமார்க்கம் அப்பனே வேதாந்தம் போக மார்க்கம், தாமப்பா ஞானவரை யோகத்துக்கு தயவான மூலமடா நந்தி நந்தி, நாமப்பா நந்தியடி மூலங்கண்டால் நாடலா மாறுவகை யதின் மேலப்பா, காமப்பா கானற்பா லிரண்டுங்கூடி கரைகாணும் பூரணமாய் நிற்குந்தானே. 956

சலாசத்துப்பஸ்பம்.

தானென்ற சலாசத்துப் பலந்தானொன்று தயவான பொரிக்காரம் பலந்தானொன்று, ஊனென்ற பழச்சாற்றாற் கல்வத்தாட்டி உறுதியுடனாட்டிகன்றாய் வழித்துக்கொண்டு, பானென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்தி மைந்தா பக்குவமாய்ப் புடம்போடப் பற்பமாகும், தேனென்ற பற்பமது பதனம்பண்ணித் தேனதிலே பணவிடைதான் கொள்ளச்சொல்லே. 957

சொல்லப்பா நீரடைப்பு பிறமேகந்தான் சூழ்ந்தமகோ தரமுடனே வெட்டைபோகும், நல்லப்பா கல்லடைப்பு தசையடைப்பு நன்மை யில்லா மேகத்தா லெழுந்தநோய்கள், அல்லப்பா வோடிவிடு மின்னங் கேளு அரகரா நீர்க்கடுப்பு நீர்ச்செறிப்பு, சொல்லாடி லோடிவிடு மின் னங்கேளு சிவசிவா பத்தியங்க ளில்லைதானே. 958

அப்பிரகச்சத்து

தானென்ற அப்பிரகச் சத்துசொல்வேன் சதுரான அப்பிரகம் பொடிதான்செய்து, வானென்ற பலமொன்று எடுத்துக்கொண்டு மைந் தனே மேல்மருந்தின் வகையைக்கேளு, ஊனென்ற வெடியுப்புக் காரசா ரம் உத்தமனே தாளகமுங் கெவுரிசூதம், மானென்ற சிங்கியுட பூநாகந் தான் மைந்தனே வகைவகைக்குக் கழிஞ்சிவாங்கே. 959

வாங்கடா முப்பூவுங் கழிஞ்சிகொண்டு வரிசையாய் மருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டு, தாங்கியே பழச்சாற்று லாட்டிமைந்தா தயவாக இருசா மம் நன்றாயாட்டி பாங்குபெறப் பில்லைசெய்து ரவியிற்போடு பக்குவ மாய் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, சாங்கமாய் சில்விட்டுச் சீலைசெய்து தயவாகக் குகையமுக ஆதுவூதே. 960

ஊதியந்தக் குகையாறி யெடுத்துப்பாரு உத்தமனே ஈயமதா யுருகி நிற்கும், வாதியென்ற வாதிகளோ காணப்போமோ மகத்தான யோகி யடா சத்துகாண்பான், ஆதியென்ற அப்பிரகச் சத்துகாண அரகரா வாதிகள்தா னலைந்தேசெத்தார், சோதியென்ற அப்பிரகச் சத்தைமைந் தா சுகமாகச் செந்தூரம் பண்ணுபண்ணே. 961

பண்ணப்பா அப்பிரகச் சத்துவாங்கிப் பலமெடுத்துக் குகைதனிலே யுருகும்போது, உண்ணப்பா தங்கமொடு பலந்தான்சேர்த்து உருகி ரெண்டுங் குண்டாகி மணிபோல்நிற்கும், கண்ணப்பா கல்வத்திற் பொடிக் கத்தூளாங் கண்டிடைக்கு வீரமொடு சூதஞ்சேரு, அண்ணப்பா கண்டி டைக்கு கெந்திகூட்டி அழகான பழச்சாற்று லாட்டிப்பாரே. 962

பாரப்பா பழச்சாற்று லாட்டிப்பின்பு பண்பான பொடுதலையின் சாற்றாலாட்டி, காரப்பா ரெண்டுநா ளரைத்தபின்பு கருவாகப் பொடி செய்து குப்பிக்கேற்றி, சாரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து தன்மை யுடன் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு, தீரப்பா முன்போலே யெரித் துப்பாரு சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவப்புத்தானே. 963

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் தன்மையுடன் பணவிடை தான் தேனிற்கொண்டால், ஊனென்ற காயமது பெலத்துநல்ல உறுதி யாய் சட்டைஒன்று தள்ளுந்தள்ளும், தேனென்ற கற்பமடா செந்தூரந் தான் திறமான அனுப்பான மறிந்துகொண்டால், வானென்ற மேகம் போம் சூலைபோகும் மக்கனே மூன்றாற்றை மகிழ்ந்துகேளே. 964

கேளப்பா மூந்நூற்றிற் செந்தூரமார்க்கம் கிருபையுட னிருநூற் றின் பற்பஞ்சொன்னேன், நாளப்பா ஆயிரத்து நூற்றில்மைந்தா நன் மையுடன் வயித்தியத்தில் நன்றாய்ச் சொன்னேன், வேளப்பா அறு நூற்றின் விபரமெல்லாம் விரித்துநன்றாய் சொல்லிவிட்டேன் விபர மாக, ஆளப்பா நானூற்றில் வயித்தியபூரணந்தான் அன்பாகப் பாடின தை நன்றாய்ப்பாரே. 965

பாரப்பா அப்பிரகச் செந்தூரத்தைப் பாய்ச்சடா வெள்ளியிலே நூற் றுக்கொன்று, தேரப்பா மாற்றதுவு மூன்றூருகும் திறமான குடவனி லே யிருநூருகும், சாரப்பா வெள்ளிசெம்பில் நூறுமாற்று தயவாகத் தனிச்செம்பி லைம்பதாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் செந்தூரப் போக்கு அன்பான புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 966

பொன்னிமிளைச்சத்து.

கேளப்பா பொன்னிமிளைச் சத்துசொல்வேன் கெடியான நிமிளை யது பலந்தான்வாங்கி, நாளப்பா ரோமமது இடையேசுற்றி நன்றாகத் தாரபற்ப நாகபற்பம், வேளப்பா நிமிளையின்மேல் பூசிக்கொண்டுமேலாக ரோமத்தைச் சுற்றிமைந்தா, தாளப்பா அதின்மேலே முப்பூச்சுன்னம் தயவாகப் பூசிநல்ல குகைக்குள்வையே. 967

வையப்பா குகைவாயை மூடிநன்றாய் மார்க்கமுடன் மூசையிலே வைத்துவூது, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் குகையழுகவூது மெய்யான சத்ததுவும் வெண்கலமாய்நிற்கும், பையப்பா ஆரவிட்டுச் சத்துவாங்கிப் பாலகனே குகையிலிட்டுக் காரமூட்டி, நையப்பா வுருக்கிப்பார் கண்விட் டாடும் நன்றாக அதிற்சேரும் வகையைக்கேளே. 968

கேளப்பா நாகமொடு தங்கம்ரெண்டும் கெடியான சத்துருக்குச் சரி யாய்த்தூக்கி, வாளப்பா சத்துநின்று வுருகும்போது வரிசையாய் நாகத ங்க மிதிலேயூட்டு, தாளப்பா சத்துடனே ரெண்டுஞ்சேர்த்து தயவாக மூன்றுமொன்றா யுருகுமப்பா, ஆளப்பா குகையாறி யெடுத்துப்பாரு அரகரா களங்காகு மைந்தாகேளே. 969

கேளடா களங்கதனைக் கல்வத்திட்டுக் கெட்டியா யுடைத்திடவே தூளாம்பாரு, வாளடா வீரமது பலந்தான்மூன்று மைந்தனே வாலைர சம் பலந்தான்மூன்று, தேளடா கெந்திபலம் நாலுங்கூட்டித் தெவிட்டாத ஆதிபந்தம் பலமூங்கூட்டி, ஆளடா முலைப்பாலால் நன்றாயாட்டி அதின் பிறகு பொடுதலையின் சாற்றாலாட்டே. 970

ஆட்டியே வழித்துருட்டிக் காயப்போட்டு அப்பனே பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி, நாட்டியே வாலுகையில் மூன்றுநாள்தான் நலமாக மூத் தீயும் நன்றாய்மூட்டி, காட்டியே சலாகைகொண்டு சோதித்தேபார் கதிர் முனையில் கறகறக்கும் பதந்தானப்பா, தாட்டிகமா யாரவிட்டு வுடைத் துப்பாரு சமர்த்தான பொன்னிமிளைச் செந்தூரமாச்சே. 971

ஆச்சப்பா செந்தூரம் பதனம்பண்ணி அப்பனே குன்றியிடை யிரு போதுண்ணு, காய்ச்சப்பா பசுவின்பால் தன்னிற்கொள்ளு கதிரொளி போல் தேகமது காந்தியாகும், நீச்சப்பா மூலைப்பாலிற் குன்றியிய நோரான தோஷம்போம் சுவாசம்போகும், பாய்ச்சப்பா விஷக்கடிகள் குஷ்டரோ கம் பகையான மேகமென்ற தெல்லாம்போமே. 972

போமடா வாதத்தி லெழுந்ததோஷம் பொல்லாத பித்தத்தா லெழு ந்ததோஷம், ஆமடா சிலேற்பனத்தா லெழுந்ததோஷம் அஞ்சாத தோஷ மெலா மகன்றுபோகும், சாமடா கிமிளைதனைக் கண்டரோகஞ் க்ஷணத் திலே ஓடிவிடு மையாஐயா, நாமடா வுனக்காகச் சொன்னேனையா நல மாகச் செந்தூரத் தொழிலைக்கேளே. 973

கேளப்பா பணவிடைச்செந் தூரம்வாங்கிக் கெட்டியாய் வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று, தாளப்பா கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொண்டு சமர்த் தான வெள்ளியிலே பழுத்துப்போகும், வாளப்பா வெள்ளியது பழுத் துதானல் வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தாமைந்தா, நாளப்பா வெள் ளிசெம்பி லீந்தாயானல் நன்மையதாய்ப் பழுத்துமிகத் தங்கமாமே. 974

ஆமப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று அருள்பெருக வுருக்கிப்பா ரதிகமாற்று, நாமப்பா செந்தூரம் வலுவேமெத்த நயமான செந்தூரம் தன்னைக்கண்டு, தாமப்பா மகிழாதே மனதடங்கிநில்லு தன்மையுடன் பூரணத்தைத் தயவாய்ப்போற்று, காமப்பால் கானற்பால் கண்டேகொ ள்ளு கமலமல ரமுதமது கசிவாய்க்கொள்ளே. 975

தாளகச்சத்து-

கொள்ளப்பா இன்னமொரு முறையைக்கேளு குருவான தாளகத் தின் சத்துசொல்வேன், நல்லப்பா தாரமது பலந்தானென்று நலமான சுன்னத்திற் சுத்திபண்ணி, கல்லப்பா சுன்னமுடன் துருசுதுத்தங் கரு வான சாரமுடன் தாரங்கூட்டி, அல்லப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து அரைத்துஅந்த தாளகத்துக் கங்கிபூட்டே. 976

பூட்டியே குகையில்வைத்துக் குகைவாய்மூடிப் புகழாக மண்சீலை வழு ஞ்செய்து, தாஷ்டீகமாய்க் குகைதனிலே வைத்தூதூ சமர்த்தாகக் குகையழுக வூதித்தீரு, நாட்டியே குகையாறி யெடுத்துப்பாரு நலமாகத் தாளகந்தா னீயமாளும், ஆட்டினதோ ரீயமது பதனம்பண்ணு அன்பா கக் காரமிட்டு வுருக்கிப்பாரே. 977

உருக்கையிலே நாகமந்த இடையேசேரு உண்மையுள்ள தங்கமப் படியேசேரு, கருத்தாகக் கட்டினதோ ரசத்தைச்சேரு கருவான நாலு மொன்று யுருகுமப்பா, பெருக்கமுள்ள களங்காகு மப்பாசொன்னேன் பேணியே கல்வத்திற் பொடிக்கத்தளாம், குருக்களென்ற வீரமந்த இடையேசேரும் குணமாக கெந்திரெட்டிப் பாகச்சேரே. 978

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றித் திறமாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, போற்றியே முன்போலே யெரித்துவாங்கு பூரணமா யாரவிட்டு எடுத்துப்பாரு, ஆற்றியே குப்பிதனை யுடைத்துப்பாரு அரகரா செந்தூர மருணநிறமப்பா, தேற்றியே செந்தூரம் பதனம்பண்ணிச் சிவசிவா குன்றியிடை தேனிற்கொள்ளே. 979

கொள்ளவே சுவாசமொடு காசந்தீரும் குஷ்டமொடு பரங்கிமுதல் சூலைநோய்தீரும், அல்லல்செய்யுங் குன்மமொடு மகோதரங்கள் அண்டத்தின் வாதமொடு அனந்தவாதம், கல்லல்செய்யுங் குதிவாத முகத்துவாதம் காலசதி மேலசதி கனத்தவாதம், நல்லதொரு செந்தூரம் கண்டபோதே நாடாம லோடிவிடு மின்னங்கேளே. 980

கேளப்பா செந்தூரத் தொழிலைக்கேளு கெணிதமுள்ள வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று, வாளப்பா கொடுத்திடவே வயதுசொல்ல வாயேதுநாவேது வலுத்ததங்கம், ஆளப்பா வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று அணைத்திடவே பதினாறு வயதுப்பிள்ளை, தாளப்பா மாறியவன் கடனஞ்செய்வாள் கண்டுள்ள மகிழாதே கருத்தாய்நில்லே. 981

நில்லென்ற குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று நீட்டினால் பத்தரைதான் தப்பாதுண்மை, சொல்லொன்று தப்பாது கருவாய்ப்பாரு சொல் மறந்து பார்த்தினாற் சோதிகாணும், குல்லென்ற கல்லறிந்து புல்லைத் தின்னுங் குல்லறிந்து யோகமதிற் கருத்தாய்ப்பார்த்து, கொல்லென்று வாய்ப்பசப்புங் குறும்பரோடே கூடாது வாசியிலே கூர்ந்துநில்லே. 982

நில்லடா வாசியிலே நின்றுதேறி நினைவாகப் பூரணத்தைக் கண்டு தேறு, சொல்லாத மந்திரத்தை யுருவேசெய்து சோராமற் கனியருந்தி மணியைப்பூசி, தள்ளடா தனையறியார் தன்னைத்தானே சமையமதங் கொண்டாடுந் தவத்தோர்தன்னை, புல்லென்ற மனுக்களுடன் பொருந்த வேண்டாம் பூரணத்தைத் தினம்நோக்கிப் பூண்டுநில்லே. 983

நாகச்செந்தூரம்.

பூண்டுகொள் நாகச்செந் தூரந்தன்னைப் பூரணமாய் நாதவிந்து தெளிந்ததண்ணீர், ஆண்டுகொண்டு அச்சலத்தில் நாகஞ்சாய்க்க அப்பனே நோயடங்கி யடங்கிக்கட்டும், நீண்டதொரு குகைதனிலே நாகம்போட்டு நினைவாக வுருகையிலே மைந்தாகேளு, மாண்டதொரு நாகத்துக் கிடையே தங்கம் மகத்தான தங்கநிறச் சத்தை வாரே. 984

வார்த்துமிக வுருக்கையிலே மூன்றுமொன்றாய் வளமாக வுருகியது மணிபோல்நிற்கும், பார்த்துமிகத் தானெடுத்துக் கல்வத்திட்டுப் பதராமலத்திடைக்கு வீரஞ்சேர்த்து, போற்றிநன்றா யிடைக்கிரட்டி கெந்திகூட்டிப் பொடிசெய்து தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, காத்துமிகக் குப்பிதனி லேற்றிக்கொண்டு கனமான மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே. 985

செய்யப்பா வாலுகையில் முன்போல்வைத்துத் திறமாக அருசாம மெரித்துவாங்கு. பையப்பா ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு பரமான செந்தூர மென்னசொல்வேன். மெய்யப்பா செந்தூரம் பதனம்பண்ணி மெய்க் கவே தேனதிலே பணவிடைதான்கொள்ள, ஐயசவே கிராணியென்ற தெல்லாம்போகும் அரகரா குன்மமென்ற கனைத்தும்போமே. 986

போமப்பா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும் பொல்லாத நீரிழிவு கிரந்திகுஷ்டம், தாமப்பா மகோதரமும் விஷபாகங்கள் தருகாத பாண்டு முதல் சுவாசகாசம், ஆமப்பா நாகசெந் தூரங்கண்டால் அடங்காத நோய்களெல்லா மடங்கிஓடும், நாமப்பா சொல்லுகிறோம் வச்சிரகாயம் நல்மனதா யிருந்தவர்க்கு எல்லாஞ்சித்தே. 987

சித்தாக இருக்கவென்றால் மைந்தாகேளு சிவமான செந்தூரம் குணத்தோடொக்க, பத்தாசை யாசநீ பணவிடைதான்கொண்டால் பழுக்குமா தேகமதிற் சட்டைபோகும், வற்றாத செந்தூரம் தினமுங்கொண்டால் வயதுசொல முடியாது மைந்தாகேளு, முத்தான முத்தரெல்லா முத்தியாகும் மோசமில்லை செந்தூர முறையைக்கேளே. 988

கேளப்பா வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று கெடியான வெள்ளி செம்பில் நூற்றுக்கொன்று, நாளப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று நன்மையில்லாச் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கோளப்பா வாராமல் பழுக்குந்தங்கம் குறியான தங்கமதை யார்தான் காண்பார், ஆளப்பா ஆதியென்ற தங்கந்தன்னை அறிந்துகொண்டு தவமகிமை யறிந்துசெய்யே.

செய்யடா தவமதிலே மனத்தைநாட்டு தீர்க்கமுடன் குருபதத்திற் சேர்ந்துநில்லு மெய்யடா கற்பமதை விரும்பியுண்ணு விரும்பிமிக வுண்ணையிலே தீபம்பாரு, கொய்யடா கருவிகளைக் கொய்துப்போடு கூர்மையுட னடுமனையைக் கூர்ந்துபாரு, பையடா மூலமதி லாறுந் தாண்டிப் பராபரத்தி னருளதனைப் பற்றிப்பாரே. 990

பற்றிமிகப் பாராமற் பொருளைக்கண்டு பதுமைபோல் பெருமையிலே பற்றிநின்று, முத்தியில்லா மூடர்களாய்க் கூட்டங்கூடி மோசமென்ற பாசமதை யிழுத்துக்கொண்டு, சத்தியென்ற பெண்ணைமிக நிறுத்திக்கொண்டு சகலஆ பரணமிகத் தானேசாத்தி புத்தியில்லா நடத்தைகளைப் பார்த்தாயானால் பூரணத்தா லுனதுசிரம் வெடித்துப்போமே. 991

வெடித்துமிகப் போவதுவு மெத்தநன்றே வேதாந்தப் பதியினிற்க மிகவுநன்றே, படித்துமிக ரெண்டையுநீ யறிந்துபார்த்து பக்குவத்தோ டேயிருந்து பதியில்தாக்கு. வடித்தமெழு கதுபோல இந்த நூலில் வசனித்த கருக்களெல்லா மனதிற்காரு, விடுத்தபொரு ளனையறிந்து காரா விட்டால் விண்ணிடியு மண்கரையும் வீணாய்ப்போமே. 992

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாம லின்னமொரு சேதிகேளு-பொன்னான கருவங்கம் வாங்கி மைந்தா, வாகாக ஆதியந்தக் கருவினாலே-மகத்தான வங்கத்துக் கங்கி பூட்டி, ரோகாமற் புடம்போடக் கட்டிப்போகும்-நுண்மையுடன் தானெ டுத்துக் குகையில்வைத்து, சாகாமற் காரமிட்டு வுருக்கிப்பாரு - சக்கரம் போல் கண்விட்டு ஆடுந்தானே. 993

தானென்ற வங்கத்துக் கிடையேநாகந் - தயவான தங்கமுடன் ரச மூங்கூட்டி, கோனென்ற குருவருளா லுருக்கிப்பார்க்க-குணமாக நாலு மொன்றாய் மணியாய்நிற்கும், மானென்ற கல்வத்தில் நொறுக்கிக்கொ ண்டு - மாட்டடா வீரமொடு லிங்கந்தானும், தேனென்ற காரமொடு வொன்றாய்க்கூட்டி-சிவசிவா இதுக்கிரட்டிக் கெந்திகூட்டே. 994

கூட்டி நன்றாய் பொடித்துமிகக் குப்பிக்கேற்றிக்-குணமாக மண்சீலை வலுவாய்ப்பூசி, நாட்டியே முன்போலே எரித்துவாங்கி-நல்லபத மறிய வென்றால் சலகைபோடு, மாட்டியதோர் சலாகைமுனை வெளுத்துத நால்-மார்க்கமுடன் தானெடுத்து ஆரவைத்து, தாட்டிகமாய்க் குப்பி யைநீ யுடைத்துப்பார்க்கத்-தங்கநிற மானசெந் தூரமாமே. 995

பாரப்பா செந்தூரம் பனைவெல்லத்தில் - பக்குவமாய்க் குன்றியிடை கொண்டால் மைந்தா, ஆரப்பா வுனக்கிடு சொல்லப்போறேன்-அரகரா தேகம்வச்சிர காயமாகும், தேரப்பா பணவிடைதான் தேனிற்கொண்டா சிவசிவா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும், நேரப்பா ஜலவிஷங்கள் குஷ் டரோகம் - கிலைநில்லா நீரிழிவு நீங்கிப்போமே. 996

போமடா பவுத்திரமுங் கண்டமாலை-பொல்லாத குன்மமொடு பாண் டுந்தீரும், காமடா தோஷமொடு காசம்போகும் - நழுக்கான மூலமுத லண்டவாதம், தாமடா குதிவாதம் நடுக்குவாதம்-சமர்த்தான வாதமதிற் பச்சைவாதம், ஆமடா பித்தமென்ற தெல்லாம்போகும் - அரகரா கரு வங்க மதிகந்தானே. 997

தானென்ற செந்தூரத் தொழிலைக்கேளு - தப்பாமல் நூற்றுக்கு வொன்றுபோட்டால், மானென்ற வெள்ளியிலே நூறுமாற்று - மகத் தான செம்பதிலே அன்பதாகும், தேனென்ற வெள்ளிசெம்பி லிருநூ றாகும் - தெவிட்டாத குடவனிலே எண்பதாகும், கோனென்ற குருவரு ளாற் செந்தூரத்தைக்-குறிப்புடனே கொண்டவரே குருவாம்பாரே. 998

குருவான சற்குருவைக் காணவேணும் -குணமாக நந்திதனைப் பணி யவேணும், உருவான வுருவறிந்து வுண்ணவேணும் -உண்மையுள்ள சத் திசிவம் காணவேணும், திருவான மலரொளியைப் போற்றவேணும்-தெவி ட்டாத மதியமுதங் கொள்ளவேணும். தருவான கற்பகத்தைப் பூசைப ண்ணிச் - சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துநில்லே. 999

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நில்லென்ற நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு- நினைவாகக் குருபதத்திற் பூண்டுக்கொண்டு, சொல்லென்ற தாம்பிரச்செந் தூரம்பண்ணித்-துருவமுடன் கொள்வதற்கு விபரங்கேளு, தெல்லென்ற துட்டதனை ராவிக்கொண்டு - திறமாகப் பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, கல்லென்ற சுன்னநீர் விட்டுநன்றாய்க்-களிம்பறவே கழுவிவிடு கசடுபோச்சே. 1000

போச்சென்று தாம்பூரப் பொடிதானென்று - புதுமையுள்ள தங்கமொன்று ரசந்தானென்று, நீச்சென்ற தாளகமும் வீரமொன்று - நிலைத்ததொரு லிங்கமொன்று நாகமொன்று, பாச்சென்ற கல்வமதி லேழும்போட்டுப்-பக்குவமாய்ப் பழச்சாற்று லாட்டிநன்றாய், ஆச்சென்று கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி - அரகரா ரெட்டிப்பு கெந்திகூட்டே. 1001

கூட்டியே பழச்சாறும் பொடிதலையின்சாறும் - குணமாக விட்டுநன்றாய் மைபோலாட்டி, ஆட்டியே வழித்தெடுத்துக் காயப்போட்டு - அப்பனே பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி, தாட்டிகமாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து - சமர்த்தாக முன்போலே யெரித்துவாங்கு, நாட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு - நன்மையுள்ள செந்தூர மதிகந்தானே. 1002

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் - தன்மையுட னீசான்யம் பூசைசெய்து, தேனென்ற தேனதிலே பணவிடைதான்கொண்டால் - தீராத குன்மமுதல் குஷ்டந்தீரும், வானென்ற மேகமொடு கிரந்திதீரும்-வகையான பீலிகையு மகோதரமுந்தீரும், ஊனென்ற மூலமுதல் கண்டமாலை - உள்மூலம் பிறமூல மொழிந்துபோமே. 1003

மாத்திரை.

ஒழியாம லிருப்பதற்கு மாத்திரைதானென்று - உத்தமனே சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, வழியான அயக்காந்தச் செந்தூரமொன்று - மார்க்கமுள்ள நாகசெந் தூரமொன்று. நெளியாத தாளகச்செந் தூரமொன்று - நேரான தாம்பிரச் செந்தூரமொன்று, அழியாத வங்கசெந் தூரமொன்று - அப்பனே ஐந்துமோ ரிடையாய்வாங்கே. 1004

வாங்கியே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு -மகத்தான மூலைப்பாலும் பழத்தின்சாறும், பாங்குடனே ரெண்டுநிறை ஒன்றாய்ச்சேர்த்துப்-பக்குவமாய் கல்வத்தி லாட்டும்போது, தாங்கியே திரிகடுகு மூன்றுமொன்றாய்-சரியிடையாய் செந்தூரந் தன்னிற்சேர்த்து, ஆங்கதுகொண் டேயரைப்பா யாறுநாள்தான் - அதின்பிறகு மத்தஞ்சா றதனில்வாரேற. 1005

வார்த்துநன்றா யாறுநா ளரைத்தபின்பு -மார்க்கமுடன் வழித்துமாத்திரைகள்செய்து, பார்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு - பக்குவமாய்ப் குணங்குறிக ளறிந்துகொண்டு, காத்துமிக அனுப்பான மறிந்துசெய்தால் - காணுமை லோடிவிடுஞ் சுவாசதோஷம், சாற்றுகிறேன் கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு : தன்மனதைத் தானறிந்து தனதாய் நில்லே. 1006

கலிக்கம்.

தனதான கிராம்புடனே திரிகடுகுகூட்டித்-தன்மையுள்ள கிராம்பதுவுங் கூடச்சேர்த்து, மனதான வாளமொன்று எட்டுக்கொன்று - மாட்டுவாய் கல்வத்திற் பழச்சாறிட்டு, உனதான அபின்கூட்டி நன்றாயாட்டி-ஊமத்தஞ் சாறதனி லொருநாளாட்டி, கனதான கயிறுபோ திருட்டிமைந்தா - காற்றில்லா விடம்பார்த்துக் காயவையே. 1007

வைத்துநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு எடுத்துக்கொண்டு - வரிசையுடன் சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, கைத்ததொரு மூலைப்பாலா லுரைத்து நாவில்-கண்ணிலிடச் சகலசன்னி காணாதோடும், மெய்த்தசிவ ருத்திரகளை மாத்திரைவைத்து - வேணபடி வயித்தியத்தை விரும்பிச்செய்தால், நைத்ததொரு சாத்தியம் சாத்தியமரெண்டும்-நன்றாகத் தீருமடா நலமாம் பாரே. 1008

வேறுகலிக்கம்.

பாரப்பா கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு-பக்குவமாய்த் திரிகடுகு துரிசிதுத்தம், நேரப்பா அரிதாரமிந்துப்போடு-நினைவாக ரோகணியுஞ் சரியாத்தூக்கி, காரப்பா பவளமது நாலுக்கொன்று-கருவான பழச்சாற்றா லரைத்துமைந்தா, தீரப்பா கயிறுபோல் திரட்டிக்கொண்டு-சிவசிவா நிழலுலர்த்திப் பதனம்பண்ணே. 1009

பண்ணியதோர் கலிக்கமாத் திரையைமைந்தா—பக்குவமாய்ச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணி, உண்ணியே மூலைப்பாலாற் கண்ணில்தீற்றி-உறுதியுள்ள ஜன்னிமுதல் விஷங்கள்போகும், நண்ணியதோர் குளிர்சுரமும் நாடாதோடும்-நலமில்லா நெஞ்சடைப்பு மூர்ச்சைபோகும், புண்ணியனே மழுவான கலிக்கமப்பா-புனிதமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே 1010

போற்றப்பா நீர்தோஷங் கபாலசூலைப்-புகைச்சலென்ற கண்புகைச்சல் காதுமந்தம், பார்த்தப்பா மூக்கடைப்பன் கண்டமாலை - பவுத்திரம கோதரமுங் குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பா போவதற்கு மருந்துசொல்வேன்-அன்பான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி, மாற்றப்பா மதுரமதி விடையமோமம்—மகத்தான திரிகடுகு சீனங்கூட்டே. 1011

கூட்டியே சரியிடையாய் வாங்கிக்கொண்டு - குணமாகச் சூரணித்து முப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியே தேனதிலே கொண்டால்மைந்தா - நலமாக நான்சொன்ன வியாதிதீரும், தேட்டிலே யிந்நூலைத் தேடவேணுந்-திறமாகப் பனிரண்டுங் காக்கவேணும், தாட்டிகமாய்க் கற்பமதைக் கொள்ளவேணுந்-தனதான பூரணத்தை மருவிப்பாரே. 1012

பாரப்பா பூரணமாம் பச்சைபச்சை-பகராத பச்சைதனைப் பதிவாய்ப்பார்க்க, ஆரப்பா அறிவார்கள் காரசாரம் - அம்பரத்தின் தரிசனத்தை யார்தான்காண்பார், தேரப்பா மனதறிவால் தேறிக்கொண்டு - தெவிட்டாத பூரணத்தைப் பணிந்தால்மைந்தா, நேரப்பா மதுரரசஞ்சொலிக்கும்பாரு-நினைவாக அமுதமதைப் பானம்பண்ணே. 1013

காயாதிகற்பமுண்ணும்பக்குவம்.

பண்ணப்பா காயாதி கற்பங்கொள்ளப் - பக்குவத்தைச் சொல்லுகி றேன் பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பா ஆதியந்த நடுமூன்றாக - விளங்கு கிற பொருளதனை விரும்பிக்கேளு, நண்ணப்பா, அமுதகற்பம் அகா ரபீடம்-நடுவான போதமடா யார்தான்காண்பார், உண்ணப்பா அகார மென்ற பொருளைக்கேளு-உறுதியுள்ள புலத்தியனே யுண்மைதானே 1014

தானென்ற அகாரமடா விந்துவிந்து-தன்மையுள்ள விந்துநீர் தண் ணீராச்சு, கோனென்ற விந்துநீர் தன்னைவாங்கிக்-குணமாக அந்திசந் தி கொண்டுமைந்தா, கோனென்ற குருபதத்தில் மனதைவைத்துக்-குணமாக ரேசகபூரகமும்பண்ணி, நானென்ற அகம்போக்கிக் கும்பகத்தே நின்றால்-நலமில்லா தேகம்வெகு உறுதியாமே. 1015

ஆமப்பா வுறுதிமன துறுதியாக-அப்பனே கொண்டுவிடு மண்டலந் தான், நாமப்பா வாதபித்த சேத்துமத்தினாலே-நாடிவரும் வியாதியெல் லாம் நாடாதோடும், போமப்பா நரையோடு திரையும்போகும் - பொல் லாத திரோதகையின் மாய்கைபோகும், தாமப்பா நந்தியொளி பிரகா சிக்குந்-தயவாகப் போகும்வெகு தன்மைதானே. 1016

தானென்ன நீயென்ன ரெண்டுமொன்று - தடையில்லா மனதாக இருந்தாயானால், கோனென்ன குருவென்ன நீயேயாகுங்-குணமான மன துறுதி யானதாலே, ஆணென்னப் பெண்ணென்ன ரெண்டுமொன்று- அரகரா மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்து, தேனென்ன வந்ததொரு விந்து நீரைத்-தெவிட்டாமற் கொண்டுமேறு கற்பங்கேளே. 1017

கேளப்பா நடுவான அகாரந்தொட்டுக்-கிருபையுட னடியான உகாரங் கேளு, நாளப்பா உகாரமென்ற அடிதான்மூலம்-நலமான மூலமென்றா லார்தான்காண்பார், கோளப்பா வொன்றுமில்லை நாதம்நாதம் - குரு வான மவுனமதைக் கூறப்போமோ, வாளப்பா நாதமென்ற சருகு வாங்கி-மைந்தனே தினந்தோறும் பூசிப்பாயே. 118

பூசிப்பாய் நாதமென்ற சருகுவாங்கிப் புகழாக ரேசகபூ ரகமும்பண் ணி, நேசிப்பாய் கும்பகத்தில் மனதைநாட்டி-நினைவாக மனதுறுதி யா கக்கொண்டால், ஆசிப்பா வாசிப்பா யழுத்திப்பாரு-அழுத்திமிகப் பார்க் கையிலே யருளேதோன்றும், வாசிக்கு முயிரான வுகாரந்தன்னை – வரி சையுடன் பூசிக்கும் வகையைக்கேளே. 1019

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பா உதையாதி சிவத்தைப்பூசி-கெணிதமாய் மதியமதில் போ சனமேசெய்து, நாளப்பா மாலைதனில் உகாரதீட்சை-நன்மையுள்ள சத் தியைநீ பூசைபண்ணு, தாளப்பா மூலமுத லாறுதாரந் - தான்கடந்து மேலான சுழினைக்குள்ளே, ஆளப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் - அர கரர் அகாரமுடன் உகாரந்தானே. 1020

தானப்பா உகாரமென்ற சத்திதன்னைத்- தன்மையுடன் மண்டலமே பூசித்தாக்கால், தேனப்பா அமுர்தரசங் கனிந்துகாணும்-சிவசிவா அமுதரச மந்தமாகும், பேணப்பா உகாரமென்ற அமுதரசந்தன்னைப்-பிலத்த புத்தியறிவதினுற் பேணிப்பார்த்து, ஊணப்பா மூலமதில் ரேசகமே பண்ணி-உம்மெனவே நடுவரையில் பூரகமேசெய்யே. 1021

செய்யப்பா நடுவரையில் பூரகமேசெய்து-திடமாக மேல்மூலஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, பையப்பா கும்பகத்திற் பற்றிப்பாரு-பருதிமதி சுடரொளியில் பகுந்தேகில்லு, கையப்பா தடவுவது போலேமக்காள் - கருவான சத்தியைநீ கருத்தில்வைத்தால், மெய்யப்பா வுனதுசெடம் வலுத்துப் போச்சு - மேதினியிற் சித்தனென்ற பேருமாச்சே. 1022

ஆச்சப்பா சித்தனிலே!அதிகசித்தன் -ஆதியென்ற மூலமதை யறிந்தாலே, போச்சப்பா நரைதிரையும் நமனுமில்லை-பொன்போலே பூரணமாந் தேகமாச்சு, பாச்சப்பா வாசியைநீ வாசிகண்டு-பக்குவமாய் மதியை மெள்ள ரவியிற்சேரு, காச்சப்பா பஞ்சமுகாக் கினியினலே-கருத்துறவே செடத்தைமெள்ளக் காய்ச்சுகாய்ச்சே. 1023

காச்சுதற்கு அக்கினியில் கருவைச்சொன்னேன்-கருத்துறவே சிவபூசை நன்முய்ச்சொன்னேன், பாச்சுதற்குச் சத்தியுட பூசைசொன்னேன்-பத்தியுடன் பகுத்தறியாய்ப் புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்கு முன்னிலைதான் பீடமாகும்-முனையான சுழிமுனையே வகாரபீடம், பேச்சுதற்கு பேசுதற்கு நாவேயில்லை-பெருமையுடன் சத்திசிவ பூசைகேளே. 1024

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பா சத்தியென்ற உகாரந்தன்னில் - கிருபையுள்ள அகாரமென்ற சிவத்தைகாட்டி, நாளப்பா தினம்பார்த்து நமசியென்றோது - நன்ருக சிவசத்தி யொன்றும்பாரு, வாளப்பா உகாரமுடன் அகாரஞ்சேர்த்து-மார்க்கமுடன்|நமசியென் றுருவேசெய்து, கோளப்பா வாராது மண்டலமே செய்தால்-குடிலமென்ற தேகவச்சிர காயமாமே. 1025

காயமது பிலத்துதடா கற்போல்மைந்தா - காயாதி கற்பமென்ற தேகமாச்சு, நேயமுடன் சத்திசிவ பூசையாலே-நிலைத்துதடா ஐந்துருவும் நீங்காமற்றுன், மாயமென்ற நரைதிரையு மாறிப்போச்சு - மகத்தான தேகமது வலுத்துப்போச்சு, தேயுமது மதிதானுந் தேய்ந்துதேய்ந்து - திறமான ரவியதுவு மொளியுமாச்சே. 1026

ஆச்சப்பா பரமவெளி கண்கொள்ளாது - அரகரா சோதியிலே அதிகசோதி, மூச்சப்பா வோடமது முன்பின்னுக் - முக்கியமுடன் பன்னிரண்டு மடங்கும்வீட்டில்,பாய்ச்சப்பா மூலமென்ற அனலைத்தாண்டிப்-பக்குவமாய் |ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி. காய்ச்சசப்பா பஞ்சமுகாக் |கினியில் நின்று-கருத்துறவே கும்பகத்தில் தீபமேற்றே. 1027

ஏற்றப்பா தீபமது என்னசொல்வேன் - ஏகாந்த மானதொரு ஏகதீபம், போற்றப்பா தூண்டாத தீபந்தன்னைப் புத்திமன தொன்றாகப் பொருந்திநின்று, காத்தப்பா சத்திசிவ பூசைபண்ணிக்-கமலமல ரமுதமதைக் கருத்தாய்க்கொண்டு, சாத்தப்பா வாடாத மலரைக்கொண்டு - தயவான மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே. 1028

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பா மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணப் - பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, நண்ணப்பா அகாரமுடன் உகாரங்கூட்டி - நலங்காமல் நசிமசியென்று நுவேசெய்து, விண்ணப்பா தானோங்கி மகாரந்தன்னை - மேவினதால் பராபரத்தி யொளியேகாணும், கண்ணப்பா மனக்கண்ணாற் கசிந்துபாரு - கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் ணிதழ் காண்பாரே. 1029

காணப்பா இதழறிந்து பூசைபண்ணக் - கனியுமடா அமுதமுது கசிந்துபாயும், பேணப்பா அமுதமதை பூசைபண்ணப்-பெரிதான மனோன்மணிதான் பிரகாசிப்பாள், ஊணப்பா மனோன்மணியின் பீசங்கேளு - உம்மெனவே சிங்கென்று வுருவேசெய்தால், பேணப்பா மகாரமென்ற அண்டந்தோணும் - பெரிதான அண்டமது பரமதாமே. 1030

பரத்தின்பூசை-காயாதிகற்பம்.

ஆமப்பா சத்திசிவ பூசைசொன்னேன் - அரகரா பரத்தினுட பூசைகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சத்தியொன்று - நலமான சிவமொன்று பரந்தானொன்று, தாமப்பா மூன்றுக்கும் விபரங்கேளு - சத்தியென்ற உகாரமது காரமாச்சு, காமப்பா சிவமென்ற அகாரந்தானும் - கருவான விந்துமென்ற சாரமாச்சே. 1031

ஆச்சப்பா மகாரமென்ற யகாரந்தானும் - அப்பனே பரமான அண்டமாச்சு, காச்சப்பா காரமுடன் சாரம்ரெண்டும் - கருவாக விந்துவுடநாதமாச்சு, பாச்சப்பா நாதமதில் விந்துசேர்ந்து - பதிவாகத் தெளிவிறுத்து பதனம்பண்ணி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை அண்டந்தன்னைப் - பேணியே கல்வமதில் நொறுக்கிக்கொள்ளே. 1032

கொள்ளப்பா நாதவிந்து தெளிந்ததண்ணீர் - கூர்மையுள்ள பழச்சாறென் றிதற்குநாமம், கல்லப்பா வென்றக்கல் அண்டந்தன்னைக் - கைமுறையாய் நன்றாக ஆட்டிப்பாரு, நல்லப்பா ஆட்டியே பார்க்கும்போது - நலமான மெழுகாகு மண்டந்தானும், செல்லப்பா அண்டமென்ற மெழுகுதன்னை - சிவசிவா தானுருட்டி வட்டிப்பண்ணே- 1033

பண்ணியதோர் வட்டதனைக் காயப்போட்டு - பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மைந்தாகேளு, உன்னியே காரோட்டில் வைத்துமைந்தா - உரமாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, புண்ணியனே யீசானம் பூசைசெய்து- புனிதமுடன் காடையென்ற புடத்தைப்போடு, தன்னிமையாய் நீறியது தவளம்போலாகு - சதாநந்தி யானதொரு பற்பந் தானே. 1034

தானென்ற பற்பமதுக் கிணைதானில்லை - தன்மையுள்ள ரசபற்ப மிதுக்குமீடோ, ஊனென்ற காந்தத்தின் செந்தூரந்தான் - உற்றுப்பா ரிதற்குநிக ருண்டோஐயா, கோனென்ற பூபதியு மிதற்குமீடோ-கொடிதான மாத்திரைக ளிதற்குமீடோ, தேனென்ற பற்பமது ஆதிவி த்தை - சிவசிவா காயாதி கற்பமாமே. 1035

ஆமப்பா பற்பமதில் பணவிடைதானெடுத்து - அமுதமென்ற தேன திலே அழுத்திமைந்தா, நாமப்பா சொல்லுகிறே மேல்மூலத்தாணி-நன் றாக வர்சியைநீ யிழுத்துமைந்தா, தாமப்பா தன்னிலையைத் தான்தான் கண்டு - சமரசமாய் ரேசகத்தைப் பூரணமேசெய்து, காமப்பால் திரைய கற்றிநீ கும்பகத்தேநின்று - கருணையுடன் பற்பமதைப் பூசைபண்ணே.

பூசையென்ன மனதுறுதி யாகக்கொண்டு - பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவால்நின்றால், நேசமுள்ள மனதுறுதி யாகுமாகும் - நிஷ்டையிலே அஷ்டாங்க யோகங்காணும், பாஷையென்ற பரிபாஷை பண்பாய்க்கா ணும்-பக்குவமாய் கற்பூரத் தீபந்தோணும், ஆசையென்ற தசதீட்சை காரந்தோன்றும்-அரகரா இன்னமொரு கற்பங்கேளே. 1037

பூரணகற்பம்.

கேளப்பா ஆதியென்ற பூரணத்தைப்பற்றிக்-கிருபையுட னுதவிந்து வொன்றாய்வாங்கி, வாளப்பா பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி - மகத்தான செயநீரால் கரைத்துக்கொண்டு, கோளப்பா வாராமல் ரவியில்வைக்க-ஆறுதினன்றாய் வற்றியபின் மைந்தாமைந்தா, ஆளப்பா யிப்படியே பத்து முறைகாய்ச்சு-அப்பனே கசடற்று நீறிப்போமே. 1038

நீறிப்போ மறுபடியும் பத்துமுறைகாய்ச்சு-நிச்சயமாய் நீறியது பற்ப மாகும், கூறியே நீறினதோர் பற்பந்தன்னைக்-குணமாகக் குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பீங்கான்தன் பரணிதன்னில் - மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி.தேறியே மனதறிவால் பூரணத்தைப்ப ற்றி-சிவசிவா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 1039

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து - செயமான பற்பமதில் பணவிடைதா னெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப் பற்றி-மேலான பற்பமது கொண்டால் மைந்தா, பையப்பா தேகமது வலுத்துப்போகும் - பாரதனில் வெகுகோடி காலம்வாழும், ஐயப்பா வென்றசொல் லகன்றுபோகும் - அரகரா மவுனமென்ற அமுதமாமே.

அமுர்தரசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதரச கற்பமொன்று - அன்பான புலத்தியனே சொல் லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்றாய்ச்சேர்த்து-சமர்த்தாகப் பாண் டத்தி லிட்டுக்கொண்டு, நாமப்பா குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி - நன்று கக் குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, காமப்பா ரவிபீசம் பொடித்துள்ளி ட்டு-கமலமென்ற பீங்கானில் பதனம்பண்ணே. 1041.

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பணவிடையெடுத்துப் - பத்தியுடனிருபொழுது மண்டலந்தான்கொள்ள, உன்னியதோர் வியாதியெல்லா மொழிந்துபோகும்-உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைதள்ளும், நன்னயமாய் தேகமதிற் காந்திமீறி ரவிபோல வொளிவீசும் நாட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுதரச தேகமாகும்-புத்திமிக வுண்டாகும் புனிதமாமே.

மேருகற்பம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு - ஆண்டுமொரு பூவாத காயை வாங்கி, போமப்பா கல்லுரலி லிருப்புக்கோலால்-புத்தியுடன் மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா சிறுநீரிற் கரைத்துக்கொண்டு-தப்பாமல் மறுதினத்தி லிறுத்துப்போடு, நாமப்பா பத்துமுறை யிப்படியே பண்ணி-நன்றாக ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 1043

உலர்த்திநன்றாய் முன்போல யிடித்துத்தோண்டி - உத்தமனே ரவிமுகத்தில் காயப்போடு, சுழித்திமிக நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு - சுருக்காக வுரலிலிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்துநீயுந்-தெளியவைத்துத் தெளிவிறுத்தி ஜலத்தைவாறு, பிலத்துடனிப் படி பத்து முறைநீபண்ண-பேணியே ரவிமுகத்தில் காயப்போடே. 1044

போட்டுநன்றா யுலர்த்திமிகக் காய்ந்துதானால் - புனிதமுடன் மாப்போலே யிடித்துக்கொண்டு, நாட்டமுடன் வடிகட்டி மேருக்கேற்றி - நடராஜர் சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி, தாட்டிகமா யதின்மேலே மேருவைத்து-சமர்த்தாக ஈசானம் பூசைபண்ணி, வாட்டமில்லா மலரொளியில் மனதைவைத்து-மகத்தான மேருவைநீ பதனம்பண்ணே. 1045

பதனமதாய் மேருவைநீ வைத்துப்போற்றி-பராபரமாங் கேசரத்தில் மனதைவைத்து, சதமாக ரேசகபூரகமும்பண்ணி - தன்மையுடன் கும்பகத்திற் சார்ந்துநின்று, மிதமாகப் பணவிடைதா னெடுத்துமைந்தா-மிஞ்சாமல் தண்ணீரிற் கொண்டாயானால், அதமான தேகமது வச்சிரம் போலாம்-அப்பனே மண்டலத்திற் சட்டைபோமே. 1046

போமப்பா நரைதிரையு மொழிந்துபோகும்-பொன்போலே தேகமுமாய் புத்தியுண்டாம், தாமப்பா போதையென்ன சொல்லப்போறேன்-தயவாகப் போதைவெகு தன்மையாகும், தாமப்பா வாசியது அடங்கும் வீட்டில்-தானென்ற பேர்போச்சு அரந்தானாச்சு, ஆமப்பா ஆறுவரை யேறுதற்கு-அரகரா வாசியது அடங்கும்பாரே. 1047

பாரப்பா வாசிபன்னி ரண்டுந்தானும்-பக்குவமா யுள்ளடங்கிப் பணியுமப்பா, நேரப்பா சுழிமுனையுந் துலக்கமாகும் - நெறியுடனே கற்பூர தீபம்வீசும், தேரப்பா தீபமதில் நின்றுதேறி-சிவசிவா பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கி, காரப்பா ஆயிரத்தெண் ணிதழைப்பற்றிக் - கசிந்துவரு மமுதமது கசிந்துகொள்ளே. 1048

கொள்ளப்பா சூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டால் கொடிதான அவ மிருத்தின் குடிலம்போகும், அல்லப்பா சொல்வேன்மண் டலமூன்றுனல் அப்பனே வயதுமா யிரமுமாகும், நல்லப்பா வருஷமது கொண்டால் மைந்தா நலமான வயதுபதி னுயிரந்தான், சொல்லப்பா மனந்தேறி சதாகாலங்கொள்ள சிவசிவா வயதுசொல்ல முடியாதெண்ணே. 1049

எண்ணவே சூரணத்தைத் தயிலத்தோடே ஏகமா யொன்றுக்கிப் பதனம்பணணி, முன்னவனைத் தான்பணிந்து பணவிடைதான்கொள்ள முதுமையுள்ள தேகமது வாலைவயதாகும், உண்ணையிலே சுழிமுனையில் மனதைவைத்து உம்மெனவே கும்பித்து ரேசகமே பண்ணி, நன்னய மாய்ப் பூரணத்தைப் பூரகமேசெய்ய நளினமதாய் தேகவச்சிரக் காய மாமே. 1050

ஆமப்பா தேகவச்சிரக் காயமாகும் அப்பனே ஆதியந்த மறைவிற் காட்டும், தாமப்பா கெவுனரச தேகமாகுஞ் சதாசிவமாய்ப் பூரணத்தைச் சார்ந்திருக்கும், போமப்பா அண்டவரை உயரத்தூக்கும் போக்கான அஷ்டமா சித்துமாகும், நாமப்பா சொல்லுகிறே மின்னமொன்று நல மான வல்லாரைச் சூரணத்தைக்கேளே. 1051

வல்லாரைசூரணம்.

சேளப்பா வல்லாரைச் செடிபூண்டல்ல கெணிதமுள்ள திங்களிலே ஆறுந்திங்கள், நாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரைவாங்க நாமொன்று சொல்லுகிறேம் நன்றுய்க்கேளு, ஆளப்பா வெல்லமதில் ரவிபீசஞ்சேர்த்து அப்பனே பிசைத்துருட்டி யன்பாய்க்கொள்ளு, வாளப்பா விதன மின்றி வல்லாரைவாங்கி மைந்தனே ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 1052

உலர்த்திமிக நன்றுக வுரலில்தாக்கி உத்தமனே தானிடித்துத் தூள தாக்கி, கலத்தில்மிகத் தான்போட்டுக் காடிவார்த்துக் கரைத்துநன்றுய் ரவி முகத்திற் காயப்போட்டு, செலத்நில்மிக ஆறிநன்றுய்க் காய்ந்தபின்பு சிவசிவா மறுபடியுங் காடிவார்த்து, பிலத்துடனே யிப்படியே பத்து முறை காய்ந்தால் பிசகாது வல்லாரைக் குயிர்தானுச்சே. 1053

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த வல்லாரைவாங்கி அப்பனே யிடித்துவச்சிர காயம்பண்ணி, பாய்ச்சப்பா பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப் பழச்சாறுந் தேனும்விட்டு, காய்ச்சப்பா பிசைந்துரவி முகத்தில்வைக்கக் கருவான மெழுகாகு மஞ்சாநாளில், பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவுமுண் டோ பேணியே பரணிதனில் பதனம்பண்ணே. 1054

பண்ணியதோர் மெழுகுதன்னில் பணவிடைதா னெடுத்து பரமா ன குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, உண்ணியே மூலமதில் மனதை வைத்து ஓமெனவே யொருமனதாயக் கொண்டால்மைந்தா, கண்ணி மைக்குள் மூலமென்ற வன்னிமீறிக் காட்டுமடா கற்பூர தீபந்தன்னை, சென்னிவளர் தீபமதைக் கண்டால்மைந்தா தேகசித்தி யோகசித்தி ஞான மாமே. 1055.

ஆமப்பா ஞானமென்றால் மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனே மெய்ஞ் ஞானங் காணவென்றால், நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நீனைவாய்க்கேளு நலமான சரியையிலே நின்றுதேறி, தாமப்பா கிரியையிலே சார்ந்து கொண்டு தயவான மனதோடே யிருந்தாயாகில், காமப்பால் கானற் பால் ரெண்டுங்கண்டால் கயிலாச சற்குருவும் வருவார்பாரே. 1056

வருவார்கள் வெகுவிதமாய் மனதுகாண மைந்தனே பெரியோரைத் தெண்டம்பண்ணி, பருவமுட னவர்பதத்தைப் பணிந்துகொண்டு பக்கு வமாய் மனதுருக நடந்தாயாகில், குருவான சற்குருவந் தாண்டுகொ ண்டு குணம்பார்க்க வுன்னிடத்தி லிருப்பாரையா, கருவாக மனம்பதிய நடந்துகொண்டால் காட்டுவா ராதியந்தக் கருவைத்தானே. 1057

அகஸ்தியர் தன்வாலாறுரைத்தல்.

தானான நான்பெற்ற பேரைக்கேளு சத்தியமாய் மேருவுக்குத் தெ ன்புறத்தில், தேனான ரசமொழுகி அருவிபாயுந் தெவிட்டாத அருவி சுனைக் கருவிலேதான், கோனான பிர்மகுல ராஜயோகி குருவான சற் குருவா மாதியான, மானன மவுனரச மவுனமான மகத்தான பிரமகுல வேதியோனே. 1058

வேதியனைக் காக்குமுன்னே மனந்தான்தேறி விரும்பிமிகக் கற்ப மதை மேவிக்கொண்டு, ஆதியிலே பிறந்தசட மழியாமற்றான் அகத் தினுட செயலறிந்து அறிவாற்கூடி, நீதியுடன் சஞ்சார சமாதிசெய்து நேரான நிலையறிந்து இருக்குமப்போ, சோதியெனுஞ் சற்குருதான் வந்தாரப்போ சொல்லறிய வேணுமென அடுத்தேன்பாரே. 1059

பாரப்பா அடுத்துமிகச் சென்றேனப்போ பரிவாக என்குருவும் வாவாவென்றார், நேரப்பா நின்றகுரு வாலைநாதம் நெஞ்சாரக் கேட்ட வுடன் நேர்மையாக, மாரப்பா மணலழுந்தப் பணிந்தேனப்போ மன மகிழ்ந்து அருகிலெனை யிருத்திக்கொண்டு, தேரப்பா தசதீட்சை வைப் பதற்கு திடசுத்தி செய்ததொரு திரத்தைக்கேளே. 1060

திரமாகப் பஞ்சகண தீட்சையாலே தீர்க்கமா யெக்கியங்கள் வளர்த் தாரையா, உரமாக எக்கியம்வளர் குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன் கும்ப மொன்று வதிந்துதையா, பரமான கும்பமதி லடியேன்தன்னை பாயென் றார் சொன்னவுடன் பாய்ந்தேனப்போ, நிறமான கும்பமது வாலையா ச்சு நீதியுள்ள வாலையடா கும்பப்பெண்ணே. 1061

பெண்ணான கும்பேஸ்ப ரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்ற எக்கியவே தியர் க்கும்பிள்ளை, கண்ணான மணிபோலே யெனைவளர்த்துக் கருவான கரு க்களெல்லாந் திரட்டிமைந்தா, தண்ணான சீஷனென்றே யீந்தாரையா தன்மையுட னன்வாங்கிக் கொண்டேனப்போ, பண்ணான சீஷன் வெகு நன்மையென்று பாவித்தார் பரமான ஆதிதானே. 1062

ஆதியிலே ஆதிதனை யறிந்தேனப்போ அரகரா பிர்மரிஷிக் கூட்ட மாச்சு, சோதியெனு மாலயனுங் காணாதன் சுருதியுள்ள விசுவனுக் குசசொன்னார்சூட்சம், நீதியிலே போதகிரி தன்னிற்சென்று நினை வுதவ ருமல்மன துறுதியாக, பாதிமதி யணியுமரன் தேவிபாதம் பதம் பிடித்து மனதறிவி லமர்த்தினேனே. 1063

அமர்ந்ததொரு கல்லானை யறியமாட்டார் அப்பனே ஆதியென்ற பிண்டங்காணார், சுமந்ததொரு கேசரிபோல் திரிவாரையா சொல்லு கிறேன் பிண்டவித்தை யண்டஞ்சாக, நமந்தகளிச் சுன்னமடா நந்தி நந்தி நாதனார் விந்துமுறை நவில்வாரையா, சமைந்ததொரு பெண்ணி ராற் கொல்லுங்கொல்லுந் தன்மையுள்ள விந்துவடா சாரமாச்சே. 1064

சாரமென்றுங் காரமென்றும் வழலையென்றுந் தன்மையுடன் சொ ல்லுவார் தன்மைகாணார், பூரமென்றும் வீரமென்றும் புரவிபேசார் புகழ்பெரிய கல்லானை மதத்தைக்காணார், காரமென்ற அண்டமதைக் காணமாட்டார் கருவான சாரமென்ற மூலங்காணார், வீரமென்ற வீர மது அஞ்சாங்காய்ச்சல் விசையான கம்பியுப்பு ஆதிதானே. 1065

ஆதியென்று மந்தமென்று மடிமுடிதானப்பா அப்பனே ஆதியது அடிமுடியிற்சேர்ந்து, குதியென்ற துடியொடுங்குங் கும்பச் சொன் னேன் கொள்வதற்குச் சலமுண்டு முடிதான்போச்சு, பதியென்ற முடி போனு லடிதானேது பார்மகனே அடிமுடியு மாதியந்தம், மதியென்ற பருதிமதி யறியவேண்டி மக்களே சடாதாரஞ் சித்திபண்ணே. 1066

சித்தித்தால் சிவன்வேறே யுண்டோஐயா தேகசித்தி யில்லாட்டால் சிவன்வேறுண்டு, முத்திகொண்ட தெதினாலே கும்பமுனியென்று முக் கியமா யைக்கியத்தில் கும்பகத்திற்பாய்ந்து, பத்திகொண்டு வந்ததினால் கும்பமுனியென்றும் பதிவான பொதிகைமுனி அகத்தீசரென்றும், புத் தியுள்ள தெட்சணா மூர்த்திமுனிஎன்றும் போதமிக வுண்டாகும் பூரண மேபாரே. 1067

பாரப்பா வல்லரரை யார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்க் குருசொல் லக் காணவேணும், நேரப்பா குருவுரைத்துக் கண்டாலுந் நான் நினை வாக மனதுறுதி யாகவேணும், காரப்பா மனதுறுதி யானாலுந்தான் கைபாகஞ் செய்பாகங் காணவேணும், ஆரப்பா வானாலுங் குருவில்லா வித்தை அசத்தியந்தா னசத்தியந்தா னாகாதெண்ணே. 1068

நவநீதவெண்ணெய்.

எண்ணப்பா புலத்தியனே நவநீதவெண்ணெய் இன்பமுடன் சொல் லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, நண்ணப்பா நவக்கிரகம் ஒன்பதுக்குங் குரு வாய் நாடிநின்ற அனுக்கிரக மார்தான் காண்பார், விண்ணப்பா ஆகாச மார்தான் காண்பார் விதமான மவுனமடா அண்டக்கூறு, தண்ணப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு தயவான வீரமடா திண்ணந்தானே. 1069

தானென்ற அண்டமடா பூமிநாதந் தருவான பூரணமாம் நாதவிந்து, நானென்ற ஆணவத்தா லிரண்டுமொன்றாய் நன்மையுடன் கூடினதைக் காணப்போமோ, கோனென்ற குருவருளாற் கண்டுகொண்டு குணமான பதியறிந்து குருவைப்போற்றி, தேனென்ற பூரணமாஞ் சோதிதன்னில் சிவசிவா வென்றுசொல்லி அண்டம்வாங்கே, 1070

அண்டமெழுகு.

வாங்கப்பா அண்டமது வாங்குதற்கு வளமையொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, பாங்குபெற ஜெனித்ததொரு பதினாறுநாள் பசுமையுடன் கொண்டுவந்து பதனமாற்றி, தீங்கான தீங்செல்லாஞ் சுத்திபண்ணி திருவான முப்பூவும் வீரம்பூரம், சாங்கமாய் வசைக்குவொரு பலமாய்வாங்கிச் சமரசமாய்க் கலவமதிற் சாத்திடாயே. 1071

சாத்தியே குருபரனைத் தியானம்பண்ணித் தருவான செயநீரை விட்டுமைந்தா, போற்றியே மெழுகுபோ லரைத்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள அண்டமதிற் கவசம்பண்ணி, தேற்றியே பானையரை யுப்பைக்கொட்டி திருவான அண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, வாழ்த்தியே யுப்பைமிக நிரம்பக்கொட்டி வரிசையுடன் மேல்மூடிச் சீலைசெய்யே. 1072

செய்யப்பா சற்குருவைப் பணிந்துபோற்றித் திடமாகக் குழிவெட்டி சமாதிவைத்து,பையப்பா கேசரியி னெருவைக்கொட்டிப் பாங்காக மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து, மெய்யப்பா அதின்மேலே யிருந்துநீயும் மேன்மையாய்ச் செபதபங்கள் செய்துமைந்தா, கையப்பா தவராமல் மண்டலமேசென்று கருத்துறவே ஈசானம் பூசைபண்ணே. 1073

பண்ணப்பா சிவபூசை குருவின்பூசை பண்பாகச் செய்தபின்பு பதனமாக, விண்ணப்பா நிறைந்ததோ ரண்டந்தன்னை விரும்பியே யெடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன், பொன்னப்பா மென்மெழுகு போலமைந்தா புதுமையுள்ள அண்டமது மெழுகாயிற்கும், நண்ணப்பா மெழுகெடுத்துப் பதனமாக நாடியே பரணிதனில் வைத்துக்கேளே. 1074

கேளப்பா தேகமது சுத்திபண்ணிக் கிருபையுடனாத்மாவைப் பூசைபண்ணி, மேலப்பா மவுனமதை மனதுட்கொண்டு மேன்மையுள்ள குருபதத்தை விரும்பிமைந்தா, ஆளப்பா மூலவன்னி கனலைத்தூண்டி அரகரா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, தாளப்பா கும்பகத்தில் தாழ்ந்துக்கொண்டு தண்மையுடன் மேருசக் கரத்தைச்செய்யே. 1075

செய்தவொரு சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறித் திறமாகப் பாணிதனை யதன்மேல்வைத்து, மெய்யான சடத்தினுட வலுவைக்கண்டு மேலான அண்டமதின் மெழுகிலப்பா, கையாரப் பணவிடைதா னெடுத்துநல்ல கண்ணொளியை விண்ணொளிக்குள் கருதிப்பார்த்து, ஐயாகேள் மெழுகுதனைப் பூசைபண்ணி அப்பனே தேகமது கட்டிப்போச்சே. 1076

போச்சென்று விடுகோதே யின்னங்கொள்ளு பூரணத்தைப் பற்றிம
ன தறிவில்நில்லு, எச்சென்ற நரைதிரைக ளென்னசொல்வேன் இய
ல்பாக நரைகளெல்லா முதிர்ந்துபோச்சு, பேச்சென்ற திரைகளது சட்
டைபோலே பேணியே திரைகளெல்லாம் கழன்று பரச்சு, ஆச்சென்ற
தேகமது வாலையாச்சு அரகரா கயிலாசத் தேகமாச்சே. 1077

தேகமென்ற ஆதிதனைப் பூசைபண்ணச் சிவசிவா ஆண்டொன்றில்
கெவுனமாகும், பாகமுடன் ரெண்டாண்டி லஷ்டசித்தும் பலிக்குமடா
மூன்றாண்டில் பான்மைசேளு, ஆகமுட னண்டவரை ஒளிதான்தோற்
றும் அப்பனே நாலாண்டில் அதிசயங்கள்காணும், தாகமுடன் தூரதலை
சேதிசொல்லத் தரணிதனிற் சற்குருவாய்த் தானாவாயே. 1078

தானவனாய் நின்றநிலை தானேதோற்றும் தன்மையுள்ள பூரணமே
சித்தியாகும், காணலா மூலமுத லாறாதாரங் கயிலாசத் திருநடனங்
கண்ணிற்காட்டும், பேணவே வாசியது பிசகாதையா பிசகாத வாசியது
வுறுதியாகும், தோணவே அஞ்சுமுத லதிகமானால் சொல்லுகிறேன்
மூத்தரெனத் தேகமாச்சே. 1079

தேகமென்ற செடமறியா மாந்தர்மெத்த செய்வினைகள் தீராத திரு
டர்மெத்த, யோகமென்ற யோகநிலை யறியார்மெத்த ஒண்டவிடந் தனை
யறிந்து வொண்டார்மெத்த, பாகமென்ற சுவையறியாப் பழுதர்மெத்தப்
பரமறியார் குருவறியார் பாரில்மெத்த, ஆகமென்ற பொருளறியா ருல
கத்துள்ளே அம்பரத்தை யறியாம லலறினாரே. 1080

அலறினார் வேதமதைக் காணாமற்றான் அப்பனே கவியாளர் மொழி
யைப்பார்த்து, ஊளறினார் குரலறிந்து கூறாமற்றான் குறும்பர்வெகு
வேடமதைக் குணமாய்ப்போட்டு, தளருவார் தயங்கிமிகத் தன்னைக்கா
ணார் சத்திசிவங் குருபதத்தின் தன்மைகாணார், மலரறிந்து மலரினுட
வாசங்கண்டு மதியமுதங் கொள்ளாதா ருடன்சேராதே. 1081

சேராதே துஷ்டருடன் வாதாடாதே தெவிட்டாத மதியமுதம்
பொருள்சொல்லாதே, கூறாத மந்திரத்தின் குறிசொல்லாதே குறித்த
விடங் காட்டாதே குணஞ்சொல்லாதே, ஞான மனதுறுதி நீசொல்
லாதே நேர்மையுள்ள யோகநிலைக் கால்சொல்லாதே, மாறாத வாசியுட
கருச்சொல்லாதே மகிமையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 1082

கேளப்பா முப்பூவின் கருச்சொல்லாதே கிருபையுள்ள பூரணத்தின்
வழிசொல்லாதே, வாளப்பா வாழ்வதோர் வகைசொல்லாதே மகத்தான
மெய்யுடனே பொய்சொல்லாதே, தாளப்பா அகங்கொண்ட சண்டாள
ர்க்குத் தாழ்ந்ததினாற் குற்றமில்லை தன்மையாகும், காலப்பா காலறிந்து
யோகஞ்செய்யுங் கற்பமுள்ள தேகமதைக் காருகாரே. 1083

காரப்பா அவர்கன்மனங் கனியவேதான் கனிந்ததினல் சகலசித் துங் கைக்குள்ளாகும், பாரப்பா பன்னிரண்டு நூறைமைந்தா பக்குவ மாய்த் தானெடுத்துப் பதனமாக,சேரப்பா பொருளனைத்து மனதிற்சேரு சேர்ந்துக்கொண்டு மனதடங்கி அறிவில்நில்லு, ஆரப்பா வுனக்கீடு சொல்லப்போறேன் அரகரா அடிமுடியி லமர்ந்துநில்லே. 1084

அமர்ந்துமிக நின்றதினு லருள்கைகூடும் ஆனந்த லகிரியுட அருளே வாய்க்கும், நமந்துமிகப் போகாமல் நாலைக்காரு நாலான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், சிவந்தசடந் தளராமற் கற்பங்கொள்ளு சிவசத்தி ரெண்டையுமே தினமுங்காரு, சமைந்தகரு கற்பமதைத் தினமுங்கொ ண்டு சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துநில்லே. 1085

நில்லென்ற சொல்லறிந்து நின்றுகொண்டு நேரான பூரணத்தில் மனதைவைத்தால், சொல்லொன்றுந் தப்பாது எல்லாஞ்சித்தி சொரூப முள்ள அமுதரசஞ் சொலிக்குமப்பா, கல்லென்ற கல்லறிந்து கார மேற்றிக் கடுங்கார மானதொரு ஆனைக்கல்லாந், தெல்லென்ற ஆனைக்கல் மடிந்துதானுல் சென்றசரக் கத்தனையுங் கட்டிப்போச்சே. 1086

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாக ஐங்கோலத் தயிலமொன்று கருத்தாக வுந்தனுக்குச் சொ ல்லக்கேளு, மட்டான அழிஞ்சியடா மதனப்பூடு மைந்தனே பதிவான பதியைப்பார்த்து, திட்டமாய்ப் பதியறிந்து பதியிற்சேர்ந்து திடமாக மனதுறுதி யாகநின்று, சட்டமா யஷ்டபந்த மெட்டுஞ்செய்து சமூல மாய் வடவேரு தன்னைவாங்கே. 1087

வாங்கியந்த வடவேரை மைந்தாகேளு வரிசையுடன் கண்டமதாய் நருக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெற நிழலுலர்த்தி பாண்டத்திட்டுப் பக்குவ மாய் முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து. தீங்கில்லா ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்துச் செம்மையுடன் வாய்மூடி சீலைசெய்து, சாங்கமா யீசானம் பூசைபண்ணி தன்மையுடன் குழித்தயிலந் தயவாய்வாங்கே. 1088

வாங்கியந்தத் தயிலமதை மேருக்கேற்றி வரிசையுட னீசானம் பூசைபண்ணி, தாங்கியந்தத் தயிலத்திற் பணவிடைதான் கொள்ளு தயவாக நாடிநரம் பிறுகிப்போகும், அங்கியதோர் தூக்கமது மோடிப் போகுஞ் சுந்தரம்போல் கற்பூரத் தேகமாகும், பாங்குபெற நரைதிரை களுதிர்ந்துபோகும் பழுப்பான சதையெலும்பு வலுத்துப்போமே. 1089

வலுத்துப்போம் தேகமது பழுக்கொண்ணுது வாசியது நின்றிலங் குந் தீபம்போலே, துளுத்தசடஞ் சூட்சமாய்த் துலங்குமையா சுருக்காக கெவுனசித்தி கைக்குள்ளாகும் அழுத்தமுடன் அஷ்டசித்து எட்டுமாகும் அரகரா தேகமது தங்கம்போலாம், பழுத்ததங்கந் தேகமது என்ன சொல்வேன் பரமகயி லாசமென்ற தேகமாச்சே. 1090

ஆச்சப்பா தயிலமதிற் புழுகுசேர்த்து அப்பனே மத்தித்து திலதம் போடு, பேச்சப்பா பிறருக்கு நன்றாய்க்கேட்கும் பெருமையுள்ள செடத்தையவர் காணமாட்டார், நீச்சப்பா வெகுதுலேகண் ணுட்டங்தோன்றும் நேராகப் பாதாளங் துலேதானேடும், காய்ச்சப்பா தயிலமதைக் கையில்செய்து கருவாக சரக்கோடு கட்டிப்போமே. 1091

போமப்பா பூரமொடுபுழுகுசேர்த்துப் புனிதமுள்ள தயிலமதால் கல்வத்தாட்டி, தாமப்பா திலதமிட வசியமாகும் தன்மையுடன் பார்ப்போர்க்குத் தீபம்போலாம், நாமப்பா சொல்லுகிறேம் உலகிலுள்ளோர் காதாந்த நாதனென வணங்குமையா, ஆமப்பா அழிஞ்சியுட ஆண்மை மெத்த ஆரறியப் போளுர்எ ரழிஞ்சிதானே. 1092

ஏரழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்ற ஏரழிஞ்சி யுலகத்துள்ளே தயவாக மெத்தவுண்டு அறிய மாட்டார், கோனென்ற குருவருளாற் காணவேணும் குருமுறையாய்க் கைபாகஞ் செய்யவேணும், நானென்ற அகமதினல் முறைகள்தப்பி நரகான நரகமது எய்தும்பாரு, தேனென்ற சற்குருவின் கடாட்சம்பெற்றுச் செய்பாகஞ் செய்வதினல் தீர்க்கமாமே. 1093

தீர்க்கமா யைங்கோலஞ் செய்துமைந்தா செம்மையுடன் தானிருந்து திறமாய்நின்றல், மார்க்கமுட னெட்டெட்டு சித்துமாடும் மக்களே தேகம்வச்சிர காயமாகும், சேர்க்கையுடன் சிவயோகம் புதுமையாகுஞ் செகத்திலொரு பயமில்லே தீர்க்கவானாய், மூர்க்கமுள்ள முனியாவாய் ரிஷியுமாவாய் மூதண்ட ராஜரிஷி யாவாய்பாரே. 1094

அமுதரச மெழுகு.

பாரப்பா அமுதரச கற்பஞ்சொல்வேன் பரமான ஆதியடா அண்டமண்டம், நேரப்பா ஆதிதனே யன்பாய்க்கண்டு நினேவாகப் பூரணத்தைப் பதிவாய்வாங்கி, வாரப்பா பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு வளமான ரவி மதியுங் கூடச்சேர்த்து, காரப்பா ரவியில்நன்றாய்க் காயவைத்து கசடறவே காய்ந்தபின்பு மெழுகாய்ப்போமே. 1095

மெழுகான பூரணக்தான் பூரணமேயானல் மேன்மையதா யதின்வளமை விள்ளக்கேளு, அழுகாத பிண்டமடா ஆதியாதி அன்பான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காத பொருள்களெல்லாம் பழுக்குமையா பரமான பூரணத்தின் பசுமையாலே, நழுக்காது வாசியது முன்பின்னுக நாடிநின்ற நாடிதனே நாடிக்கேளே. 1096

கேளப்பா சிதம்பரத்தைத் தியானம்பண்ணிக் கிருபையுள்ள மெழுகிருக்கு மேருதன்னே, நாளப்பா தினம்பார்த்து சக்கரத்தின்மேலே நடுவான மேருதனே யதின்மேல்வைத்து, கோளப்பா வாராம லர்ச்சனைகள்செய்து குருவான மூலமதில் மனதைவைத்து, ஆளப்பா ரேசகபூ ரகமும் பண்ணி ஆதியென்ற கும்பகத்தி னருளேப்போற்றே. 1097

போற்றியே பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு பொருளான மெழுகு தனிற் பணவிடைதானெடுத்து, ஆற்றியே மனந்தேற்றிக் கொண்டால் மைந்தா அரகரா தளர்ந்தசட மிறுகிப்போகும், தேற்றியே மண்டலந் தான் கொண்டாலய்யா தேகமென்ற கயிலாச தேகமாகும், வாழ்த்தியே ஆண்டொன்றில் கெவுனமாகும் வரிசையுடனிரண்டாண்டி லதிகசித்தே.

சித்தியுட னஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகுந் திறமாகும் வாசியது சித ருதையா, புத்தியுடன் மூன்றுண்டில் புருவந்தன்னில் புதுமைவெகு அதிசயங்கள் தானேதோற்றும், பத்தியுட ணுண்டுநா லுண்டால்மைந்தா பாய்ந்தண்டம் போய்வரலாம் பதனமாக, முத்திபெற ஆண்டுபனி ரண் டுங்கொண்டால் முத்தரென்ற கமலரிஷிக் கொப்பாம்பாரே. 1099

மும்மண்டலம்.

பாரப்பா மூலமுத லாறுவரைதாண்டி பண்பான மேல்வரையில் மண்டலந்தான்மூன்று, நேரப்பா முதலான மண்டலந்தான்சந்திரன் நேராக அதின்மேலே சூரியமண்டலந்தான், காரப்பா அதின்மேலே அக்கினிமண்டலந்தான் கருவாக இதையறிந்து சந்திரனில்நின்று, சேர ப்பா சூரியன்றன் மண்டலத்திலேறி செம்மையுட னக்கினியின் மண்டல த்தைச்சேரே. 1100

சேரப்பா அக்கினியின் மண்டலத்தில்மைந்தா சேர்ந்துபரா பரத்தி னுட தெரிசனையைப்பாரு, காரப்பா கருத்துறவே தெரிசனையைக்கண் டால் கயிலாசக் கொடிமுடியைக் காணலாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கொடிமுடியின்போக்கு அம்பரமாய் நின்றதொரு ஆதியாதி, பாரப்பா பத்திகொண்டு ஆதியென்ற அண்டம் பரமகுரு தன்னருளால் பிண்டமதை ச்சேரே. 1101

அண்டமென்று லாரறிவார் மூதண்டப்போக்கு அப்பனே பக்குவமா யன்பாய்ப்போற்றி பிண்டமதின் தோடகற்றிக் கருவைவாங்கிப் பிசகாமல் சட்டியிற்குள் ளிட்டுமைந்தா, கண்டதொரு அமுரியினுற் கரைத்துக்கொ ள்ளு கருத்துறவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, விண்டிடவே ரவிமுக த்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால் விரும்பியே முன்போலே கரைத்துக்காய்ச்சே.

காய்ச்சப்பா தீட்சைமுப் பத்திரண்டு கைமுறையாய்ச் செய்தபின்பு கழ றக்கேளு, ஆச்சப்பா அமுதமென்ற முட்பால்விட்டு அன்பாகக் கரைத் தரவி முகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பா முலைப்பாலில் மூன்றுதீட்சை பிலமாகச் செய்தபின்பு திருநீருச்சு, பாய்ச்சப்பா திருநீற்றைக் குப்பிக்கு ள்ளே பக்குவமாய்த் தானடைத்துப் பதனம்பண்ணே. 1103

பண்ணப்பா நாற்பத்து மூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த் தானெழுதி நடுக்கோணத்தில், நண்ணப்பா திருநீற்றின் குப்பிவைத்து நலமான மலராலர்ச் சனைகள்செய்து, கண்ணப்பா விண்ணேக்கிக் கமலதீபம் கரு த்துறவே கண்டுதெரி சனத்தைப்போற்று, உண்ணப்பா திருநீற்றில் பண விடைதானப்பா உண்டபின்பு குருபாத முணிப்பாரே. 1104

ஊணிமிகப் பார்க்கையில்ரே சகமேபண்ணு - உத்தமனே ரேசகத் தாற் கும்பகமேசெய்து, பேணியே கும்பகத்தில் மனதுறுதியானல்-பிறழாது வாசிசுழி முனையில்நிற்கும், காணியாய் நின்றதலங் கைவசமேயானல்-காயாதி யுறுதியடா நரைதிரைகளில்லை, ஆணியா யெந்நாளும் யோகஞ்செய்தால்-ஆண்டுவொரு நாழிகையா யமருந்தானே. 1105

தானென்ற திருநீற்றில் தயிலஞ்சேர்த்து - தன்மையுடன் பிசைந் துருட்டிப் பணவிடைதான்கொள்ள,ஊனென்ற தேகமசை யாதுகல்லாம்-உத்தமனே யெந்நாளும் பசியுந்தோணு, தேனென்ற கற்பங்கா யாதியாகுஞ்-சிந்தைமன தொன்ருகித் தினமுங்கொண்டால், கோனென்ற தேகமது தங்கநிற மாகும்-குருவான அமுதரசக் கற்பம்பாரே. 1106

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கிப் - பக்குவமா யதிலிருக்குங் கோரைநீக்கி, சேரப்பா கல்லுரலி லிட்டுமைந்தா - சேர்த்துமிகத் தானிடித்துப் பாண்டத்திட்டு, வாரப்பா சுத்தசலம் பானையரைமட்டும்-வாகாகக் கிண்டியதை அடுப்பிலேற்றி, காரப்பா தீமூட்டி பக்குவமாய்க் காய்ச்சு-கருகாமற் பாகுபத மாகக்காய்ச்சே 1107

பாகுபோல் காய்ச்சிநன்ருய் பதமாம்போதில்-பண்பாகக் கடுகுபோல் தயிலம்நிற்கும், வாகுடனே தயிலமதை வடித்துமைந்தா-மகத்தான குப்பிதனில் வைத்துப்போற்றி, தாகமுடன் கடுகதுவும் பதனம்பண்ணி-தன்மையுட னிதின்விபரஞ் சாற்றக்கேளு, ஆகமுட னீசானம் பூசை செய்து-அன்பாகச் சற்குருவைப் பணிந்துநில்லே. 1108

நில்லப்பா குருபதத்தில் நேர்ந்துகொண்டு - நேசமுடன் பூசைபண்ணி உதயந்தன்னில், கொள்ளப்பா கடுகதிலே கழிஞ்சிகொள்ளு-கொண்டபின்பு மாலையிலேகூறக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்கா சிடைதான் கொள்ளு - மேன்மையுள பூரணத்தி லறிவாய்நில்லு, தள்ளப்பா அறுசுவையைத் தள்ளிமைந்தா-தயவாயோர் பொழுதுபா லன்னங்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா நாம்சொன்ன முறைதப்பாமல்-கொண்டதினல் மேனி வச்சிர காயமாகும், மெள்ளப்பா மண்டலமே கொண்டுதீர்ந்தால் மேனியது வாடாது வாலவயதாகும், செல்லப்பா கெவுனமதா யண்டவரை சுற்றுஞ்-செம்மையுட னிமைக்குமுன்னே யிருந்திடமுங்காணும், நில்லப்பா சுழிமுனையில் சிங்குவங்கென்று - நிச்சயமாய் நின்றதினல் சித்துவகைகேளே. 1110

கேளப்பா சுழிமுனையில் தீபந்தோற்றும்-கிருபையுடன் தீபவொளி கண்டால்மைந்தா, வாளப்பா விளக்கதிலே நெய்யையூற்றி - மைந்தனே திரிபோட்டு மனதையூணி, ஆளப்பா மனக்கண்ணல் திரியைப்பார்க்க-அப்பனே திரிதானும் பற்றும்பாரு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை பூரணத்தினேர்மை-கொண்டதினல் நினைத்தபடி கூடும்பாரே. 1111

பாரப்பா நினைத்தபடி யாடலாங்கேள்-பக்குவமா யாதியந்தப் பதி வினாலே, நேரப்பா நின்றபொருள் கண்டதாலே-நினைவாக மனதுறுதிக் கொண்டதாலே, வீரப்பா கொண்டதொரு லகிரியாலே-விள்ளாத பூர ணத்தின் செயல்தன்னாலே, சாரப்பா மதியமுதங் கொண்டதாலே-சகல சித்தும் கைவசமாய்ச் சார்ந்துபோச்சே. 1112

அஷ்டகன்மச்சிலை.

சார்ந்துபார் எட்டுவகை யோகத்துக்குஞ்-சமரசமாய் வகையொன்று சொல்லக்கேளு, கூர்ந்துபா ருலகமதில் மதனப்பூண்டு - கோடான கோடியுண்டு ஒருவர்காணார், தேர்ந்துகொண்டு சற்குருவி னருளைப் போற்று - திறமாக மதனப்பூண் டதனைவாங்கி, நேர்ந்துகொண்டு ஐங் காய மதின்மேற்பூசி-நினைவாக ரவிமுகத்திற் காயப்போடே. 1113

போட்டவுட னன்றாகக் காய்ந்துதானாற் - புகழுடனே பத்துமுறை பூசிவாட்டு, நாட்டமுட னிதற்கசிவு கழன்றுபோகும் நன்மையுள்ள பூடது வுந் தரும்புபோலாம், காட்டாதே யிப்பூவை யுலகத்தோர்க்குக்-காட்டி னால் குற்றம்வரும் கருவாய்ப்பாரு, தாட்டிகமா யிதற்குப்பே ரென்ன வென்றால் - தயவான அஷ்டகன்மச் சிலையுமாச்சே. 1114

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச் சிலையைநாட்டி - அதிலிருந்து அஷ்டகர்ம முறையைக்கேளு, நாமப்பா வகைதுகையாய்ச் சொல்வேன்கேளு - நல மான எட்டுவகை கன்மத்துக்கும், தாமப்பா நன்றாக விரித்துச்சொல் வேன் - தவமான புலத்தியனே தயவாய்க்கேளு, காமப்பா மதியகற்றி ரவியிற்சேரு - கருவான ரவியறிந்தா லெல்லாஞ்சித்தே. 1115

ஸ்தம்பனம்:

சித்திக்குந் தம்பனமாம் வகையைக்கேளு - சிவசிவா தேகசுத்தி பண் ணிக்கொண்டு, முத்திபெற இந்திரன்தன் திசையைநோக்கி-மூர்க்கமுள ஆசனமாம் புலித்தோற்போட்டு, பத்தியுட னதிலிருந்து நீறுபூசிப் - பதி வான பூரணத்தை மனதிலுன்னி, வெற்றிபெற ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி- வேதாந்த கும்பகத்தில் மேவிச்சேரே. 1116

சேரப்பா மூலமதில் சேர்ந்துக்கொண்டு - சிங்கென்று கமலமதின் மணியைவாங்கி, காரப்பா நமசிவாய வென்றுசொல்லி - கருத்துறவே நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, கூரப்பா கண்டதெல்லாந் தம்பனமே யாகும் - கொடிதான மிருகமுடன் அஷ்டநாகம், நேரப்பா சொன்ன படி கேட்கும்நல்ல - நேர்மையுள்ள தம்பனத்தின் நேர்மைதானே. 1117

தானென்ற தாம்பூரத் தகடுதன்னில் - தயவாக நமசிவய் வென்றே மைந்தா, தேனென்ற கருப்பூசித் தகடுதன்னை - செம்மையுடன் மானி டர்க்குக் கட்டினாக்கால், ஊனென்ற தேகமதில் நோய்களெல்லாம் -ஒடு ங்கியே தப்பித்து ஓடிப்போகும், மானென்ற லோகத்தி லவனைக்கண் டால் - மனதடங்கி தம்பித்து வசமாவாரே. 1118

மோகனம்.

வாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா-வரிசையுள்ள மோக
னத்தின் வளமைகேளு, தேரப்பா மனதடங்கி தேகசுத்தி - செம்மையு
டன் செய்துகொண்டு நீறுபூசி, காரப்பா கலைத்தோலா சனத்தில்மை
ந்தா - கம்மெனவே அக்கினியின் திசைநேராக, பாரப்பா மனம்பதிய
இருந்துக்கொண்டு - பக்குவமாய் மிளகுமணிக் கையில்வாங்கே· 1119

வாங்கியே மூலமதில் மனதைவைத்து - வரிசையுடன் ரேசகபூரக
மும்பண்ணி, தாங்கியே கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு - தயவாகச் சிவய
நம வென்றுவோது, பாங்குபெற நூற்றெட்டு வோதினைக்கால் -பாரிலு
ள்ள மானிடர்க ளதிமோகமாவார், பூங்கமலத் திருமாது அகலாதப்பா-
புண்ணியனே சகலசித்து மோகமாமே. 1120

ஆமப்பா அரியதனால் தகடுசெய்து - அப்பனே சிவாயநம வென்று
தாக்கு, நாமப்பா கருப்பூசி உலகத்தோர்க்கு - நன்மையுடன் கட்டின
தால் நாட்டினோர்கள், தாமப்பா மோகனமாய் தன்மையாகுஞ் - சதாந
ந்தி யகலாது சாந்தமாவார், காமப்பா மோககன்¸ னியர்கள்வந்
தால் - கால்பிடித்து மாதாவே யென்றுபோற்றே. 1121

வசியம்.

போற்றியே மோகனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா - புதுமையுள்ள
வசியமது புகலக்கேளு, தேற்றியே மனதறிவால் தேகசுத்தி -செம்மை
யுடன் செய்துநீ றுத்தளமாய்ப்பூசி, வாற்றியே பங்கயா சனத்தைப்
போட்டு - வடகிழக்கு முகமாக இருந்துக்கொண்டு, சாற்றுவாய் பூரண
த்தில் மனதைநன்றாய் - சாற்றியே ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1122

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு - பக்குவமாய் ருத்திராட்
சங்கையில்வாங்கி, விண்ணப்பா தானோக்கி நயமவசியென்று - விரும்
பியேநூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பா வுன்னையெவர் கண்
டாலுந்தான் - நாடியே வசியமதாய் வணங்கிநிற்பார், எண்ணப்பா வுலக
மதில் சீவசெந்து - உண்டான வஸ்துவெல்லாம் வசியமாமே. 1123

வசியமாய்க் காரீயங் தகடுசெய்து - வளமாக நயமவசி யென்றுமாறி,
உசிதமதாய்க் கருத்தொட்டுத் தடவிநன்றாய் -உண்மையுள்ள மாந்தருக்குக்
கட்டினைக்கால், பசிதாக மானதுபோ யுனைக்கண்டோர்கள் - பணிவார்
கள் வசியமதாய்ப் பண்பாய்மைந்தா, நிசிதமுள்ள மிருகதா பரசங்கங்கள்-
நேர்மையுடன் வசியமதாய் வணங்கும்பாரே. 1124

மாரணம்.

பாரப்பா வசியமொன்று நன்றாய்ச்சொன்னேம் - பக்குவமாய் மார
ணத்தைப் பகரக்கேளு, நேரப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச்செய்து - நினை
வாக வுத்தளமாய் நீறுபூசி, காரப்பா அத்தியா சனத்தைப்போடு - கருத்
துறவே தென்முகமா யிருந்துமைந்தா, சேரப்பா கும்பகத்தில் மனத்
தைநாட்டிச் - செம்மையுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1125

பண்ணியே கும்பகத்தால் பணிந்துகொண்டு-பக்குவமாய் துளசிமணி க்கையில்வாங்கி, நண்ணியே சுழிமுனையில் நாட்டமுற்று-நமசிவய நூற் றெட்டு வுருத்தானோத, உண்ணியே யுனக்குவினை செய்தோரெல்லாம் உத்தமனே மாரணித்து ஒடுங்கிப்போவார், தன்னிமையாய் மாரணந்தா னதிகமாகும் - தரணிதனி லுனக்குவினை செய்தால்பாரே. 1126

பாரப்பா வெள்ளியினால் தகடுதட்டிப் - பக்குவமாய் நசிமயவ என்று மாறி, நேரப்பா கருத்தொட்டு தகட்டிற்பூசி- நெடிதான நோயோர்க்குக் கட்டினுக்கால், மாரப்பா நோய்களெல்லா மாரணித்துப்போகும் - வஞ் சகருஞ் சத்துருவும் வகையுள்ளோரும், வேரப்பா அற்றமரம் போலே போவார் - மெய்யான மாரணத்தை விரும்பிச்செய்யே. 1127

உச்சாடனம்.

செய்யப்பா மாரணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன்-திறமாக வுச்சாட னஞ் செப்பக்கேளு, மெய்யப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச்செய்து-விரும்பிநீ றுத்தளமாய் மெய்யிற்பூசி, கையப்பா மான்றோலி னாசனத்தைக் - கருத் துறவே யிருதிமுகந் காத்துமைந்தா, பையப்ப மூலமுதல் மனதை ஓட்டி-பாங்காக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1128

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் பதியநின்று - பத்தியுடன் துளசிமணிக் கையில்வாங்கி, விண்ணப்பா தானோக்கி மசிவயநவென்று - விரும்பியே நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, நண்ணப்பா நினைத்ததொரு பொருள் சாதிக்கும்-நலமில்லா மாந்தரையு மாரணமேசெய்யும், உண்ணப்பா நீறு தொட்டுத் தெறித்தாயாகில்-உறுதியுள்ள வியாதியெல்லா மாரணித்துப் போமே. 1129

போமப்பா வெள்ளியந் தகடுசெய்து - புத்தியுடன் மசிவயந வென்று மாறி, ஆமப்பா கருத்தொட்டு அழித்துப்பூசி-ஆரூத நோய்களுக்கு அளி த்தாயானால், தாமப்பா நோய்களெல்லாம் உச்சாடிக்கும்-தன்மையுடன் கண்டதெல்லாம் உச்சாடிக்கும், காமப்பா கருவித்தை அதீதவித்தை-காட் டினோம் பன்னிரண்டு நூறிற்றானே. 1130

ஆகருஷ்ணம்.

தானப்பா வுச்சாடனத்தைச் சொன்னோம் - தயவாக ஆக்ருஷ் ணத்தைக்கேளு, பேணப்பா தேகசுத்தி செய்துக்கொண்டு-பிலத்தபுத்தி யறிவதினால் நீறுபூசி, தானப்பா மேற்குமுக மிருந்துக்கொண்டு - தய வாக தெர்ப்பையா சனத்தில்மைந்தா, வானப்பா தானோக்கித் தீயைப் போற்றி-மனதாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 1131

செய்யப்பா கும்பகத்தி லறிவால்நின்று-செயமான சங்குமணி கையி ல்வாங்கி, பையப்பா நசிமயவஎன்றுசொல்லி-பதனும நூற்றெட்டு செபி த்தால்மைந்தா, மெய்யப்பா நினைத்தவண்ண மாகருஷ்ணமாகும்-மேலான வித்தையிலே யதிகவித்தை, கையப்பா வுதவுவது போலமைந்தா-காட் டினோ மாகருஷ்ணத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரே. 1132

பாரப்பா குடவனிலே தகடுதட்டிப்-பத்தியுடன் நசிமயவ வென்று மாறி, நேரப்பா கருத்தொட்டு நன்றாய்ப்பூசி நேர்மையுடன் மானிடர்க்குக் கட்டினுக்கால், ஆரப்பா அறிவார்ஆ கருஷ்ணத்தின்போக்கு-அம்பரத்தை யறிந்தவர்க ளறிவாரையா, தேரப்பா மனதைநன்றாய்த் தேர்ந்து கொண்டு-தேறினபின் அஷ்டகன்மச் செயலைப்பாரே. 1133

வித்வேஷணம்.

பாரப்பா ஆகருஷ் ணத்தைச்சொன்னேன் - பத்தியுடன் வித்வேஷணத்தைப் பகரக்கேளு, காரப்பா கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணிக் - கம்மெனவே திருநீறுத் தளமாய்ப்பூசி, ஆரப்பா அறிவார்கள் ஆசனத்தின் பலகை-அப்பனே வடமேற்கு வாய்வைப்பற்றி, தேரப்பா மேல்மூலப் பதியில்நின்று, செம்மையுட னெட்டிமணிக் கையில்வாங்கே. 1134

வாங்கிநன்றாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி - வரிசையுடன் கும்பகத்தில் மனத்தைவைத்து, பாங்குபெற மயவசி யென்றுமாறிப்-பத்தியுட னூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, தாங்கியே வித்தெடுத்து பூமியிலூணி-தன்மையுட னீர்வார்க்க க்ஷணத்தில்மைந்தா, வீங்கதிகொண் டேவளர்ந்து காய்க்குமப்பா-வித்வேஷ ணத்தினுட ஆண்மைதானே. 1135

தானென்ற குருத்தோலை நறுக்கிமைந்தா-தயவாக மயவசி யென்று மாறி, ஊனென்ற கருத்தொட்டுத் தடவிமைந்தா - உறுதியுடன் மானிடர்க்குக் கட்டினுக்கால், வீணென்ற பிர்மையெல்லாந் தீருந்தீரும்-விதமான பில்லிவஞ் சனைகள்தீரும், தேனென்ற தேகமது செம்மையாகுஞ் - சிவசிவா வித்வேஷணத்தின் திறந்தான்பாரே. 1136

பேதனம்.

பாரப்பா வித்வேஷ ணத்தைச்சொன்னேன் – பண்பான பேதனத்தைப் பகரக்கேளு, தேரப்பா மனதைநன்றாய்ச் சுத்திபண்ணி-சிவசிவா வென்றுதிரு நீறுபூசி, சேரப்பா ஆசனந்தான் தேவதாரஞ் - செம்மையுடன் குபேரனுட திசையைநோக்கி, காரப்பா கருணையின்மேல் கருத்தைவைத்துக்-கருவான முத்துமணிக் கையில்வாங்கே. 1137

வாங்கிமன தொன்றாகி நயவமசியென்று - வரிசையுட னூற்றெட்டு வளமாயோதச், சாங்கமாய்க் கண்டதெல்லாம் பேதனமேயாகுஞ்-சமரசமா யெடுத்ததெல்லாம் பேதனமேயாகும், பாங்குபெறப் பேதனத்தின் வகைசெய்தாக்கால்-பாரிலுள்ளோ ருனதுபதம் 'பணிவாரப்பா, ஆங்கதனை ஆங்கதுகொண் டெட்டுச்சித்தும் - அரகரா மனதடங்கி அறிவாய்ச் செய்யே. 1138

செய்யப்பா இரும்பினால் தகடுசெய்து-தீர்க்கமுடன் நயவசிம என்று மாறி, மெய்யப்பா கருத்தொட்டுத் தடவிமைந்தா - மேதினியில் மானிடர்க்குக் கட்டினுக்கால், பையப்பா நோய்கள்பே தனமாய்ப்போகும்-பார்தனிலே ஒருவருக்கும் பகரவேண்டாம், மையப்பா பூரணத்தின் கருவினாலே-மார்க்கமுட னெட்டுவகை சித்தும்பாரே. 1139

பாரப்பா அஷ்டகன்ம மெட்டுஞ்சொன்னேன்-பசிவான தசதீட்சை பெற்றோர்க்காமே, நேரப்பா தசதீட்சை சும்மாஆமோ—நேர்மையுடன் மனதுரிமை யானால்மைந்தா, காரப்பா மனதுரிமை வலுவைக்கண்டு-கருணையுடன் கடாட்சிப்பார் தசமாந்தீட்சை ஆரப்பா யானாலுந் தசதீட்சை பெற்றோர்-அவரிடமா யஷ்டசித்து மாடுந்தானே. 1140

தானென்ற அகம்போக்கித் தான்தானாகித்-தன்மையுடன் குருபதத்திற் சார்ந்துகொண்டு, ஊனென்ற காயாதி கற்பங்கொண்டு - ஒருமையுடன் பூரணத்தி லொடுங்கிமைந்தா, தேனென்ற மதியமுதங் கொண்டால்மைந்தா-செம்மையுடன் சடலமது வலுத்துப்போச்சு, நானென்ற ஆணவங்க ளற்றானல்ல - நலமான காலதுவு மசந்துபோச்சே. 1141

போச்சப்பா பூரணத்தை மறந்தால்சித்து - பொய்யாகு மெந்தன்மேல் குற்றமில்லை, பாச்சப்பா பூரணந்தான் மதியமுதமாகும் -பரமான கதிமோட்ச மதுவேயாகும், ஆச்சப்பா வாசிதனக் குயிருமாகும் - அருளாகும் பொருளாகு மாசானாகும், பேச்சப்பா தொனித்ததொரு சத்தமாகும் - பேசாத சத்தமடா சுத்தசிவமாச்சே- 1142

ஆச்சப்பா சுத்தசிவஞ் சத்திசிவமாச்சு -அப்பனே சத்திசிவ மறிந்துக்கொண்டு, பாச்சப்பா காலைசிவம் மாலைசத்தி -பக்குவமாய் நேர்மையுடன் பூசைபண்ண, மூச்சப்பா வோடாது முன்பின்னாக - முனைகண்டால் கைலாச முடிவுங்காணும், காச்சப்பா மவுனத்தி லமுதமுண்ணு - கற்பூரதீபமனக் கண்ணால்பாரே. 1143

கண்ணான கண்ணறிந்து கனலைத்தூண்டிக் - காலறிந்து யோகமதால் கருத்தாய்நின்றால், விண்ணான அமுதமது அருவிபாயும் - விள்ளாதே மதியமுத மவுனமாகும், சொன்னாலுந் தெரியாது மவுனப்போக்கு - தொட்டுமிகக் காட்டினதால் தோணுந்தோணும், பொன்னான கமலமடா பிர்மமாச்சு - பொற்கமல மானதொரு அண்டமாமே. 1144

அண்டமுடன் பிண்டமதை யார்தான்காண்பார் - அரகரா அண்டபிண்ட மாதியந்தம், விண்டாலு மாதியந்த மறியப்போமோ-விள்ளுகிறேன் புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, கண்டாலுங் காணாது நாதவிந்து - கருவாகச் சொல்லுகிறேன் கால்தலையுமாச்சு, உண்டான கால்தலையில் மண்விண்ணாச்சு - உறுதியுள்ள மண்விண்ணுஞ் சத்திசிவமாச்சே. 1145

சத்திசிவம்.

சத்தியென்ற சத்திதனை யார்தான்காண்பார் - தவமான சிவமதனையறிமாட்டார், புத்தியுடன் ரெண்டையுந்தான் சொல்லக்கேளு - புதுமையுள்ள சத்திசிவம் ரவிமதியுமாச்சு, பத்தியுள்ள ரவிமதிதான் காரசாரம் - பாங்கான காரமடா ரவியுமாச்சு, வெற்றியுள்ள மதியதுவுஞ் சாரமாச்சு - வேதாந்த தத்துவமு மிதுவேயாச்சே. 1146

ஆச்சப்பா ரவிமதியி லாண்மைகேளு - அப்பனே குருவினற் செய்யு மார்க்கம், நீச்சப்பா மதிதனிலே ரவியாய்நின்று - நினைவுதடு மாறியவர் ரவியைக்காணார், பேச்சப்பா ரவிகாணு மாந்தர்தானும் - பிறந்திறந்து மாள்வார்கள் பேயைப்போலே, பாச்சப்பா இடைகலையை ரவியிற்சேரு- பக்குவமாய்ச் சேர்ந்ததினற் பாலனமே. 1147

பாலறிந்து பால்பொசித்துப் பதியில்நின்றால் - பக்குவமாய்த் தமர்வாசற் பூட்டுத்தோணும், காலறிந்து கால்பிடித்து வாசிபூட்டிக் - கலங்காமல் நின்றதினல் கால்தான்சென்று, மேலான தமர்வாசற் பூட்டிமைந்தா - விசையாக நிற்குமடா வாசிசென்று, சேலான தமர்வாசல் திறந்தால்மைந்தா - செம்மையுடன் பூரணம்நால் காணலாமே. 1148

காணலாம் பரப்பிர்மக் கபாலந்தன்னைக் - கருவான கபாலமடா கயிலாசமாச்சு, பேணலாங் கயிலாச மேரிற்சென்று - பிலத்தபுத்தி யறிவதின லமுதங்கொண்டு, பூணலாம் பூரணத்தி னமுதங்கொண்டால் - போதையென்ன சதாபோதை புகழ்ந்துகாணும், தோணலா மப்போதை தன்னில்நின்று - துலங்கலா மத்வைத நிஷ்டைகேளே. 1149

கேளப்பா ஆதியிலே மேருபூசை - கெணிதமுடன் செய்ததினல் பொதிகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டொன்றி லகத்தியனுமானேன்-நலமான மேரினுட அமுதங்கொண்டேன், காலப்பா விசையறிந்து கயிலைசென்றேன் - கலங்காமல் காயாதி கற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா அதினலே கும்பமுனியானேன் - அரகரா மேரினுட ஆண்மை தானே. 1150

மேருபூசை.

பாரப்பா மேரினுட பூசைசொல்வேன் - பத்தியுடன் புலத்தியனே நன்ருய்க்கேளு, காரப்பா சாணகலஞ் சாண்தானீளங் - கருவாகச் சந்தனத்தின் கட்டைவாங்கி, சேரப்பா பலகைநன்ருய் சேர்த்துக்கொண்டு- திறமாகக் கால்நாலுங் கடைச்சல்போட்டு, நேரப்பா பலகைநீ மெதுவாய்ப்பண்ணி - நேர்மையுள்ள பூசைவகை முறையைக்கேளே. 1151

கேளப்பா தேகசுத்தி பண்ணிக்கொண்டு - கிருபையுட னுத்தளமாய் நீறுபூசி, வாளப்பா பலகையின்மேல் நீறுசாத்தி -வங்கென்று தான்பார்த்து வளமேசெய்து, கேளப்பா கரநியாசஞ் செய்துகொண்டு - செம்மையுடன் வடமாலை'சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கோளப்பா மந்திரத்தை உச்சரித்துக் - கூர்மையுட னருச்சனைக்கு மலர்தான்கொய்யே. 1152

கொய்துமெல்ல அருச்சனைகள் செய்துநீயுங் - கூர்மையுடன் மனம்பதிய அறிவில்நின்று, உய்தமுடன் தாம்பூலம் பால்பழங்கள்வைத்து - உண்மையுடன் தேங்காய்தா னுடைத்துப்பரப்பி, சைதன்னிய மாகவே நீயுடைத்துவைத்துத் - தன்மையுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, தய்தமுள்ள கும்பகத்தில் பராபரத்தைநோக்கி - சத்திசிவ யோகபிராணு யாமம்பண்ணே. 1153

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின் பிர்மநிஷ்டை தன்னைக்கேளு - பதிவாகச் செம்மை யுட னிருந்துகொண்டு, புண்ணியனே விந்துமுத் திரையேசெய்து - பூர ணமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, சண்ணிதமாய் கும்பகத்திற் சார்ந்து கொண்டு -சமரசமாய் மாதாவைப் பூசைபண்ணி, சுண்ணியே பிராணயம் பண்ணிக்கொண்டு - நலமான திருநீற்றைப் பூசுவாரே. 1154

பூசியே திருநீற்றிற் பணவிடைதான்கொள்ளப்- புதுமையுள்ள மாது அகலாதுமைந்தா, நேசமுடன் ஆண்டொன்றிற் பூசைபண்ணி - நேர் மையுடன் கொண்டதினல் தேகஞ்சித்தி, வாசமுள்ள மலரொளியில் மனதைவைத்து - மனதாகப் பூரணத்தை மைந்தாமைந்தா, பாசமுடன் பதிந்துபூ ரணத்தைநோக்கப் -பரப்பிர்ம மானதொரு தேகமாச்சே. 1155

விஷ்ணுநிஷ்டை'

ஆச்சப்பா பிர்மநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா -அன்பான விஷ்ணு வுட நிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பா சுகாசனமா யிருந்துகொண்டு-பேணியே யிடதுகால் வலதுகால்மேல், பாச்சப்பா விந்துமுத் திரையைச்செய்து- பதிவாக வும்மெனவே தியானம்பண்ணி, மூச்சப்பா முனையடங்கப் பிரா ணயஞ்செய்து - முழுநீறுத் தளமாக மெய்யிற்பூசே. 1156

மெய்நிறைய விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி - மேருவாஞ் சக்கரத்தை நிதா னம்பண்ணி, கைநிறைய மலரெடுத்துக் கருணையாகக் - கருத்துறவே சிவயவசி யென்றுசாற்றி, தொய்தமுடன் வடமாலைப் பால்பழங்கள் வைத்து-சுகமாகத் தேங்காய்த்தாம் பூலம்வைத்து, செய்பாகந் தவரா மல் தூபமொடு தீபம்-செம்மையுடன் தான்படைத்து தீர்க்கங்கேளே.

தீர்க்கமே சுழிமுனையில் சிங்கென்றூட்டித்-திறமாக வாசியதை மூலத் தூணி, மார்க்கமுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி -மருவியே கும்பகத்தில் மனதாய்நின்று, சேர்க்கையுடன் பிராணயஞ் செம்மையாகத்-திறமாகச் செய்தபின்பு சிவசிவாவென்று, ஏர்க்கையுடன் சக்கர விபூதிபூசி-இன்பமு டன் பணவிடையுட் கொண்டுகேளே. 1158

கேளப்பா இப்படியே பூசைபண்ணிக்-கிருபையுடன் குருமொழியைக் கூர்ந்துநில்லு, ஆளப்பா பூரணந்தான் சொன்னபடிகேட்கும் - அம்பரத் தின் தரிசனமு மழகாய்க்காணும், நீளப்பா மனதுகந்து அறிவிற்சேர்ந் தால்-நினைத்தபடி யேயுனக்கு நினைவாய்க்காணும், சேலப்பா வாசியை நீ வாசிவாவென்று-சிந்தைமன தொன்ருக அறிவிற்கூடே. 1159

கூடிநின்று வாசியைநீ குறித்துப்பார்த்து — கும்மெனவே அம்பரத் தின் குறிகண்ணூட்டி, நாடியே நின்றதினல் சிவயோகமாச்சு-நலமான தசநாதங் கேட்கலாச்சு, தேடிநின்ற வாசிபடா பூரணமேயாகுஞ் - சிவ சிவா பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்று அலைந்தாலும் பூரணத் தைக்காணும்-அகாரமுடன் உகாரம்ரெண்டு மழுத்திப்பாரே. 1160

ருத்திரநிஷ்டை.

பாரப்பா மாலினுட நிஷ்டைசொன்னேன் - பரிவாக ருத்திரநிஷ்டை பகரக்கேளு, காரப்பா கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணிக்-கருணையுடன் விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி, சேரப்பா நேர்மையுட னிருந்துகொண்டு நினைவாக வலக்காலை யிடக்கால்மேலும், தேசப்பா இடக்காலை வலக்கால் மேலுஞ்-செம்மையுட னிதானித்துப் பிராணாயம்பண்ணே. 1161

பண்ணப்பா பிராணாயம் பண்ணிக்கொண்டு-பலகையின்மேல் மேருவைநீ பதிவாய்ச்செய்து, உன்னியே மலரெடுத்து வைத்துக்கொண்டு-ஓங்கார சத்திசிவ மென்றுசாத்தி, புண்ணியனே வடமாலைப் பால்பழங் கள்வைத்துப் - புனிதமுடன் தேங்காய்தாம்பூலஞ்சாத்தி, தன்னிமையாய்த் தூபதீபங்கள்காட்டிச்-சமரசமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1162

பண்ணுவது கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று - பரமகுரு மாதாவைப் பணிந்துகொண்டு, உண்ணுவாய் ஓம்கிலீம் சிவாயவென்று-உத்தமனே தோத்திரத்தை நன்றாய்ச்செய்து, கண்ணுமேற் புருவமதிற் கனலைத் தூண்டிக்-கற்பூர தீபமதைக் கருத்தாய்ச்சேவி, மணணுலகில் தன்னில் வெகு கீர்த்தியாகி-வளருமடா அஷ்டசவு பாக்கியந்தானே. 1163

தானென்ற சக்கரத்தி னீறுபூசித் தயவாகப் பணிவிடைதா னுட்கொண்டாக்கால், வானென்ற ருத்திரியாள் கேட்டவரமெல்லாம் - வரிசையுடன் தானீவாள் மைந்தாமைந்தா, தேனென்ற தேகமது எடுத்தால் மைந்தா-சிவசத்தி பூசையைநீ செய்யவேணும், ஊனென்ற தேகத்துக் குறுதியென்ன உத்தமனே சத்திசிவ பூசைதானே. 1164

சத்திசிவ பூசையென்று லார்தான்காண்பார் தயவான மேருவல்லோ சத்திசிவமாச்சு, முத்திகொண்ட சத்திசிவ மென்னவென்றால் மூர்க்கமுள்ள நாற்பத்து முக்கோணமொன்று, பத்திகொண்ட சிதம்பர சக் கரந்தானென்று பார்மகனே யிதினுடைய பரிசுகேளு, புத்தியுட னாற்பத்து மூன்றுக்குந்தான் பூரணமாய் நின்றசிதம் பரமதாச்சே. 1165

ஆச்சப்பா சத்திக்கு சிவன்தான்கண்ணு அன்பான சிவத்துக்கா தாரங்கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சத்தியுடனே சம் பிலமான நேசமென்ன வென்றால்மைந்தா, மூச்சப்பா வொடுங்கிநின்ற நாதநாதம் மூர்க்கமுள்ள நாதமுக் கோணமப்பா, பாச்சப்பா முக்கோணந் தன்னிலேதான் பதமான சிதம்பரமாம் விந்தைபாச்சே. 1166

பாச்சப்பா விந்துவுட னாதஞ்சேரப் பதிவான பரத்துக்கு வுயிருமாச்சு, நீச்சப்பா வுயிரறிந்து வுயிரிற்சேர்ந்தால் நிசமான வாலையது நிர்த்தஞ் செய்வாள், ஆச்சப்பா வாலையவள் நிர்த்தஞ்செய்தால் அப்பனே வாசியது அகலாதையா, பேச்சப்பா தொனித்ததொரு வாசியின்றால் பிசகாது காயசித்தி அணைவோர்க்குமாமே. 1167

மகேசுரநிஷ்டை.

ஆம்ப்பா ருத்திரநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா அரகரா மயேசுரத்தி ரிட்டைகேளு, தாமப்பா இல்லறத்தைச் சுத்திபண்ணி தம்பனத்தால் திருநீறுத் தளமாய்ப்பூசி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் பிராணயத்தை நழுவாமல் மனதுரிமை யாகச்செய்து, சேமப்பா செம்பென்ற பலகைதன்னில் செம்மையுடன் திருநீற்றைப் பரத்திற்கேளே. 1168

கேளப்பா மேருசக் கரத்தைநன்றாய் கெணிதமுட னிதானித்துக் கிருபைகூர்ந்து, ஆளப்பா மலராலர்ச் சனைகள்செய்து அன்பாக வடமாலை அன்னம்படைத்து, வாளப்பா பால்பழந்தாம் பூலம்வைத்து வரிசையாய் தேங்காயை யுடைத்துவைத்து, நீளப்பா தூபமுடன் தீபங்காட்டி நிச்சயமாய் தோத்திரத்தை நினைவாய்ச்செய்யே. 1169

செய்யப்பா செம்மையுட னிருந்துக்கொண்டு திறமாக வலதுகா லுயாத்தூக்கி, பையப்பா இடதுமுழங் கையில்வைத்து பண்பாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மெய்யப்பா கும்பகத்தில் அங்கென்றோட்டி மேலான தீபமதை நோக்கிமைந்தா, வையப்பா வாசியைநீ தீபந்தன்னில் வைத்ததினா லதினுடைய மகிமைகேளே. 1170

மகிமையென்ன மயேஸ்வரியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள் மனதுகந்து கேட்டதெல்லாம் வளமாயீவாள், உகமையில்லாப் பூரணத்தை யூட்டி வைப்பாள் உண்மையுடன் தன்மையா யுதவிசெய்வாள், அகம்வளரும் பொருள்வளரு மாயிபூசை அன்புடனே செய்தபின்பு ஐயாகேளு, சுகம் வளருஞ் சக்கரத்தின் விபூதிதன்னைச் சுத்தமுடன் தானெடுத்து வைத்துப்போற்றே. 1171

போற்றிநன்றாய் மெய்க்கணிந்து வுட்கொண்டாக்கால் பூலோக மன்னரெல்லாம் வசியமாவார், பார்த்திபனே சகலசித்துங் கைக்குள்ளாகும் பரமான கயிலாச தேகமாகும். சாற்றியதோர் சகலகலைக் ஞானந்தோற்றும் தயவாக மதியமுதங் கசிந்துகாணும், ஆத்தியே மனந்தேற்றி அருட்பாலீவாள் அரகரா மேரினுட ஆண்மைதானே. 1172

சதாசிவநிஷ்டை.

தானென்ற மயேசுரத்தி னிஷ்டைசொன்னேன் சதாசிவத்தி னிஷ்டைதனை சாற்றக்கேளு, ஊனென்ற தேகமதைச் சுத்திபண்ணி உத்தளமாய் நீறணிந்து உண்மைபோற்றி. நானென்ற அகம்போக்கி நீதானென்று நன்மையுடன் ஒட்டியாணம் பந்தம்பண்ணி, கோனென்ற குருபதத்தில் மனதைவைத்து கூர்மையுடன் பிராணயம் குணமாய்ச்செய்யே.

குண்மாகச் செய்துபின்பு பலகைமீதில் கும்மெனவே நீறெடுத்துக் குறித்துமைந்தா, மனதாக மேருவை நிதானித்தப்பா வரிசையுட னாசனத்தின் மேலேவைத்து, தனதாக மலரெடுத்தர்ச் சனையேசெய்து தன்மையுடன் கும்பமொன்று தயவாய்வைத்து, கனமான கும்பகத்துக் காடைசாத்திக் கருத்துறவே தேங்காய்வைத் தர்ச்சனைநீசெய்யே. 1174

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள் செய்தபின்பு சிறப்பாக வடமாலை நன்றாய்ச்சாத்தி, வையப்பா ரசவர்க்கங் கனிவர்க்கங்கள் வளமான பரமானந் தாம்பூலங்கள், மெய்யப்பா தேங்காய்க ளுடைத்துவைத்து விரும்பியே தீபமொடு தூபங்காட்டி, கையப்பா தான்கூப்பித் தோத்திரமேசெய்து கண்மூக்கு நெற்றியிலே சதாசிவத்தைநோக்கே. 1175

நோக்கியே வாசிதனை அம்மென்றேத்தி நுண்மையுடன் ரேசகபூரக மும்பண்ணி, தாக்கியே கும்பகத்தில் சதாகம்மென்று தன்மையுடன் தானிருத்திப் பூரணத்தைநோக்கி, வாக்குமன தொன்றாக வாசமலர்தூவி மகத்தான தீபவொளி யதனைக்கண்டால், நாக்குநுனி நடுமூக்கு நாசிதனில்நின்றால் நலமான மனோன்மணியி னாட்டமதைக்காணே. 1176

நாட்டமதைக் கண்டவுடன் தாயேயென்று நன்மையுட னொருமன தாய் நயந்தாயாகில், கேட்டவரந் தானீவாள் கிலேசமில்லை கேசரத்தின் கேசரியாள் கிருபையாகும், வாட்டமிலா மனோன்மணிதா னருட்பாலீவாள் வரிசையுடன் கொண்டிடவே சித்தியாகும், தேட்டமுடன் சக்கரத்தி னீறுதன்னைச் செம்மையுடன் தானிணைந்து உட்கொள்வாயே. 1177

வாயார மந்திரத்தை வழுத்தவேணும் மனந்தேர்ந்து பூசையிலே நினைக்கவேணும், நேயமுடன் செபதபங்கள் செய்யவேணும் நிலைமையுள்ள தலமதனைக் காணவேணும், தாயகமாய்ப் பூரணத்தைச் சாதித்தேதான் சதாசித்தம் நந்தியிடஞ் சாரவேணும், காயறுத்துக் கனிபொசித்து நிலைக்கவேணும் கற்பமதை யுண்டுசித்தங் காணுகாணே. 1178

காணுகிற கண்ணறிந்து காணுகாணு கருவான கண்ணதுதான் மனக்கண்ணாச்சு, ஊணுகிற கண்ணறிந்து வூணுவூணு உறுதியுள்ள வாசியினா லூணிப்பாரு, தோணுகிற பொருளேது சுடரொளிதான்மைந்தா சுடரான வொளியதுதான் பரமவொளியாகும், பேணுகிற வொளியது ஐயா ஐயா யிலமான கற்பூர வொளியைப்பாரே. 1179

ஒளியான பேரொளிதா னாதியந்தம் உத்தமனே அதினுடைய வுண்மைகேளு, அழியாத மோட்சமடா அந்தவீடு அதுகடந்தால் மேலேயொரு அரூபவீடு, வெளியாத அரூபவீ டதனிலேதான் நின்றாடுங் கற்பூரத் தீபந்தோணும், மொழியாத தீபமதி னருகிலேதான் மோனமுள்ள அமுதரச மிருக்கும்பாரே. 1180

மூலாதாரம்.

பாரப்பா பதியறிந்து அமுதங்கொண்டால் பசியாது காயமது கற்றூணாகும், நேரப்பா வாசியது நிர்த்தஞ்செய்யும் நிச்சயமாய்ப் பூரணத்தை நினைவாய்க்கொண்டால், ஆரப்பா வுனக்கீடு ஐயாஐயா அப்பனே ஆதார மூலபீடம், காரப்பா மூலமதில் கணேசன்பாதங் கருணையுடன் ஓமென்று கசிந்துபோற்றே. 1181

போற்றியே மூலமதில் வாசிபூட்டிப் புதுமையுடன் ஓமென்று செபித்தாயாகில், தேற்றியே கேட்டதெல்லாங் கணபதிவல்லபையுஞ் சிறப்பாக வுனிடத்தில் அகலாநின்று, வாழ்த்தியே கேட்டதெலா மீவார்பாரு வரிசையுட னவர்கள்பதம் போற்றினக்கால், பார்த்திபனே சகலசவு பாக்கியமுண்டாம் பார்தனிலே பிர்மரிஷி யாவாய்பாரே. 1182

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கநல்ல ஆதார மூலஞ்சொன்னேன் பாலகனே சுவாதிஷ்டானப் பரிசுசொல்வேன், ஏர்க்கையுட னங்கென்று வாசிகொண்டு இருத்திமிக வூதயிலே பிர்மதேவர், மார்க்கமுட னுனதிடத்தில் நிர்த்தஞ்செய்வார் மைந்தனே அவர்பதத்தைப் பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன் கேட்டவர மீவாரையா செம்மையுடன் மனம்பதிந்து பூசைபண்ணே. 1183

மணிபூரகம்.

பண்ணப்பா பூரகத்தின் வளமைசொல்வேன் பதிவாக யங்கென்று வாசிபூட்டு, விண்ணப்பா தானேக்கி யிருந்தால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன் லட்சுமியும் விரும்பியேதான், நண்ணப்பா வுனதுவச மாவார்பாரு நயந்துமிகக் கேட்டதெல்லா மீவாரீவார், பொன்னப்பா வுலகமதில் சம்பத்தோடு புகழாக வாழ்ந்திடுவாய் மைந்தாகேளே. 1184

அனாகதம்.

கேளப்பா அனாகதத்தின் கிருபைதன்னைக் கிருபையுடன் சிங்கென்று வாசிபூட்டி, ஆளப்பா சுழிமுனையை யழுத்திப்பார்க்க அரகரா ருத்திருருமருட்பாலீவார், வாளப்பா கேட்டதெலலாம் வரிசையாக வரிசையுடன் தானகொடுப்பார் மைந்தாமைந்தா, நாளப்பா நாளுக்கு நாளேமைந்தா நயந்துமிக வளருமடா பாக்கியந்தானே. 1185

விசுத்தி.

தானென்ற விசுத்தியுட நேர்மைகேளு தயவாக வங்கென்று வாசிபூட்டி, தேனென்ற குருபதத்தில் திறமாய்நின்றால் சிவசிவா மயேஸ்வரனுங் கருணைகூர்ந்து, ஊனென்ற மதியமுத மீவார்பாரு உகந்துமிகக் கேட்டதெல்லாம் ஒருமையாக, கோனென்ற குருவருளா லீந்துமைந்தா குவலயத்தில் ராஜரிஷி யாவாய்பாரே. 1186

ஆக்கினை.

மாரப்பா சதாசிவத்தின் பெருமைகேளு பண்பாக யங்கென்று வாசிபூட்டி. நேரப்பா பூரணத்தை நோக்கிநின்றால் நேர்மையுள்ள சதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார், காரப்பா அவர்பதத்தைப் பூசைபண்ணக் கருணையிலே மதியமுதங் கடாட்சிப்பார்கள், ஆரப்பா வுனக்கீடு சொல்லப்போறேன் அப்பனே கெவுனசித்துமாமே. 1187

மதிநேர்மை.

சித்தான மதியினுட நேர்மைகேளு திறமாக அம்மென்று வாசிபூட்டி, முத்தான பதநோக்கி நின்றால்மைந்தா மூதண்ட கோடிமதி காந்திகாணும், வற்றாத மதியமுத மருவிபாயும் மகத்தான அமுதமதை மகிழ்ந்துகொண்டால், வித்தான தேகமதுக் கழிவேயில்லை வேதாந்த குருவெனவே விளங்குவாயே. 1188

ரவிநேர்மை.

விளங்கவே ரவியினுட காந்திசொல்வேன் வேகமுடன் உம்மெனவே விரும்பிச்சொல்லு, கலங்காமல் ரவிகோடி காந்திகாணுங் கண்மூக்கு மத்தியிலே காந்திகாணும், உளங்கனிய பூரணத்தைத் தொழுதுபோற்றி உறுதியுடன் நின்றதினல் மைந்தாகேளு, துலங்குமடா வுன்தேக மதிபோல்மைந்தா தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதிபாரே. 1189

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்ற அக்கினியா மவுனவீடு சொல்லரிது சொல்லுகிறேனைக்காய்மைந்தா. ஆதியென்ற ஆதியடா அம்மென்று அப்பனேரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. நீதியுடன் கும்பகத்தில் வாசிபூட்டி நின்றதினு லக்கினியின் பிரமைசொல்ல, பாதிமதி யணிந்தசிவன் தன்னுற்கூடாப் பரமவொளி யொளியெனவே பகரலாமே. 1190

ஆமப்பா பகரறியா மோட்சவீடு அருளான அருள்பெருகு மாதிவீடு, காமப்பால் கான்றபால் சொலிக்கும்வீடு கற்பூர தீபமது காணும்வீடு, நாமப்பா மதியகத்தின் மாலின்வீடு நல்வினையுந் தீவினையும் காடும்வீடு, சோமப்பால் சொலிக்கும்பூ ரணத்தின்வீடு சொல்லாத சூட்சமடா மவுனவீடே. 1191

மவுனமென்ற வீடறிந்து மதியைத்தள்ளி மகத்தான ரவிபெருகி ஒளியில்நின்றால், கெவுனமென்ற கெவுனமது கைக்குள்ளாகும் கேள்மகனே பூரணமும் உன்வசமேயாகும், நவிலவொண்ணுப் பூரணத்தை நாடினுக்கால் நரசென்ம மில்லையடா நாயன்நாயன், பவமூல மானகுரு பாதம்போற்றிப் பத்தியுட ஞயிரத்தெட் டிதழைப்போற்றே. 1192

போற்றுவது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு பூரணமா மவுனமதைப் போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவது மனந்தேற்றி பூரணத்தைக் கொண்டு செம்மையுடன் மனந்தேற்றிச் செம்மையாகி, காத்துமனக் கருணையிலே கருத்தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப் பனிரெண்டு நூறைமைந்தா, பார்த்துமனம் பதியவொளி மவுனமாகப் பத்தியுடன் பார்த்ததினல் பலிக்குஞ்சித்தே. 1193

நூலடக்கம்.

சித்தான சித்தெல்லா மிதிலேசொன்னேன் திறமான கருவெல்லா மிதிலேசொன்னேன், முத்தான இந்திரமயேந்திரசாலம் மூர்க்கமுள்ள ஜாலமெல்லா மிதிலேசொன்னேன், பத்தான முப்பூவி லனந்தஞ்சொன்னேன் பாலகனே சவுக்காரம் வெகுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானமைப் போக்குஞ்சொன்னேன் வினயமதாய் மோடியைநான் விளம்பினேனே. 1194

விளம்பினேன் செந்தூரம் நன்றாய்ச்சொன்னேன் விள்ளாத பற்பமெல்லாம் விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவே மேருடைய விபரஞ்சொன்னேன் தப்பாமல் செயநீரில் தன்மைசொன்னேன், உளங்கனிய கற்பமது விரித்துச்சொன்னேன் உண்மையுடன் விளையாட மோடிசொன்னேன், கலக்கமற அஞ்சனமு மாற்றஞ்சொன்னேன் காயாதிக் கற்பமதைக் கருதிச்சொன்னேனே. 1195

சொன்னேனே சிஷ்டைமுதல் சமாதிகற்பஞ் சுறுக்கான மந்திரமு மஷ்டகர்மம், எண்ணவொண்ணா வினோதவகை நன்றாய்ச்சொன்னேன் இயல்பாக நாம்சொன்ன முறைகட்கெல்லாம், முன்னமே சொன்னதொருசூத்திரந்தான் முக்காலும் நூற்றிருபதையும்பாரு, நன்னயமாய்ப் பொருள்களெல்லாம் வெளியாய்த்தோணும் நலமான சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே. 1196

வெளியாகச் சூத்திரத்தை [illegible]ளிவிடாதே வேதாந்த புத்தியினால் நூலைக்காரு, மொழியாக முன்சொன்ன அறுபதிலேதான் முக்கியமுள்ள கருக்களெல்லா மொழித்துவைத்தேன், வழியாக சூத்திரமு மறுவகையும்பார்த்தால் வகைதோணு மாயிரத் திருநூறுக்கும், தெளிவாக ரெண்டையும்நீ யடக்கம்பண்ணித் தேசத்தோர் கேட்டாக்காற் சொல்லொண்ணாதே. 1197

சொல்லவொண்ணாக் கருக்களெல்லாஞ் சொன்னதாலே துடியடங்கி மனதறிவாற் பாருபாரு, நல்லமன துடையமா ணாக்கனான நற்புதல்வா புலத்தியனே ஐயாகேளு. வல்லமையா யுனதடியை வணங்கிக் கொண்டு மனதான சீஷனுக்கு யிந்தநூலில், உள்ளபொரு ளிதுவென்று பாதியீவாய் உத்தமனே மற்றோர்க்கு யில்லையென்னே. 1198

இல்லையென்று ஆணையிட்டுச் சொல்லிப்போடு என்மகனே யென்மேலே ஆணைஆணை, புல்லரென்ற புலையரிடம் நூல்காட்டாதே பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவில்நின்று, கல்லென்ற குகைதனிலே யிருந்துக் கொண்டு கருவான கருக்களெல்லா மெடுத்துஆடு, தொல்லைவரும் வெளியரங்கம் பண்ணினாக்காற் சுகமாக மனதடங்கி யறிவிற்சேரே. 1199

ஆறிவாக மனதடங்கி மவுனமாக அப்பனே நூலெடுத்துப் பாருபாரு, குறியான குருபதத்தில் குணமாய்நில்லு குணமில்லா தங்களிடங் கூட வேண்டாம், பரியான தங்கமடா பரப்பிர்மமாச்சு பாலகனே தங்கமென்றால் பூரணமேதங்கம், நெறியான பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கி நேரான பராபரத்தின் சார்வாய்முற்றே. 1200

அகஸ்தியர் சகலகலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற,

அமுதகலைக்ஞானம் 1200

முற்றிற்று.

உ

குமரன் றுணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனல் சகலகனவான்களுக்குந் தெரிவிப்பதுயாதெனில்:- அடியிற்கண்ட புஸ்தகங் களெல்லாம் சுத்தபிரதியாய் அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கிறது அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் எழுதி வி. பி. யிலாவது நேரிலாவது கிரையத்துக் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1.	அகஸ்தியர்பரிபூரணம் ௨௱௫ம். சூத்திரம் ௨௧ம்	0—6—0
2.	ஷி பூரணச்சூத்திரம் ௨௱௰௯	0—6—0
3.	ஷி வைத்தியத்தின் சுருக்கம் உரையுடன் ...	0—8—0
4.	ஷிபரிபாஷை ௫௱ வெளிவராதது	0-10—0
5.	ஷி செந்தூரம் ௫௱	0—8—0
6.	ஷி அமுத கலைக்யானம் ௲௨௱...	1—0—0
7.	ஷி வைத்திய காவியம் ௲௫௱	0-12—0
8.	சட்டை முனிவர் முன்ஞானம் பின்ஞானம் ௨௱	0—6—0
9.	பிர்மமுனிவர் வைத்தியம் ௫௱௮௰	0—8—0
10.	புலிப்பாணி வைத்தியம் ௫௱ உரையுடன் ...	0-10—0
11.	இராமதேவர் சிவயோகம் ௨௱	0—6—0
12.	சுப்பிரமணியர் ஞானம் ௨௱	0—6—0
13.	ஷி ஞானம் ௫௱	0-12—0
14.	உரோமரிஷி பரிபாஷை ௫௱ வெளிவராதது ...	0-12—0
15.	நந்திகருக்கடை ௫௱	0—8—0
16.	யூகிமுனிவர் வைத்தியம் ௮௱	0-12—0
17.	தெட்சணாமூர்த்தி திருமந்திரம் 1500	1—8—0
18.	யாக்கோப் சுண்ணம் 300 வெளிவராதது ...	0-12—0
19.	ஷிவைத்தியம் 150-ம் சுருக்கம் 50ம் ஆ 200 ...	0—8—0
20.	ஷியார் செந்தூரம் 300 வெளிவராதது... ...	0-12—0
21.	ஷி வைத்தியம் 300 வெளிவராதது	0-12—0
22.	ஷி வைத்திய சிந்தாமணி 700	1—8—0
23.	கெருடாருடம், கெருட பஞ்சாட்சர ஆரூடம், சத்தியாரூடம், மந்திரசக்கரங்களுடன் ...	0—8—0
24.	சிவாரூடம், தேவியாரூடம், நாகராரூடம் மந்திர சக்கரங்களுடன்.	0—8—0
25.	சித்தராரூடம், சற்பாரூடம், மந்திராரூடம் மந்திர சக்கரங்களுடன்.	0—8—0
26.	மேற்கூறிய 9 ஆரூடங்கள் மந்திர சக்கரங்களுடன் ஒரே கட்டடம் கலிக்கோ பயிண்டு	1—8—0

இ. ராம. குருசாமிக் கோன்,

புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.

பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞானக்கோர்வை

ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிப் பார்க்கவேண்டியது.

1வது	பாகம்	திருமூலர், சுப்பிரமணியர் ஞானத்திரட்டு	1—0—
2வது	,,	போகர் காலாங்கி சூஸ்திரங்கள் ...	1—0—
3வது	,,	கடைப்பிள்ளை புசுண்டர் சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
4வது	,,	மச்சமுனிவர் வைத்திய வாதஞானத்திரட்டு	1—0—
5வது	,,	சுந்தரானந்தர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—
6வது	,,	இராமதேவர் தன்வந்திரி ஞானத்திரட்டு	1—0—
7வது	,,	சட்டைநாதர் வாதயோகஞானத்திரட்டு	1—0—
8வது	,,	உரோமரிஷி யோக ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
9வது	,,	கருவூரார் வைத்திய வாத ஞானத்திரட்டு	1—0—
10வது	,,	அகஸ்தியர் யோகஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
11வது	,,	புலஸ்தியர் வாதயோக சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
12வது	,,	நந்தீசர் வைத்திய ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
13வது	,,	தன்வந்திரி வைத்திய சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
14வது	,,	காலாங்கிநாதர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
15வது	,,	கொங்கணர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—
16வது	,,	கோரக்கர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு ...	1—0—
17வது	,,	தேரையர் வைத்திய ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—
18வது	,,	பிரமமுனிவர் யோகஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—

மேற்கூறிய பதினெட்டுபாகங்களில் 9 பாகம் வரை இப்பொழுது அச்சிட்டு தயாரிலிருக்கிறது மற்றும் 9 பாகங்கள் அச்சிட்டு வருகிறது கூடியசீக்கிரம் வெளியிடலாகும்.

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞான சாஸ்திரங்களின்

பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதி

இப்புத்தகம் ஒவ்வொரு மகான்களிடமும், வைத்தியர்களிடமும், மற்றுமுள்ளோர்களிடமும், கைவசமிருக்கவேண்டியது அவசியம் ஏனெனில்:— பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கும் சாஸ்திரங்களனந்தம் அவைகளில் அனேகம் மறைபொருளாகவேயிருப்பதால் அவைகளைத் தெளிவாய்த் தெரிந்துகொள்வதற்கு இப்பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதியே தகுதியானது எந்தப் பரிபாஷைப் பதங்களுக்கும் இந்த அகராதியில் பொருள் பார்த்துக்கொள்ளலாம் நயம் திக்குக்கடிதத்தில் சுத்தபதிப்பாய் அச்சிட்டிருக்கிறது வேண்டுபவர் அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் நேரிலும், வி. பி. மூலமாகவும் கிரையத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2.

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.